

تەفسیری زەمناکۆیی

بە قەڵەمی

مەلا سەیدی زەمناکۆیی

جێم: ٢٨ ، ٢٩ ، ٣٠

بەرگی دوازدەهەم

محمد یوسف احمد

تہفسیری زماناکوی

بقلمی

مہلا سعیدی زماناکوی

جزمی ﴿۳۰، ۲۹، ۲۸﴾

بدرگی دوازدهم

ناوی کتیب : تەفسیری زمانکۆیی .

ناوی نووسەر : مەلا سعیدی زمانکۆیی .

جزمی بیست و ههشتەم و بیست و نۆهەم و سی هەم .

بەرگی دوازدەهەم .

چاپی یەكەم .

چاپی کۆمپیوتەر و ڕاکێشانی : « چاپخانهی ئۆفستی بابان »

ژمارەى سپاردنى (٤٠٩) ی سالى (٢٠٠٠) ی وهزارهتى روشنبیری بى سپردراوه .

مافی له چاپدانى بۆ نووسەر پارێزراوه .

سُورَةُ التَّوْهَةِ

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان. سوپاس و ستایش بۆ خودای هه موو بوونه وهران.
دروودی بی نه ندازه له سهر پیشهوا و رابه ری ئاده میزاد و، له سهر هه موو پهیره وانی بی.

﴿ سوره تی تلمو جاده له ﴾

له مه دینه هاتووته خواره وه. هه ندی له زانایان ئه لئین: جگه له رسته ی ﴿ ما یكون من
نجوى ثلاثة إلا هو راجعهم ﴾ هه ندی تر له زانایان ئه لئین: (۱۰) ئایه تی پیشه وه ی له مه دینه
هاتوونه ته خواره وه. ئه وانی تری له مه که هاتوونه ته خواره وه. ژماره ی ئایه ته کانی (۲۲) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مَنْ نَسَاءِ بِهِمْ مَا هُمْ بِأُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكَ كُتُوعُ ظُلُمٍ
يَهُ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

گیراوه‌توه که خەولە ی کچی سەعلە بەی ئەلئەنساری ژنی ئەوسی کۆری سامیت بوو لە سەردەمی پێغەمەردا ﴿ﷺ﴾ ئەوس پیاویکی توورە بوو، داوای شتیکی کرد لە ژنە کە ی، ئەویش وولامی نەدایەوه، ئەوس توورە بوو بە ژنە کە ی خۆی ووت: ﴿تۆ لە لای من وەك پستی دایکم وایت﴾ نەریتی پیش سەردەمی پێغەمەر ﴿ﷺ﴾، بەو شیوە یه پیاویك ئەو رستە یه ی بە کاربەتیایە لە گەل ژنە کە ی خۆی تەلاقێ ئەکەوت و قەدەغە ئەبوو لەو پیاوه، ئەو رستە یه ی پێی ئەوترا (زیهار)، ژنە کە ی زۆر خەفەتبار بوو، مێردە کە شکی پەشیمانی پەیدا کرد و بە ژنە کە ی خۆی ووت: من پێم وایە تۆ لە من قەدەغە ی، ئەو زیهارە یە کە م پرۆودابوو لە سەردەمی پێغەمەردا ﴿ﷺ﴾، دانیشتیوان نەیان ئەزانی فەرموودە ی ئیسلام لەو بارە یه وه چۆنە؟

دوایی ژنە کە رویشت و ئەو پرۆوداوه ی گیرایەوه بۆ پێغەمەر ﴿ﷺ﴾، بۆ ئەوه ی پێغەمەر فەرموودە ی تێدا بفرمویت و فەرمان بدات بە کۆبوونەوه ی لە گەل مێردە کە ی ون بە رەوا یی بچیتەوه بۆلای مێردە کە ی. پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ فەرمووی: من لەو بارە یه وه هیچ فەرمانێکم پێ نەدراوه، سروشم بۆ نەهاتوو، خەولە ووتی: من هانای خۆم و هەزاری خۆم ئەبەم بۆلای خودا، ئەو پیاوه مێردمە و نامۆزایشمە، چەندین منالی یچووکم لەو پیاوه هەیه. ئەگەر ئەیانبەمە لای خۆم تووشی برستی ئەبن، ئەگەر بیانەم بەو پیاوه لەناو ئەجن، ئەو پیاوه منی بە گەنجی خواستوو، خاوەنی دارایی بووم و کەس و کاریشم هەبوون، دوا ی ئەوه لاویم بەسەرچوو، دارایی بە کە ی خواردم و کەس و کارم پەرژوبلاو بوون، (زیهاری) کردوو لە گەل مندا و وازی لی هینام، خودای مەزن پارانەوه و هاناکە ی لی وەرگرت. ئەم ئایە تانە ی خواره وه ی ناردە خواره وه، پێغەمەر فەرمووی بە خەولە: مێردە کە م بۆ بانگ بکە، ئەم ئایە تانە ی بەسەردا خۆیندەوه:

بسم الله الرحمن الرحيم

بەناوی خۆای بەخشندە ی میهرەیان

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ بە راستی خودا گفتوگۆ ی ئەو ژنە ی ئەوتۆ ی بیست هاتوچۆ ی لای تۆی ئەکرد لە بارە ی کاری مێردە کە یه وه، هانای برد بۆلای خودا و، لەو پارایەوه و خەفەتی خۆی دەربری و، خودا وولامی دایەوه. ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وه خودا گفتوگۆ ی ئەو ژن و پیاوه و، هاتوچۆ ی ئەوانی ئەبیست، داواکانیان و پارانەوه کە ی ئەوانی لەوان وەرگرت و وولامی دانەوه. بە راستی خودا داوای هەموو کەسێ ئەبیستی، هەموو شتی ئەزانێ لە نیاز و کاروباری ئادەمیزاد.

تەفسیری زمانکۆیی

بۆ زانين: مهرجه كانى (زيهار) ئه مانه ن: يه كه م ئه و رسته يه له ميړده وه بى و، شيت و منال نه بى، دووهم ئه و كه سه ي زيهارى له گه ل ئه كرى ژنى ئه پياوه بى و بيگانه نه بى، سى هه م: ئه و ژنه ي كه پياوه كه ي ژنه كه ي وه ك ئه و دائه نى، قه ده غه بى له سه ر ئه پياوه و، هه رگيز بوى درووست نه بى ئه و پياوه بيخوازى، وه ك دايك و كچ و خوشك، پشتى بن يا شيرى، چواره م، پيوسته ره سته يه هه بى ئه و ژنه ي بى قه ده غه بكري، وه ك ئه وه ي به ژنه كه ي خوى بلئ: تو وه زك پشتى يان له شى دايكم و اى له قه ده غه ي دا.

﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نُسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ﴾ كه سانيكى ئه و تو له ئيوه ئه لئى: به ژنه كانيان، ئيوه وه ك پشتى دايكى ئيمه ن و قه ده غه ن له ئيمه، ئه و ژنانه له راستى دا دايكى ئه وان نين، دايكى راستى ئه وان هيج شتى نى يه مه گه ر ئه و ژنانه ي ئه و تو دايكى ئه وانن ئه وانيان له مندا لدانى خو يانا بو بن و كه و تبه خواره وه.

﴿وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ وه به راستى ئه و كه سانه ئه و گه فو گويه ئه كه ن دژى ده ستورى خودايه و، درويه كى پو وچه له گه فو گوزدا و بى مانايه، به راستى خودا ليبور دنى زوره بۆ كه سى له ده ستور لايذا، ليخوشبوونى زوره بۆ كه سى په شيمان بيته وه.

ئه و پياوانه ي زيهار ئه كه ن له گه ل ژنه كانى خو يانا و، له پاش ئه و گه فو گويه ئه وه نده كات به سه رياندا پروات بتوانى ژنه كه ي ته لاق بدا و ته لاقى نه دا و، ئه و پياوانه گه رانه وه بۆ لاي ژن و ميړدايه تى و، له گه فو گوى خو يان په شيمان بوونه وه، له دواى ئه و كاته پيوست ئه بى له سه ريان بريتى يانئ (كه فاره) به و جوړه ي له مه وودوا باسى ئه كريت، ئيز هه ر پيوسته بريتى بده ن يا له دواى ئه و ماوه يه ژنه كانيان ته لاق بده ن و، قه ده غه ن له سه ر ئه و پياوانه، رابويړن له گه ل ئه و ژنانه به هيج شيوه يه، با ماچ و شتى تريش بى. وه ك خوداى مه زن ئه فهرموى:

﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نُسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾ وه كه سانيكى ئه و تو زيهار بكه ن له گه ل ژنه كانيان له پاشان گه رانه وه له شتى وتبوويان و په شيمان بوونه وه و ويستى يان له گه ل ژنه كانيانا رابويړن و ژن و ميړديشى يان له گه ل بكه ن و ژنه كانيان ته لاق نه دا بوو، به و جوړه ي باسكرا.

﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تُوَعْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ پيوسته له سه ريان به ر له ده ستدانيان له يه كرى نازاد كودنى به نده يه كى باوه ردار، لاي خه نده فى يه كان پيوست نى يه ئه و به نده يه باوه ردار بى، نازاد كودنه كيش له پيش ئه وه وه ئه بى، ئه و ژن و پياوه ده ست بده ن له يه كرى به هه موو جوړى، به و بريتى دانه ئاموزگارى ئيوه ي پى ئه كرى هه تا ئيوه ته مى خوار بىن جارى تر كارى وا خراپ نه كه ن و، خودا ئاگاداره به شتى ئيوه بيكه ن و، له بريتى دان و له نه دانى.

﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ دواپی هه‌ر که‌سی توانای نازا کردنی به‌نده‌ی نه‌بوو، یا نه‌وه‌ی پیویست بووه له‌سه‌ری ده‌ستی نه‌که‌وت، پیویسته له‌سه‌ری رۆژوو گرتی دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ک، رۆژ به‌رۆژ به‌ بئ نه‌وه‌ی رۆژی یشکینی به‌ بئ بیانوو، نه‌گه‌ر بیانوو هه‌بوو زانایان بیریان جیاوازه: هه‌ندیکیان نه‌لین: چه‌ند رۆژی ماوه هه‌ر نه‌وه بگری، نه‌و رۆژو گرتنه به‌ر له‌وه بئ نه‌و ژن و پیاوه ده‌ست بده‌ن له‌یه‌کتری، نه‌گه‌ر به‌شه‌ودا بچه‌ن لای ژنه‌کانیان قه‌ده‌غه‌نی‌یه‌و ته‌تابو‌غ نابچری لای حه‌نه‌فی و مالیکی نابئ بچه‌ن لای ژنه‌کانیان له‌شه‌ویشدا.

﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِيًا﴾ دواپی هه‌ر که‌سی توانای رۆژوو گرتنی نه‌بووله‌یه‌ر پیری و نه‌خۆشی به‌رده‌وام، یا زۆر ئاره‌زۆی له‌ژن و می‌ردی بوو خۆی بئ راگیر نه‌ئه‌کرا، دواپی پیویسته له‌سه‌ریان خوارده‌مه‌نی بده‌ن به‌شه‌ست هه‌ژار، هه‌ریه‌که‌یان مودی.

هه‌ر چه‌نده‌ خۆی مه‌زن نه‌یفه‌رموو: (به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بده‌ن له‌یه‌کتری) خوارده‌مه‌نی به‌خشی به‌لام نه‌میش وه‌ک پیشووه‌کان وایه قه‌ده‌غه‌یه رابوردنیان له‌گه‌ل یه‌کتری به‌ر له‌ به‌خشی خوارده‌مه‌نی. زانایان بیریان جیاوازه: ئایا مه‌به‌ست له‌ته‌ماس: هه‌موو جزریکه، یان هه‌ر چوونه‌ن لای، دوور نی‌یه مه‌به‌ست راکشان بئ له‌گه‌ل ژن. نه‌گه‌ر که‌سی چووه‌ن لای ژنه‌که‌ی به‌ر له‌بریتی‌دان، نه‌و که‌سه‌گونا‌هه‌ر نه‌بی و، هه‌ر یه‌ک بریتی پیویسته له‌سه‌ری، لای که‌می له‌زانایان پیویسته دوو بریتی بدات.

﴿ذَلِكَ لِيُثَبِّرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه‌و بریتی‌دانانه و ئاسان کردنی فه‌رمانی خودا، له‌به‌ر نه‌وه‌یه ئیوه‌باوه‌ر به‌خودا و به‌پیغه‌مه‌ری خودا به‌هتین و، نه‌وانه سنووریکی دیاری کراوی خودان و، بو‌نه‌و بئ باوه‌رانه هه‌یه‌دژی فه‌مانی خودان سزایه‌کی خاوه‌ن ئازار.

إِنَّ الَّذِينَ يَحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوتًا
كَمَا كَيْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَبَيِّنَاتٍ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ

وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُهَا الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ به راستی كه سانیكى نهوتو دزایه تی خودا و پیغمه مری خودا نه كهن، دهستوروی بو خویان درووست بكه ن جگه ی نهو دهستوروی خودا نار دوویه بو سهر فروستاده ی خو ی، رسوا نه كرنی بهو جزو ره ی یشوو ه كانی نهوان رسوا کران و سهر شو ر نه بن.

﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ و به راستی ئیمه ره وانه مان كردوو ه چه ن دین به لگه ی ناشكرا له قورئاندا و جگه ی قورئان له سهر راستی پیغمه مری و چاك و خراب جو ی نه كه نه وه و، پیوستی تر ناكا به دهستوروی ترو، بو بی باوه ران هه یه سزایه كی رسوا كه ر بو یان.

﴿يَوْمَ يَنْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ترو بیرى نهو روزه بكه وه خودا هه مو گیاندارانی مردوو زیندوو نه كاته وه دوای مردنیان بو پرسبار و پاداشت، دوای ئیمه هه وال نه ده بن به وان به شتی نهوان كردوو یانه و، خودا نهو شته ی پاراستوو ه و ناگاداری به تی و، نهوان نهو شته یان له بیر چوو ه ته وه و، خودا ناگاداره به سهر هه مو و شتیكا و، پاداشت وه نه گرن به گویره ی نهو شته.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا تو نه ترانیو که به راستی خودا نه زانی به شتی له ناسمانه کاندایه له فریشته و نه ستیره و گیانی مردوو هکان، به شتی له زهوی دایه له کانگا و له درهخت و له رووهک و گیانداران.

﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ چفه و نهیتی سی کەس پەیدا نابێ مه گەر خودا نه زانی، وهك چوارهم كهسیانه، نهیتی و چفدی پینج كهس نابێ مه گەر خودا نه زانی، مه گەر شه شهه میانه وه كه مەتریش له وانه و زۆر تریش له وانه پەیدانا بێ مه گەر خودا له گه لاینه له هەر جیگه یه بن.

﴿ثُمَّ يَنْتَهُمُ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ له پاشانا خودا هه وال نه دا به وان له روژی دووایی دا به شتی نه وان کردوو یانه. به راستی خودا به هه موو شتی نه زانی، بگره به هاتو چۆی لیوه کانیا.

کۆمه لێ له جووه کان و له دوور ووه کان کۆنه بوونه وه به نهیتی و به چفه گفتو گوێان له گه ل یه کۆی نه کرد به شتی نازاری به باوه رداران نه گه یاند، هانی هه ندی تریان نه دا که بێ فەرمانی خودا و نیردراوی خودا بکه و، هدر کاتی باوه رداران تیبه پرنایه به لایاندا، تاوانیان تی نه گرتن، به چاو و به زمان و به جوولاندنه وی لیوه کانیا. به گفتو گوێ پنهان له سدر به خو و، به جوړی باوه رداران مه به سه که یانیا نه نه زانی.

له دلی خو یانا نه یانووت: له وانه کەس و کار و خزماتان له جهنگدا کوژرابن یا شکابن. بهو بۆ نه وه باوه رداران تووشی خه فەت نه بوون. دوایی کاتی نه و کاره درێزه ی کیشا له جووه کان و دوور ووه کانه وه. باوه رداران هانایان برد بۆلای پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ پیغمه مر فەرمانی دا واز له چفه کردن بهتین له باره ی باوه ردارانه وه، بۆ نه وه ی خه فەتیار نه بن، به لام هه ر به رده وامبوون له سه ر کرده وه ی خراپ، له سه ر نازاردانی دلی باوه رداران به چفه کردن و تاوانج گرتن.

جووه کان و دوور ووه کان بهو پیلانه ی شه وه نه وه ستان، کاتی نه چوونه خزمەت پیغمه مر نه یانووت: (السام عليك) یانی مردن له سه ر تو بێ له، دانیش توانیان وا نه گه یه اند که نه لێن: (السلام عليك يا محمد) پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ نه زانی چ شتی نه لێن، پیغمه مریش له وولا میاندا نه یه رموو: (عليکم). روژی عایشه گوئی لیوو به پیغمه مر یان نه و (السلام عليك) عایشه تووره بوو، ووتی (بل عليكم السام واللعنه)، پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ بهو گفتو گوێه ی عایشه دلخوش نه بوو، نه یه ویست زمانی عایشه دهق بگرئ به چاک ووتن و وولامی چاکه وه، بگره له گه ل دوژمنانیشدا، فەرمووی: عایشه له سه ر خو به، خودا گفتو گوێ خراپی لا ناخۆشه، به لکو نه وان چ شتی نه لێن تویش بهو ووشه یه وولامیان به ره وه و بلێ: (السام عليك) یا بێ دهنگ به، بۆیه لهو باره وه نه و نایه تانه هاتنه خواره وه و فەرمووی:

﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوا عَنِ التَّجْوٰى ثُمَّ يَْعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ ﴾ ئایا تۆ نهترووانیوه بۆلای کهسانیکی نهوتۆ قهدهغه کریابوو لهوان چفه کردن و گفتوگۆی نهیتی، وهك جووه کان و دوورپوه کان که نازاری دلی باوهردارانیان نهدا، خودا فرمانی دابوو وازی لییهتین، له پاشانا گهرانهوه بۆلای شتی لهوان قهدهغه کریابوو، دهستیان کردهوه به چفه کردن.

﴿ وَیَتَّبِعُوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانَ وَمَعْصِیَتِ الرَّسُوْلِ ﴾ وه ئهو کهسانه گفتوگۆی نهیتی نهکدن به درۆ کردن و ستهمکردن و بی فرمانی نیردراوی خودا.

﴿ وَاِذَا جَاؤُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ یَحِیْكَ بِهِ اللّٰهُ ﴾ وه ههر کاتی بهاتنایه بۆلا تۆ مهرحه بای تۆ زیان نه کرد به شتی خودا مهرحه بای تۆی بهو شته نهئه کرد، له جیای ئهوهی بلّین: (السلام علیک) نهیان ووت: (السلام علیک) مردن له سهرتۆبی، یا ئهلّین: (انعم صباحا) یانی به یانیت باش.

﴿ وَیَقُوْلُوْنَ فِیْ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا یُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ﴾ و له دلی خو یانا ئهلّین نه گهر موحه مه د راست نه کا و پیغه مه ره بۆچی خوا سزای ئیمه نادا به هوی شتیکه وه ئیمه ئهلّین.

﴿ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ یَصْلَوْنَهَا فِیْئَسَ الْمَصِیْرُ ﴾ به سه بۆ ئهوان سزادانی دۆزه خ نه خریته ناوی و نازاری نه چیژن، دواپی دۆزه خ خراپترین جیگه یه بۆ گهرانهوهی ئهوان.

﴿ يَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اِذَا تَنَاجَیْتُمْ فَلَا تَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِیَتِ الرَّسُوْلِ ﴾ ئه ی کهسانیکی نهوتۆ باوهردتان هیئاوه: ههر کاتی ئیوه به نهیتی گفتوگۆتان کرد، دواپی ئیوه چفه مه کهن و گفتوگۆی نهیتی مه کهن به گونا ه و درۆ کردن و، به ستهمکردن و دهست دریزی و، به بی فرمانی کردنی نیردراوی خودا.

﴿ وَتَنَاجَوْا بِالْبُرِّ وَالتَّقْوٰی وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِیْ اِلَیْهِ تُخْشَرُوْنَ ﴾ وه ئیوه گفتوگۆی نهیتی بکهن به چاکه کردن و ترسان له خودا و خو یاراستن له بی فرمانی خودا و، ئیوه لهو خودایه ی نهوتۆ بهرسن ئیوه بۆلای ئهو کۆ ده کریته وه.

﴿ اِنَّمَا التَّجْوٰى مِنَ الشَّیْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا ﴾ به راستی چفه کردن به گونا ه و به دهستدریزی له شه پتانه وه یه، له بهر ئهوهی نازاری کهسانیکی نهوتۆ بهدن باوهری یان هیئاوه.

﴿ وَلَیْسَ بِصَارِهِمْ شَیْئًا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلٰی اللّٰهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴾ وه شه پتان زیان به باوهرداران ناگه یه نن مه گهر به دهستوری خودا و، باوهرداران پیوسته پشت ههر له سه ر یاریده ی خودا به ستن.

به راستی زۆر کهس ههن له ئاده میزاد باوهری یان به خودا هیده، نو یۆ ئه کهن و رۆژوو نه گرن و، به راستی و به بی دوورپویی. به لام به داخه وه ناوه رۆکی ئهو ئایه تانه یان له بیر نامینی زۆر جاران و، له زۆر کاریانا و، چفه له گه ل یه کتری ئه کهن بۆ زیان گه یاندنی به دانیشتوان.

په‌مه‌ری خودا ﴿ تملو جاده له ﴾ کاتی وا نه‌بوو دانه‌نیشته له هه‌ندی جی‌گه‌دا بو نامۆزگاری کردن و فیرکردنی دانیشتوان بو کاروباری هه‌ردوو جیهانیان، دانیشتوانیش پیش‌پرسیان نه‌کرد و، جی‌گه‌ی خو‌یانیان نه‌گرت له نزیک په‌مه‌ره‌وه، وایش نه‌بوو جی‌گه‌یه‌ ته‌نگ نه‌بوو، له ناویاندا که‌سانی وا هه‌بوون پیربوون، یا گوی‌یان گران‌بوو، یا زان‌اتر و به‌ ته‌مه‌نر بوون، به‌ پیوه‌ نه‌وه‌ستان بو گوی‌ گرتن له فه‌رمووده‌ی په‌مه‌ره‌ ﴿ تملو جاده له ﴾، په‌مه‌ره‌ کاتی وا نه‌بوو نه‌یفه‌رموو: بلا‌وه‌بکه‌ن هه‌تا‌کو جی‌گه‌ی هه‌مو‌وتان بیه‌ته‌وه، یا هه‌ندی که‌س هه‌له‌سه‌سان بو‌یه‌ کئی تری پی‌رو‌ز و زان‌اتر دانیشتی له جی‌گه‌ی نه‌ودا، هه‌ندی که‌س نه‌و کاره‌یان یی ناخۆش‌بوو، بو‌یه‌ خودای مه‌زن نه‌م نایه‌تانه‌ی ناره‌ده خواره‌وه، فه‌رمووی:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَلَفَسَحُوْا يَفْسَحِ
اللّٰهُ لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ اَنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمْوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰتِكُمْ
صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
﴿١٢﴾ اَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰتِكُمْ صَدَقْتُمْ فَاِذَا لَمْ تَفْعَلُوْا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلٰىكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾

﴿ يٰ اَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَلَفَسَحُوا ﴾ الله لكُم ﴿ ندى كه‌سانىكى نه‌وتو باوه‌رتان هيتاوه: هه‌ر کاتى بيزرا به‌ ئيوه بلا‌وه‌بکه‌ن له جی‌گه‌ی دانیشتى خو‌تانا بو نه‌ که‌سانه‌ی دین جی‌گه‌یان نى‌به‌، یا به‌ پیوه‌ وه‌ستان و، یا نه‌یان‌ه‌وه‌ی دانیشتن، دواى ئيوه بلا‌وه‌ بکه‌ن به‌ خو‌تان، خودا فراوان نه‌کا بو ئيوه میه‌ره‌بانى خو‌ی له هه‌ردوو جیهاندا و، به‌ پله‌ی به‌رز له کاتى چو‌وتان بو به‌هه‌شت.

﴿وَإِذَا قِيلَ اَنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه هه‌ر کاتى بيزرا به‌ ئيوه: ئيوه هه‌لسن له جی‌گه‌ی خو‌تانا بو که‌سانى دین و به‌ پیوه‌ن، دواى ئيوه هه‌لسن، خودا به‌رز نه‌کا‌ته‌وه

پله و ڕیزی کەسانیکی ئەوتۆ باوەڕیان هێناوه لە ئیوه و، بە پاداشتی بەرز لە پاشەڕۆژدا ئەگەر ئیوه هەلسن.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خودا بەرز ئەکاتەوه کەسانیکی ئەوتۆ بەخسراوه بەوان زانیاری زۆرتر لە باوەڕداران بە چەندین پله‌وپایه، ڕیزیان ئەدا بەسەر جگه‌ی خۆیاندا و، خودا ئاگاداره به شتی ئیوه بیکەن لە چاک و لە خراپ و، لە هەلسان و لە هەلسان لە جیگه‌ی خۆتانان.

خودای مەزن ئاماژە ئەفەرموی بۆلای سی شت، شایستیه‌ی ڕوون بکریته‌وه:

۱- ئاماژە ئەفەرموی: هەرکەسێ دەرگای چاکەکردن و ڕێز و ئارامی بکاتەوه و پەره‌ی بێ‌بەدا، بۆ کەسانی تر شایستە‌ی ئە و چاکانەن، لەبەر ئەوه‌ی تەمەنیان زۆرتره و بە‌ڕێزترن، خودای مەزنی‌ش فراوان ئەکا بۆ ئەوان چاکە‌ی هەردوو جیهان.

۲- ئاماژە‌یش ئەفەرموی: بۆ بە‌رزی شانی زانیان کە ڕیزیان دراوه بەسەر کەسانی تردا، زانستی‌یان کەمتره بە چەندین پله‌وپایه. هەروه‌ها ڕیزی باوە‌ڕدارانی داوه بەسەر بێ‌ باوە‌ڕاندا.

۳- ئاماژە‌یشی فەرموو: پله‌وپایه، هەر بە زانست و هەر بە لە خودا ترسانه. ئەک بە دارایی و بە پله‌وپایه‌ی جیهان و، بە‌وه‌ی کە لای زورروی کۆ‌ڕوکۆمه‌له‌وه دانیشی، لە‌لای خودا پله‌وپایه‌ی زانیان، دوا‌ی پله‌وپایه‌ی پێ‌غمه‌رانه و، پێ‌ش پله‌ی شه‌هیدانه، ئەوه‌ته پێ‌غمه‌ر ئەفەرموی: (يشفع يوم القيامة الأنبياء ثم العلماء ثم الشهداء) لەو باره‌وه ئایه‌ت و زۆر و فەرمووده‌ی زۆی پێ‌غمه‌ر هەن.

هەندئ لە موس‌لمانان ئەیانویست بە تەنها کۆ‌بوونایه‌ته‌وه لە خزمە‌ت پێ‌غمه‌ردا و، چفه‌ی لە گە‌ل بکەن بە نه‌تی، هەندئ تریان مە‌به‌ستی‌ان لەو کاره ئەوه‌بوو، ده‌ری بخەن بۆ دانیش‌توان کە لە لای پێ‌غمه‌ر پله‌وپایه‌ی تاییه‌تی‌یان هیده، وه‌ک ده‌بینرئ هەندئ کەس لە زۆر جیگه‌ خۆی نزیک ئەکاتەوه لە کاربه‌ده‌ستان بە مە‌به‌ستی کاری جیهان، پێ‌غمه‌ر ﴿ﷺ﴾ چاوپۆشی ئەکرد و پالێ بە هیچ کەسێک‌وه نه‌ئەنا زۆرتر گفتوگۆی نه‌تی لە گە‌ل بکا، وای لێ‌هات پێ‌غمه‌ر تووشی ئازار بوو، بۆ ئەو مە‌به‌سته‌ی خودای مە‌زن ئەو ئازاره‌ی لەسەر سوک بکا، پێ‌وستی کرد هەرکەسێ چفه‌ لە گە‌ل پێ‌غمه‌ر بکا، پێ‌وسته لە پێ‌شه‌و سە‌ده‌قه‌یه بکا بە هەر شتی بێ و بیدا بە هە‌زاران، زۆر کەس بۆ ئەو فەرمانه، چفه‌یان لە گە‌ل پێ‌غمه‌ر نه‌ئە کرد، لە‌ترسی ئەوه‌ی نه‌وه‌ک به‌و بۆ‌نە‌یه‌وه دارایی‌یان به‌ره‌و کەمی بس‌روات، یا نه‌توانن سە‌ده‌قه‌ بده‌ن، لەو باره‌وه خودا فەرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تاجِثُمُ الرَّسُولُ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ﴾ ئە‌ی کەسانیکی ئەوتۆ باوە‌ڕتان هێناوه هەرکاتێ ئیوه ویستتان چفه‌ لە گە‌ل پێ‌غمه‌ردا بکەن، دوا‌یی بە راستی پێ‌وسته ئیوه به‌ر لە چفه‌کردنه‌کە‌تان سە‌ده‌قه‌یه پێ‌شکەش بە هە‌زاران بکەن.

﴿ذَلِكْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئەو پێش خستەى سەدهقه بهر له چفه کردن چاکتره بۆ ئێوه و، دهروونتان پاکتر نه کاتهوه له گوناھ، دواى ئه گەر ئێوه ههزاربوون و، دهستان نه کهوت شتی بیکه به سەدهقه و، نه تانویست چفه بکەن له گەل پێغه مەر و، چفه تان کرد، دوواى خودا لیبور دنی زۆره و میهره بان و خاوهن به زه یی یه، بۆ ئەوانه چفه ئە کەن و ههزارن.

کاتی ئەو ئایه هاته خواره وه، پێویست کرا له سەر هه موو که سێ که بیهوئ گفتو گوئى نهیى بکا له گەل پێغه مەردا چاکیه بکا و بیه خشی به هه زاران، ئەو فرمانه گران کەوت له سەر ئاده میزاد، چونکه ئەوان پێیان خو شبوو چفه بکەن له گەل پێغه مەردا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَرَیْتَ زَكَاتَ﴾، به لام نه ترسان دارایی و سامانیان لهو کاره دا برۆ و، یا دهست کورتن و ناتوان سەدهقه بکەن، خودای مهزن کاره کەى له سەر به نده کانی خوئ سووک کرد و، دهستووری پێدان چفه بکەن له گەل پێغه مەردا و سەدهقه نه به خشن، لهو که سانه خو شبوو که سەدهقه یان نه به خشیبوو، چفه یان کرد له گەل پێغه مەری خوا دا، بهو مەرجه ی که مەترخه می نه کەن له نوێژ کردن و زه کات دان و فرمانه کانی تری خودا. خودای گدوره له باره یه وه فرمانو ی:

﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ ئایا ئێوه ترسان له نه مانی دارایی خو تان و، رژدیتان کرد سەدهقه بکەن له بهر ئەوه ی چفه بکەن له گەل پێغه مەر، دواى کاتی ئێوه ئەو کاره ناکەن بهر له چفه کردن سەدهقه ناکەن و، خودا.

ئەو کاره ی له سەر ئێوه ئاسان کرد و، سزادانی له سەر ئێوه هه لگرت، به هوئ وازه ی تانان له به خشی سەدهقه بهر له گفتو گوئى نهیى کردن له گەل پێغه مەر. له مه و دوا به یه کجاری سەدهقه تان له سەر هه لگرا و ئەتوان به ی سەدهقه چفه بکەن له گەل پێغه مەر و، سزای ئێوه نادا له سەر وازه ی تانان له پێش خستى سەدهقه.

﴿فَأَقِمْ وَ الصَّلَاةَ وَآتِ الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ دواى ئێوه پێویسته نوێژه کانتان بکەن بهو جوړه ی فرمانتان پێدراوه و، زه کاته کانتان بهن به هه زاران، به گوێره ی سنووری دیاری کراو بۆ، ئێوه په یه و ی فرمانه کانی خودا و نیردراوی خودا بکەن و، خودا ناگاداره به شتی ئێوه نه یکه له چاک و له خراپ، به بۆنه ی ئەو فرمانه ی خودای مهزن ئەم شتانه ی دواى روون ده کینه وه:

۱- موقاتیلی کورێ چه یان له ته فسیره کەى خوئ دا ئەلئ: به راستی سامانداره کان زۆریان سەندبوو، به سەر هه زاره کاند له خزمەت پێغه مەردا، ئەو په و شته په و شتی هه موو سامانداریکه له هه موو سەرده می کدا، سامانداره کان به هوئ دارایی خو یانه وه، چفه ی زۆریان ئە کرد له خزمەت پێغه مەردا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَرَیْتَ زَكَاتَ﴾ به جوړی پێغه مەر لای ناخو شبوو، درێژه بهن به دانیشن، دواى

خودای گه وره فرمانی دا به سده قه کردن ، بدر لهووی چفه بکه نه گهل نیر دراوی خواوا ، دواى نهوه نهو ساماندارانه وازبان له چفه کردن نه هینا . به لام هه ژاره کان ئاواتیان نه خواست داراییان هه بووايه و بیانبه خشیبایه و بگه یشتنایه ته خزمهت پیغه مهر ﴿ ۱۰ ﴾ ، بهو بونهوه پلهی هه ژاران بهر زبویهوه و پلهی ساماندارنیش دابهزی .

۲- هه ندی له خاوهن تهفسیره کان نه لئین : نهو نایه ته هاتووته خواره وه ، فه مووی : بهر له گفتوگوی نهیتی پیوسته سده قهیه بکه نه هیچ کهسی کاری پی نه کرد جگه له عدلی کوری نهی تالیب ، تا که دیناریکی هه بوو گوری یه وه به (۱۰) درهم ، دواپی هه رکاتی بیویستایه چنه ی له گهل پیغه مهر بکر دایه ، دیر هه میکی نه به خشی ، دواتر نهو فرمانه کاری پی نه کرا و گورپا هه موو کهسی به بن سده قه نهیتوانی چفه له گهل پیغه مهر دا بکات .

فهرموده ی خودا ﴿ یَرْفَعُ الَّذِينَ آمَنُوا أَمْثَلُ الْعِلْمِ ذُرَّجَاتٍ ﴾ نه مه مان فیر نه کا که باوه ر داران و زانایان له لای خودا ریزبان نه گیرئ ، ناوه روکی نهو فهرموده یه ، شارستانی یهت و دادپهروه ری راسته قینه یه ، بو نهو کهسانه ی خزمهتی مرؤفایه تی بکه نه ، نهو کهسانه ی زانای راستین و پلهی بهرزی یان نه دریتی لای خودا . نه که نهو کهسانه ی درووستکه ری سارووخی (مینوتمان- س س) و جگه ی نهوان بو کاولکردنی نیشتمان و بهرکردنی گیانداران . نهو کهسانه نرخی یان بو دانارئ مه گهر لای شهیتان و قوتابی یه کانیان نه بی ، نهو شتانه شارستانی یه تی ستم و دهست درئین .

مرؤفی نیشتمانپهروه و مافی مرؤف پاریز ، پیوسته سوودی گشتی بخاته سهرووی سوودی تایه تی خوئی و سوودی ره گهزی خوئی . نه که به وینه ی سهروک و سهرانی نه دم سهردمه به گشتی و ، سهروکی رژی مه به هیژه کان به تایه تی : بو نمونه ی خوپه رستی و ره گه زیه رستی ، له سالی (۱۹۴۵) زایینی دوا ی جهنگی جیهانی دووه ، چیرچلی سهروک شالیاری بهریتانیا ، ستالینی سهروک کوماری روهوسیا ، رۆزفلتی سهروک کوماری نه مریکا ، پیک هاتن له سهر گفتوگۆ و رابوچوونیان له سهر پاشه رۆزی خو یانه وه ، له شاری (بوداپست) . به لام ناکوکی یان لی پدیدابوو ، کام لایان له پیشا بچه ژووره وه بو ناو جیگه ی دانیشن و درئیه ی کیشا ، دواپی کوتایی پی هات بچه ژووری سی دهر گای هدی و له یه کاتندا هه یه که یان له دهر گایه که وه بچه ژووری ، وینه ی نهو خوپه رستانه خزمه تی مرؤفایه تی نه که نه ؟ .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُحْلِفُونَ لَهُمْ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ﴾ نایا تو نه ترانیوه و نه تروانیوه بۆلای که سانیکی نه وتو له بی باوه ران دۆ سایه تی تا قمتی نه کهن له جووه کان خودا سزای رۆژاندووه به سهریانا، نه و دوورووانه له ئیوهی موسلمانان و، نه له جووه کان. به لکو دووروون له سهر هیچ نایینی نین.

﴿ وَيَخْلَفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ وه نه و دوورووانه سویتند نه خۆن له سهر نه وهی موسلمانن. له گهل نه وه بشدا درۆ نه کهن و، خۆشیان نه زانن به دهستیان قهس سویتند نه خۆن و درۆ نه کهن.

﴿ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ خودا نامادهی کردووه بۆ نه و دوورووانه سزایه کی زۆر سهخت به راستی نه و دوورووانه کاریکی خراب نه کهن، کاره که یان خراب کاریکه.

﴿ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴾ نه و دوورووانه سویتند خواردنه که ی خۆیانیا ن کردووه به قه لغان و سوپهری خۆین و دارایی خۆیان نه پارێژن، دوا یی رینگه نه گرن له بلا و بوونه وهی نایینی ئیسلام، دوا یی بۆ نه وان هه ده سزایه ک رسوا و بی نرخی یان نه کا.

نه و نایه ته له وه هاتووه ته خواره وه، دوورووه کان له خزمهت پیغمه مه ردا دائه نیشتن، دوا یی فهرمووده ی پیغمه مه ر و هاوړیکانی پیغمه مه ری یان نه بر د بۆلای جووه کان، نه و دوورووانه

ته فسر ی زمانا کۆبی

سه رو که کانیاں بریتی بوون له عهبدوولای کوری ئوبدی و عهبدوولای کوری ندهبل، دوایی
 عهبدوولای کوری ندهبل هات بو خزمهت پیغمهر ﴿﴾ پیغمهر فدرمووی به عهبدوالله بو
 جنیوت پیدام، عهبدوالله سویندی خوارد و روتی جنیوم یی ندهاویت.
 ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 دارایی و مناله کانی ئهو دوورپووانه لاناډا لهوان له سزای خودا هیچ شتی، ئهو کهسانه
 دانیشئو و یاری ناگری دۆزهخن، له ناو ناگردا بهردهوامن.
 ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ تو بیری ئهو کاته بکهروهه خودا
 ئهوان زیندو ئه کاتهوه هدموویان، به دوورپووه کان و جووه کانهوه، دوایی سویند ئهخون بو
 خودا ئیمه موسلمان بووین، هدر بدو جوړه له جیهاندا سویندیان بو ئیوه ئهخوارد.
 ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ ئهو بی باوه رانه گومان ندهبن به راستی
 ئهوان بدو سوینده له سهر شتی ندهبن رزگاریان بکا له سزای خودا، ئیوه ناگداربن به راستی
 ئهوان له ئهوپهری دروژنیدان که سویند ئهخون به خودا به درو.
 ﴿اسْتَخَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
 الْخَاسِرُونَ﴾ شهیتان دهسته لاتی پیداکردوه به سهر ئهو بی باوه رانه و، بووه به گهورهیان و
 سواری ئهقلیان بووه، دوایی شهیتان فدرمووده و یادی خوی له بیردوونه تدهوه، ئهو کهسانه
 تاقمی شهیتان، ئیوه ناگداربن ئهو کهسانه خوئیانیان له ناوبردوه و، خوشی بهههشیمان له
 کیسی خوئیان داوه و تووشی زیان بوون.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ أُولَئِكَ فِي الْآذَانِ ﴿٦٠﴾
 كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٦١﴾
 لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
 حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيَدْخُلُهُمُ جَنَّاتٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ ۚ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٢﴾

﴿إِنَّ الدِّينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْلَيْكَ فِي الْآذِلِينَ﴾ به راستی که سانیکی نه‌وتۆ دوژمنایه‌تی خودا و نیردراوی خودا نه‌کدن، له سنووری فدرموده‌ی خودا ده‌ره‌نه‌چن، نه‌وانه له‌و تاquamنه‌ن خودا رسوا و سه‌روخواریان نه‌کات.

﴿كُتِبَ اللَّهُ لِلَّهِ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ خودا فه‌رمانی داوه به فه‌رمانیکی بینگومان، به راستی ئایینی من و نیردراوی من سه‌ره‌نه‌که‌ون به‌سه‌ربن باوه‌رپاندا له جیهاندا به به‌لگه‌ی ناشکرا و به چه‌ک و به سزای ئاسمان و به ناوبردنن چاک هه‌تاهه‌تایه، نه‌وه‌بوو خودا یارمه‌تی پیغه‌مه‌ری دا و مه‌که‌ی داگیر کردو، شکۆی فارسو رۆم و پیلانی جووه‌کان له ناوچوون. به راستی خودا زۆر به توانایه یارمه‌تی پیغه‌مه‌رانی خو‌ی نه‌دا. زۆر گه‌وره‌یه که‌س رینگه به مه‌به‌ستی ناگرئ.

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ تو ده‌ست ناکه‌وی تاقمی باوه‌رپه‌یتن به خودا و به رۆژی دوابی دۆستایه‌تی که‌سی بکه‌ن دوژمنایه‌تی خودا و پیغه‌مه‌ری خودایان کردبێن با وه‌کو نه‌و که‌سه دوژمنایه‌تی نه‌وان نه‌کا باوک و کور و برا و هۆز و خزمیان بن؛ چونکه خودا نه‌فه‌رموی: (ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفيه) خودا درووستی نه‌کردوه بو پساوی دوو دل له ناو سکیا، به دلیکی خودای خو‌شبو‌ی، به دله‌که‌ی تری دوژمنی خودای خو‌شبو‌ی.

﴿أَوَلَيْكَ كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ نه‌و که‌سانه دۆستایه‌تی دوژمنانی خودا ناکه‌ن، خودا باوه‌رپه‌یتانی له دلیانا داناهه و جینگه‌ی خو‌ی گرتوه‌و، یارمه‌تی نه‌وان نه‌دا به رووناکی قورئان که وه‌ک گیان وایه بو نه‌ده‌میزاد.

﴿وَيُؤَيِّدُ خَلْقَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه خودا نه‌و که‌سانه که دۆستایه‌تی دوژمنانی خودا ناکه‌ن نه‌یان خاته ناو چه‌ندنین به‌هه‌شت نه‌روا به ژیر دره‌خته‌کانیا و به‌م لا‌ولای کۆشکه‌کانیا چه‌ندنین رووباری ئاوی شیرین، به‌رده‌وامن له ناو نه‌و به‌هه‌شتانه‌دا، خودا رازی‌یه له‌وان و خو‌شی نه‌وین و نه‌وانیش له خودا رازین. خو‌ش‌نودن به‌و چاکه‌یه خودا له‌گه‌ل نه‌وانی کردوه، نه‌و که‌سانه تاقمی خو‌شه‌ویستی خودان، ئیوه ئاگادراین هه‌ر تاقمی خودایه رزگاریان نه‌بێ و سه‌ره‌نه‌که‌ون به‌سه‌ر دوژمنانی خودادا.

موسلمانان له سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا ﴿ﷺ﴾ خزمایه‌تی و هۆزایه‌تی‌یان به‌کار نه‌نه‌هیتا له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا دوژمنی خودابوون، نه‌وه‌بوو عوبه‌یده‌ی کورپی جه‌راح باوکی خو‌ی کوشه‌ت له‌به‌دردا نه‌بووبه‌کر له رۆژی به‌درا دا‌وا‌ی له کورپی خو‌ی کرد، مه‌سه‌عه‌بی کورپی عومه‌یر برای خو‌ی بکوژی، عومه‌ر عاسی خالی خو‌ی کوشه‌ت له جه‌نگی به‌دردا، نه‌ونه‌ی زۆر هه‌ن له‌و باره‌وه.

﴿ سوره تی نه لحه شر ﴾

له مه دینه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۲۴) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿۱﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿۲﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿۴﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
 عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ﴿۵﴾

جووه کان له سه ره تای ئیسلامدا له مه دینه و خهیدر و جیگه کانی تر دا نیسته جی بوو بوون،
 پیغمهر ﴿ﷺ﴾ دوا ی نه وه ی له مه ککه کۆچی کرد بو مه دینه، بوو به دراوستی جووه کان.
 هندیکیان له دهو و بهری مه دینه بوون. جووه کان بریتی بوون له سی هۆز: به نوقه یتاع. به نو
 نه زیر، به نو قوره یزه. گیراوه ته وه به نو نه زیره کان، ناشته وایی و دوستایه تی یان له گهل پیغمهر
 تۆمار کرد. که جهنگی له گهل نه کدن و نازاری بو نه ره خستین و، یارمه تی کس نه دن له دژی
 پیغمهر ﴿ﷺ﴾، دوا یی که پیغمهر له جهنگی به دردا سه رکه وت، به نونه زیره کان ووتیان:
 موحه مه د نهو که سه یه شیواز و ناوی له ته وراتا روون کراوه ته وه، به یداخه نانه وهی. که چی
 پاش نه وه ی موسلمان نه کان له جهنگی ئو خوددا شکان، که ورتنه گومانه وه له پیغمهرایه تی
 پیغمهر. په یمانه که یان شکاند، سه رو که که یان که که عی کوری نه شرف بوو له گهل چل

ته فسیری ز مناکۆبی

سواری تردا چوون بۆ مه ککه، بوون به سویند خواری قورده یشه کان له دژی پیغمهر ﴿ﷺ﴾، جبره ئیل ئه و هه والی دا به پیغمهر ﴿ﷺ﴾، جگه له وهیش ئه و که عب ناوه، پیشت دهستی کردبوو به جنیودان به پیغمهر ﴿ﷺ﴾ زۆر به نارهوایی، به جوژی پیغمهری تووره کردبوو، بۆیه پیغمهر فرمانی دا به موحه مدهی کوری سهله به کوشتی که عب، ئه ویش که غبی کوشت، به بۆنه ی کوژرانی که عبه وه به نونه زیر هیزیان رووخوا و دابه زی، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ دوا ی ئه وهش به دلپسی ئه وانی زانی هدر له سدر پهیمانی خوی مابووه وه، ئه وه بوو چووبوو بۆلایان، ههتا داوای یارمهتی یان لیکه له باره ی خویتی دوو کوژراو له هۆزی به نوغامیر که که سی به ناوی عه مری کوری ئوممه یه ئه و دوو که سه ی کوشتبوو، کاتی پیغمهر له ته نیشتی دیواری خانوویه له خانووه کانیا ن دانیهشتوو، جووه کان کۆبوونه وه، به نیازی پیلان دانان بۆ کوشتی پیغمهر. له سه ریبه کۆی له خانووه کانیا نه وه به ردی فره یه سدر پیغمه ردا. هه واله که له ئاسمانه و هات بۆلای پیغمهر له باره ی ئه و پیلانه وه، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ هه لسا و به ره و دوا گه رایدوه بۆ مه دینه و بۆلای هاوړیکانی، له بهر ئه و هه موو پیلانه ی هۆزی به نونه زیر له دژی پیغمهر سازاندیان، پیغمهر بریاری دا به جهنگ کردن له گه لیاندا، فرمانی دا به کۆکردنه وه ی سوپا به گشتی، چون بۆ سهریان. جووه کان خویان هه شاردا له ناو کۆشکه کانیا نندا، پیغمهر ناگاداری کردن له ماوه ی ۱۰ رۆژدا کۆشکه کانیا ن به جی بهیلتن و بین بۆ مه دینه، یه کهم جار پالیان نا به فرمانه که ی پیغمه ره وه، دوا جار ملیان دانه واند بۆ فرمانه که ی پیغمه ره، به لام کۆمه لی له دوو رووه کان له هۆزی به نوعه وف ناریدیان بۆلای جووه کان، به وانیان راگه یاند خویان بگرن و ئیمه واز له ئیوه نایه رین و، نه گه ر موحه مه د جهنگتان له گه ل بکا، ئیمهش جهنگ له گه ل ئه و ده کهین، نه گه ر ئیوه ی ده ر کرد ئیمهش له گه لتان ده رئه چین، جووه کان چاوهروانیان ئه کرد بین به ده می یانه وه، به لام دوو رووه کان هه چیان بۆ نه کردن، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ که زانی قه لا کانیا ن زۆر سه خت و به گرانی په لاماریان نه درئ، ناچار بوو بۆ ئه وه ی بیانترستی فرمانی ده ر کرد به برینی هه ندی له دارخورماکانیا ن که گرنترین هۆی ئابووری ئه وان بوون، به و بۆنه وه بی ئومیدی که و ته دلپانه وه و له دوو کار به ده ر هه چیان بۆ نه مایه وه، یا ئه بی سه ردانه وه بین بۆ فره مووده ی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ یا جهنگی له گه ل بکه ن، دوا ی خۆ به ده ست دانه وه یان بۆ خویان هه لبژارد، داوایان له پیغمهر کرد ده ستووریا ن پێدا له قه لا کانیا ن بینه ده ره وه، به و مدرجه ی خویتی یان بارێزراوی و، به و مدرجه ی هدر یه که یان باری یه که هوشتر که ل و په ل و دارایی له گه ل خویان بیه نه ده ره وه جگه له چه ک و که ره سه ی جهنگ، جووه کان ئه و مه رجانیهان وه رگرت و کۆچی یان کرد بۆلای خه یبه ر و بۆلای شام و حیره، به و بۆنانه وه خودای مه زن له سوره تی (نه لحه شر دا) نه فره موئ:

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ شتی له ناو ناسمانه کان و له ناو زهوی دایه، پاکي و دووری له هه موو کاریکی ناشایستهیه ده رنه برن بهو زمانه ی خودا بهوانی به خشیوه و، خودا زور به ده ستلآته، هه موو کاری له جینگه ی شیوی خویا دانه تی.

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ خودا که سیکي نهو تویه که سانیکی نهو تو باوه ریان نه هینا له خاوهن نامه کانی به نونه زیری ده رکردن له خاوهن جینگه ی خویان له یه کهم کز بوونه وه که پیغمهر بهستی بز جهنگ کردن له گهل خاوهن نامه کان، نهویش یه کهم ده رکردنه له ناو نیمچه دوورگی عه ره بدا بز جووه کان، هوی ده رکردنه که یان خراپه کاری و تیکدانی په یمانه که یان بوو.

بز زانین: یه کهم کز بوونه وه بز ده رکردنیان، ده رکردنیان بوو بز لای شام، دووه مین کز بوونه وه بز ده رکردنیان: ده رکردنی عومهر بوو له خه ییهره وه بز لای شام. مانای حشر یانی ده رکردنی تاقمن له جینگه یه که وه بز جینگه یه تر.

پر سیار: پیغمه ری خودا بز جی له سهر خراپه کانی به نو قوره یزه سزای دان به ده رکردنیان و، ده ست به سهر دارایی گرتیان و، ریگه ی زورتر هه بوو بز سزادانیان؟ وه لام: به راستی پیغمهر سزای دان به گویره ی یاسای لایینی خویان که له ته وراته که ی خویانا هاتروه:

(تو هه شاریکت گرت بز خوت، دواپی هه موو دانیشتروانی نهو شاره هه بز تویه، بز به ده ست به سهر اگرتیان و کردنیان به بنده بز خوت، دواپی خویانیان نه دا به ده ستوه. به لکو جهنگیان له گهل کردی، تو نابلقه ی نهوان بده. هه رکاتی په روه ردگاری خودای تو دانیشتروانی نهو شاره ی دا به ده ستی توه، دواپی تو نیرینه کانیان بکوژه، به لام زن و منال و نازالی نهوان و هه رشتی لهو شاره دایه به ده ستکه وتی تویه).

(صباح ۲۰) من الثنية بیگومان نهو جوانه پابه ندی لایینی خویانیان به جی هینا. ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ ئیوه ی موسلمان گرومانتان و ابوو که به نونه زیر له کوشکه کانیان ناچنه ده ره وه و، جینگه ی خویان به جی نایه لن و، خاوهن نامه کان به هیزن و، خاوهن نامه کانیش گرومانیان و ابوو که قه لا سه خته کانیان نه یانپارتزن له ده ستلآت و هه لمه تی خودای مه زن. پیسخستی ووشه ی (مانعهم) له بهر نهو یه گرومانی خویان بهرگری کردنیان مسوگهره.

﴿فَأَنذَرْتُهُمْ اللَّهَ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّغْبَ﴾ دوا‌یی سزای خودا چو‌و بۆ‌لای خاو‌ن نام‌ه‌کان له‌ جی‌گه‌یه‌که‌سه‌وه‌ نه‌وان گومان‌یان نه‌ل‌ه‌برد و چاو‌ه‌روانیان نه‌ل‌ه‌کرد و نه‌ل‌ه‌هات به‌ دل‌یان، چون‌که به‌ گومان‌ی خو‌یان به‌ه‌یز و به‌توانان و، خودا فر‌ه‌ی دایه‌ ناو دل‌یان تر‌سی‌کی سه‌خت، به‌ تایه‌تی دوا‌ی کوش‌تنی که‌عبی کور‌ی نه‌شره‌فی سه‌رو‌کیان، هه‌ندئ‌ی له‌ زانایان نه‌ل‌ین: رانا‌وی (آنا‌هم) نه‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ بۆ‌لای باوه‌رداران، یانی خودا به‌خشی به‌وان کومه‌کی و یارمه‌تی. به‌ جو‌ر‌ی نه‌ل‌ه‌هات به‌ دل‌یان سه‌ر‌که‌وتن بۆ‌ خو‌یان.

﴿يَخْرَبُونُ بِوُفْوِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ جو‌وه‌کان‌ی به‌نونه‌زیر به‌رله‌وه‌ی به‌چه‌ ده‌روه‌ه‌ جی‌گه‌ نایابه‌کان‌ی خانو‌وه‌کان‌ی خو‌یان نه‌رووخان به‌ ده‌ستی خو‌یان و دارایی به‌نرخ‌یان هه‌ل‌سه‌گرت هه‌تا مو‌سل‌مانان سو‌دیان ئ‌ی وه‌رنه‌گرن و، به‌او‌ه‌ردارانی‌ش خانو‌وه‌کان‌ی نه‌وانیان نه‌رووخان هه‌تا نه‌توانن به‌چه‌ ناویان، دوا‌یی ئ‌یوه‌ ته‌م‌ی خوار‌بن نه‌ی که‌سان‌کی نه‌وت‌و خاو‌ه‌نی نه‌قل‌ن و، پشت مه‌به‌ست‌ی به‌ کار‌ی خراب.

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر خودا فر‌مان‌ی نه‌دایه‌ به‌ ده‌ر‌کردن‌یان و پی‌وستی نه‌کردایه‌ له‌ سه‌ریان ده‌ر‌چو‌ونیان به‌ خو‌یان و خ‌یزانیانه‌وه‌ به‌ راستی خودا سزای نه‌وانی نه‌دا له‌ جیهان‌دا به‌ کوش‌ن و به‌ن‌ه‌ر‌کردن‌یان به‌ و‌ینه‌ی جو‌وه‌کان‌ی به‌نوق‌وره‌یزه‌ و به‌ و‌ینه‌ی قور‌ه‌یش‌یه‌کان و، بۆ‌ نه‌وان هه‌یه‌ سزای نا‌گر له‌ رو‌ژی دو‌وایی‌دا، ج‌گه‌ی سزای جیهان.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌و سزایه‌ تو‌وش‌ی نه‌وان بو‌وه، نه‌وان د‌زایه‌تی خودا و ن‌یز‌درا‌وی خوا‌یان نه‌کرد، دوا‌یی هه‌ر‌که‌سی د‌زایه‌تی خودا ب‌کا، به‌ راستی خودا سزای زور سه‌خته.

کاتی پ‌ته‌مه‌ر ﴿﴾ گه‌مار‌وی قه‌لا‌کان‌ی به‌نونه‌زیری دا‌بو‌و، دوا‌ی شکاندنی پ‌دیمان‌ه‌که‌یان و بو‌ون به‌ سو‌پ‌ند‌خواری بت په‌ر‌ستان له‌ د‌زی پ‌ته‌مه‌ر ﴿﴾، گه‌مار‌ۆ‌که‌ی در‌یژه‌ی ک‌یشا و، فر‌مان‌ی‌دا به‌ بر‌ینی هه‌ندئ‌ی له‌ دار‌خور‌ما‌کان‌یان، جو‌وه‌کان‌ زو‌ریان لا‌گران‌بو‌و، وو‌تیان: نه‌ی مو‌حه‌مه‌د: تو‌ گو‌مان‌ت نه‌برد پ‌ته‌مه‌ری و، نه‌ت‌ه‌و‌ئ‌ چاکه‌ ب‌که‌ی، ئ‌یستا دار‌خور‌ما‌کان نه‌بر‌ی! نه‌یان سو‌وت‌تی، نه‌وه‌یه‌ چاکه‌ کرد‌ن؟ پ‌ته‌مه‌ر ناو‌ری ئ‌ی نه‌دانه‌وه، فر‌مو‌وی: من هیچ ش‌تی به‌ بی‌فر‌مان‌ی خودا نا‌که‌م، له‌و بار‌ه‌وه‌ خودا فر‌مو‌وی:

﴿مَّا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيْخِزِي الْفَاسِقِينَ﴾ ئ‌یوه‌ی مو‌سل‌مان هیچ دار‌ی له‌و دار‌خور‌مانه‌تان نه‌بر‌یوه، یا ئ‌یوه‌ وا‌ز‌تان نه‌ه‌تاوه‌ به‌ پ‌ت‌ه‌و‌ه‌بن، دو‌وایی نه‌وانه‌ ده‌ستو‌وری خودا بو‌ون و، له‌به‌ر نه‌وه‌یش بو‌وه‌ نه‌و که‌سان‌ه‌ی له‌ سنو‌وری خودا ده‌ر‌چو‌ون، ر‌سوا‌یان نه‌کات.

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِللرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ وه هدرشتی له دارایی و له مالی به نونه زیر جی ماوه خوا گپراویده وه به سهر نیردراوی خویا و، به خشویه و، سامانداران بهشیان نیه له دارایی و سامانی به نونه زیر، دواپی ئیوه دهستان نه گرتوه به سهر دارایی و سامانی نه واند، نه به سواری چاره وی و نه به سواری هوشتر تووشی هیچ نازار و ماندوو بوونی نه بوون بۆ پهیدا کردیان، ئیتر بۆیه ئیوه بهشتان نادری، پیغمهر خوی نه زانی به چ که سیککی نه دا، به گویره ی روونکردنه وهی دهستوری خودا.

﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به لام خودا ترسی پیغمهری خسته دلی به نونه زیره وه، ههتا خویان به دن به دهست پیغمهره وه به بی جهنگ کردن له گه لیان، به بی جهنگ خودا نیردراوی خوی سهر نه خا به سهر هدر که سیککا ناره زوی بکا و، خودا توانای به سهر هه موو شتیکا هه به.

بۆ زانین: خودای مه زن باسی (الفیء) و (الغنیمة) ی کردوه، جیاوازی یان بهم جوړه به:

۱- (الفنی) بریتی به لهو سامانه ی به بی جهنگ پهیدا نه کری له سامانی بی باوه ران: یا به وهی دهر چوونیان له جیگه ی خویان و به جی نه هیلن بۆ موسلمانان، ههروه ها وهك سهرانه و (۱۰) یه کی سوودی بازرگانی و، پاش ماوه ی نهو که سه ی له ئاین وه نه گهری یا که سه ی

ئەمری و میراتبەری نی، سامانی تری وایە بێ جەنگ پەیدا بێ. ئەم بەشە بە تاییبەتی بۆ پێغەمەرە. خۆی ئەزانێ چۆن بەشی ئەکا، بەو جۆرەى حودا لە ئایەتی (۷-۸) ئەم سوورەتە باسی بەش کردنیان ئەکری.

۲- (الغیمه) ئەو شتە بە موسلمانان لە بێ باوەرانی داگیر ئەکەن بەهۆی جەنگ و بەلاماردانیان، ئەو شتە ئەکری بە پێنج کەرتەو: چوار بەشی ئەدری بە جەنگاوەران. هەریە کە لە سوارەکان دووبەشن و، پیادەکان یەک بەش ئەدری. بەشی تری لەو پێنج بەشە ئەخریتە گەنجینەو. وەك رەفەئى بەش ئەکری لە سوورەتی (ئەلەحقافدا) بە درێژی باسی هەردوو لایان کراوە.

﴿مَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ شتی خودا ئەیکە پێغەمەر بەسەر ئێو و بە ئێو بەخشی لە دارایی دانیشتوانی بێ باوەرانی ئەو گوند و شارە بە بێ جەنگ ئەگیرێ، دواى ئەدری بە خودا و بە نێردراوی خودا و بە خزماتی پێغەمەر لە بەنو هاشم و بەنوموتەلیب و، ئەدری بە هەتیوان و بە هەزاران و بە رێواران. یانی ئەو سامانیان ئەکری بە پێنج بەشەو: بەشیکیان ئەدری بە خودا و بە پێغەمەر و، بە کار ئەهێنێ لە سوودی گشتیدا، وەك درووستکردنی مزگەوت و پرد و نەخۆشخانە و خزمەتی کەعبە و موچەى قازی و زاناکان و گرینی چەك و شتی تر. بەشی تریان ئەدری بە خزماتی پێغەمەر، بە بێ جیاوازی لە نیوان نێر و مێدا. بەشی تریان ئەدری بە هەتیوان بە بێ جیاوازی بەشی تری ئەدری بە هەزاران. بەشی تر ئەدری بە رێواران دەستیان ناگاتە دارایی خۆیان.

﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ ئەو فەیندە کە بەشی هەزاران و ئەو تاقمانەى پێشوو، لەبەر ئەوەى ئەو سامانە بە تەنها نەبێ بەشی نیوان ساماندار و سەرۆکەکانی ئێو و هەزاران بێ بەش بکری.

ئایینی پێرۆزی ئیسلام دەستوورێکی خوداییە، چاودێری سوودی گشتی ئەکا بە بێ جیاوازی، پێوستی ئادەمیزاد پێوستە جی بە جی نەکری لەسەر زبانی لایەنێک و سوودی لایەنێکی تر. کەواتە هەموویان لای یاسای ئیسلام یە کسانە. ئەو مەبەستە لەو ئایەتەو بەشتر روون ئەبێتەو کە ئەو دارایی بە تەنها سامانداران دەستی بەسەردا نەگرن و، لە نیوان خۆیاندا ئەم دیو ئەودیی بێ بکەن و، هەزاران بێ بەش بن لێرەدا هەرچەندە سامانداران بێ بەش کراون. بەلام دادپەرەری و یە کسانى چاودێرى کراون هەتا هەزارانیان بگەنە پلەى سامانداران و، وەك یەکیان لى بێ لە دەرامەتتدا، یا لەوانەو نزیك ببەنەو و، هەست بە کەم و کورێ خۆیان نەکەن.

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه هدرشتی نیردراوی خودا فدرمانی بین ئه دا و، هدرشتی ئه و به ئیوهی ئه به خشی له دارایی، دواپی ئیوه به خوشی و دادپهروه ری بگرن و پدیره وی بکدن و، ئه و شته ی نیردراوی خودا قه ده غه ی ئه کا ئیوه وازی لی بهینن و بین فدرمانی نیردراوی خودا مه کدن و له خودا بترسن. به راستی سزای خودا زۆر سه خته بو که سی بین فدرمانی خودا و نیردراوی خودا بکا. له پاشانا خودا پرونی ئه کاته وه که مده بست له خزمه کان و هه ژاران و رپیواران چ که سانیکن و ئه فهرموی:

﴿لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ بو ئه و هه ژاران ه ی کۆچیان کردوه له مه که وه بۆلای مه دینه له خزمه ت پیغه مه ردا، به زۆر دهر کراون له جیگه ی خویانا و له دارایی خویان بین بهش کراون، جگه له خودا و له نیردراوی خودا، که سی تریان نی به به خویان بکات.

﴿يَتَتَّبِعُونَ فُضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ئه و هه ژاره دهر کراوانه داوای خواره مه نی پاداشت و په زامه ندی له خودا ئه کدن و، یارمه تی ئایینی خودا و نیردراوی خودا ئه دهن، ئه و که سانه راست ئه کدن له باوه رهیتاندا.

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١﴾
وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى
الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ ﴿١١﴾

وَلَيْنَ تَصْرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾
لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنِنُوكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

له پاش نهو هی خودا باسی کۆچکه رانی کرد باسی نهو که سانه ییش نه کات دانیشتووی شاری مه دینه چا که یان باس نه کا و نه فرموی:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که سانیکی نهو تو یاریده ی پیغمه ریان داوه و، له مه دینه دانیشتون و کردوویانه به نیشتمانی خو یان و به نیازی پاکه وه باوه ریان هیئا وه له پیش نهو هی موسلمانان کۆچ بکه نه مه که وه بۆلایان و بۆلای مه دینه.

﴿يَجِبُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ نهو که سانه ی دانیشتووی مه دینه نهو که سانه یان خۆش نهو ی کۆچیان کردو وه له مه که وه بۆلایان و، ده ستیان ناکه وی له دلی خو یانا رق و دل پیسی له بۆ نهو شته ی به خشرا وه به کۆچکه ران لهو دارایی به ی به جی ما وه له بی باوه ران یا لیان نه گیرئ.

﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ وه یاریده ده ران کۆچکه ران له پیش خو یان نه خه نه له دارایی و له جیگه دا و ریزیان نه ده نه به سه ر خو یانا و، باوه کو زۆریش هه ژار بن و پیوستی یان به دارایی هه بن.

﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هدر که سه ی ده روونی خوی پیاریزی له رژی و له ئاواتی دوا رۆژی پوچی جیهان، دوا یی نهو که سانه سه ره که ون له جیهاندا و باسیان نه کری به چاکه و له پاشه رۆژ و پاداشتی چاکیان نه دریتی و نه چنه به هه شت.

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ وه که سانیکی نهو تو له دوا ی کۆچی دووا یی پیغمه ر و کۆچکه ران و یاریده ده رانه وه دین چن به چن هه تا رۆژی دوا یی نه لئین: نه ی پهروه ر دگاری ئیمه: تو له ئیمه و لهو برایانه ی ئیمه پیش ئیمه که و تو ون به باوه ره یان خۆش به.

﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ و تو ئه ی پهروه ردگار دامه نی له دلی ئیمه دا رق و دل پیسی بو که سانیکی ئه و تو باوه ریان هیئاوه، ئه ی پهروه ردگاری ئیمه. به راستی تو خاوه نی به زه بی زوری و میهره بانیت بی نه ندازه یه.

له و ئایه ته وه بۆمان روون ئه ییته وه: ئه و که سانه ی له دلیانا رق و کینه هه بی بو هاوړیکانی پیغمهر، گفتوگزی ناشایسته به وان بلای و، داوای لی بوردنیان بو نه کا نابسه جیگه ی به زه بی و میهره بانی خودا، ههروه ها هه موو چینی بو چینی پیشوری خو ی. نه که وه کو ئیستا کۆمه لای پهیدا بوون به ناوی ئیسلامه وه ئه لاین: ئیمه خزمه تی گه شه پیدان و جوولانه وه و برایه تی و بزورتنه وه ی ئیسلام ئه که ی، که چی کار و گفتوگزی ناشایسته ئاراسته ی هاوړیکانی پیغمهر و پیشه وانی پیشو ئه که ن به تایه تی مالیک و نوعمان و نه محمد و شافعی. ههروه ها بۆمان روون ئه ییته وه: په پره وانی پیغمهر ئه کرین به سی به شه وه له پله و پایه دا: یه که م کۆچکه ران، دووم یارده ده رانی ئایینی خودا و نیردراوی خودا. سی هه میان ئه و که سانه ی دوا ی ئه وان دین: کات له دوا ی کات پیشو وه کانیان پله و پایه یان گه وړه تره له دووا که و تروه کان.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُرَفُّونَ الْوُدَّ وَلَا يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَكْثَرَ مِمَّا رَزَقُوا مِنْ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾ ئایا تو نه تر وانیوه بۆلای که سانیکی ئه و تو دوو روون، به و برایانه ی ئه و تو ی خو یان ئه لاین باوه ریان نه هیئاوه له خاوه ن نامه کان، به تاییتی به به نو نه زیر:

﴿لَئِنْ أَخَّرْتُمْ لَتُخْرِجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا تُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ به راستی ئه که ر ئیوه ده ربکرین له جیگه ی خو تانا له لایه ن موحه مه ده وه، به راستی ئیمه یش له گه ل ئیوه دینه ده ره وه و، ئیمه په پره ی هیج که سی ناکه ین جه نگ له گه ل ئیوه بکا هه رگیز و، بیه و ی ئیوه رسوا بکا. ﴿وَإِنْ قَوْلُكُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه ئه که ر ئیوه جه نگتان له گه ل کرا، به راستی یارمه تی ئیوه ئه ده ین له دزی موسلمان و موحه مه د و، خودا شایه تی ئه دا: به راستی ئه و دوو رووانه درو ئه که ن، له وه ی ئه لاین و، له یارمه تی ئه وان و ده ریش ناچن له گه لایانا وه که خودای مه زن ئه فهرموی:

﴿لَئِنْ أَخَّرْتُمْ لَتُخْرِجَنَّ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قَوْلُهُمْ لَا يُنصُرُونَهُمْ﴾ به راستی ئه که ر به نو نه زیر ده ربکرین دوو رووه کان له گه لایانا نارو نه ده ره وه، ئه که ر جووه کان جه نگ یان له گه ل بکری و دوو رووه کان یارمه تی جووه کان ناده ن، هه روایش بوو جووه کان ده ریشکران و دوو رووه کان له گه لایان نه جوونه ده ره وه.

﴿وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأُذُنُ بَرًّا ثُمَّ لَا يُنصُرُونَ﴾ وه به راستی ئه که ر دوو رووه کان یارمه تی جووه کانیان بدایه، دوو رووه کان ئه شکان و به ره و دوا رایان ئه کرد، له پاشان دوو رووه کان یارمه تی یان نه ئه دا و، خودا له ناوی ئه بردن و، دوو رووی یه که یان سوودی به وان نه ئه به خشی، چونکه بی باوه ری یان ئا شکرا ئه بی:

﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به راستی جووه کانی به نونه زیر و دوو پرووه کان زووتر له دلیانه وه له ئیوه نه ترسن له خودای مه زن. چونکه چاوه پروانی نه وه نه کهن سزای ئیوه یان توش بی. به لام چاوه پروان نین له روژی دووایی دا توشی سزای خودا بین، چونکه باوه ریان به خودا نی یه و، نه و ترسه زووه ی نه وان له ئیوه له بدر نه وه یه نه ندازه ی گه و ره بی خودا نازان.

﴿لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ خودا نه زانی جووه کان و دوو پرووه کان هه موویان توانای نه وه یان نی یه روو به رووی جهنگ له گهل ئیوه ی موسلمان بکهن مه گهر له ناو قه لا سه خته کاندا، یا له پشتی دیواره کانه وه، بیگومان نه و جو ره کارانه پیشه ی نه و که سانه یه ترسنوکن و هوره یان روو خایی.

﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدَةً تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه و جووانه و نه و دوو پرووانه، نازایی و توانایان هدر له ناو خویندایه و بو یه کتری نازان. نه گهر جهنگ له گهل ئیوه بکهن، نه و نازایی و هه لمه ته یان نامیتی و، له پشتی دیوار و له ناو قه لا سه خته کانه وه جهنگتان له گهل نه کهن، شیرن بو یه کتری رپوین به ران بهر به ئیوه، تو گو مان نه به دینه نه وان له سه ر دو ستایه تی یه له ناو یه کتری دا کو بو ونه ته وه، دلیان به را گهنده و جیا وازه بو یه کتری، چونکه بیرو باوه ر و مه به ستیان جیا وازه، نه و دزایه تی و دل پیسی یه ی نه وان له بهر نه وه یه سوود و زیانی خو یان نازان.

﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وینه ی جووه کانی به نونه زیر له دوژمنایه تی یان بو موحه مه د و، تو له سه ندنه وه له وان به وینه ی که سانیکی نه و تو بوون له پیش نه وانه وه بوون، وینه ی بی باوه رانی قوره یش، جهنگیان له گهل موحه مه د کرد بهم نزیکه و، له روژی به دردا و، دوایی خراپه ی بی باوه ری خو یان چیشتووه، بو نه وان هه یه سزایه کی نازارده ر له روژی دووایی دا.

كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾
فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

﴿ ١٨ ﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿ ١٩ ﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿ ٢٠ ﴾

دوو رووه کان ووتیان به بدنونه زبیره کان: ئیوه جهنگ بکهن له گهډل موحه مده و، ئیمه له گهډل ئیوهین له جهنگ کردن و دهر کردنتانا، کاتی جووه کان تووشی رسوایی بوون، دوو رووه کان خوږیان شاردوه له هیلانه کانیانا نه به چاو نه بپیران و نه شوینه وهریان دیار بوو، خودای مهزن بهو بزنده یوه نه فهرموی:

﴿ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴾

ئهو دوو رووانه له هاندانیان بو جووه کان که یاخی بن له موحه مده، به وینهی شهیتان، کاتی ئه‌لئ به ئاده میزاد: تو بی باوه پ بیه به خودا، دواى ئه‌وهی بی باوه پ بوو به خودا شهیتان ئه‌لئ: به راستی من بیزارم له تو. به راستی من له خودای په‌روه‌دگاری هه‌موو بوونه‌وه‌ران نه‌ترسم.

﴿ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴾

دواى پاداشتی شهیتان و ئهو ئاده میزده به راستی له ناو ناگری دۆزه‌خدا، به‌رده‌وامن له ناو ئهو ناگره‌دا. ئهو سزایه به‌رده‌وامه پاداشتی ئهو کهسانه‌یه سته‌م له خوږیان نه‌که‌ن.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾

ئهی کهسانیکى ئه‌وتو باوه‌رتان هیناوه: ئیوه له خودا بترسن و بی‌فه‌رمانی خودا مه‌که‌ن، له‌به‌ر ئه‌وهی خوڤان پیاړیزن له سزای خودا و، با هه‌موو که‌سێ ته‌ماشای شتی بکا و له پېشه‌وه کردوویه‌تی: ئایا چاکه‌ رزگاری بکا، یا خراپه‌ تووشی سزای بکا به‌یانی که‌ رۆژی دووایی‌یه، چونکه‌ نزیکه‌ هاتنی و، ئیوه له خودا بترسن و خوڤان له بی‌فه‌رمانی خودا پیاړیزن. به راستی خودا ناگاداره به شتی ئیوه نه‌یکه‌ن.

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾

وه ئیوهی باوه‌ردار وینهی کهسانیکى ئه‌وتو مدين وازیان له یادی خودا و فهرموودهی خودا هیناوه، دواى خودا پیوستی ئه‌وان له بیرى خوږیان بپاته‌وه و، کارى چاک بو خوږیان نه‌که‌ن، ئهو کهسانه‌ نه‌وانه‌ن لایانداه له په‌رستنی خودا.

﴿ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴾

دانیشتووان و یارانی ناگری دۆزه‌خ و، دانیشتووانی به‌هه‌شت وینهی ده‌ک نین، چونکه‌ دانیشتووانی ناگر ریسوا

نه بن، دانیشتوانی به هه شت شادمان هه ربه که بیان به گویره ی کرداری خویشان و، دانیشتوانی به هه شت هه ربه توان رزگاریان نه بی له سزای ناگر و به ناواتی خویشان نه گن و بهر خوردارن له پاشه رۆژدا.

دوایی خودای مه زن کاریگه ری زۆری قورئانی پیروزی پروون کرده وه، به و هه موو مۆژده و هه ربه شه ی له ناویاندا به و، به هاندان و به ترساندن و، به نامۆزگاری ئایه ته ناشکراکانی قورئان و، نه وانه هه موو نه خشه ی ریگه ی جاک و خراپی بۆ ئاده میزاد کیشا و، ریگه ی رانومایی گومرایی پروون کرده وه، نه وانه هه موویان بۆ نه وه بوو که سانیکی نه وتۆ برسیینی دلیان ره قه و پروونایی قورئان وه رناگرن و فهرموده ی خودا نایان ترسیینی نه وه ننده دلیان ره قه، نه وانه ی باسکران نه گه ر پرووی بی بکری بۆلای کیوی به هه موو ره قی و سه ختی به هیه تی، ترسی لی پیدای نه بی و، فهرموده ی خودا به جی نه هی تی و له ترسی خودا پارچه پارچه نه بی و، دوایی ئاده میزاد به و لاوازی به وه که هیه تی، به جزئی تو نه بیینی می شو له نازاری ئه دا و، کۆ که ره شه نه یکوژی و، ناره قی له شی بۆگن و قیره ونی نه کات، که چی فهرموده ی قورئان کاری تی ناکا، له و باره وه خودا فهرموی:

لَوْ أَنْزَلْنَاهُذَا
الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٦١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٦٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمُّ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٦٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٤﴾

﴿لَوْ أَنْزَلْنَاهُذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ نه گه ر ئیمه نه و قورئانه مان ره وانه بکردایه ته خواره وه بۆ سهر کیوی، به و ره قی و سه ختی به وه هیه تی، به راستی تو نه و کیوه نه بیینی نه ترسی و نه رم نه بی و پارچه پارچه نه بی له ترسی خودا نه که وینه خواره وه.

دوایی بۆ ئه بی ئاده میزاد بهو بی نرخیه ههیه سه ر بۆ فه رموده کانی خودا شۆر نه کا و نه بیسی؟ ئایا له بهر ئه وهیه خۆی به ره قتر و سه ختر نه زانی. یا له بهر ئه وهیه زۆر نه زان و بی باوه ر و گو مرایه؟ بیگو مان له بهر بی نه قلی و بی باوه ری یه تی به خودای مه زن و خاوه ن توانا. ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ وه ئیمه ئه و وێنانه روون ئه که یه وه بۆ ئاده میزاد. بۆ ئه وهی ئه وان بیر که نه وه له فه رموده کانی خودا و له ناوه رۆک و مه به ستی ئه و وینه لی دانانه. هه تا سوودی یان لی وه ربگرن و، نه قلی خۆیان بجه نه کاره وه، بۆ دۆزیه وهی کاری چاک و خراب.

دوای ئه وهی خودای مه زن ریزی قورئانی روون کرده وه، باسی روونکرده وهی گه وره یی خۆی نه کا که ئه و قورئانه فه رموده ی خودایه که، خاوه نی چه ند شتی که جگه ی خودای مه زن ئه و شتانه ی نی یه و، ناتوانی بریاری ئه و شتانه بدا بۆ خۆی و، نه بووه و نایشی و، نه فه رموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خودا که سیکی ئه و تو بیه، هیچ خودایه نی یه شایانی په رستی و، خاوه نی چه ند شتی که جگه ی خودا که سی تر نی یه تی، وه ک ئه م سێ زده شتانه:

۱- ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ خودایه کی ئه و تو بیه نه زانی به هه موو شتیکی نه یی و له بهر چا و نی یه، به هه موو شتی ئه بی رین له لایه ن ئاده میزاده وه.

۲- ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ خودا که سیکی ئه و تو بیه، به خشنده یی ئه و هه موو بوونه وه رانه نه گرته وه، باوه ردار بن یا بی باوه ر، ئاده میزاد بن یا جگه ی ئاده میزاد، جگه ی خودا که سی ناونه براوه به (الرحمان)، به زه یی و میهره بانی زۆره بۆ باوه رداران به تنه ا له رۆزی دووایی دا.

۳- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خودایه کی ئه و تو بیه هیچ که سی نی یه، شایانی په رستی جگه ی ئه و، ته نه یه، بی هاو به ش و بی وینه یه.

۴- ﴿الْمَلِكُ﴾ پادشا و خاوه نی هه موو بوونه وه رانه، خاوه نی زیندوو کرده و خاوه نی مردنی هه موو گیاندارانه. په نای هه موو که س ئه دا و، هیچ که سی په نای ئه و نادا.

۵- ﴿الْقُدُّوسُ﴾ خودایه کی ئه و تو پاک و دووره له هه موو شتی شایسته ی گه وره یی ئه و نه بی، په ستی و خرابی رووی تی نا کا.

۶- ﴿السَّلَامُ﴾ خودایه کی ئه و تو بیه، خۆشی و بی وهی و ئاسایش ئه به خشی به گیانداران و، ترسیان لی دوور نه خاته وه.

۷- ﴿الْمُؤْمِنُ﴾ خودایه کی ئه و تو بیه دۆستانی خۆی له ستم و له ترس و سزا نه پارێزی و، دنیایان نه کات.

۸- ﴿الْمُهْنِمُ﴾ خودایه کی ئه و تو بیه ناگاداره به سه ر هه موو شتی کا و، نه یان پارێزی، دادپه روه ره بۆیان.

۹- ﴿الْعَزِيزُ﴾ خودایه کی نهوتویه به هیژ و به توانا و به دهسته لاته، هیچ کده سی ناتوانی ریگه به فرمانه کانی بگری و، زیانی توش بکات.

۱۰- ﴿الْجَبَّارُ﴾ خودایه کی نهوتویه پله و پایه ی بهرزتره له هه موو کده سی و، بالا دهستی نی یه و، خاوه نی گه وره یی یه کی نهوتویه جگه ی خوی سهرشوری نهون.

۱۱- ﴿الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خودایه کی نهوتویه بی نه ندازه یه له گه وره یی دا، دووره له شتی شایانی گه وره یی نهو نه بی، خودایه که پاکه لهو شتانه ی بت په رستان باسی نه کهن.

۱۲- ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ﴾ نهو خودایه خودایه کی نهوتویه درووستکه ری هه موو بوونه وهرانه و، شیوازی هه ندیکیان له هه ندی تریان جوی نه کاته وه.

۱۳- ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ خودایه کی نهوتویه نه خشه کی شی هه موو گیاندارانه و، پیکیان هه نه نی له منالدهانی دایکیان پله پله و، به جوریکی جیاواز.

﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه ر بو خودایه چهند ناوی به لگه ن له سهر شیرینی مانا کانیان، شتی له ناسمانه کان و زهوی دان پاکی و دووری ده رنه برن بو خودا له شتی شایسته ی گه وره یی خودا نه بی، هه ر یه کده یان به زمانی تاییه تی خویان.

نووسراوئیکم بئ نی یه، عدلی شمشیره کدی دهر کیشا له کیلان و ترساندی، ژنه که له ناو مووی سدردی دا نووسراوه کدی دهر هینا، کاتی هاتنده خزمدت پیغمدر ﴿ﷺ﴾ پیغمدر حاتی بی بانگ کرد و فهرمووی: چ شتی پالی پیر نای ندو کاره بکدی، حاتی ب ووتی: ئه ی نیردرای خودا سویندم به خودا، بئ باوه ری و گومان به سهرما نه هاتوه لهو کاتهوه موسلمان بووم و، لهو کاتهوه خرابییم نه کردوه، دلم دهر باره ی نیسلام نه گورپراوه، به لام من مروئیکم بئ پشتیوان له ناو مه که دا ویستم چاکه یه بکه م له بۆ قوره یشی یه کان له بۆ پاراستنی خزمه کام له خرابه ی نه وان. عومهری کوری خه تاب ووتی: ئه ی نیردرای خودا لیم بگه ری با بده م له سهری نهو مروقه دوورپوه، پیغمدر ووتی: به راستی نهو پیاوه جهنگی به دری بینیه، خودا به چاوی میهره بانی یه وه ته ماشای جهنگ که رانی به در ئه کات، خودا بهو که ساندی فهرمووه: من له ئیوه خویشووم چ شتی نه کدن بیکدن، خودا له باره وه فهرمووی:

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخِذُوا عَزُوِي وَعَدُوَكُم اٰرِلْيَاءَ تُلْقُونَ اِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ﴾ ئه ی که سانیکی نهوتو باوه رتان هیناوه: ئیوه دوژمنی خوژتان مه کدن به دوست بۆ خوژتان، دوستانه تی و خو شه ویستی خوژتان به وان بگه یه نن.

﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَيَأْكُم اَن تٰؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ﴾ وه به راستی نهو که سانه باوه ریان نه هیناوه به شتی هاتوه بۆلای ئیوه له راستی ئایینی نیسلام و قورئان، نهو که سانه نیردرای خودا و ئیوه ریان دهر کردوه له مه که، له بهر ئه وه ی ئیوه به خودای پهروه ردگاری خوژتان باوه رتان هیناوه.

﴿اِن كُنْتُمْ خٰرِجَتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَاِنْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّون اِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ﴾ نه گهر ئیوه دوستی منن دوژمنانی من بکه ن به دوستی خوژتان، نه گهر ویستان بچه دهر وه له نیستمانی خوژتان له بهر جهنگ کردن له ریگه ی ئایینی مندا و له بهر ره زامه ندی من بۆ بهر زکردنه وه ی ئایینی من و په ره پیدانی. ئایا ئیوه چۆن به نهیتی دوستانه تی خوژتان نه گه یه نن به دوژمنانی خودا. گومان نه بدن خودا به نهیتی ئیوه نازانی؟

﴿وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَا اخْفَيْتُمْ وَمَا اَعْلَنْتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاء السَّبِيلِ﴾ وه من زانارم له هدموو که سی به شتی ئیوه په نهانی ئه دهن و به شتی ئیوه ناشکرای نه کدن و، ههر که سی له ئیوه نهو نهیتی به بگه یه نن به دوژمنانی من، دوا یی نهو که سه به راستی لایداوه له ریگه ی خودا.

تهفسیری زمانا کوی

﴿ سوره تی نهلموته حین ﴾

له مه دینه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه تده کانی (۱۳) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَأَيَّاءَكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ
يَشْقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوِّ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

کاتی پیغمه ری خودا ویستی خو ی ریک بخا بز داگیر کردنی شاری مده، یه کئی له
هاوریکانی پیغمه ره به ناوی حاتیب کوری ئه بی بده لقه ده که یه کئی بوو له کوچکه ران و، زور به
باشی و به کرده وی نازایانه له روژی به دردا تاقی کرابووه وه، خاوه نی باوره یکی به تین بوو،
خزم و مناله کانی له مده که به جی هیشبوو، که زانی به مدهستی پیغمه ره ﴿﴾، ویستی
چاکه یه بکا له گهل بی باوه رانی مده که، بز ئه وه ی خزم و مناله کانی بیاریزی له نازاری
بی باوه ران، نه وه که به هوی ئه مده نازاریان بدن، بویه نامیده کی نووسی بویان و، دای به زنی
ئه دیه ویست بچی بز مده که و، (۱۰) دیناریشی پی دابوو، له نامه کدی دا نووسی بویان
نیردراوی خودا ئه دیه وی بیت بز مده که و داگیری بکات ناگاتان له خوتانبی، دواپی خودا
سروشی ناسرده خواره وه، بهو کاره ی (حاتیب) کردبووی، پیغمه ره ﴿﴾ عدلی کوری
ئه بوتالیب و چدن که سنی تری نارد و فرموی: بچن بز فلان جیگه تووشی زنی ئه بن ئه جی بز
مده که، نوسراویکی لایه لئی بسین و به ره لای بکدن، ئه گهر نهیدانی بدن له گهردنی، نه وان
چوون و لهو جیگه ده دا پیغمه ره ﴿﴾ دیاری کردبوو، بهو ژنه گیشتن و، ژنه که ووتی: هیچ

ته فسیری ز مناکو بی

﴿إِنْ يَتَّقُوا لَكُمْ أَغْدَاءَ﴾ نه گهر بی باوه ران ئیوه ران ده سبکه وی ووبتان بینن نهوان نهبن به دوزمنی ئیوه و، نازارتان نه دهن و دیلتان نه کهن. که واته ناردنی دؤستایه تی بؤلای نهوان هیچ سودی ناگه به نی.

﴿وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ وه نهو بی باوه رانه دهستی خویان و زمانی خویان به نازاره وه دریز نه کهن بؤلای ئیوه و، ناواته خوازن ئیوه له نایینی ئیسلامه وه وه رگه رین.

﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خزم و مناله کانتان نهوانه ی نهوتویان به رده وامن له سهر بی باوه ری و، له مه که به جی ماون له رۆزی دووایی هیچ سودی به ئیوه نابه خشن، خودا ئیوه و نهوان له یه ک جوی نه کاته وه، هه ندیکیان له دهستی هه ندیکیان رانه کهن، ئیوه بؤلای به دهشت و، مناله بی باوه ره کانتان بؤلای دۆزه خ و، خودا ناگاداره به شتی ئیوه نه یکه و ناگاداره به شتی نایکه و.

قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءُؤُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٣﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
﴿٤﴾

خودای مدزن داوا له موسلمانان نه کا چاو له ئیبراهیم و تاقمه که ی ئیبراهیم بکه له باره ی دؤستایه تی له گه ل بی باوه ران و، نهوان بکه به چاولیکراوی خویان، هه روک نهوان وازیان هینا

له باوك و خزمایه‌تی خۆیان كه بئ‌باوه‌ربوون، ئیوه‌ی موصلمانیش چاو له‌وان بكهن و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل خزم و منالی بئ‌باوه‌ری خۆتان مه‌كهن و، وازیان لی بهێتن و، له‌و باره‌وه خودا ئه‌فه‌رموی:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ به‌راستی بۆ ئیوه‌ی موصلمان هه‌یه له هێزی باوه‌ره‌یتانی ئیبراهیم و كه‌سانیکه‌ی ئه‌وتۆ باوه‌ریان هه‌نابوو له‌گه‌ل ئیبراهیمدا پێشه‌وا‌یی چاولی‌كردنیکه‌ی شیرین، ئه‌وانیش وه‌ك ئیوه‌ نیشتمانی خۆیان‌یان به‌جی هه‌شت و وازیان له خزمایه‌تی خۆیان هه‌نا. كه‌واته‌ ئیوه‌یش به‌ وینه‌ی ئه‌وان دۆسایه‌تی بئ‌باوه‌ران مه‌كهن و ئه‌وان چۆنبوون، ئیوه‌یش وابن.

﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءَاؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ﴾ کاتێ ئیبراهیم و ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌گه‌لیابوون به‌ خزمه‌ت په‌رسته‌کانی خۆیان‌یان ووت: به‌ راستی ئیمه‌ له‌ ئیوه‌ و شتی ئیوه‌ ئه‌په‌درستن له‌جگه‌ی خودا بێزارین. باوه‌رمان به‌ ئایینی ئیوه‌ و خودا‌کانی ئیوه‌ نی‌یه‌. ﴿وَبَدَأَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَعَهُ﴾ وه‌ دۆزمنایه‌تی و رق و خۆشه‌ویستی نیوان ئیمه‌ و نیوان ئیوه‌ ئاشکرا‌بووه‌ به‌ به‌رده‌وامی هه‌تا ئیوه‌ باوه‌ر به‌ خودا ئه‌هه‌تن به‌ ته‌نها و واز له‌ بت په‌رستی ئه‌هه‌تن.

﴿إِنَّا قَوْلُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾ بۆ ئیوه‌ی موصلمان هه‌یه چاو له‌ ئیبراهیم بکه‌ن له هه‌موو کاریکیدا مه‌گه‌ر له‌ گفتوگۆی ئیبراهیمانه‌ی ووتی به‌ باوکی: به‌راستی من داوای لی‌خۆشبوون ئه‌که‌م بۆ تۆ له‌ خودا، له‌و داواکاری‌یه‌دا چاوی لی‌مه‌كهن و، ئیوه‌ داوای لی‌خۆشبوون بۆ بت په‌رستان مه‌كهن، ئه‌و داوای ئیبراهیمه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو به‌لێنی دابوو به‌ باوکی بۆی یارپه‌نه‌وه‌ لای خودا، وستی به‌ بئ‌به‌لێن ده‌رنه‌چی، كه‌ زانی باوه‌ر ناهه‌تێ وازی لی‌هه‌نا.

له‌ پاشانا خودای مه‌زن روونی ئه‌کاته‌وه‌ ئیبراهیم و تاقمه‌که‌ی به‌ چ جووری وازیان له‌ نیشتمانی خۆیان هه‌نا و، چۆنیان په‌نابرد بۆ‌لای خودا و چ شتیکی‌یان ووت:

﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ ئیبراهیم ووتی به‌ باوکی: من هه‌ج سوودی به‌ تۆ نابه‌خشم و، ناتوانم سزای خودا له‌ تۆ لاده‌م ئه‌گه‌ر به‌رده‌وامی له‌سه‌ر بئ‌فه‌رمانی خودا و هاوبه‌شی بۆ دابنێ، بۆیه‌ به‌لێنم بۆ دای ئومیده‌واربووم موصلمان ببی.

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ ئیبراهیم و تاقمه‌ باوه‌رداره‌کانی له‌گه‌لی دابوون له‌ خودا ئه‌پارانه‌وه‌ و، ئه‌یان ووت: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌: ئیمه‌ هه‌ر پشت به‌ تۆ ئه‌به‌ستین و هه‌موو کاریکمان به‌ تۆ ئه‌سه‌په‌رین و، هه‌ر بۆ‌لای تۆ ئه‌گه‌رپه‌نه‌وه‌، هه‌ر بۆ‌لای تۆیش ئه‌گه‌رپه‌نه‌وه‌ له‌ پاشه‌روژدا.

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئه ی پهروره دگاری ئیمه تو بی باوه ریان زال مه که به سدر ئیمه دا و، سزامان مه ده به دهستی کهسانیکی نهوتو باوه ریان به تو نه هیناوه و، تو له ئیمه خوش به و، ئه ی پهروره دگاری ئیمه. به راستی تو زور به دهستلات و گه وره ی، هه موو شتی نه زانی و هه موو شتی له جینگه ی شیاوی خویا دانه نئی. بو زورتر هاندانی موسلمانان و چاو کردنیان له ئیبراهیم خودا به موسلمانان نه فرموی:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ به راستی بو ئیه ی موسلمان هه به له کار و پیشه ی ئیبراهیم و تاقمه که ی دا چاولیکردنیک ی زور شیرین بو که سی به ئومیدی پاداشتی خودایی و، بترسی له سزای رۆزی دوایی.

﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ و هه رکه سی واز له فه رمانی خودا به ئیتی و، دۆستایه تی دۆزمنانی خودا بکا و، چاو له پیاو چاکان نه کا، دوایی به راستی خودا پیوستی به درووستکراوانی خوی نی به. خودا خوی له خویا شایسته ی ئه وه به سوپاسی بکری له هه موو فه رمانه کانی دا.

﴿عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةَ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئیه به ئومیدی ئه وه بن خودا درووست بکا له نیوان ئیه ی موسلمان و له نیوان کهسانیکی نهوتو دۆزمنایه تی ئیه یان کردووه خۆشه ویستی و دۆسایه تی و، خودا یارمه تی یان بدا بۆلای باوه ره ئیان و خودا زور به توانایه دۆزمنایه تی نه به لئی له نیوانتانان، خودا لی خۆشبوونی زوره بو گونا به سارانی پیشوو، زور خاوه نی به زه بی و میهره بانی به.

ئه سمای کچی ئه بوبه کر که دایکی بت په رست بوو، ئه بوبه کر ته لاقی دا بوو، رۆزی دایکی ئه سما ویستی بچی بۆلای ئه سمای کچی و هه ندی دیاریشی بو هینا بوو، ئه سما دیاری به که ی وه نه گرت و رینگه یشی بی نه دا بچینه ناو خانووه که ی، بو ئه و مه به سه عایشه ی خوشکی به باوکی خوی ووت: په رسیار له پیغمه ر بکا له و باره وه، بو روون کردنه وه ی وولامی ئه و په رسیاره ئه م دوو ئایه تانه هاته نه خواره وه، پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ فه رمانی دا به وه رگرتی دیاری به که و، جوونی دایکی ئه سمایش بۆلای و پیشوازی لی بکا و خودا فه رمووی:

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَيُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم

مِنْ دِينَكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ خودا قهدهغى نه كردوه له ئىوه له په بوندى كردنان به كه سانىكى نه وتو جه نكيان نه كردوه له گهل ئىوه له باره ي ئاينه وه و ئىوه يان دهر نه كردوه له نىشتمانى خوټانا، ئىتر له دانىشتوانى مه كه بن يا دانىشتوى جىنگيه تر بن كه ئىوه چاكيان له گهل بكهن و، دادپهروه بن بو نه وان. به راستى خودا كه سانىكى خوښ نه وى دادپهروه بن.

﴿إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ به راستى خودا قهدهغى كردوه له ئىوه په بوندى كردن به كه سانىكى نه وتو جه نكيان له گهل ئىوه له باره ي ئاينه وه و، ئىوه يان دهر كردوه له نىشتمانى خوټانا و يارم دتى نه وان يان دابى له سهر دهر كردنى ئىوه كه ئىوه دوستايه تى يان له گهل بكهن و، يارم دتى يان بدن و هدر كه سى يارم دتى نه و كه سانه بدا، دووايى هدر كه سى يارم دتى نه و بى باوه رانه بدا ستهميان له خو يان كردوه و به دوستايه تى به.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجُرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ يُبَيِّنُهُنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسَأَلُوا مَّا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ مَّا أَنفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِى أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

له سالی شه شه می کۆچی دا پێغه مەر ﴿ﷺ﴾ ناسته وایی مۆر کرد له گهل قورەیشی به کان، وهك له ئایه تی (۱۰) ی سوره تی (نملو مته ح) دا باسی کرا، لهو ناسته وایی به دا هاتبوو: (هەر که سی له لای قورەیشی به کان هات بۆ لای موحه مەد، بیگی پێته وه بۆ لای قورەیشی به کان، هەر که سی لای موحه مەد وه جوو بۆ لای قورەیشی به کان ئه بیگی پێته وه بۆ لای موحه مەد، دوا ی مۆر کردنی ئه و ناسته وایی به له نیوان هەردوو لادا، ژنی له قورەیشی به کان کۆچی کرد بۆ لای نێردراوی خودا، میرده بت په رسته که ی به دوا یا هات، ووتی عه مەد: ژنه که مم به ده ره وه، چونکه تو مه رجت کردوو هەر که سی له لایه ن ئیمه وه هات بیگی پێته وه بۆ لامان. له و باره وه بۆ روونکردنه وه ی فەرمانه کانی خودا بۆ ئه و ژنانه ی ئه و تو با وه پریان هینا وه، میرده کانیا ن بت په رستن، بۆ ئه و ژنانه ی له ئایینی ئیسلام وه رته گه رپن، خودای مه زن ئه م دوو ئایه تانه ی نارده خواره وه و فەرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ ئه ی که سانیکی ئه و تو با وه پریان هینا وه: هەر کاتی ژنانی با وه پریان کۆچیان کرد بۆ لای ئیوه له مه که وه بۆ مه دینه، دوا یی ئیوه ئه و ژنانه تا قی بکه نه وه، بۆ ئه وه ی بزانه به راستی با وه پریان هینا وه یا به ده م نه که به دل، خودا زانتره به با وه ره ی تانی ئه وان له نا وه رۆکا.

﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآثُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا﴾ دوا یی ئه گه ر ئیوه ی موسلمان زانیان به راستی به دل با وه پریان هینا وه، دوا یی ئیوه ئه و ژنانه مه گی پێته وه بۆ لای بی با وه پریان، ئه و ژنانه ره وانن بۆ بی با وه پریان و، ئه و بی با وه پرا نه یش بۆ ژنانی با وه پریان ره وانن و، قه ده غه ن له یه کتری و، ئیوه ئه و شته ی میرده کانیا ن به خشیویانه به و ژنانه له ماره یی و، ئیوه بیان ده نه وه.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَكَحُّوهُنَّ إِذَا أْتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ وه هیچ گونا هه ی له سه ر ئیوه ی موسلمان نی به که ئیوه ئه و ژنانه ی کۆچیان کردوو له لایه ن بی با وه پرا نه وه بۆ لای با وه پریان، ئیوه ماره یان بکه ن دوا ی کۆتایی عیده، کاتی ئیو ماره یی به دن به و ژنانه با وه پریان هینا وه و میرده کانیا ن بی با وه رن.

﴿وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ﴾ وه ئیوه ی موسلمان په یو یست مه بن به نیکاحی ئه و ژنانه ی بی با وه رن و، په یوه ندی ژن و میردایه تی له نیوان تانا نه ما وه، چونکه ژن و میرد بی با وه ربوون و، دوا یی بیاه که با وه ری هینا و، ژنه که له سه ر بی با وه ری مایه وه، ئه و ژنه قه ده غه ئه یی له سه ر ئه و بیاه، نیکاحه که یان بو چ ئه بیته وه. ههروه ها ژنه که یش به بی میرده که ی موسلمان بی و قه ده غه نه بن له یه کتری و، ئه گه ر ژن و میرد هه ردوولایان با وه پریان بوون، یه کیکیان له ئایین وه ره گه را نیکاحه که یان بو چ ئه بیته وه.

﴿وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ أَلْوَا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَمُ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه ئیوهی موسلمان داوای ئەو شته بکهن به خشوێتانه به مارهیی به ژنه کانتان و، ئیوه موسلمان بوون و، ئەوان باوهریان نههێناو، بی باوهریانیش داوای ئەو شته بکهن به خشوێتانه به ژنه کانیان و، ژنه کانیان موسلمان بوون و، ئەوان باوهریان نههێناوه، ئەوهی باسکرا فرمانی خودایه، فه مان ئەدا له نیوان ئیوه دا و، نای بی فرمانی خودا بکهن و، خودا به هه موو شتی ئەزانی، هه موو شتی له جینگهی شیای خویا دانهنی.

﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاتِبْتُمْ﴾ وه نه گهر ئیوهی باوهردار له کیستان چووبی شتی له مارهیی ژنه بی باوهره کانتان، لهو ژنانهی له ئیوه هه لهاتبوون و، چووبوون بۆلای بی باوهریان و، ئەو شتهی نه داوو به میرده باوهرداره کهی، دوا بی ئیوه تووشی بی باوهریان بوون و سه رکهوتن په سه ری یاندا، ده سته کوته تان له وان گرت.

﴿فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ دوا بی ئیوهی موسلمان به خشن به که سانیکی ئەوتو ژنه کانیان چوون بۆلای بی باوهریان و وینهی شتی له مارهیی به خشوێتانه له وان لهو ده سته کوته گرتووتانه له بی باوهریان و، ئیوه له خودایه کی ئەوتو بژسن ئیو باوهرتان بی ههیناوه.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكْنَ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْبِينَ
بِبَهْتَنِ يَفْتَرِينَ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَكْسِبُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَكْسِبُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

کاتی مه که داگیر کرا پیاوان بۆل بۆل ئەهاتنه خزمهت پیغمهه ﴿١٢﴾ و، پهیمانان ئەدا به پیغمهه گوی پیاوێتی فرمانی خودابن و، دوا ئەوانیش ژنان ئەهاتن و پهیمانان دا به پیغمهه ﴿١٣﴾ به گوێرهی ئەو فرمانانەی خودا ئەفهرموی له بارهی ژنانوه که ئەفهرموی:
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ هه رکاتی ژنانی بی باوهر هاتن بۆلای تو پابهندی فرمانی تو بن و، خویان بفروشن له رینگهی فرمانی خودادا له سهه ئەوهی ههچ شتی نه کهن به هاوبهش بۆ خودا.

﴿وَلَا يَسْرِقْنَ﴾ و لەسەر ئەوێ دزى نەكەن لە مێردەكانیان و جگەى مێردەكانیان، لەو كاتەدا ھىندى داىكى موعاوېە و ژنى ئەبوسوفیان ووتى: ئەى نێردراوى خودا: ئەبوسوفیان پیاوێكى پزۆر و بە راستى من دارایی ئەوم لە ناوداوە، ئایا فەرمانت بە چى؟ پێغەمەر فەرموو: ئەو كارە بكە بەو مەرجەى لە پێوستى خۆت و منالەكانت زۆرتر نەبێ.

﴿وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وە لەسەر ئەوێ داوین پىسى نەكەن و، منالەكانى خۆیان نەكوژن، لەو سەردەمەدا ھەندى لە ھۆزەكانى عەرەب كچەكانى خۆيانیان زىند بە چال ئەكرد، كاتى وائەبوو لەترسى ھەژارى منالى خۆيانیان ئەكوشت كور بوونايە يا كچ.

﴿وَلَا يَأْتِينَ بُهْتَانٍ يَفْتَرِيَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ﴾ وە لەسەر ئەوێ ئەو ژنانە نەيەن بە درۆيكەو خۆيان ھەلى بەستن و، بلێن: ئەو مندالەى ئيمە پەيدا بوو لە مندالەى ئيمە كە كەوتوونەتە نێوان دەست و پێماندا، لەم مێردەى ئيمە و، نە دۆزراوەتەو، لە داوین پىسى پەيدا نەبوو، ئەو فەرموودەى خودايە لەو ھەو ھاتووە ھەندى لە ژنان منالێكى دۆزراوەيان ئەكرد بە منالى خۆيان و، بە مێردەكانیان ئەووت لە تۆيە، يا داوین پىسىيان ئەكرد و مناليان ببوايە ئەيان ووت لە تۆيە، يا ئەيان ووت: ئيمە پاكين كەچى لە حەيز داوون.

﴿وَلَا يَعْصِيكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وە لەسەر ئەوێ ئەو ژنانە بى فەرمانى تۆ نەكەن و لە ھەموو شتێكا خودا فەرمانى بێ ئەدا، يا قەدەغەى ئەكا لە ھەموو فەرمانەكانى دا، بە تايبەتى بە وێنى ھەلەدان و گریان بەسەر مردوواندا و، لە رووى خۆيان ئەدەن و يەخەى خۆيان دائەدرن و بەلكە قژ برىنى خۆيان بۆ مردووان بەكار ئەھێن.

﴿فَبَايَعَهُمْ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ دواى ئەو برپاوەيان تۆ بەلێن و پەيمانەكانیان لى وەربگرە و، تۆ داواى لى خوشبوون بكە بۆ ئەو ژنانە لە خودا. بە راستى خودا لىبوردنى زۆر بۆ كەسانى باوەر ئەھێن و بى فەرمانى خودا ناكەن و، زۆر مېھرەبانە بۆ ئەو كەسانە پەشيمان ئەبنەو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ ئەى كەسانى كى ئەوتۆ ئيوە باوەر تان ھىناو: ئيوە دۆستايەتى مەكەن لە گەل تاقتى خودا خەشى لى گرتوون، يارمەتىيان مەدەن، بە راستى ئەو كەسانە بى ئومىدن لە پاداشتى رۆژى دوواى، بە وێنى بى ئومىدى بى باوەر تان بۆ ھاتنەوێ دانىشتووانى گۆرستان و بە تەماى ھاتنەوێيان نەماون.

ئەو فەرموودەى خودايە لەو ھەو ھاتووە ھەندى لە باوەردارانى ھەژار، ئامەشوى جوووەكانيان ئەكرد، لە گەلێان دانەنيشتن لەبەر ئەوێ ھەندى بەروبوومى ئەوانيان دەست بكەوئ، وايش ئەبوو ھەوالى نھيتى موسلمانانى بەوان ئەگەيان، بۆيە خوداى مەزن ئەو دۆستايەتىيەى ئەوانى قەدەغەكرد لە گەل جوووەكان.

﴿﴾ سوره تی سه ف ﴿﴾

له مه دینه هاتووته خواره وه. هندی له زانایان لایان وایه له مه ککه هاتووته خواره وه.
ژماره ی نایه ته کانی (۱۴) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ
بُيُوتُهُمْ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمُ لِمَ
تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾
وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

﴿﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿﴾ سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿﴾ هدرشتی له ناو ناسمانه کان
و له ناو زهوی دان دوری دهرته برن بو خودا له هدرشتی شایسته ی پله ی بهرزی خودا نه بی و،
خودا زور گه وره و به دهسته لاته و به توانایه، زور زانایه هه موو شتی له جیگه ی شیایو خویا
دالنه نی.

به ره له وهی دهست بکهین به مانا کردنی مانای نایه ته کانی دوایی، پتویسته بزانی که
ناده میزاد له باره ی بیر و باوه ره وه چوار به شن.

ته فسیری زمانا کوی

۱- بەشیکیان بە ئاشکرا و بە نهیتی باوه‌ریان بە ئایینی پرۆز نی‌یه، بە هه‌موو جوۆری به کردار و به گوڤنار دژایه‌تی بۆ ئیسلام ده‌رنه‌برن. بێگومان فەرمووده‌ی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ﴾ ئه‌وان ناگرێته‌وه.

۲- تاقمی تریان به ئاشکرا ده‌ری ئه‌برن که موسلمانن، به‌لام له نهیتی دا و له دله‌وه برۆیان به ئایینی ئیسلام نی‌یه، له ژیره‌وه فیل و بوختان و پیلان ساز نه‌ده‌ن له دژی ئایینی ئیسلام، ئه‌و به‌شه‌ش پێیان ناوتری موسلمان، فەرمووده‌ی خودا به ئه‌ی باوه‌رداران نابانگرێته‌وه.

۳- تاقمی تریان به نهیتی و به ئاشکران باوه‌ری بێگومانیان هه‌یه به ئایینی ئیسلام و، هه‌ر به‌لێن و په‌یمانێ به کاربه‌پێن به راستی ئه‌یکه‌ن. به‌لام هه‌ندێ کاره‌ساتی ناهه‌مووار له هه‌ندێ کاتا رینگه‌یان پێ ئه‌گرێ و ناتوانن به‌لێنه‌کانیان به‌پێنه‌ دی، ئه‌و تاقمه‌ خاوه‌نی بیان و نابنه‌ جینگه‌ی سزا.

۴- تاقمی تر هه‌ن گفتوگۆ نه‌که‌ن و به‌لێن نه‌ده‌ن و ئاوات نه‌خوازن که خودا فەرمانیان پێ‌بدا به جه‌نگ کردن و کاری چاک هه‌تا بیکه‌ن، ئه‌و تاقمه‌ کۆمه‌لێ بوون پێش نه‌وه‌ی خودا فەرمانیان پێ‌بدا به پێرست کردن جه‌نگ له‌گه‌ڵ بێ‌باوه‌ران ئه‌یان ووت: ئه‌گه‌ر بمانزانی چ کارێ خودا لای چاکه‌ ئه‌و کاره‌مان نه‌کرد هه‌تا ئه‌مردین، که‌چی کاتی خودا فەرمانی به جه‌نگ کردن دا له رینگه‌ی خودادا و، ئاواته‌که‌یان هاته‌دی له‌ به‌لێنی خۆیان په‌شیمان بوونه‌وه و، ویستی خۆیان پوچ کرده‌وه، ئێز له‌به‌ر سستی خۆیان بوو، یا له‌ ترسا یا له‌به‌ر ته‌مه‌لی. ئه‌و تاقمه‌ باوه‌رداران. به‌لام باوه‌ره‌که‌یان لاوازه و، ویستی‌یان سسته و، خودای مه‌زن رووی فەرمووده‌ی خۆیان ئاراسته‌ نه‌کا و ئه‌فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ئه‌ی که‌سانیکێ ئه‌وتۆ باوه‌رتان هه‌تاوه: له‌به‌ر چ شتیکه‌ شتی ئه‌لێن و ئه‌و شته‌ ناکه‌ن. داوای شتی نه‌که‌ن و که‌ فەرمانتان پێ‌درا بیکه‌ن بۆ نایکه‌ن؟ گوناھیکێ گه‌وره‌یه‌ لای خودا که ئێوه شتی به‌لێن داوای کردن پکه‌ن و نه‌یکه‌ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُورٌ﴾ به راستی خودا که‌سانیکێ ئه‌وتۆ جه‌نگ بکه‌ن له رینگه‌ی ئایینی خودا، ریز نه‌ده‌ن له‌به‌رده‌م دوژمنانی ئاییندا خۆشی نه‌وێن، به جوۆری ئه‌وان ریز نه‌ده‌ن: به وینه‌ی دیواری خانویه‌ وان خشت و پارچه‌کانی پالێان دا به‌یه‌ به‌که‌وه. بۆشایی له ئێرانیا نه‌بێ و، به‌ مسی تاوه‌ پرکرایته‌وه.

خودای مه‌زن موسلمانان ناگادار نه‌کا و بیریان نه‌خاته‌وه که بێ‌فەرمانی پێغه‌مه‌ران ئه‌نجامیکێ زۆر خرابی ئه‌بێ له کاتی جه‌نگدا و، به‌سه‌رهاتی موسا و تاقمه‌که‌ی بیری موسلمان ئه‌خاته‌وه و ئه‌فهرموی:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ وہ نيوہ بیری
 ٲٲو کاتہ بکنہوہ: موسا بہ تاقمہ کدی خوٰی ووت: ٲدی تاقمی من: لہبہر چ شتی نيوہ نازاری
 من ٲدہن و بیٲہرمانی خودا ٲہ ککن، بہوہی کہ من ہاروونم کوشتوہ و، ٲہٲن من وورگم
 دراوہ و، داوای بیٲنی خودا ٲہ ککن و، بہ راستی نيوہ ٲہ زانن من نیردراوی خودام بولای نيوہ و،
 پیوستہ نیردراوی خودا ریڑی لیٲگیری و لہ کاری بیڑلیکراوہہ دور بحریتہوہ. نازاردانی
 موسا بہ زور شتی تر بوہ: ٲہیان ووت: نيمہ نارام ناگرین لہسہر یدک خواردہمہنی و، تو و
 خودای خوٲ برٲون جہنگ بکن و شارہکانی بگرن، دواپی نيمہ لہو جیگانہدا دائہنیشین و،
 جوہکان بہوہوہ نہوہستان و دووای موسا بہ عیسیان ووت کوری نہجارہ، بہ ریڑ مہریم
 داوٲیسی کردوہ، وہک لہ ٲنجیلی (متی) ٲہسحاحی (ٲ٣) ٲاہتی (٥٥) و لہ ٲنجیلی
 مہرقوس ٲہسحاحی (٦) ٲاہتی (٣) بہ زہقی ہاتوہ، کہ جوہکان ٲو بوختانہیان کردوہ بہ
 مہریمدا.

﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ دواپی کاتی جوہکان لایاندا
 لہ راستی بہوٰی نازاردان و بیٲہرمانی موساوہ، خودا دلی ٲہوانی لادا لہ وہرگرتی راستی
 و، بیگومان خودا ہیچ کہسی لہ ریگہی راستی لانادا و مہگر خوٰی خراپہ ہہٲریڑی
 بہسہرہستی خوٰی و، خودا رانومای تاقمی ناکا لایاندابی لہ پہرستی خودا.

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
 التَّوْرَةِ﴾ وہ نيوہ بیری ٲو کاتہ بکنہوہ: عیسی کوری مہریم ووتی: ٲدی بہنوئیسرایلی: بہ
 راستی من نیردراوی خودام بولای نيوہ، بروام بہو ٲہرمانانہ ہدیہ لہ ناو تہوراتان و، بہ ٲہرمانی
 نامہکانی ٲو پیٲہمہرانہ لہ پیٲش منہوہ بوون و نیردراوی خودان.

﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ وہ من موڑدہ ٲدہم بہ پیٲہمہر و نیردراویکی
 خودا لہ دواپی من دیت بولای ہموو ٲادہمیزاد ناوہ کدی (ٲہجہدہ) و لہ تہوراتا بہو ناوہو
 ناوہراوہ، ٲہجہدہ یہ کیکہ لہ ناوہکانی پیٲہمہر ﴿﴾.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ دووای ہدیہکی لہ ٲہجہدہ و لہ موسا چوون
 بولای بہنوئیسرایلی یہکان بہو بہلگہ ناشکرانہوہ، ووتیان: ٲہوانہ جادویہکی ناشکران و،
 باوہریان پیٲناہتین.

خودای مہزن لہو ٲاہتہدی پیٲشوودا زور بہ زہقی رایگہیانددوہ کہ ٲو تہوراتہی ہاتوہتہ
 خواردہہ بڑ سہر موسا و، ٲو ٲنجیلہی ہاتوہہ بڑ عیسا موڑدہیان داوہ بہ ہاتی پیٲہمہر و
 راستی پیٲہمہر.

قورئان بۆ راستی ئەو مۆژدەیه بێ باکانه رووبەرۆوی زاناکانی گاور و جووه‌کان وه‌ستاوه، ئەوانیش نه‌یان‌توانیوه به‌ دۆری بخه‌نده، میژووی رابردوویش باسی ئەوه‌ی نه‌کردووه به‌ درۆیان خستییته‌وه، هه‌رحه‌نده ئەوپه‌ری دۆژمن و دژی قورئان بوون، بگه‌ر زانا خاوه‌ن داده‌کانی به‌نوێسرایلی موسلمان بوون و راستی قورئانیان راگه‌یانده، به‌ وێنەی عبدالله‌ی کوری سه‌لام و هاوڕێکانی، له‌ گه‌ڵ ئەوه‌یشدا ئەو زانایانه‌ دایان نابوو دۆژمنایه‌تی پیغه‌مه‌ری خودا بۆخۆیان، ئەگه‌ران به‌ شوێن هه‌له‌یه‌ کدا پیغه‌مه‌ری بێ به‌درۆبخه‌نده‌وه. زانای به‌رپێر مامۆستا (موحه‌مه‌د جه‌واد موغنیه) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیا (الکاشف) ئەم په‌رسیار و وولامانه‌ی دووایی هاتوون. زۆرم بێ چاکه‌ نووسینیان:

په‌رسیار: ئەگه‌ر جووه‌کان یا گاوه‌کان به‌ موسلمانن بڵێن: قورئانی ئێوه به‌ زه‌قی له‌سه‌ر ئەوه‌یه که‌ ته‌ورات و ئینجیل مۆژدەیان داوه به‌ پیغه‌مه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﴿ﷺ﴾، که‌چی شوێنه‌وار و نیشانه‌یه له‌و ته‌ورات و ئینجیله‌ی له‌لای ئێمهن ئەو داوایه‌ی قورئانیان تێدا نی‌یه؟ وه‌لام: ئەگه‌ر ئەو په‌رسیاره‌یان کرد، ئەو موسلمانه‌ بۆی هه‌یه بڵێ له‌ وولامی ئەواندا: زانایانی جووه‌کان و گاوه‌کان خۆیان ئەو وولامه‌یان لایه و ووتوویانه: (که‌ ته‌وراتی سه‌ره‌کی که‌ هاتووته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر موسا نه‌ماوه و له‌ناوچووه، دوا‌ی چهن سالی پیاوی ووتوویه‌تی: من ته‌وراتم له‌به‌ره و، داواکه‌ی خۆی نووسی و ووتی: ئەمه‌ ته‌وراته و ئێوه بیکه‌ن به‌ ته‌ورات بۆخۆتان).

هه‌روایش و به‌و شیوه‌یه به‌ ئینجیلی سه‌ره‌کی و راستی که‌ نێردراوه بۆ سه‌ر عیسا نه‌ماوه و له‌ ناوچووه. زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه، ئەو ئینجیله که‌ به‌ بریاری خۆیان نه‌ماوه، له‌ دوایدا زۆرتر له‌ په‌نجای ئینجیلی ئی په‌یدا بووه. هه‌تا له‌ سالی (٣٢٥)ی زایینی سه‌رۆکه‌کانی گاور کۆبوونه‌وه بریاری په‌سه‌ندکردنی چوار ئینجیلیان دا، له‌ گه‌ڵ ئەوه‌یشدا به‌ گوێره‌ی بریاری هه‌موو گاوه‌کان عیسا یه‌ك ئینجیلی بۆ هاتووه. چ شتی بوو ئەو تا که‌ ئینجیله بکا به‌ چوار ئینجیل؟ ئەگه‌ر بریاری (٣) ئینجیلیان بدایه، ئەو کاته ئه‌بێرا بۆ هه‌ریه‌که له‌و سێ (أقنومانه) ئینجیلی دانراوه.

گه‌وره‌ترین به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەو ئیمجیلانه دانراوی پیاوانی که‌نیه‌ن و ئینجیلی عیسا نین ئەوه‌یه: که‌ ئەو ئینجیلانه باسی هه‌ل‌واسین و ناشتی عیسا نه‌که‌ن له‌ گۆردا و باسی کۆتایی ژیا‌نی عیسا نه‌که‌ن له‌سه‌ر زه‌وی، دوا‌ی ئایا ئه‌بێ عیسا س‌روشی بۆ هاتبێته‌ خواره‌وه دوا‌ی هه‌ل‌واسینی و ناشتی له‌ گۆردا و، بێگومان شتی و نا‌بی و ناگونجی، ئەگه‌ر له‌وانه بێ شتی وایی، چۆن ئه‌بێ و، نه‌گونجی لای ئەقل که‌ بێته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر عیسا س‌روشی بنووس‌ریته‌وه له‌ ئینجیلێکا هاتبێته‌ خواره‌وه دوا‌ی به‌رزبوونه‌وه‌ی عیسا بۆ ئاسمان و کۆتایی بێ هاتنی ژیا‌نی و بێی به‌ چوار ئینجیل؟

پرسیار: له چ جیکه‌یه‌که‌وه ئیمدی موسلمان ده‌ستمان نه‌که‌وئ که ئه‌و بریارانه زاناکانی گاوور و جووه‌کان داویانه که ئه‌و ئینجیل و ته‌وراته‌ی هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه بو سەر عیسا و موسانه‌ماون و له‌ناوچوون؟

وه‌لام: له زۆر ژماره‌ی نامه‌کانی خۆیان به‌ زمانی عه‌ره‌بی و جگه‌ی عه‌ره‌بی دایان ناوون، بو نموونه: یه‌کێک له‌و نامه‌ به‌ زمانی عه‌ره‌بی دانراوه به‌ ناوی (قاموس کتاب المقدس) که (٢٧) زانا به‌شداری‌یان کردووه له‌ دانانی ئه‌و نامه‌ پێرژه‌دا له‌ باسی ووشه‌ی (یوشیا)‌دا، له‌و نامه‌یه‌دا ئه‌لئ: (له‌و شتانه‌یه‌ گومانی تێدانی‌یه، که به‌ راستی زۆریه‌ی نامه‌ پێرژه‌کان له‌ناوبراون، یا له‌ ناوچوون له‌ کاتی وه‌رگه‌رانی گاوور و جووه‌کان و، کاتی چه‌وسانه‌وه‌یان). هه‌روه‌ها له‌ باسی ماوه‌ی (أسنا) له‌فه‌ره‌هه‌نگی نامه‌ی پێرژدا ئه‌لئ: (بیروبوچوونی تر هه‌یه ئه‌لئ: که‌سیکی ئه‌وتۆ شیوه‌ی یاسای داوه به‌سەر نامه‌کانی به‌لئتی کۆندا (أسنا العهد القديم) ئه‌و که‌سانه‌ن نامه‌کانیان نووسیوه‌ته‌وه). بیروبوچوونی تر هه‌یه ئه‌لئ: ئه‌و که‌سانه‌ن نامه‌کانیان نووسیوه‌ته‌وه که له‌ لایه‌ن ر‌وح‌لقودسه‌وه یارمه‌تی‌یان دراوه و، له‌گه‌ل نووسه‌ره‌کاندا پێشه‌واکانی گاوور و جووه‌کان ئه‌و نامه‌نایان وه‌رگرت وه‌ک یاسا بو‌خۆیان به‌ ر‌انوومایی (روح القدس) بو‌خۆیان. ئه‌و بریار و بیروبوچوونانه گومانیان تێدا نی‌یه که نامه‌ پێشووه‌کان له‌ناوچوون و، به‌ راستی کۆمه‌لئ ئه‌و نامه‌نایان نووسیوه‌ته‌وه و شیوه‌ی یاسایانداوه به‌سه‌ریاندا له‌ لایه‌ن خۆیان‌وه له‌سەر هه‌ر بیروباوه‌ڕی، به‌ یاریه‌ی (روح القدس) به‌ گوێره‌ی بیروباوه‌ڕکه‌ی تر.

وه له‌ لای ئیمه‌ یه‌کسانه به‌ بیروبوچوونی هه‌ر کام له‌و دوو بیروبوچوونانه وه‌رگرین ئه‌نجامه‌که هه‌ر یه‌که، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: بریاری بیگومانیان داوه ئه‌م نامه‌ تازانه نامه‌ سه‌ره‌کی و یه‌که‌م جاره‌که‌ی موسا و عیسا نی‌یه و، ئه‌واندی ئه‌وان له‌ ناوچوون و، له‌ جیکه‌ی ئه‌واندا، نووسراوه‌ تازه‌کانی‌یان نووسیوه‌ته‌وه که‌سانیکێ ئه‌وتۆن به‌ گومانی خۆیان پێرژن، یا تاقمێ تر پێرژی‌یان داوه به‌وان و به‌لایانه‌وه وابه‌وه پێرژن و، هه‌موویان (روح القدس) یارمه‌تی داوون. ر‌وح‌لقودس به‌لای ئه‌وان‌وه بریتی‌یه له‌ (ئوقنومی) سیه‌م، بۆیه ناو‌نراوه به‌ (روح) چونکه ژبان ئه‌و دروستی کردووه، پێرژیشه، چونکه کاری ئه‌و پاککردنه‌وه‌ی دئی باوه‌ردارانه به‌ گومان و بیروبوچوونی گاووره‌کان. ئه‌وه‌ی باسکرا راوبوچوونی جگه‌ی زانیانی ئیسلامه.

زانیانی ئیسلام به‌ ده‌یان نامه‌یان هه‌یه، به‌لگه‌ن له‌سەر گۆرانی ته‌ورات و ئینجیل، وه‌ک نامه‌ی (اظهار الحق) دانراوی (شیخ ر‌ه‌حه‌متولای هیندی) که سه‌د به‌لگه‌ی باسکردووه له‌سەر گۆرینی ته‌ورات و ئینجیل، که خاوه‌نی ته‌فسیری (ئه‌له‌نار) له‌ باسی ئایه‌تی (٤٦)‌ی سووره‌تی نیسا ئا‌دا باسی کردووه، له‌ نامه‌ی (الرحلة المدرسية) دانراوی شیخ جه‌وادێ ئه‌لبه‌لاعی. له‌ نامه‌ی (محمد رسول الله في بشارات الأنبياء) دانراوی موحه‌مه‌د ئه‌لغه‌فار. نامه‌ی (محمد رسول الله

هکذا بشرت الاناجیل) دانراوی زه خاوی میخائیل. نامه ی (البشارات والمقارنات) دانراوی شیخ موحه مدد صادقی تههرانی. نهوانه هدموویان پر ن له بهلگهی بیگومان لهسه رگورینی تهورات و ئینجیل. لهوانهی ئهم سهردهمه.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ
عَلَىٰ تَحَرُّفٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَجْهَدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكَنٌ
طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُفُوفًا
أَنْصَارًا اللَّهُ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه چ كهسێ بێ ستهمكارتر لهو كهسهی درۆ و بوختان ههلبهستی و بیدا بهسهر خوادا، پیغههمهر و قورئان بهدرۆبخاتهوه، بئێ: ئهو شتهی موحهمهد هیتاویه درۆ و بوختانه و، ئایهتهکانی قورئان جادوو و، لهبهر ئهوه ئهو كهسه داوای ئی ئهكری خۆی بدا به دهست فرمانهکانی خودا و سهershۆری فرموده ی خودایی و بیته ناو بهختیاری ههردوو جیهانهوه و، خۆی بکا به جینگهی خهشمی خودا بهسهریا و، خودا رانوما یی تا قمی ستهمکاران ناکا له خۆیان و بهسهر بهستی خۆیان نهیکهن.

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفَؤُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ بی باوه‌ران نه‌یانه‌وی پرووناکی ئایینی خودا به‌هۆی فووی ده‌میانده‌وو، به‌و بوختانکردنه‌یان و تاوانج گرتنیان له‌ قورتان که جادوو به‌یکوژینه‌وه، خودا پرووناکی ئایینی خۆی ته‌واو نه‌کا و بلاوی نه‌کاته‌وه به‌ ناو هه‌موو بوونه‌وه‌راندا و نه‌گاته‌ نه‌وی‌د‌ری توانای خۆی و، با وه‌کو بی‌باوه‌ران پێیان ناخۆشیی و لایان گرانیی.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ خودا که‌سیکی نه‌وتیه‌نێ‌د‌راوی خۆی ره‌وانه‌ کردوو به‌ قورتانیکه‌وه‌ شاره‌زایی که‌ری ئاده‌میزاده‌ بۆلای ڕێگه‌ی راست، به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ک و به‌ ئایینیکی راست و دادپه‌روه‌ر، له‌بهر نه‌وه‌ی سه‌ری بخا به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کانی تر دا و، با وه‌کو بت په‌رستان پێیان ناخۆشیی و لایان گرانیی و، خۆیان ماندوو‌بکه‌ن بۆ له‌ ناو‌بردنی و، رسوا نه‌بن و ئابروویان نه‌جی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تَأْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌ی که‌سانیکی نه‌وتو باوه‌رتان هیناوه: ئایا من شاره‌زایی ئیوه‌ به‌که‌م له‌سه‌ر بازرگانی‌یه‌ ئیوه‌ ڕزگار بکا له‌ سزایه‌کی خاوه‌ن ئازار. نه‌و بازرگانی‌یه‌ بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی ئیوه‌ باوه‌ر به‌یتن به‌ خودا و به‌ نێ‌د‌راوی خودا و خۆتان ماندوو‌بکه‌ن له‌ ڕێگه‌ی سه‌رکه‌وتنی ئایینی خودا و، به‌هۆی به‌خشینی دارایی و دانانی له‌شی خۆتان له‌و ڕێگه‌یه‌دا، نه‌و باوه‌ره‌یتان و کۆشش و دارایی به‌خشینی خۆتان و دانانی گیانی خۆتان له‌ ڕێگه‌ی خودادا چاکه‌وه‌ بۆ ئیوه‌، نه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ سوود و به‌ به‌ختیاری خۆتان بزانن.

﴿يَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ باوه‌ر به‌یتن و کۆشش به‌که‌ن له‌ ڕێگه‌ی خودا، خودا له‌ گوناوه‌کانی ئیوه‌ خۆش نه‌بی و، نه‌تان خاته‌ ناو چه‌ندین به‌هه‌شت نه‌روا به‌ ژێ‌ر دره‌خته‌کانی و نه‌ملاولای کۆشه‌که‌کانی چه‌ندین رووباری ناوی شیرین و نه‌تانخاته‌ ناو جیگه‌ و کۆشکی پاک و نایاب له‌ ناو چه‌ندین به‌هه‌شتی جیگه‌ی دانیشتی به‌رده‌وام و به‌رین. نه‌و لیخۆشبوون چونتان بۆ ناو نه‌و به‌هه‌شتانه‌ سه‌رکه‌وتن و ڕزگار‌بوونیکی زۆر گه‌وره‌یه‌.

﴿وَأُخْرَىٰ تَحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ چه‌ندین چاکه‌ی تر جگه‌ی نه‌وانه‌ی پێشوو، ئیوه‌ خۆشتان نه‌وین و به‌ ئومیدی نه‌وانن، بریتین له‌سه‌ر که‌وتنی ئیوه‌ به‌سه‌ر قوره‌یشی‌یه‌کاندا له‌ لایه‌ن خوداوه‌ و، یارمه‌تی‌یه‌کی نزیک که‌ گرته‌ی مه‌که‌یه‌ و، تۆ موژده‌ بده‌ به‌ باوه‌رداران به‌و سه‌رکه‌وته‌ و به‌داگیر کردنی مه‌که‌که‌ به‌م نزیکه‌.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ ئه‌ی كه‌سانێكى ئه‌وتۆ باوه‌رتان هه‌ناوه، ئیوه‌ بن به‌ یاریده‌ده‌رانی ئایینی خودا و، به‌رزبكه‌نه‌وه‌ فهرمووده‌ی خودا، له‌ هه‌موو كاتیكا نێردراوی خودا داواى له‌ ئیوه‌ كرد یارمه‌تى ئایینی خودا بده‌ن. ئه‌و فهرمووده‌ی خودایه، به‌و بانگ‌كرده‌ مه‌به‌ستى هه‌موو باوه‌رداران.

هه‌ندئێ له‌ زانایان ئه‌لێن: مه‌به‌ست له‌و باوه‌رداران: ئه‌و كه‌سانه‌ن په‌یماناندا به‌ پیغه‌مه‌ر له‌ عه‌قه‌به‌ی دووه‌مه‌دا كه‌ حه‌فتاو دوو كه‌سبون. یاریده‌ی ئایینی خودا بده‌ن.

﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْخَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ هه‌روه‌ك عیسا‌ی كورێ مه‌ریه‌م ووتی به‌ هاوڕێ پاك و هه‌لبژارده‌كانی خۆی: چ كه‌سانێكن یارمه‌تى من بده‌ن بۆلای ئایینی خودا، هه‌واڕی‌یه‌كان ووتیان ئیمه‌ یاریده‌ی ئایینی خودا ئه‌ده‌ین به‌ فهرمانی تۆ، هاوڕێ نیازپاكه‌كانی عیسا (١٢) كه‌سبون.

﴿فَأَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ﴾ دوا‌یی تا‌قمی له‌ به‌نویس‌رائیلی‌یه‌كان باوه‌ری‌یان به‌ عیسا هه‌نا و، تا‌قمی تریان باوه‌ریان پێ نه‌هه‌نا.

﴿فَأَبَدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عُدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ دوا‌یی ئیمه‌ یارمه‌تى كه‌سانێكى ئه‌وتۆماندا باوه‌ریان هه‌نا‌بوو سه‌رمان خست به‌سه‌ر بێ باوه‌رانی دوژمنی ئه‌واندا، دوا‌یی كۆچی دووا‌یی عیسا ئه‌و دوو تا‌قمانا بوو به‌ جه‌نگیان خودای مه‌زن یارمه‌تى باوه‌رداران دا، دوا‌یی زāl بوون به‌سه‌ر بێ باوه‌راند.

گه‌ی‌راوه‌ته‌وه‌ له‌ ئه‌ینوعه‌باسه‌وه: به‌نویس‌رائیلی‌یه‌كان و تا‌قمه‌كه‌ی عیسا دا‌ی عیسا‌بون به‌ سێ تا‌قم: تا‌قمی‌یه‌كان ووتیان: عیسا به‌نده‌ی خودایه، به‌رزى كردووه‌ته‌وه‌ بۆ جی‌گه‌یه‌ خودا خۆی و یه‌ستوو‌یه‌تی. تا‌قمی تریان ووتیان: عیسا كورێ خودایه و به‌رزى كردووه‌ته‌وه‌ بۆلای خۆی. تا‌قمی تریان ووتیان: عیسا خۆی خودایه.. هه‌ریه‌كه‌ له‌و سێ تا‌قمانه، چه‌ندین لایه‌نگریان بۆخۆیان په‌یدا‌كرد. له‌ ئه‌نجامدا له‌ نێوان دوو تا‌قمه‌ بێ باوه‌ر كه‌یان و تا‌قمه‌ باوه‌رداره‌كه‌یان جه‌نگ په‌یدا‌بوو و درێژه‌ی كیشا هه‌تا كاتی ئه‌وه‌ بیه‌سه‌ر (ﷺ)، ئه‌وه‌بوو ئه‌و تا‌قمه‌ باوه‌رداره‌ سه‌ر كه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌و تا‌قمه‌ بێ باوه‌ره‌دا.

بۆ زانین: له‌ فهره‌هه‌نگی نامه‌ی پیرۆزدا: عیسا‌یان ناو‌بردووه‌ به‌ (یه‌سه‌وعی ناسیری) یانی دانیه‌شتووی شاری (ناسیره). یه‌سه‌وع یانی خودای رزگار‌كه‌ر. مه‌سیح نازنا‌وی عیسا‌یه، یانی گه‌را‌و به‌سه‌ر زه‌وى‌دا، له‌ ماوه‌ی سا‌لی (٤٢-٤٣) باوه‌رداره‌كانیان ناو‌برد به‌ مه‌سیحی‌یه‌كان. له‌وا‌نه‌یه‌یه‌ كه‌م جار ئه‌و ناوه‌ جێ‌ی‌دان بو‌وبێ به‌ باوه‌رداران، ماوه‌ی نێوان عیسا‌و موسا می‌ژونوسان بێ‌بۆ‌چونیان جیا‌وا‌زه‌ له‌ نێوان ئه‌م سا‌له‌ندا هه‌ندێ‌کیان ئه‌لێن: زۆرت‌ره‌ له‌ (١٢٠٠) سا‌ل و كه‌مه‌ره‌ له‌ (١٤٩١). هه‌ندئێ تریان ئه‌لێن: نێوانیان زۆرت‌ره‌ له‌ (١٤٩٠) سا‌ل و كه‌مه‌ره‌ له‌ (١٢١١) سا‌ل. له‌ نووس‌راوه‌كانی (یوحنا) دا هاتووه: هه‌ر كه‌سێ پ‌روای به‌وه‌ نه‌بێ

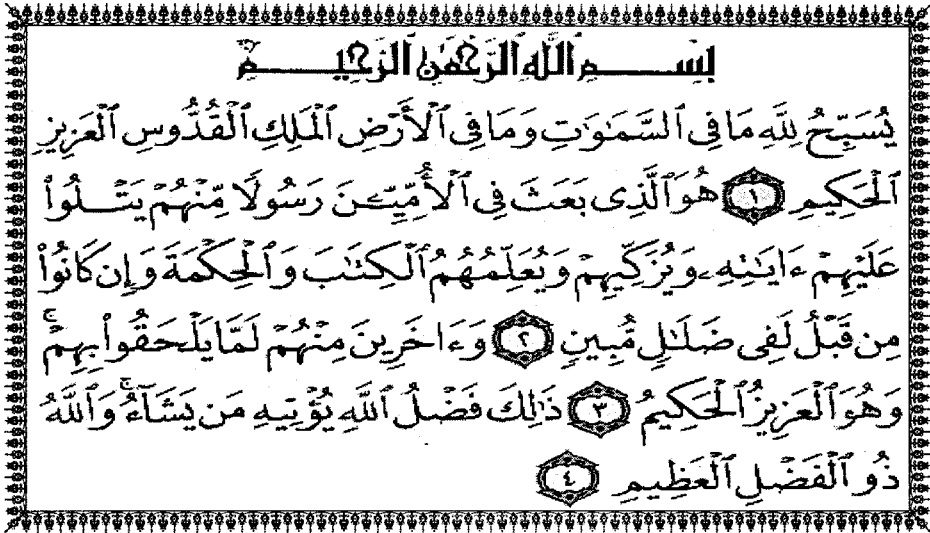
که خودا بوه به له‌شی عیسا و، خوایه‌تی و مرۆفایه‌تی له عیسادا بون به یه‌ک، دوژمنی عیسایه، به‌لام قورئان ئه‌فه‌رموی: دوژمنی عیسا ئه‌و که‌سانه‌ن له سنووری خودا لایانداوه و، عیسا به خودا ئه‌زانن:

ناوی چه‌واری یه‌کان و قوتابی یه‌کانی عیسا به‌و جوړه‌ی ئینجیلی (به‌رنابا) له فه‌سل چواره‌مدا باسی کردوون به‌م جوړه‌یه:	ناوی چه‌واری یه‌کان و قوتابی یه‌کانی عیسا به‌و جوړه‌ی ئینجیلی (متی) باسی کردووه به‌م جوړه‌یه:
۱. أندراوس.	۱. سمعان الذي يقال له بطرس.
۲. بطرس - الصباد - سمعان.	۲. أندراوس أخو السمعان.
۳. برنابا.	۳. يعقوب بن زبدي.
۴. يوحنا بن زبدي.	۴. يوحنا أخو يعقوب.
۵. متى العشار.	۵. فليس.
۶. يعقوب بن زبدي.	۶. برثولماوس.
۷. تداوس.	۷. توما.
۸. يهوذا.	۸. متى العشار.
۹. برثولماوس.	۹. يعقوب بن خلقي.
۱۰. فيلپس.	۱۰. لبارس الملقب تدارس.
۱۱. يعقوب بن خلقي.	۱۱. سمعان القانوني.
۱۲. يهوذا الأسخر بوطي.	۱۲. يهوذا الأسخر بوطي.

به‌و جوړه باسی قوتابی یه‌کانی عیسا کراوه له‌و دوو ئینجیلاندا، ئیمه ده‌بینن که به‌رنابا دوو ناوی باس نه‌کردووه، که (توما و السمعان القانوني) یه‌ک له جیگه‌ی ئه‌و دوو که‌سانه‌دا ناوی به‌رنابا و ته‌داروس دانراوه. به‌لام که‌نیه که ته‌ماشایان کرد ئینجیلی به‌رنابا دژی ئاره‌زوو و ویستی ئه‌وانه، ناوی به‌رنابایان له‌گه‌ل سه‌معان لابرد، له‌ ناو قوتابی یه‌کانی عیسادا چونکه بیرو باوه‌ری به‌رنابا و سه‌معان وه‌ک یه‌ک وان. به‌ هدر جوړی یه‌ چه‌واری یه‌کانی ئه‌و که‌سانه‌ن وولامی عیسایان دایه‌وه، بلا‌وبوونه‌وه به‌ناو گوونده‌کانی جووه‌کاندا و، بانگیان ئه‌کردن بۆلای په‌یامی عیسا، ئه‌بێ ئه‌وه‌ش بزاین وولامدانه‌وه‌ی ئه‌و قوتابی یانه بۆ یارمه‌تی دانی عیسا بۆ بلا‌و کردنه‌وه‌ی ئایینی خودا به‌ یه‌ک کات و له‌ یه‌ک رۆژدا نه‌بووه. به‌لکو ناوبه‌ناو ئه‌هاتن بۆلای عیسا و به‌لئێیان ئه‌دا یارمه‌تی بده‌ن، خودای مه‌زن باسی چه‌واری یه‌کانی عیسای فه‌رمووه، له‌ سووره‌ته‌کانی ئالی عیمران و ئه‌لمائیده و له‌م سووره‌ته‌دا.

﴿ سوره تی نه لجمعه ﴾

له مه دینه هاتوو ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۱۱) نایه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ هدرشتی له ناو ناسمانه کان و له ناو زهوی دان پاکی و دووری دهر نه برن بۆ خودایه که پادشا و خاوه نی هه موو بوونه وهرانه. پاکه له شتی ناشایسته، زۆر گه وره و به توانایه، هه موو شتی له جیگه ی شیایوی خویا دانه نی.

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ خودایه کی نه وتۆیه له ناو تاقمیکی نه خوینده واردا پیغه مه ریکی ره وانه کردوو له خویانا نایه ته کانی قورئانی خودا نه خوینتیه وه به سه ریاندا.

مه به ست له ووشه ی ﴿الْأُمِّيِّينَ﴾ عه ره به کانی نه و سه رده مه ی پیغه مه ر بووه. که زۆربه ی زۆریان نه خوینده وار بوون. مه به ستیش له ووشه ی ﴿رَسُولًا﴾ موحه مه دی کوری عه بدو ولایه که نه و موحه مه ده یش نه خوینده وار بووه و نه ی نه زانی بنووسی و بخوینتیه وه، له گه ل نه وه یش نه خوینده وار بووه قورئانی پیروزی به سه روش بۆ هاتوو ته و نه بخوینده وه به سه ر دانیشوو اندا.

ته فسیری زمانکوی

﴿وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ وه نهو نیردراوهی خودا عهده به کان پاک نه کاته وه له چلکی بت پدرستی و نه زانین و کرده وه خراپه کانین و، نایانگورئ بۆ لای کرده وهی چاک و پاک، نامهی خودایان فیر نه کا و رزگاریان نه کا له تاریکی نه زانین، فیری ههموی یاسای چاک و بیر و باوهر و رهوشتی چاکیان نه کا و، به راستی نهوان له پیش ناردنی نهو پیغمهره له ناو گومرای یه کی زور ناشکرا دابرون. فیری نامهی خودایان نه کات.

خودای مهزن له سوورتهی سهفدا فهرمووی: ﴿سَبِّحْ﴾ به کرداری رابردوو، لهم سوورته ده دا فهرموئ ﴿يَسْبِحْ﴾ به کرداری داهاتوو؛ له بهر نه وهی بزارئ خودا شایسته ی پاک و خاوئینی به له ههمو کاتیکا، له رابردوو و داهاتوو دا.

ناوبردنی عهده به کان به تایبتهی، نهو نه ناگهیدنی جگهی عهده به فیری یاسا و دهستووری چاکیان ناکا، نهو ته بۆ جگهی عهده به و نه فهرموئ:

﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يُلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه نیردراوی خودا جگهی عهده به کانی ئیستا فیری ههمو کده سی نه کا بچینه ناو ئایینی ئیسلامه وه دوای نیردراوی خودایش ههتا رۆزی دووایی، ئیتر عهده به بن یا جگهی عهده به و، نیردراوی خودامیهره بانی به بۆ ههمو نه ته وهیه، پدیامه کهی بۆ ههمو ئاده میزاده، کاتی جگهی عهده به تووشی پیغمهر و هاورپیکانی پیغمهر نه بن و، دوای نهوان بین و بهوان نه گه یشتن، خودا زور گه و ره و به توانایه، ههمو شتی له جیگهی شیاوی خویا دانه نی. به توانای خوی ریزی ئایینی ئیسلام نه گری و بلاوی نه کاته وه به سه ر ههمو رووی زهوی دا. به زانستی خوی هه لیژاردوو به پدیامه کهی داناوه بۆ ههمو ئاده میزاد.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ره وانه کردنی نهو نیردراوهی خودا و پدیامه کهی بۆ ههمو نه ته وهیه گه و ره یی و چاکهی خودایه، نه یه خشتی به هه ر کده سی ئاره زوی بکا له بهنده کانی خوی، بۆ نهو مه دهسته ی هه لیژرئ و، خودا خاوه نی چاکهی زور گه و ره یه و سه رچاوه ی میهره بانی زوره، موحه مه د نهو کده یه خودا به خشویه به ههمو ئاده میزاد و کردوویه تی به دیاری بۆیان.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ

دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَتَّ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمْنُونَ تَهْ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِن
الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

﴿مَثَلُ الَّذِينَ خُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ وینهی که سانیکی
تهوتو فیری تهورات کراون و، داوایان لیکراوه ههلی گرن و کار بهو بهلگانهی بکهن بهلگه
له سهر پیغه مه رایه تی موحه مده، له پاشانا کاری پی ناکه و سوودی لی وهر ناگرن لهو جوړه
فه رمانیان پی دراوه، به وینهی گوئی درپژیکه چهند نامه یه هه لیکری و، به هوئی قورسای نهو
نامه نهو نازاری پی بگا و، سوود له ناوهر و که کانی وهر ناگری، یانی جوړه کان سوود له
فه رموده کانی تهورات و رانومایی قورئان و ده ستوره کانی و، له فه رموده ی موحه مده
وهر ناگرن.

جوړه کان نه لئین: نیمه خاوه نی تهوراتین و نامه که مان پیروژه، که چی باوهر به موحه مده
نایه رن که به زهقی نهو تهوراتی بو موسا نیر دراوه فه رمان نه دا باوهر به موحه مده بهین.
بیگومان نهو تهوراتی هاتووه بو موسا گور دراوه یا نه ماوه. بو نمونه نهو تهوراته ده ست کاری
کراوه که نه لئ به بوختان کردن به دهم (حزقیال) پیغه مه ره وه له نه سحاحی (۹) له نامه ی
حزقیالدا: (چاوتان نه ترسی و، پیر و گنج و کچ و منال و زنان هه موویان بکوزن).

﴿بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وینهی تا قمیکی
تهوتو به درو نه خه نه وه نهو نایه تانه ی خودا فه رمانیانداوه به باوهر هینان به موحه مده خراپه و
بی فه رمانی خودا نه کهن، خودا یاریده و رانومایی تا قمی سته مکاران له خزیان نادا و،
به سهر بهستی و خوشی خویان سته میان له خویان کر دووه.

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَتَّ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ﴾ نهی که سانیکی تهوتو بوون به یه هوود و نایینی جوړه کانتان هه یه، نه گهر ئیوه
گومانتان وایه که به راستی ئیوه دؤست و خوشه ویستی خودان، له جگهی ناده میزاد، دووایی
ئاوات بخوازن و داوای مردن بکهن، له بدر نهوی له چلک و چه بلی نهو رز گاره رز گارتان
بی بؤلای به هه شت، نه گهر ئیوه راست نه کهن دؤست و خوشه ویستی خودان و گه لی
هه لیکراوه ی خودان.

﴿وَلَا يَمْنُونَ تَهْ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه نهو جوړانه هه رگیز داوای
مردن ناکه به هوئی شتیکه وه پشی یان خستووه و کردوویانه له بی باوهر ی و بی فه رمانی خودا و
گورینی تهورات و، خودا نه زانی به سته مکاران.

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ﴾ تو بلی به جووه کان: به راستی نهو مردندی نهوتو ئیوه رانه کدن له دهستی، به راستی نهو مردنه تووشی ئیوه نهیی و به سزای کردهوهی خو تان نه گهن.

﴿هَمْ تَرُدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له پاشانا ټیوه ته گپړینه وه بولای خودایه نه زانی به شتی نابینئ و دیار نی یه و، به شتی له بهر چاو ته بیرین و، دواپی خودا هه وال ته دا به شتی ټیوه نه یکه نه له جیهاندا له گورپنی نامه ی خودا و هه موو کرداره کانتان، ټیوه زیندوو ته کر ټه وه و پاداشتی کرداری خو تان وه نه گن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ تهی که سانیکی ئهوتو باوه رتان هیتاوه: هدر کاتی بانگ کرا بو نوێژ له رۆژی جومعهدا، دوازی ئیوه رابکەن بۆلای کردنی نوێژی جومعه و، واز له کڕین و فرۆشتن بهێتن بێی بههۆی له کيس چوونی یادی خودا و نوێژی جومعه.

﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەو را کردنه بۆلای یادی خودا و بیستنی خوبه و به جی هینانی نوژی هیینی چاکره بۆ ئیوه بزانه به چاك و به خراب بۆ سوودی خوژتان.

بۇ زانين: مەبەست لە بانگکردن ئەو بانگەي پيش نوێژ لەسەر مینەردا دانیشتووه، رۆژی هەینی ناوبراو بە رۆژی جومعه لەبەر کۆبوونهوی ئادهمیزاد بۆ نوێژ لەو رۆژەدا، بەر لە کاتی ئیسلام عەرەبەکان ناویان ئەبرد بە ﴿العروبه﴾. یەكەمین نوێژی پیغممەر کردییتی لە کاتیکابوو، پیغممەر ﴿ﷺ﴾ هات بۆ مەدینە لە گوندی (قوباءدا) نوێژی هەینی کرد، دووایی چوو بۆ مەدینە و، لە خانووی کورانی سالم کۆری عەوف دابەزی. مەبەست لە راکردن بەجی هینانی نوێژی هەینی، ئەک راکردن بە رۆشتن و بەیی.

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ دووایی کاتی نوژی ههینی جی به جی کراو کۆتایی بی هات، دووایی ئیوه بلا و بینه وه به ناو زهوی دا بۆ پهیدا کردنی پیوستی ژیان و گوزه رانی جیهان و، ئیوه داوای رۆزی و چاکه ی خودا بکه ن به نیازی پاکه وه و، ئیوه یادی خودا بکه ن به زۆری و له هه موو کاتیکا و، نه ک به نه نها هه ر له رۆزی ههینی دا و، به زۆری قورئان بخوینن. بۆ ئه وه ی سه رکه وتن به ده ست به یین و له هه ردوو جیهاندا و رزگارتان بی له سزای خودا له رۆزی دووایی دا.

به ریکه وت دانیشتووانی مه دینه تووشی گرانی و برستی بوو بون، یه کێ له بازرگانه کان له کاروانی به کوتال و به خواره مه دنی یه وه له شامه وه هاته وه، له و کاته دا پیغه مه ری خودا به پیوه وه ستابوو و خوتبه ی نوژی ههینی نه خوینده وه، دانیشتووانی مه دینه به گویره ی داب و نه ری خویان، به ته پل لیدانه وه چوونه پیشوازی یان. زۆر که س له وانیه ی له مزگه وتابون چوونه ده ره وه له مزگه وت و وازیان له پیغه مه ر هینا له ترسی ئه وه ی نه وه ک به شیان له و شته نه مه یی ئه و بازرگانه هیناوی یه تی، جگه له (۱۲) که س له مزگه وت و له خزمه ت پیغه مه ردا نه مانه وه. پیغه مه ر ئه و (۱۲) که سه که نوژی ههینی یان کرد و، نوژه که ی نه کرده وه، بۆیه هه ندی له زانایان لایان وایه، نوژی ههینی به (۱۲) که س درووسته، خودای مه زن له و باره وه فه رموو ی:

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾ وه هه ر کاتی باوه رداران بزانن به بازرگانی یا به گالته یه له بیستی دهنگی ته پل، ئه چن بۆلای ئه و بازرگان و ته پله وه، تۆ به راوه ستاوی له کاتی خووتبه دا تۆ به جی ئه هیلن له سه ر مینه ر.

﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ تۆ بلی: شتی لای خودایه چاکتره له دهنگی ته پل و له بازرگانی و، خودا چاکترین که سانیکه رۆزی و چاکه به خشی به ئاده میزاد.

له کۆتایی دا له باره ی سوودی نوژی ههینی و مه رجه کانی ئه مانه ی خواره وه روون ئه کهینه وه.

۱- سوودی نوژی ههینی: نوژی ههینی به کۆمه ل کراوه به ده ستوور بۆ باوه رداران. بۆ ئه وه ی یه ک بناسن و چاکه له گه ل یه کتری بکه ن. به ئازار و ناته واوی یه کتری بزانی و، بۆ ئه وه ی جیاوازی کۆمه لایه تی له ناویانا نه میتن، موسلمانان هه موویان به پیوه بووه ستن شان به شانی یه کتری، سه رۆکی دانیشتووان له ته نیشتی یه کێ له ئه ندامانی گه ل بووه ستی، ساماندار لای هه ژار، سه ی لای ره ش و سوور و زه رد، به ند و سه ربه ست به بی شه رم له لای یه کتری یه وه بووه ستن، ئه و شتانه بۆمان روون ئه که نه وه که ئیسلام داوای برایه تی و یه کسانی و ناشتی ئه کا بۆ هه موو ئاده میزاد، پیر و جوان ئه بنه خاوه نی ریزی خویان، ترس ئه خه نه دلی دوزمنانی خویان.

۲- باسی رپژ و گهورهیی رۆژی ههینی: فهرموودهی پێغه‌مه‌ر زۆرن له باره‌ی گهوره‌یی رۆژی ههینی، ئیمه بۆمان ناگونجی باسی هه‌موو ئه‌و فهرموودانه بکه‌ین. به‌لام مشتێ غمونه‌ی خه‌رواریکه: ئه‌بو هوره‌یره ئه‌لێ: نی‌راوی خودا فه‌رمووی: چاک‌ترین رۆژی خۆر به‌سه‌ریا هه‌له‌هاتێ رۆژی هه‌ینی‌یه، ئاده‌م له رۆژی هه‌ینی خودا درووستی کردوه، هه‌ر له هه‌ینی‌دا چووته ناو به‌هه‌شت، له رۆژی هه‌ینیدا له به‌هه‌شت ده‌رکراوه بۆ سه‌ره‌زه‌وی و بۆ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی، له هه‌ینی‌دا کۆتایی به‌ جیهان دای، له رۆژی هه‌ینی‌دا کاتی هه‌یه، به‌نده‌ی موس‌لمان له‌و کاته‌دا نوێژی هه‌ینی بکات، داوای هه‌رشته‌ی له خودا بکات خودا به‌وه‌ی ئه‌به‌خشی.

۳- باسی گونا‌ه له‌سه‌ر نه‌کردنی رۆژی هه‌ینی، له‌و باره‌وه فه‌رمووده‌ی پێغه‌مه‌ر ﴿﴾ زۆرن: ترموزی له عه‌بدولای کورێ مه‌سه‌وده‌وه ئه‌لێ: پێغه‌مه‌ر فه‌رمووی به‌و که‌سانه له نوێژی هه‌ینی دوا‌هه‌که‌ون، نیازم وایه فه‌رمان بده‌م به‌ پیاوێ پێش نوێژی هه‌ینی بکات بۆ نوێژکه‌ران و، دووایی خۆم پرۆم خانووی ئه‌و که‌سانه دوا ئه‌که‌ون بسوتیتم و بپروخیم به‌سه‌ریان.

۴- نوێژی هه‌ینی به‌ گوێره‌ی فه‌رمانی قورئان و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مه‌ر و برپاری گشتی موس‌لمانان پێیست کراوه له‌سه‌ر هه‌موو که‌سێ سه‌ربه‌ست و ژیر و با‌لغ بێ، دانیش‌تووی ئه‌و جینگه‌یه‌بێ که نوێژی هه‌ینی تیدا نه‌کرێ، نه‌گه‌ر بیانووی یاسایی نه‌بێ، هه‌ر که‌سێ نوێژی هه‌ینی نه‌کا و، به‌ بێ بیانووی یاسایی، ئه‌یه‌ته جینگه‌ی هه‌ره‌شه‌ی خودای مه‌زن. منال و شی‌ت و ژن و به‌نده و نه‌خۆش و خاوه‌نی بیانون نوێژی هه‌ینی‌یان له‌سه‌ر پێیست نه‌کراوه، که‌سێ ئه‌وه‌نده دووربێ گوێ له‌ بانگی نوێژ نه‌بێ و کۆچه‌ری رێ‌بوار نوێژی هه‌ینی‌یان له‌سه‌ر نه‌بێ، دانیش‌تووی دی‌هات لای حه‌نه‌فی نوێژی هه‌ینی‌یان له‌سه‌ر پێیست نه‌بێ، لای حه‌نه‌فی یه‌که‌ان پێیسته کاربه‌ده‌ستان ده‌ستور به‌نه‌ به‌کردنی نوێژی هه‌ینی و کاربه‌ده‌ستان ئاماده‌بن بۆ نوێژکردن له‌گه‌ڵ دانیش‌توانا. به‌لام له‌لای شافعی یه‌که‌ان له‌ شار و له‌ گونده‌کاندا پێیسته نوێژی هه‌ینی بکری، ئیتر کاربه‌ده‌ستان فه‌رمان به‌کردنی به‌نه‌ یا نه‌یده‌ن، به‌و مه‌رجانه‌ی بۆی دانراوه.

۵- هه‌ر که‌سێ بیانووی هه‌بێ، وه‌ک نه‌خۆشی و به‌خێرکردنی نه‌خۆشی، یا ترسی هه‌بێ له‌ خاوه‌ن قه‌رز و نه‌بێ بیداته‌وه، یا بترسی له‌ کاربه‌ده‌ستیکی سه‌مه‌کار، یا په‌شه‌با و به‌فر و باران په‌یدا‌بێ له‌ رینگه‌ی‌دا، له‌و کاتانه‌دا نوێژی هه‌ینی پێیست نه‌بێ.

۶- ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی پێیست بێ ئاماده‌ی نوێژی هه‌ینی بن، هه‌تا نوێژه‌که درووستی (۴۰) که‌سه، به‌و مه‌رجه‌ی سه‌ربه‌ست و ژیر و با‌لغ و دانیش‌تووی ئه‌و جینگه‌یه‌بن، له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کاندا کۆچ نه‌که‌ن له‌و جینگه‌یه‌، مه‌رجه‌ له‌ یه‌ک جینگه‌دا نوێژی هه‌ینی بکری مه‌گه‌ر له‌ یه‌ک جینگه‌دا نوێژکه‌ران جینگه‌یان نه‌یه‌ته‌وه. به‌لای هه‌ندی له‌ زانایانی شافعی یه‌که‌انه‌وه به‌ (۱۲)

کەس نوێژی ههینی درووسته، وهك له كاتی مانا كردنی ئایهتی (١٠) ی ئەم سوورەتە باسمان کرد لەلای هەندی لە حەنەفی یەکان بە چوار کەس و کاربەدەست، بەلای ئەبویوسفهوه بە (٣) ی کەس و کاربەدەستهوه، لای ئەلحەسەن بە (٢) کەس، هەر نوێژی بە کۆمەڵ بە نوێژی ههینی درووسته. هەندی لە زانایان ئەلین: دواى لادانى خۆر لە ناوهراسى ئاسمان پێویسته نهچنه دهرهوى جیگه‌ی دانیشتى خۆیان هەتا نوێژی ههینی ده‌کەن مه‌گەر له‌ ڕینگه‌دا بۆى بلسۆ نوێژه‌کەى بکا، ئەوه‌ی راستی‌ی پێویسته‌ دواى ڕۆژبوونهوه‌ نابێ بچنه‌ دهرهوه‌.

٧- ژماره‌ی ڕکاتی نوێژی ههینی (٢) ڕکاته و بەس، پێویسته‌ پێش کردنی نوێژی ههینی‌دوو خۆتبه‌ بخۆتیرهوه‌ له‌ نێوانیان ئەو کەسه‌ی خۆتبه‌کان ئەخوینێ دانیشتی ماوه‌یه‌کی که‌م، پێویسته‌ له‌ خۆتبه‌ی یه‌که‌مدا رسته‌ی (الحمد لله والصلاه على محمد) سپارده‌ به‌ته‌قوا ئایه‌تی له‌ قورئان بخۆتیره‌ی له‌ خۆتبه‌ی دووه‌مدا هه‌روه‌ك خۆتبه‌ی یه‌که‌م وایه‌. به‌لام پێویسته‌ پارانه‌وه‌ له‌ خودا بکری بۆ موسلمانان و بۆ سه‌رکه‌وتیان له‌ هه‌ردوو جیهاندا.

٨- نوێژی ههینی له‌ مه‌که‌ پێویست کراوه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی ژماره‌ی نوێژکه‌رانی پێویست ته‌واو نه‌بووه‌ و، موسلمانان به‌ نه‌هیتی په‌رستیان ئەکرد. مه‌رجی کردنی نه‌گونجابه‌. به‌لام له‌ مه‌دینه‌ ئەو بیانووویه‌یان نه‌ماوه‌، بۆیه‌ کردنی نوێژی ههینی جیگه‌ی خۆی گه‌رت و به‌ ئاشکرایه‌ی نوێژی ههینی‌یان کرد. خودا یارمه‌تیمان بدات.

﴿سوره تی نهلمونافیقین﴾

له مه‌دینه هاتووته خواره‌وه. ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی (۱۱) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
 فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
 وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ
 صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأْنَهُمْ وَسَأَمُ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

ئیسلام تووشی ناهمه‌مواری‌یه‌کی ژۆر بووبو له مه‌دینه به‌هۆی کۆمه‌لی له دوورووه‌کان، به
 رواله‌ت باوه‌ریان ده‌رئه‌خست، له دلیانه‌وه‌ بێ باوه‌ریبون، نه‌و که‌سانه‌ش به‌ وینه‌ی عبده‌الله ی
 کۆری ئوبه‌ی که‌ له‌شیکێ گه‌وره‌ی رێک و پێکیان هه‌بوو، خاوه‌نی زمانیکێ پاراو و لووس
 بوون، نه‌هاتنه‌ ناو کۆری باوه‌رداران‌ه‌وه، سه‌رنجی پێغه‌مه‌ریان بۆلای خۆیان رانه‌کیشا، پێغه‌مه‌ر
 ﴿ﷺ﴾ گوئی ئه‌ نه‌گرتن، خۆی گه‌وره‌ نیاز و مه‌به‌ستی ئه‌وانی روون کرده‌وه، فه‌رمووی:

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به‌ ناوی خۆی به‌خشنده‌ی مه‌یه‌ره‌بان

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ هه‌ر کاتێ دوورووه‌کان دێن بۆلای تو
 نه‌لێن: ئێمه‌ شایه‌تی ئه‌وه‌ نه‌ده‌ین که‌ تو نێردراوی خودای. به‌ ده‌م خۆشه‌ویستی تو و باوه‌ر
 ده‌رئه‌برن.

ته‌فسیری زمانکۆیی

﴿وَاللّٰهُ یَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ وَاللّٰهُ یَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقِیْنَ لَكَاٰذِبُوْنَ﴾ وه خودا نه زانی به راستی تو نیردراوی خودای و، خودا شایه تی نه دا به راستی نهو دوورپروانه درو نه کن، نه لئین: تو نیردراوی خودای، نهوان به روالهت نیسلامه تی ده رنه برن، له دلّیانا بی باوه ری یان په نهان داوه، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ نه زانی ناوه روکی مبههستی نهوان چ شتی که؟ به لام فه رمانی پیدرابوو، به گویره ی ده رکهوت کار بکا له گهل نهاده میزاددا.

نه یفه رموو: (من فه رمانم پیدراوه جهنگ بکه م له گهل بی باوه ران هتا نه لئین: ﴿لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ﴾ که نهوه یان ووت، گیان و دارایی نهوان نه پارتررت، پرسیار کردن لهوان ههواله ی خودایه).

﴿اتَّخَذُوا اٰیْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا یَعْمَلُوْنَ﴾ نهو دوو پروانه سوینده کانی خوئیانیان کردوه به سپیر و قه لغان بو پاراستنی خوئیان له کوشتن و دیل کردن و، بو پاراستنی دارایی خوئیان، دواپی بهو بونهوه لایانداوه کهسانی ویستوویانه موسلمان بن له ریگهی ئایینی خودا و نهیان هیشتووه موسلمان بن، به راستی نه دوورپروانه شتی کردوویانه خراپه و بی فه رمانی خودایه.

نهو دوورپروانه نهوه ک خوئیان لایاندا له ریگهی ئایینی خودا، گومانیان خسته دلّی نهو کهسان نهیان ویست موسلمان بن و لایان نه دان له ئایینی خودا، زورجاران نیازی خراپی نهوان ده رنه کهوت له دژی پیغمهر ﴿ﷺ﴾. هدر کاتی نهو نیازه یان ده ربکه و تایه باوه ری هئیانیان نه کرد به سپیر بوخوئیان، له ژیره وه پیلانیان نه گیرا.

﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا یَفْقَهُوْنَ﴾ نهو شتانه ی رابوردن له کرده وه و رهوشی نهو دوو پروانه بههوی نهوه وه بیروباوه ری یان هینابوو، به باوه ردار نه ناسران، له پاشانایی باوه بونهوه دوا ی مؤردرا به سهر دلّیانا باوه ری تی نهروا دوا ی نهو دوورپروانه پاکی ئاین و راهستی باوه نازانن مبههست له (امنوا) یانی باوه ری هینانی نهوان نهوه یه له ناودانیشتودابه باوه ردار ده ناسرین. نه گینا نهو دوو پروانه هدر گیز باوه ری یان نه هیناوه.

﴿وَ اِذَا رَاٰهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ یَقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه هدر کاتی تو نهو دوورپروانه ت نه بینی له شی قه له و جوان و بده نیان توی نه هینایه سه رسورمانه وه، به لاته وه چاکبوون و، نه گهر گفتوگو بکه ت تو گوئی له گفتوگو کانیان نه گری و به لاته وه شیرین و خوشه.

﴿كَانَهُمْ خَشَبٌ مُّسْتَنْدٌ یَّحْسِبُوْنَ كُلُّ صِیْحَةٍ عَلَیْهِمْ﴾ نهو دوو پروانه به ونه ی پدیکه ریگی له درهخت درووستکراون، پالیندرایی به دیواریکه وه، چونکه بوشن له زانست و زانیاری،

به لām نه خۆن و نه خۆنه وه، نه وهنده تر سنۆکن گومان نه بدن هه موو دهنگی په یدایی به زیان نه که ویته سهر نه وان و، ههر رووداوی بلا و بیته وه و نه زان دژی نه وان، سهره پای نه و ترسه شیه نیازیان پیس و خراپه.

﴿ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتِلَهُمُ اللَّهُ اَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ نه و دوورووانه دوژمنی سهرسهختی تۆن و، دواوی تۆ خۆت له وان بپاریزه و هۆشیاری خۆت به، نه وان سیخوری ئیوه، نهینی به کانی ئیوه بلا و نه که نه وه. خودا دووریان بخته وه له بهزهیی و له ناویان بیا، چۆن لایانداه له راستی و له باوه رهتیا.

هه موو نه و کاره خراپانهی باسیانکرا بوو دوورووانی سهردهمی پیغه سهر ﴿﴾ پر به پیستی به کریگیراوانی نه م سهردهمی ئیمه شن، که پیلان نه سازین له گه له دوژمنانی ئاین و نیشتمان و برایی ئابرووی خویانا، له دژی نه ته وهی خویان و هاو نیشتمانانی خویان و، نه بدنه سیخۆر بۆ گه لی خویان، نه بێ چ تاوانی له وه گه وه تر بێ که مرۆف خراپه بکا له گه له هاو ئاین و نیشتمانی خویا. ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُؤُوسَهُمْ﴾ نه وان لایانداه له چاکه و، ههر کاتی بپژرایی به و دوورووانه : ئیوه وهرن بۆلای نیردراوی خودا، داوی لیخۆشبوونی گونا هه کانتان بۆ بکا، نه و دوورووانه سهری خویان وهر نه چه رخیئن و روو وهر نه گیرن، گالته یان به و کاره دی، واز له و چوونهی لای تۆ نه هیئن و،

﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ وه تۆ نه و دوورووانه نه بیئی واز له داوی لیخۆشبوونی تۆ نه هیئن و، خویان له وه به گه وهر تر دانه ئین و په شیمان بینه وه و داوی لیبۆردنیا بۆ بکری.

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ په کسانه له سهر نه و دوورووانه، تۆ داوی لیخۆشبوونیان بۆ بکهی یا داوی لیخۆشبوونیان بۆ نه کهی، خودا له وان خۆشنا بی. به راستی خودا رانوما یی تاقمی ناکا له په رستی خودا ده رچووبن.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْآذِلَّ وَاللَّهُ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ

الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

﴿ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ﴾ نهو دوو پروانه
که سانیکی نهوتون نهلین به ساماندارانی یاریده ده رانی پیغمهر: ئیوه دارایی مده بخش به که سانی
لای نیراوی خودان له کۆچ که رانی مه که، ههتا بئ ئومید بین و، ههتا جوئ بینوه له نیراوی
خودا و یازی لی بهین و، بچنده بۆلای هۆزه کانی خوئان.

﴿ وَ لِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴾ نهو دوو پروانه خه یالیان خاوه
و، هه موو کلیله کانی گه نجینه کانی رۆزی و دارایی ئاسمانه کان و زهوی به دهستی توانای
خودایه، بهشی نه کا به سهر ئاده میزاددا، بههر جزوئ خوئ ئاره زۆی بکا و، بهلام دوو پرووه کان
نازانن و بئ ئاگان له وهی هه موو شتی لای خودایه.

کاتی پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ وستی بچئ بۆ جهنگی (به نولوسته لیق) که بهشی بوون له هۆزی
(خوزاعه) له نزیکه مه که که لایان گرانبوو ئیسلام جینگه ی خوئ بگری له ناو
نیوه دوو رگه ی عهره بدا، پیغمهر نهیزانی هانی دوژمنانی پیغمهر نهدهن و، نه یانه وهئ پیغمهر
بکوژن، بۆیه پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ پیش دهستی کرد و له ناو کاودا، په لاماری دان و موسلمانان
نه ملاولایان گرتن و، له نه نجامدا (١٠) که سی یان لی کوشتن، نهوانی تریان به دیل گرتن و، لهم
جهنگه دا عه بدولای کوری ئوبه ی له ناو هاوړیکانی پیغمهر دابوو، به نیازی نه وهی بهشی بدهن
له دهستکه وت.

له کۆتایی جهنگدا عومهری کوری خه تتاب پیاوئیکه به کری گرتبوو یارمهتی بدا و ئیشی بۆ
بکا و، پیاوئ له کۆچکه ران بوو بوو به هه رای له گه ل پیاوئیکه خه زره جی دا له سهر ئاوی
کانیاوئ. کوچکه ره که هاواری برد بۆلای کۆچکه ره کان، پیاوه که ی تر بۆلای مه دینه ی به کان،
عه بدولای کوری ئوبه ی که نه م هاواری بیست دلی کولاو ته کانی خوارد به کینه وه له سهر
پیغمهر و کۆچکه ران، ووتی به دانیش توانی نهو کۆچکه رانه له نیشتمانی ئیمه دا زۆربوون و
دارایی ئیمه یان برد بۆلای خوئان، سویندم به خوا: نه گهر چووینه وه بۆ مه دینه، ئیمه ی به
دهستلآت و گه وره، نه م کۆچکه ره بئ نرخانه له مه دینه ده ر نه کهین، پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ نه وهی

عه بدوللا ووتبوی بیستی یهوه، عومهری کوری خهتاب له خزمهتیا بوو، زۆر تووره بوو: ووتی به پیغمهر با بیکوژم، چۆن ئه بی دانیشتوان بلین: موحه مهده هاوریکانی خوئی ئه کوژی؟ عه بدولای کوری عه بدولای ئاونای که موسلمانیک زۆر راست بوو که بهلگهی بی باوه ری و دوورووی کۆبوویه له سهر باوکی ووتی: ئه ی پیغمهری خودا دهستورم پی بده با باوکم بکوژم. من ئه ترسم پیاوی تر بیکوژی و من خۆمم پی نه گیرئ، موسلمانیک له تۆله ی بی باوه ریکا بکوژم و بچمه دۆزه خهوه، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ فهرمووی: ئیمه نای کوژن و به باشی کاری له گهل ئه کهین ههتا له ناو ئیمه دابی. بهو بۆنهوه، خودا فهرمووی:

﴿يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ بی باوه ران ئه لین: به راستی ئه گهر ئیمه له دواي جەنگ گهراینهوه بۆلای مه دینه، به راستی ئیمه ی گهوره و به توانا ئه و کۆچکهر و لاواز و بی نرخانه له مه دینه ده رئه کهین.

﴿وَاللَّهُ الْعَزُّوْلَةُ لِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَافِقِينَ لَأَيَعْلَمُونَ﴾ وه هه ر بۆ خودا و نیردراوی خودایه و بۆ باوه ردارانه گه وره یی ده ستلالت و، به لام دوورووه کان ئه و گه وره یی و ده ستلاتانه ی ئه وان نازان و، خودا باوه رداران سهر ئه خا و، دوورووان رسوا ئه کا و، یارمه تی نابینی ئیسلام ئه دا.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئه ی کهسانیک ئه و تو باوه رتان هیناوه: دارایی و مناله کانتان ئیوه بی ناگا و خهریک ئه کا له یاد و په رستی خودا و جی به جی کردنی فهرمانه کانی خودا، دوا یی ئه و که سه ی ئه و کاره بکا و دارایی و مناله کانی بی ناگای بکه ن له په رستی خودا تووشی زیان ئه بی له هه ردوو جیهاندا.

﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ وه ئیوه هه ندی له و شته ی ئیمه به ئیوه مان به خشیوه بیده ن له ریگهی نابینی خودادا و بیده ن به هه ژاران له پیش ئه وه ی بی ت بۆلای یه کئ له ئیوه نیشانه ی مردن.

﴿فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ دوا یی ئه و که سه بلئ: ئه ی په روه ردگاری من: بۆ تو مۆله تی منت نه دا بۆلای ماوه یه کی کهم و نزیک، دوا یی دارایی خۆمم دابنایه له ریگهی نابینی تۆدا و، من ببوما یه له پیاوچاکان و ئه وه ی له کیسم چووبوو به سه رم بگرتایه.

﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خودا مۆله تی هه یج که سه ی نادا، ئه ی مریتئ کاتی کۆتایی ته مه نی هات بۆلای و، خودا ئه زانی به شتی ئیوه ئه یکه ن. که واته ئیوه ئه و هه له له کیسی خۆتان مه ده ن و دارایی خۆتان دابنئ له ریگهی نابینی خودا و هه تا نه مردوون و په شیمان بینه وه.

سوره تی ته غابون

زۆربهی زۆری زانیان لایان وایه له مه دینه هاتوو ته خواره وه، هه ندی له زانیان
ئه لێن: له مه ککه هاتوو ته خواره وه، جگه له ئایه تی (۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸)
ژماره ی ئایه ته کانی (۱۸) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُكِرَ كُفْرًا
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَدَاؤُوا بِأَلَمِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرٌ مِثْلُكُمْ نَدْنَاهُمْ كُفْرًا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
هه موو شتی له ئاسمانه کان و زهوی دان، پاکی و دووری له شتی ناشایسته ده ر ئه برن بۆ خودا،
هه ریه که یان بهو زمانه تاییه تی به خودا به وانی به خشیوه، هه ر بۆ خودایه پاشایه تی و خاوه نه ی به تی
ئه و شتانه ی له ناو ئه و اندان و به گوێره ی ویستی خۆی ئه یانبا به ر پۆیه، هه ر بۆ خودایه سوپاس و
ستایش له سه ر چاکه کانی و، خودا توانای به سه ر هه موو شتیکا هه یه.

ته فسیری زمانکۆبی

ئادەمیزاد لای ئایینی ئیسلام خاوەنی سەر بەستی و ویستی خۆیەتی، مەرفایەتی بێ سەر بەستی نابێ، کەواتە خۆیان لە خۆیانەوه بۆیان هەیه باوەر هێنان یا بێ باوەری بۆ خۆیان هەلبژێرن، ئیتر دایک و باوکیان بێ باوەر بن یا باوەردار بن، هیچ کەسێ زۆری لێ ناکرێ بۆ هەلبژێراوی خۆی، ئەگەر بەوجۆره نەبێ داوای کردن و پرسیار و پاداشت پوچ و بێ سوود ئەبێ، دواى ئەوهی خودا ئەو سەر بەستی یە بێ بەخشیون، بۆ هەلبژاردنی باوەر هێنان و بێ باوەری خۆیان، ئەقل و هۆی داوەنتی خۆیان بەرپرسیارن، بۆ روونکردنەوهی ئەو یاسانه خۆی مەزن ئەفەرمۆی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خودا کەسێکی ئەوتۆیە ئێوهی درووست کردووه بە سروشتیکی پاك و خاوێن و، بە خاوەنی ئەقل و سەر بەستی، بە جۆری ئێوهە بتوانن بە ویستی خۆتان کاری بۆ خۆتان هەلبژێرن، دواى هەندێ ئەتۆه بە ویست و ئارەزووی خۆتان باوەر ناهێتن و، هەندێ تر لە ئێوه باوەر ئەهێتن بە خوشی و ئارەزووی خۆتان، خودا ئاگاداره و ئەزانێ بە شتی ئێوه بیکەن.

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ خودا ئاسمانەکان و زەوی درووستکردووه بە ئەویەری زانست و توانای راست و بێگومانەوه، بە جۆری ئەو توانایە ئەبیرێ لە درووستکردنی ئێوهدا، دواى ئێوه شیوه و ڕەنگتان جیاوازه، هەروەك بێر و باوەرتان جیاوازه و، خودا ئێوهی درووستکردووه بە شیرینترین ڕەنگ و شیوه، بە جۆری لە هەموو بوونەوه رانی تر جوانترن، دواى یا ئادەمیزاد خۆی وای بکا شایستەى بێ بە خزمەت خودا بکا بە دلێکی پاك و بیروباوەریکی شیرین بە وێندى جوانی شیوهی خۆی، خۆی ناشیرین نەکا بە جۆری شایستەى ئەوهی نەبێ بە خزمەت خودا بگا و، هەر بۆلای خودایە گەڕانەوهی ئێوه.

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُغْلِبُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ خودا ئەزانێ بە شتی لە ئاسمانەکان و زەوی دان. ئەزانێ بە شتی ئێوه پەنهانی ئەدەن و بە شتی ئێوه دەری ئەخەن و، خودا ئەزانێ بە شتی لە دلی ئێوه دایە لە نیازی پاك و خراپ. ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئایا ئێوهی بێ باوەرانی قورەیش بە موحمەد، هەوال و بەسەر هاتی کەسانێکی ئەوتۆ باوەر پان نەهێناو بە پیغمەره کانی خۆیان لەمەو پێش نەهاتوو بۆلایان، لە تاقمەکانی نوح و هود و صالح، دواى سزای کردەوهی خرابی خۆیان لە جیهاندا چەشتبوو، بە خەنکیان بە لافاو و، بە بایەکی سەخت و بە بارینی بەردەباران بەسەریان و، بنەبەر بوون و، بۆشیا ن هەیه سزایەکی زۆر ئازاردەر لە پاشەڕۆژدا.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ نهو سزا و تولا نه تووشی نه و تاقمانه ی پیشووبو، به راستی به هوی نهو وهوبو، پیغمه ره کانیا به چندن بدلگه و کاری به کخه ره وه چووبوون بولایان، دواپی ووتیان: نایا چون نه بی ناده میزادی رانوماپی نیمه بکا و بی به پیغمه ره مان، دواپی باوه ریان بی نه هیتان و، وازیان له بیر کردنه وهی نهو کارانه هیتا پیغمه ره کانیا هیتا بوویان بولایان و، خودا پیوستی به باوه رهینانی نهوان پیوستی به هه موو شتی نه خودا پیوستی به په رستیان نی به سوپاس بوکراوه له هه موو کاره کانیا.

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَىٰ قُلُوبُنَا رَبِّي
لَتُبْعَثَنَّهُمْ لِنُبَيِّنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَعَامِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَىٰ قُلُوبُنَا رَبِّي﴾ نهو سزا و تولا نه تووشی نه و تاقمانه ی پیشووبو، به راستی به هوی نهو وهوبو، پیغمه ره کانیا به چندن بدلگه و کاری به کخه ره وه چووبوون بولایان، دواپی ووتیان: نایا چون نه بی ناده میزادی رانوماپی نیمه بکا و بی به پیغمه ره مان، دواپی باوه ریان بی نه هیتان و، وازیان له بیر کردنه وهی نهو کارانه هیتا پیغمه ره کانیا هیتا بوویان بولایان و، خودا پیوستی به باوه رهینانی نهوان پیوستی به هه موو شتی نه خودا پیوستی به په رستیان نی به سوپاس بوکراوه له هه موو کاره کانیا.

﴿فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ دوايى ئيۆه باوه پيهيتن به خودا و به نيردراوى خودا و به و پرووناكى يهى ئه وتو ئيمه ناردوومانه ته خواره وه بو سهر موحهمه د كه برىتي يه له قورئان، خودا ئاگاداره به شتى ئيۆه ئه يكه ن، پاداشتى وه رنه گرن. پرسىار: پيغمهر ﴿ﷺ﴾ داوا له بى باوه ران ئه كات بو باوه رهيئان به زيندوو بوونه وه، فرمووى: زيندوو بوونه وه ههيه، به گويره ي ياسا ئه بى داواى شايت هيتانى لى بكرى نهك سويند خواردن، له بهر چ شتى سويندى خوارد؟

وه لام: خوداى مدزن له بى باوه رانه وه ئه گير پته وه: داوايان له پيغمهر كرد هه واليان بداتى ئايا زيندوو بوونه وه ههيه و، ئه يان ووت ئيمه بروامان به زيندوو بوونه وه نى به، بروايشيان وابوو پيغمهر ﴿ﷺ﴾ سوودى ئه وانى ناوى. به لكو ئه يدوى خوى بكا به گه وه ريان. كه واته پيغمهر داواى لى كراوه، مافى خويه تى سويند بخوا و، بى باوه ران داوا لى كراون و مافى ئه وانه شايت بهيتن.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ وه ئيۆه بىرى ئه و رۆژه بكه نه وه خودا ئيۆه كۆنه كاته وه له رۆژى دووايى دا رۆژيكه هه مو ئاده ميزادى رابردوو و داهاتوو، دانىشتوانى ئاسمانه كان و زهوى كو ئه كرىنه وه، ئه و رۆژه رۆژى له كىس چوونى رۆژيكه ئاده ميزاد هه نديكيان زيان ئه دن له هه ندئى ترىان، له بهر ئه وى باوه رداران له به هه شتا ئه چنه جيگه ي بى باوه ران و، بى باوه رانيش له دۆره خدا ئه چنه جيگه ي باوه رداران، ئه مه ئه وه ئه گه يه نى هه مو كه سى دوو جيگه ي بو دانراوه، يه كىكى يان له به هه شتا، ئه وى ترى يان له دۆزه خدا، زيانى گه وه تره ئه وى جيگه ي خوى له كىس بچى له به هه شتا، رۆژيكه سته م لى كراوان قازانچ ئه كه ن، سته مكاران تروشى زيان ئه دن.

﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه هه ركه سى باوه رى به خودا هيتابى، كرده وهى چاك بكات، خودا، خراپه و گونا هه كانى دانه بو شى، ئه ي سريته وه له نامه ي كرداريا، ئه بختا هه ناو چه ندين به هه شت ئه روا به ژير دره خته كانيا و ئه ملالواى كوشكه كانيان چه ندين رووبارى ئاوى شيرين و پاك، له ناو به هه شت دايه هه تا هه تايه، سريته وهى گونا هه كانيان و چوونيان بو ناو ئه و به هه شتانه سهر كه وتينكى زور گه وه ريه و بزگار بوونه.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ وه كه سانىكى ئه وتو باوه ريان نه هيتا وه، ئايه كانى نامه ي ئيمه يان به درو خستوو ته وه، ئه و كه سانه يار و دانىشتوانى ناو ئاگرن، به رده وامن له ناو ئاگر دا و، ئاگر خراپ ترين جيگه ي گه رانه وه يه بو ئه وان.

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ نادمیزاد تووشی هیچ نازاری نابی له نہخوشی و مردن و ہڈاری له خوئیان و له منالہ کانیا نا مہ گہر بہ دہستور و فہرمانی خودا و، ہہر کہسی باوہری بہ خودا ہیٹابی، خودا رانورومایی دلی نہو کہسہ نہ کا بولای باوہرہیتان و، یارمہتی نہدا و، خودا نہزانی بہ ہہموو شتی له چرکہی دل و دہماری خوین.

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ وہ نیوہ پدیروہی فہرمانہ کانی خودا بکہن و پدیروہی گفتوگوئی نیردراوی خودا بکہن بؤ راگہیانلدنی فہرموودہ کانی خودا، دواہی نہ گہر نیوہ واز له پدیروہی خودا و نیردراوی خودا بہین، دواہی بہ راستی نیردراوی نیمہ ہہر راگہیانلدنی فہرموودہی خودای لہسہرہ بہ ناشکرای، پرسیار و پاداشت لہسہر نیمہیہ.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ خودا کہسینکی نہوتوہیہیچ پدیرستراوی شایستہی پدیرستق نی بہ جگہی نہو خودایہ تاک و تہنہایہ و، باوہرداران ہہر پشت بہو خودایہ نہبہستق و، ہہموو کاریکی خوئیان ہہوالدی لای نہو نہکەن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آتِ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدْوًا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَانْقُضُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَاطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَخَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ تَقْرُصُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدْوًا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾ نہی کہسانیکی نہوتو باوہرتان ہیٹاوه: بہ راستی ہہندی لہژنہ کانتان و منالہ کانتان دوژمنی نیوہن و، نایہلن نیوہی موسلمان کوچ بکہن بولای نیردراوی خودا لہ مہ کہوہ بؤ مہدینہ، دواہی نیوہ خوڑتان بپاریزن و ناگاداری پیلانی نہوان بن.

ہرچہ ندہ ئو ئایہ تہ پیوہہ ندی ہہ بو بہ رووداویکی ئو کاتہوہ، بہ لام مدہستہ کہ ہہ موو کہسی ئہ گریتہوہ۔ ہر ژنیک و ہر منالیک یارمہ تی میرد و باوکی یان نہدہن بو چاکہ ی ہردوو جیہان، دوژمنی میرد و باوکیان، ہروہا ہہ موو خزمیکیش ئہ گہر یارمہ تی خزمی خوئی نہدا بو سوودی ہردوو جیہان دوژمنی ئو کہسانہ ی خویدہ تی، ئوہ لہ لایہ کہوہ و لہ لایہ کی تریشہوہ، ہر کہسی ژنی ہینا، وک ئو کہسہ وایہ ہمرئ و کزچی دواپی بکا لہ جیہاندا، یا بولای بہ ہشت یا بولای دوزہخ، وک ئہ بیرئ زور پیوان ئہرؤن بولای دوزہخی جیہان، چونکہ ژبانی ئہم سہردمہ لہ گہل زورترین ژن و منالدا لہ نازار و سزا و دوزہ خدا ئہزی، ئوہ تا منال و ژن لہ مروف رازی نابن، مہ گہر ملکہچی ئہوانی و پیرہوی ئہوان بکا۔ ﴿وَإِنْ تَغْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وہ ئہ گہر ئیوہ لہ بی رہوشتی و نازاردانی ژن و منالہ کانتان بیورن و، واز لہوان بہین و تولہ یان لی نہ کہنہوہ، لہوان خوشبین و خراپہ کانیان داہوش و، دواپی بہ راستی خودا لیخوشبوونی زورہ، زر میہرہ بانہ ہر بہو جوہری ئیوہ لہوان ئہ بورن، خودایش لہ ئیوہ ئہ بورئ، ئو ئایہ تہ ئوہ مان فیژ ئہ کا، ژبانی ناو خیزان و بنہ مالہ، بہ بی نارامگرتن و لی بوردن ناچیتہ سہر لہ زور جاراندا، ئہ گہر مروف پرسیاری ہہ موو کردہوہ و گفتوگویہ بکا لہ ژن و لہ منال، دزیاہ تی و دوژمنیہ تی و گیروگرفت زورتر ئہ بی و، ژبان لہ دوزہ خدا ئہ باتہ سہر۔ کہواتہ پیویستہ بہ گویرہ ی توانا لہ گہ لیاندا بڑیت۔

﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بہ راستی دارایی و منالہ کانی ئیوہ تاقی کردنہوہن بو ئیوہ، ہدا دہریکہوئی بو دانیشتوان، چ کہسی لہ ئیوہ راستی مدہستہ بو خوئی ہلہ بڑیئ و، ریزبان بہ سہر چ شتیکا ئہدا، چ کہس خودای لہوان خوشتر ئہوئی، لای خودا ہدیہ پاداشتیکی زور گہورہ بو ئو کہسانہ ریزی پدہرستی خودا و، خوشہویستی خودای مدہستہ لہ دارایی و منال۔ بہ کورتی منال و دارایی و ژن پلہ و پایہ و زانیاری ئینسانیان پی تاقی ئہ کریتہوہ، خوشی و رابواردنی جیہان ہرچہ ندہ زور گہورہ بن ہدانہر بہو شتانہ ی لای خودان زور زور بوچ و بی نرخن، چونکہ ئہوانہ ی جیہان ہر دہوام نین۔

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾ دواپی ئیوہ بہ گویرہ ی توانای خوٹان لہ خودا ہترسن و خوٹان لہ بی فرمانی خودا ہساریزن لہ بہ کارہینانی دارایی خوٹان و لہ کاری خراپدا دای مہنین، ناموزگاری خودا بیسن و، پیرہوی فرمودہ کانی خودا بکہن و، دارایی خوٹان بہہ خشن لہ ریگہی نایینی خودادا، ئو بہہ خشنینہ ئہ بی بہ چاکہ بو ئیوہ لہ ہردوو جیہاندا۔

﴿وَمَنْ يُوقِ شَحْنَهُ فَإِنَّكَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه رکه سی خوی له رژی و بهرچاو تنگی خوی پاریژی، له بهخشینی دارایی و زه کات و له سوودی ههردوو جیهان، دوابی ههردو که سانه ههردووان رزگاریان ئه بی له سزای خودا.

﴿إِنْ تُقِرُّوْا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿منه گهر ئیوه دارایی خوتان بهخشن له کاره کانی چاکه دا، بهو جوهری خودا فهرمانی بی داوه، ئهو بهخشینه لای خودا شیرین بی، خودا پاداشتی ئهو بهخشینهی دارایی خوتانه ئه داته وه به دوو چه نانه و ههتا حدوت سه د چه نانه ئه پروا و، خودا له ئیوه خوش ئه بی. یانی هه رکه سی دارایی خوی بهخشی له بهر فهرمانی خودا، وهك ئه وه وایه قهرزی دابی به خودا، خودایش قهرزه کدی به دوو چه نانه ئه داته وه و، خودا له سه ر شتیکی زور کهم پاداشتی زور ئه بهخشی، زور ئارامه و سزای ئهو که سانه نادا بی فهرمانی خودا ئه کهن به گورجی، خودا به شتی ئه زانی دیار نییه و په نهانه و، به شتی ئه زانی له بهرچاون و ئه بینرین، خودا زور به توانا و گه وره یه، کهس ناتوانی رینگه له فهرمانه کانی بگری، زور زانایه به هه موو شتی له جینگه ی شیایوی خویا داته نی.

﴿سوره نى ته لاق﴾

له مدينه هاتوره ته خواره وه. ژماره ى نايه ته كانى (۱۲) نايه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ
اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلُهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ
يَمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ يَمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ
وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ
بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يَلْسَنُ
مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾ نه ى پيغمبر: هه كانى
نيوه ژنه كانان ته لاق دا دواى نيوه ژنه كانان ته لاق بدهن له كاتيكا شياوى نهوه بن به بن نهوه ى
توشى زيان بن عيده كانيان هه ليزيرن، ياني له كاتيكا ته لاقيان بدهن پاكبن و، لهو پاكي يه دا ژن
و ميرديان له گه له نه كرابى، ته لافدانى ژنان له كاتى حيزدا دژى ياساى نايىنى ئيسلامه چونكه

ته فسيروى زمانا كزيى

عیدیەیان درێژه ئە کیشی و، ئیوه عیدیەکانیان بزمیرون هەتا لیثان تیک نەچی، ژنان ئە گەر خواوەنی حەیز بن سێ پاکێ یە لای شافیعی یە کان، بێ حەیزە لای حەنەفی یە کان، ئە گەر حەیزیان پێدا نەهاتبێ یا منالبن یا لە حەیز کەوتن سێ مانگە، ئە گەر سکیان پێی بە دانانی سکه کە یە تی. ژنی میردە کە ی نە چو بێتە لای تەلاق دانی درووستە لە حەیزدا و عیدی لە سەر نی یە.

﴿وَأَقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُمْ مِنْ يَبُوتِهِنَّ﴾ وە ئیوه لە خودا بۆسن و بێ فەرمانی خودای پەرورە دگاری خۆتان مە کەن و، ئیوه ئەو ژنانە ی تەلاق دەر لە خانووە کانی خۆیان کە لەواندا دانیشتون دەر یان مە کەن، درووست نی یە دەر کردنی ژنی تەلاقدا و لە جینگە ی ژن و میردی، بۆ میرد نی یە بە زۆر ئەو ژنە دەر بکات، ئەو خانووە جینگە ی دانیشتی ئەو ژنە یە، هەتا ماوە ی عیدی کە ی تەواو ئە بێ، ئەو ژنە لە ژێر چاودێری میردە کە یایە تی هەتا کۆتایی عیدی کە ی بە سەر ئە چی.

﴿وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ وە نابێ ئەو ژنانە تەلاق دەر یان خۆشیان بچنە دەر وە، هەتا عیدی کە یان تەواو ئە بێ مە گەر ئەو ژنە کاریکی خرابی بێ لێ کراوە بکا، وە ک ئەو ی کاری خراب بە میرد و خزمانی میرد بکێ، یابەر لەو ی تەلاق دەر یان میردە کە ی لە بەر بێ فەرمانی کردنی ژنە کە ی تەلاق دای، یا داوێ پێسی بکا، لەو کاتانە دا ژن بۆی هە یە پڕواتە دەر وە، بۆ پەیدا کردنی هۆ ی ژیان و، بۆ دارلێدانی لەم کاتی دارلێدانه ئە برێتە دەر وە دوا یی ئە هێرێتە وە بۆ جینگە ی خۆ ی هەتا کۆتایی عیدی کە ی، ئە گەر ژنی تەلاق دەر یان بچێتە دەر وە گونا هەار ئە بێ. بە لām ئە گەر بیانووی هە بێ ئە توانی بچێتە دەر وە، وە ک ترسی پرو خان یا ئاوبردنی خانووە کە ی هە بێ، و ئە بری بۆ جینگە ی تر، یا پروا بۆ فرۆشتنی رێ سە کە ی یا بۆ کرپنی لۆکە، ژنان بۆ یان هە یە بە روژدا بچنە لای ئەو ژنە تەلاق دراوانە، دوا یی هە رێ کە یان بچنە وە بۆ جینگە ی خۆ یان.

﴿وَبَلَّغْ حُدُودَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئەوانە ی ئاماژە یان بۆ کرا سنووری دیاری کرا و فەرمانی خودان ئە بێ جێ بە جێ بکړین، دوا یی هەر کە سێ لەو سنوورانە دەر چێ و نە یان گە یە نی بە جینگە ی خۆ یان سته میان لە خۆ یان کردووە، و خۆ ی کردووە بە جینگە ی خە شمی خودا.

﴿لَا تَنَارِي لَ اللَّهِ لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ تۆ ی ژن تەلاق دەر نازی خودا، دوا ی تەلاق دانی ئەو ژنە خودا چ شتی پەیدا ئە کا، لەوانە یە دلی تۆ بگۆرێ و ئارە زۆ بکە ی ئەو ژنە بگێرێتە وە بۆ لای خۆت، ئە گەر جوی بوو نە وە کە ی بە تەلاقی سێ بە سێ نە بووی.

زانایان بە گشتی پێک هاتوون لە سەر ئەو ی ژنی تەلاق دەر یان خۆ رایی و سێ بە سێ نە بووی، میردە کە ی بۆی هە یە بگێرێتە وە بۆ لای ژن و میردی، پێرێ سته میردە کە ی بە خۆ ی بکا، و لە

جینگہ یہ سیاوی ئہو ژنہ دای بنی ہتا عیدہ کدی کوتابی پی دی، ژنی تہ لاقدر او بہ سی تہ لاقہ:
 بہ لای مالیکی یہ کانہوہ نہ گہر سکی پر نہ بی جگہ لہ دانانی لہ جینگہ یہ ہتا عیدہ ی نہ روا هیچ
 شتی تر پیوست نی یہ لہ سہر میردہ کدی، بہ لای شافیعی یہ کان و حنہ لی یہ کان نہ گہر سکی
 پر پی بہ ختو کردنی پیوستہ لہ سہر میردہ کدی، نہ گہر سکی پر نہ بی بہ ختو کردنی پیوست نی یہ،
 بہ لای حنہ فی یہ کانہوہ پیوستہ بہ ختو بکری سکی پر پی یا نہ. ہر کہ سی پیوست بی لہ سہری
 بہ ختو کردنی ژنی تہ لاقدر او، پیوستہ لہ سہریشی لہ خانوہ کدی خوی دہری نہ کات ہتا
 کوتابی عیدہ کدی، بہو مہر جانہ ی باسکران.

﴿فَإِذَا بَلَغَ الْإِنْسَانُ أُمَّتَهُ فَمَا يَسْكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ يَفْقَهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ دواپی کاتی ئہو ژنہ
 تہ لاقدر او نہ نزدیکوہوہ لہ کوتابی پی ہاتی عیدہ کدی، دواپی ئیوہ سہر بہ ستن نہ توانن یا بیان
 گیر نہوہ بولای خوتان بہ نیازی پاک و بہ گویرہ ی یاسا، ئیوہ جوی بینہوہ لہو ژنانہ و وازیان
 لی بہینن ہتا عیدہ کدی تہواو نہ بی، بہ گویرہ ی یاسا و، ہموو مافیکی خویانیان بدہنی، دواپی
 پدیوہندی ژن و میردیتان نہ پچری.

﴿وَأَشْهِدُوا ذُوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ وہ ئیوہ دوو کہ سی خواہن دادی
 موسلمان لہ خوتان و سہر بہ ستن بکدن بہ شاید لہ سہر گہرانہوہ یان یا جیابوہوہ یان و، لہ
 کاتی پیوستی دا ئیوہ شاید یہ کہتان بدہن مہیگورن لہ بہر رہ زامہندی خودا، بتانہوئی راستی
 دہر کہوئی نہک لہ بہر جگہ ی خودا.

ئہو شاید تی گرتنہ لہ کاتی گہرانہوہ و تہ لاقداندا پیوست نیہ و چاکہ بکری لای
 شافیعی یہ کان و حنہ فی یہ کان. بہ لای ہندی لہ زانایانی شافیعی یہ کانہوہ پیوستہ شاید گرتن
 بو گہرانہوہ.

﴿ذَلِكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ ئہو
 شتانہ ی باسکران لہ بہ ختو کردن و دانانی ژنان لہ جینگہ یہ و، شاید تی گرتن و جگہ ی
 نہواندیش، ناموزگاری یان پی نہ کری بو کہ سی باوہر بہ خودا و بہ رژی دواپی بہیتی و،
 ہر کہ سی لہ خودا برسی و کار بہ فرمانی خودا بکا و، خوی پیاریژی لہ بی فرمانی خودا و،
 ژنہ کدی نہ گیر اوہ بولای خوی، لہ پاشانا نارہ زوی لہ گہرانہوہ ی بوو، خودا بو ئہو کہ سہ
 درووست نہ کات دہر چوون و رزگار بوونی لہو سہختی یہ، بہو جورہ ی جاری تر مارہ ی
 بکاتہوہ، نہ گہر ئہو ژنہ سی تہ لاقی نہ کہوتبوو، نہ گہر سی تہ لاقی کہوتبوو، ژنہ کہ شوی تر بکا
 و ژن و میردی لہ گہل بکری و، تہ لاق بدا و عیدہ کدی پروا، دواجار میردہ پیشوہ کدی مارہ ی
 بکاتہوہ، خودای گہورہ ہوی ژیانن بو نہ سازینی، وہک نہ فہرموی:

﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ وہ خودا رُوزی و هوئی
ژیان نہ بہ خشی بہو کہ سہی لہ لایہ کہوہ بہ تہمای نہ بی و نہیہ بہ دلایا، ہہر کہ سہی پشت بہ
خودا بہ سہتی و کار و پیوستی خوئی ہہوالہی لای خودا بکا، دواپی خودا بہ سہ بو نہو کہ سہ،
و پیوستی بہ کہ سہی تر نابی.

﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بہ راستی خودا نہ گاہ بہ شتی بیہوی و
مہ بہ سہتی خوئی لہ دہست دہرناچی، ہہر شتیکی بوبی نہ بی و، نہوہی خودا نہیہوی نابی، بہ
راستی خودا دایناوہ بو ہہموو شتی لہ سہختی و لہ ناسانی ماوہیہ و کوتایی پی دی، نہم
بوونہ و ہرانہ بہ بی خاوہن و بہ بی سوود درووست نہ کراون.

ہندئی لہ زانایان نہ لئین: ہوئی ہاتنہ خواوہوی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ ہتا ﴿لَا يَحْتَسِبُ﴾ نہوہبوو
پیای بہ ناوی مالیک لہ ہوئی نہ شجہ ع بت پەرستان کورپکی نہویان دیل کردبوو، ہاتہ
خزمدت پیغمدر و وتی: کورہ کدہم گیراوہ، ززیش ہہ ژارم، پیغمدر ﴿ﷺ﴾ فہرمووی: نارام
بگرہ و خودا دہروویہ کی چاکت بو نہ کاتہوہ، دواپی ماوہیہ کورہ کی خوئی رزگار کرد لہ
دہستی بت پەرستان و رای کرد، لہ ریگہدا تووشی ہندئی لہ ژمارہیہ لہ مہری بت پەرستان
بوو، داینہ بیری و ہاتہوہ بولای ساوکی، چووہ خزمدت پیغمدر ﴿ﷺ﴾ ووتی: نایا رہوایہ
خواردنایان؟ پیغمدر فہرمووی: بہ لئ، درووستہ خواردنایان.

نوبدی کوری کہ عیب ووتی: نہی نیردراوی خودا: ژنی منالین، یا پیری و، تہ لاقدرابن، یا
سکیان پری، باسی ژمارہ و جوئی عیدہ کدیان نہ کراوہ، خودا فہرمووی:
﴿وَاللَّائِي يَئْسَنُ مِنَ الْمَحِضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ﴾ وہ
ژنائیکی نہوتو بی نومیدبوون لہ حدیز پیدہاتن لہ بہر پیر و جگہی پیری لہ ژنہ کانی ئیوہ و،
ژنائیکی نہوتو حدیزیان پیدا نہ ہاتوہ لہ بہر منالی و، تہ لاقدران، ئیوہ کہوتنہ گومانہوہ، دواپی
عیدہ کانیان سی مانگہ. بہ لام نہو ژنہی لہوہوہر حدیزی پیدا ہاتی و، حدیزہ کہی و ہستایی کہ
تہ لاقدرای پیوستہ چاوہروان بکری ہتا حدیزی کہی نہ گہریتہوہ نہو کاتہ عیدہ بزمیری، یا
چاوہروان بکری ہتا نہ گاتہ نہو تہمہندی بی نومید نہ بی لہ حدیز، نہو کاتہ عیدہ کہی سی
مانگہ لای ہندئی لہ زانایان.

سالانی بی نومیدی لہ حدیزدا پیتہاتن (۶۰) سالہ، بہ لای ہندئی لہ زانایان (۵۵) سالہ،
ہندئی تریان نہ لئین: (۶۲) سالہ. نہو سنوورانہی باسکران ہہموویان بو ژنی تہ لاقدراون. بہ لام
نہو ژنہی میردی مردبی عیدہ کہی چوار مانگ و (۱۰) رُوزہ، ئیر نہو ژنہ حدیزی پیدہاتنی یا
حدیزی پیدا نہ ہاتنی و منالین.

﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ وہ نہو ژنانہی سکیان پرہ کوتایی عیدہ کہیان نہوہیہ: کہ سکہ کہیان دابنن، ئیر نہو ژنانہ تہ لاقدرابن یا میردیان مردیی.
﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ وہ ہدر کہسی لہ خودا برسی و خوی لہ بی فرمانی خودا پیارتری، خودا ناسانی بو کارہ کانی نہو کہسہ ساختہ نہہیتی و، یارمہتی نہدا بو کردنی کاری چاک.
﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ نہو شتانہی باسکران فرمانی خودان، خودا ناردوویہتیہ خوارہوہ بولای ئیوہ و کاریان پی بکہن و، ہدر کہسی لہ خودا برسی، خودا گونناہہ کانی دائہ پوشتی و، خودا گہورہ و زور نہکا پاداشتی لہ روژی دواپی دا، ہدتا حدوت سہد چہنانہ بگرہ زورتریش.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارِرُوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتِمُّوا إِلَيْنَكُمْ مِعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُم فَاسْرُضِعْ لَهُ الْأُخْرَى ۖ لِتُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً اتَّهَأَسَ يَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

خودای مدزن لہ سہرہای نہم سوورہ تہدا فہرموی: ئیوہ نہو ژنانہ ئیوہ تہ لاقتان دان دہریان مہ کدن، ئیمہ نامازہ مان کردبو بولای بیروبوچونی زانایان لہ بارہی نہو ژنانہ تہ لاقیان سی بہسی کہوتوہ و، نہوانہ سی بہسی تہ لاقیان نہ کہوتوہ: ئایا جوری نہو جینگہیہ ژنانی تہ لاقدراو لہوا دائہ نری بہ چ جوریکہ و چون نہی، خودا نہ فہرموی:
﴿أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ﴾ ئیوہ کہ ژنہ کانی خوتانتان تہ لاقدان، ئیوہ نہو ژنانہ دابنن لہ ہندلی لہو جینگہیہ خوتان لہوا دائہ نیشن بہ گویری توانای دارایی خوتان و شایستہی خوتانہ ہدتا کوتایی عیدہ کہیان.
﴿وَلَا تُضَارِرُوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ وہ ئیوہ کاریکی وایان لہ گہل مہ کدن نہو ژنانہ تووشی زیان بن، لہ بارہی جینگہ کانیان و بہخیو کردنیان و لہبہر نہوہی ناچاریان بکہن واز لہو جینگہیہ بہین و بچنہ دہرہوہ.

﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٌ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ وہ نہ گھر نہو ژنہ تہ لاقدر اوانہ سکیان بہ منالہوہ پربوو، دواپی ٹیوہ بہ ختیوان بکدن، بہ بہ خشینی پیوستی بو سہریان، بہ ہموو جوڑی.

﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُمْ أَجُورَهُنَّ وَأْتِمِرُوا بِنِعْمِ مَعْرُوفٍ﴾ دواپی نہ گھر نہو ژنہ تہ لاقدر اوانہ بہ یہ کجاری پدیوہندی ژن و میدی بہ ٹیوہوہ نہما، بہ کوڑایی پیہانتی عیدہ کی بہہوی دانانی سکہ کدیوہو، منالیان لہ ٹیوہ ہہوو، نہ گھر نہو ژنانہ شیراندا بہ منالہ کی خویان، دواپی ٹیوہ کرنی شیردانہ کدیان بدہنی و، ٹیوہ و نہو ژنانہ راویژ بکدن لہ نیوان خوتانا بہ گیانی پاکی چاویوشی کردن لہ یہ کڑی، نہ گھر پیک نہہاتن، پیوستہ ٹیوہی خاودن منال ژنی نامادہ بکدن شیردان بہو منالہ بہ کرئی یہ کی گونجاوہہر جوڑی بی پیوستہ ٹہ منالہ بی ٹومید نہ کرئی لہ شیریدانی و توشی نازار نہ بی، نہ گھر دایکی بہ ختیو نہ کرد پاش راویژی نیوانیان، وہ کہ خودا نہ فدرموی:

﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمُتْرَضِعُ لَهٗ أُخْرٰی﴾ وہ نہ گھر ٹیوہ و دایکی نہو منالہ لہ نیو خوتانا تیک چوون و رینہ کہوتن بو شیردان بہو منالہ، دواپی ٹیوہ داوا لہ ژنی تر بکدن شیر بدا بہو منالہ، دواپی خاودن منال منال لہو دایکیہ بسیٹتہوہ و ٹیہویست نازاری خاودنہ کی بدا، نہ گھر ژنی ہہوو، بہ خورایی شیربدا بہو منالہ و، دایکیہ کی داوا کرئی نہ کرد، نہو کاتہیش منالہ کی نادرئی بہ دایکی، خو نہ گھر دایک بہ خورایی شیری نہدا بہو منالہ ٹہ بی ہر بدری بہ دایکی خوی، نہ گھر نہ زانرا نازاری منالہ کہ نانا.

﴿لَيَنْفِقَنَّ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ پیوستہ خاودن منالی ساماندار خاودن توانا بہ دارایی بہہ خشنی بہو ژنہ شیر نہدا بہو منالہ بہ گویرہی فراوانی سامانی خاودن منال و، ہر کہسی کہم دہرامہتی کہوتبہ سہری و دارایی کہم بوو، دواپی با نہو کہسہ کرئی بہہ خشنی بہو ژنہ لہ ہہندی نہو شتہی خودا بہہ خشیبہ، بہو پیاوہ کہم دہرامہتہ. یانی ساماندار بہ گویرہی دارایی خوی و، ہہزار بہ گویرہی دارایی خویان کرئی بدہن بہو ژنہ شیردہرہ بہو منالہ.

﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ خودا داوا ناکا لہ ہیچ کہسی بو بہ ختیو کردنی ژن و منالی مہ گھر بہ نہ ندازہی شتی خودا بہہ خشیبہ بہو کہسہ، خودا نامادہی نہ کا بو ہہزاران ناسانی و خوشی گوزہران لہ دوا ناخوشی و تہنگانہ و ہہزاری.

وَكَايِن مِّن قَرِيَةٍ
عَنْتَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِنَهَا
عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾

أَعِدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٥﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٧﴾

﴿و کائین مں قرۃ عتت عن امر ربہا ورسلہ فحاسبناہا حسابا شدیداً وعدناہا عذاباً لکراً﴾
وہ زور کس لہ دانیشتوانی گوندیک وازیان ہیابوو لہ فہرمانی پەرورہ دگاری خویمان بہ
جوړیکی خراب و، وولامی نیراوی پەرورہ دگاریان نہ دایہ وہ، دواپی ئیمہ پرسیارمان لہ
دانیشتوانی ئەو گونده مان کرد، بہ پرسیار کردنیکی زور سخت لہ پاشہروژدا، سزاماندان بہ
سزادانیکی زور گران و سخت لہ دواروژدا.

﴿فَدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾ دواپی دانیشتوانی ئەو گونده سزای
کارہ کانی خویمانان لہ بی باوہری و گوناہہ چیشت و، نہنجامی کارہ کانیان زبانی ہەردوو جیہان
بوو بویمان.

﴿أَعِدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾
خودا نامادہی کردوہہ بو دانیشتوانی ئەو گونده سزایہ کی زور سخت، دواپی ئەی کہسانیکی
نہوتو خواوہنی ئەقلن، باوہرتان ہیئاوہ، خوٹان پیاریژن لہ بی فہرمانی خودا و لہ خودا بترسن، بہ
راستی خودا قورٹانی بولای ئیوہ ناردوہتہ خواوہوہ، فہرمودہ کانی جی بہجی بکەن.

﴿رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾
خودا پیغمہیکی رہوانہ کردوہہ بولای ئیوہ، نہخویتیئہوہ بہسەر ئیوہدا ئایہ تہ کانی
قورٹانی خودا، فہرمودہ کانی خودایان روون کردوہ تہوہ، لہبەر ئەوہی کہسانیکی نہوتو
باوہریان ہیئاوہ و، کردہوہ چاکہ کانیان کردوہ، دہریان بکا لہ تاریکی یہ کانی بی باوہری بولای
رووناکی باوہر بہ خودا.

﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ وه هه كه سئ باوه به خودا بهيئي و، كرده وهى چاك بكا، خودا نهو كه سه نه خاته ناو چهندين به هه شت نه روا به ژير نهو به هه شتانه دا چهندين رووبارى ناوى شيرين، به رده وامن له ناو نهو به هه شتانه دا هه تاهه تايه، به راستى خودا نه به خشي بهو كه سه خواره مهنى پاك و فراوان له به هه شت.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ خودا كه سيكي نهو تزيه ههوت ناسمان و، له زه ويش ويتهى نهو ههوت ناسمانه له ژماره دا، درووستى كردوون.

زانايان له ماناي رستهى ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ بيروبوچوونيان جياوازه: ههنديكيان نه لئين: ژمارهى زهوى وهك ناسمان ههوتن، ئيمهى ناده ميزاد مانا كهى به راستى و به بى به رده نازانين و، زانستى ئيمه ريگهى پى نابا، به لام ئيمه پيويسته بروامان وابى، ههوت زه ويش هه ن شى كردنه ويان نه سپيرين به خودا. هه ندى تر له زانايان نه لئين: ئهم گهردوونه و، ئهم بوونه وه ره گه ورهيه ههوت ناسمانى تيدايه، هه ر ناسمانى خاوه نى زهوى و نه ستيره كانى خويه تى، دوورى هه ريه كئى لهو ناسمانانه، به نه نذازهى مليارى سالى تيشكى خوزه، هه ندى تريان نه لئين: ناوبردنى ووشهى (سبع) يانئى ههوت، نهوه ناگه يه نئى نه بئى هه ر ههوت بن، يانئى نه گه ر بيژرا: من دوو ماشينم ههيه خوت و براكهت سواريان بن، نهوه ناگه يه نئى زورتر يا كه مئى نه بئى، هه ندى تريان نه لئين: مه به ست له ههوت زهوى: ههوت كيشوهره، نهوهى راستى بئى وا چاكه ماناي نهو رستهيه هه وه الهى زانستى خودا بكري، عه لى كورى نه بئى تاليب نه فهرموى: نه گه ر ماناي نهو نايه ته تان بو بكهم له وانه يه ئيوه بى باوه ربن، چونكه نه قلئى ئيوه به رگه ي ناگري:

﴿يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ فهرمووده و سرووشى خودا نه روا له نيوان ناسمانه كان و زهوى دا، خودا هه لسوورپته رى كاروبارى نه وان و، نه وانه ي له نيوان نه واندان، ده سته لائى به سهر هه مووياندا هه يه، له به ر نه وهى ئيوه بزنان خودا تواناي هه يه به سهر هه موو شتيكا و، به راستى بزنان زانست و زانيسارى خودا هه موو شتيك نه گرپته وه، بئى ناگه نى به له هيج شتيك، گه وره بئى يا به چوك و، به نيازى دلى به نده كانى نه زانئى، كه واته ئيوه پيويسته بئى فهرمانى خودا نه كهن.

﴿ سوره تی ته حریم ﴾

له مەدینه هاتوو ته خواره وه، ژماره ی نایه ته کانی (۱۲) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَيَّنَ لَكَ مَرْضَاتُ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَانَا وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسَرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ بِهَا إِلَيْهِ فَأُظْهِرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَ هَاهُنَا قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تُبَايَعُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمُ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَانَا وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَحِبُّنَّ عِيدَاتٍ سَاحَاتٍ شَبَبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

زانایان بیران جیاوازه له باره ی هۆی هاتنه خواره وهی ئەو نایه تانه ی پێشه وه. به هه ر جوړی یی له مەبەسته که ده ر ناچن.

هه ندی له زانایان وه ک موسلیم و بوخاری باسیان کردوه ئەلین: هۆی هاتنه خواره وهی ئەو پینج نایه ته ئەوه بوو: پێغمه ر ﴿﴾ زۆر ئاره زۆی له خواردنی شیرینی و هه نگوین بووه، هه ر کاتی به جووبایه بۆلای زه یه به ی کچی جهش، هه ندی هه نگوینی ده ر خوارد ئەدا و، ماوه یه له لای ئەما یه وه، ئەو کاره له لای هه ندی له ژنانی پێغمه ر گرانوو، بۆ ئەو مەبەسته عایشه و هه فسه پێک هاتن له سه ر ئەوه ی کاتی پێغمه ر هات بۆلای هه ریه کێ له وان بلن: ئەو پێغمه ر: تۆ بۆنی (مه غافیرت) لی دی، مه غافیر شیله یه کی شیرینه و بۆنی ناخۆشه و نه خورێته وه، دوایی جارێک پێغمه ر ﴿﴾ چوو بۆلای زه یه دب هه نگوینی خواره ده وه، دوایی که چوو بۆلای هه ریه که له عایشه و له هه فسه ووتیان: تۆ بۆنی مه غافیرت لی دی، پێغمه ر فه رمووی: من مه غافیرم

ته فسیری زما کۆبی

نەخوار دوو ھەتەو. بەلام لاى زەينەبە ھەنگریم خوار دوو ھەتەو. ووتیان لەوانەيە مێشە کان لەو درەخە لەو ھەراين، پێغەمەر لەبەر ئەو ھى ئارەزوى لە بۆنى خۆشبوو، زۆرى بى ناخۆشبوو بۆنى خراپى لى. فەرھوى: قەدەغەيى لەسەر من خوار دى ئەو ھى ھەنگرین.

ھەندى تر لە زانایان ئەلین: ھۆى ھاتنە خوار ھەو ھى ئەو ئایەتە ئەو ھەو: عائیشە و حەفصە بە کەریان خۆش بوستوو، بەرپێکەوت حەفصە چوو بۆلاى باوکى، پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ ناردى بە شوق ماریەى قیتیدا، ئەو رۆژە سەرى چوونى پێغەمەر بوو بۆلاى عائیشە، کە حەفصە ھاتەو ماریەى بىنى لە ھۆدە کەى خویا چاوەروانى کرد ماریە بیتە دەر ھەو، رەوشتى ژنانەى جوولا، پێغەمەر فەرھوى بە ماریە، بچۆ دەر ھەو، حەفصە بە پێغەمەرى ووت: تۆ ئازارى دلى متدا لە ھۆدە کەى خۆما، پێغەمەر فەرھوى: سۆتدم بە خودا من دلى تۆ خۆش ئەکەم. بەلام من نھیتی بە تۆ ئەلیم و بەلاى خۆتەو بى و بە کەسى تر مەلئ، لەبەر دلى تۆ ماریە لەسەر من قەدەغە بى، ژنانى پێغەمەر بە تايەتى عائیشە و حەفصە، ھەوتى سارییان بەزۆر لە گەل ماریەدا بە کار ئەھینا، بە تايەتى تر کاتى ئیبراھیم لە ماریە پەیدا بوو، حەفصە خۆى بى نەگرا و چوو بۆلاى عائیشە و بە نھیتی پى ووت: مۆژدە بى پێغەمەر ماریەى قەدەغە کردوو لەسەر خۆى، دووایى خودا ئەو نھیتی بەى ئاشکرا کرد و ھەوالى دا بە پێغەمەر، بەو ھۆدە خودا ئەو پىنج ئایەتە ئەو ناردە خوار ھەو و فەرھوى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ﴾ ئەى پێغەمەرى خودا لەبەر چ شتى تۆ قەدەغە ئەکەى لەسەر خۆت شتى خودا بۆ تۆى رەوا کردوو، تۆ مەبەست رەزامەندى و دل خۆشکردنى ژنە کانت بى و، دلایان نەیدەشى.

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ھە خودا لەو ھەلەيەى تۆ خۆش ئەبى، چونکە درووست نى بە قەدەغەکردنى شتى خودا رەواى کردبى، خودا مېھربانە بۆ تۆ، چونکە خراپەت لى ناگرى و، تۆ ئەپارێزى لە خراپە. ئەبى بزانی مەبەست قەدەغەکردن و وازھێنانە لەو شتە ئەک قەدەغەکردنى یاسایى، لەبەر دلى ژنەکانى، وێنەى ئەو ھى بلى: لەبەر دلى تۆ جگەرە ناکیشم ھەتا تۆ ئازارت بى نەگا. لەبەر ئەو ھى پێغەمەر رزگارى بى لە سۆتدە کەى خودا فەرھوى:

﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ بە راستى خودا دیارى کردوو بۆ ئیو ھەو، کردوو بە یاسا بۆتان و، رزگارتان بى لە دەست سۆتدە کانتان بە ھۆى بریتى دانەو، دووایى ئەو شتە قەدەغەتان کردوو لە خۆتان بۆتان رەوا ئەبى و، خودا بەرپۆھەرى ھەموو کارەکانى ئیو ھەو، خودا ئەزانى بە شتى سوودى ئیو ھى تیدابى، ھەموو شتى لە جێگەى شیاوى خویا دانەنى، لە رەواکردنى شتى قەدەغەکردنى شتى تر، پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ بەندەبە کى ئازاد کرد لەبەر کە فارەتى سۆتدە کەى خۆى.

بُو زانین: ئہ گہر پیاوئ بہ ژنہ کھی خوی ووت: تو قہدہ غدی لہ سہر من، یا من توَم قہدہ غہ کرد، ئہ گہر بہو رستانہ نیازی تہ لاقی بووبئ ئہ بی بہ تہ لاق، ئہ گہر نیازی زیہاری بووبئ ئہ بی بہ زیہار، ئہ گہر قہدہ غہ بوونی لہ شی ژنہ کھی مہبہست بووبئ و نہ چیتہ لای، یا نیازی ہیچ شتیکی نہ بووبئ، ئہو رستہ بہ سویند ئہ ژمیرئ و پیوستہ لہ سہری کفارہ تنی بُو بدا، ئہ گہر کھی بلئ: ئہو خواردنہ لہ سہر من قہدہ غہ بی، ئہو گفتو گو بہ پوچ دائہ نری و نہ قہدہ غہ ئہ بی و نہ کفارہ تیشی پیوستہ، ہندئ لہ زانایان لایان وایہ ئہ گہر ئہو شتہی خوارد ئہ بی کفارہ تنی بُو بدا.

﴿وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ وہ ئیوہ بیری ئہو کاتہ بکہنہوہ پیغمہر گفتو گو بہ نہیتی کرد لہ گہل ہندئ لہ ژنہ کانی، وہ ک قہدہ غہ کردنی ہنگوین یا ماریہی قیبتی، ئہو ژنہ شحہ فصہ بوو، یا قہدہ غہ شتی تر بوو، پیغمہر فرمووی: ئہو نہیتی بہ کھی مہلئ.

﴿فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾ دواپی کاتی حہ فصہ ہدوالئ ئہو گفتو گو نہیتی بہی دا بہ عائیشہ و، خودا پیغمہری ناگادار کرد لہ سہر بلاو بوونہوہی ئہو نہیتی بہ، پیغمہر ہدوالئ دا بہ حہ فصہ لہ سہر بلاو کردنہوہی ہندئ لہو گفتو گو نہیتی بہ، وازی لہ گہرانہوہی ہندیکی ہیئا و ہدوالئ ندایہ کہ قہدہ غہ کردنی ماریہ بہ، یا ہدرشتی تر بی، حہ فصہ سہری سورما و، ترسا و ویزانی عائیشہ گیراوی یدتہوہ، پرساری لہ پیغمہر کرد و لہو بارہوہ فرمووی:

﴿فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ قَالَتْ مِّنْ أُنْبَأِكَ هَذَا قَالَ نَبِيُّ الْعَلِيمِ الْخَيْرُ﴾ دواپی کاتی پیغمہر ہدوالئ ئہو گفتو گو نہیتی بہی دا بہ حہ فسہ، حہ فسہ ووتی بہ پیغمہر: چ کھی ہدوالئ داوہ بہ تو؟، پیغمہر ووتی: ئہو ہدوالئ خودا ہدوالئ داوہ بہ من ہموو نہیتی بہ ئہ زانی، ناگای لہ ہموو شتی ہدیہ.

خودای مہزن رووی فرمودہی خوی ئہ کا بولای ئہو دووژنہ کہ حہ فسہ و عائیشہ بوون: کہ ئہو پیلانہیان ساختہ ہیئا بہرانبہر بہ پیغمہر ﴿ﷺ﴾ ہتا قہدہ غہ بکا لہ سہر خوی شتی خودا رہوای کردوہ و، فرمووی:

﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ ئہ گہر ئیوہ پدشیمان بینہوہ بولای خودا دواپی پدشیمان بوونہوہ شان پیوستہ، بہ راستی دلئ ئیوہ لای داوہ لہ راستی و، بگہر پتہوہ بولای فرمودہی خودا و، بہ نیازی پاکوہ.

﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ وہ ئہ گہر ئیوہ یارمہتی بہ کری بدن لہ سہ رنازاردانی پیغمہر، دواپی خودا یاریدہی پیغمہر ئہدا و، جبرہئیل و پیوچا کانی باوہ رانیش یارمہتی ئہدہن و، دواپی ئہوانیش فریشتہ کانش بہو ژمارہ زورہوہ یارمہتی ئہدہن.

﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنْ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيَّابٍ وَأَبْكَارًا﴾ چ شتیكه فریوی ئیوهی داوه نازاری پیغمهر بدهن و بی فدرمانی نهو بکهن؟ شایسته یه و پیوسته خودا بگوری بۆ پیغمهر له جیاتی ئیوه چه ندین ژنی تر چاکتر بن له ئیوه و جوانتر بن نه گهر پیغمهر ته لاقی ئیوه بدا، نهو ژنانه ییش: ملکه چن بۆ فدرموده کانی خودا، خودا پهرستن، باوه پرداری راستن، پهیره وی کهری فدرمانه کانی خودا و پیغمهر بن، واز له گونا بهیئن و په شیمان بینه وه، پهرستیان زوری، رۆزوو گربن، بیوه ژبن و کچ بن، نه گهر خودای مهزن بیهوی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ نهی که سانیکی نهوتز باوه رتان هتاوه: ئیوه خوتان و خیرانه کانتان پاریژن له ناگر، سوتهمه نی نهو ناگره ناده میزاد و بهرده. یانی ههر کاتی باوه ردار ههستی کرد به لیبر سراوی له بهردهم خودا بۆ نهو شته نهیکا و نهیلنی و، له سزای خودا ترسا و، پیوسته له سه ریشی که بزانی بهر پر سیاره له بهردهم خودا له باره ی خیزان و مناله کانیشیدا و، نه بی دهستی یارمه تی درێژ بکا بۆ چاک کردن و راست کردنه وه یان و، ههر کاتی باوک و زۆرشت نه کا بۆ مناله که ی بۆ خویشی

پاشه رۆژى له جيهاندا، چاكر بۆ باوك ئه وهيه كارى بۆ بكا له بهر به ختيارى پاشه رۆژيان و، به لام باوكى بيجاره چ شتى بكا بۆ ئه وه نه زانه كه ئه يانه وهى باوكه كانيان سه ر شۆرى فەرمانه كانى ئه وان.

﴿ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ به سه سه ئه وه ناگه وه دانراون چه ندين فرشته، به وان سپهر دراوه سزادانى دانىشتوانى دۆزه خ، گفتوگويان زهر و رهقه، كرده ويان زۆر سه خته و، بى فەرمانى خودا ناكه له شتىكا خودا فەرمانيان پى ئه دا، ئه وه شتى فەرمانيان پى ئه درى ئه يكه.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ئه ي كه سانىكى ئه وتو باوه رتان نه هيتاوه: ئيه له م رۆژه دا بيانو مه دزنه وه، به راستى ئيه پاداشتان ئه درىته وه به شتى ئيه كرده وتانه له جيهاندا، ئه م رۆ رۆژى پرسيار و وولامه، رۆژى بيانو هيتانه وه نى سه، خوتان ئه زان به چ جورى ئيه هه ولى له ناو بردنى باوه دارانتان ئه دا و، به كۆمه له ئاده ميزاداتان له ناو ئه دا و زنده به چالشان ئه كردن.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ ئه ي كه سانىكى ئه وتو باوه رتان هيتاوه: ئيه بگه رينه وه بۆلاى خودا و په شيمان ببنده له گونا هه كانتان به په شيمان بوونه وه به كى پاك، به جورى به دل و به ده م په شيمان بوو بته وه له و گونا هه كرده وتانه، نيازى راستيان وابى، بۆ له مه ودايش بى فەرمانى خودا نه كه نه له بهر ئه وه ي كه په روه رده كه رى ئيه گونا هه كانتان دا پۆشى و گونا هه كانتان بسپه رته وه، ئيه بخاته ناو چه ن به هه شتى بپوا به زيريانا چه ند رووبارى ناو شيرين و پاك و بى نازار.

﴿ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ ﴾ ئيه ئه خاته ناو ئه وه به هه شتانه وه له و رۆژه دا، خودا پته مه سه ر و ئه وه كه سانه ي باوه ريان هيتاوه له گه ليا رسوايان ناكا و، ريزيان ئه گرى و ئه يانپاريزى له ناگرى دۆزه خ، رووناكى به كيان بۆ درووست ئه كا له پشيانه وه و، ئه ملاولا يانه وه ئه روا ريگه ي به هه شتى پى ئه دۆزنه وه و ئه چه ناو.

﴿ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورًا وَافْغِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ باوه رداران ئه لى: ئه ي په روه ردى گارى ئيمه تو رووناكى ئيمه ته واو بكه بۆ ئيمه كاتى رووناكى بى باوه ران و دوورووه كان ئه كورپته وه و، له گوونا هى ئيمه خو شبيه، به راستى تو توانات به سه سه ر هه موو شتىكا هه يه.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنَسِ الْمَظْهَرِ ﴾ ئه ي پته مه سه ر: تو به چه ك جه نك بكه له گه ل بى باوه ران و دوورووان و، تونده وتيزى بخه ره سه ريان كاتى گفتوگوى نه رم كارى تى نه كردن و، جيگه و گه رانه وه ي ئه وان بۆلاى دۆزه خه و، دۆزه خ خراپ ترين جيگه يه بۆ گه رانه وه ي ئه وان.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِ نَاصِلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا الْوَقُوعُ ﴿١٢﴾

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ ﴾ خودا وينه يه كي زور سهر سورينه ري پروون کردووه ته وه بو که سانیکي نه وتو باوه رپان نه هيتابوو، بوياني گيړاوه ته وه چونيده تي ژني نوح که ناوي (داعيله) بووه و، چوني يه تي ژني لوت که ناوي (واهيله) بووه، نهو دوژنانه ژني دووبه نده ي پياوچا کييون له به نده کاني ئيمه و پيغه مهر پروون.

﴿ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ﴾ دوايي نهو دووژنه په يمياني ژني يه تي خويانيان تپکدا، به هوي بي باوري و دوو پرووي يانه وه، گفتوگوي بي شهرمانه يان له گدل نه کردن و، ژني نوح به نوحی نه ووت: تو شيتي، ژني لوت نه گهر لوت ميواني بهاتايه هه والي به پياواني تاقي خوي هه تا کاري خراپيان له گدل نهو ميوانانه بکرايه، دوايي ميړده پياوچا که کانيان هيچ شتي له سزاي خودايان له وان نه گيړايدوه، ژني نوح خنکا به لافاو، ژني لوت رزگاري نه بوو له به رده باران و روچووني به ناو زه وي دا.

جياوازي له نيوان پياوان و ژناندايه، به هيچ جوړي، نه له لايه ن سروشتيانه وه و نه له لايه ن بهر پرسياريان، هه ردو ولايان ته واکه ري يه کترين، له پياواندا پياوي چاک و خراپ، له ژنانيشدا ژني چاک و خراپ هه ن.

نهو دوو نايه تانه دوورن له به راورد کردني نيوان پياوان و ژنان، به لکو خوداي مه زن نهو وينه يه ي پروون کردووه ته وه له جگهي پياواندا، ناماژه کردنه بولاي هه ندي له ژناني پيغه مهر و

دایکی باوہر داران کہ یاریدہی یہ کتریان ئددا و نازاریان تووشی پیغمہدر کرد، خودا بہ نایہتی (۴)ی ئہم سوورہتہ ہرہ شہی لی کردن، لہ نایہتی (۱۰) و (۱۱)ی ئہم سوورہتہ خودای مدزن باسی ئہوہ ئہفہرموی ئادہمیزاد رہوشتی چاک و کردہوہی پاک نریکی ئہخاتہوہ لہ خودا باوہ کو ہاورپی خراپترینی ئادہمیزاد بی، ہدروہا کردہوہی خراپ ئادہمیزاد دوورئہخاتہوہ لہ خودا، با وہ کو ہاورپی چاکترینی بہندہی خواہن. خوشہویستی و خزماہتی سوودی پی نابہخشی بہ ہیچ جزئی.

﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ وہ ئہبیژری بہو دوورئہی نوح و لوت لہ رژی دوویدا: ئیوہ بچنہ ناو ناگر لہ گدل تہواری ئہو بی باوہر پانہ ئہخرینہ ناو ناگر، پدیوہندیان بہو پیغمہدرانہوہ نہماوہ. ہدروہا ژنانی پیغمہدریش ئہچنہ ناو ناگر ئہگر پہشیمان نہبسنہوہ لہ کردہوہی خویان و لہ نازاردانی پیغمہدر.

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ﴾ وہ خودا پرونی کردوہتہوہ بو کہسانیکی ئہوتو باوہریان ہیئاوہ چوونی یدتی ژنی فیرعون. لہ دوا ی باسکردنی ژنہ کانی نوح و لوت، کہ ئہم ژنہ ہاورپی فیرعون بووہ، کہ خراپترینی ئادہمیزادی کاتی خوی بووہ، خراپی میژدہ کہی زیانی بہو نہبہخشی. ئہو ژنہی فیرعون ناوی ئاسیہی کچی موزاحیمہ، باوہری بہ خودا و نامدی خودا و پیغمہدری خودا ہیئاوو، باوہری بہ فیرعون نہبووہ، ئہویش ہدہرہ شہ کوشتی لی کرد، ئاسیہہ کوشتی ہلہبژارد.

﴿إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ کاتی سزا ئہدرا ووتی: ئہی ہدروہر دگاری من: تو لہلای بہر زترین توانای خوت کوشکیکم بو درووست بکہ لہ بہہشتاو، رزگارم بکہ لہ فیرعون و کاری خراپی فیرعون و لہ تاقمیکی ستمکاری قیبتی بہ بی باوہر کان. لہ تہفسیری تہبہری دا ہاتووہ. ئہلئی فیرعون ووتی: بہ پیاوہ کانی: تہماشا بکہن گہورہترین ہدرد پدیدابکہن، ئہگر لہسہر باوہری خوی مایہوہ بیخہن بہسہری دا، ئہگر گہر پادیوہ ئہو کاتہ ژنی منہ، ئاسیہ سہری ہدرز کردہوہ بولای ئاسمان و ئہو پاراندی پیشووی داوا کرد لہ خودا، ہدرد لہوہی ہدردہ کہ بہین گسانی کیشر و ہدردہ کہیان فری دایہ سہر لہشیکی بی گیان.

﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِن الْقَانِينِ﴾ وہ خودا پرونی کردوہتہوہ بو باوہر داران ویندی زور سہرسورپتہری مدریہمدی کچی عیمران، ئہو کچہی ئہوتو شہرمگہی خوی پاراستبو لہ کاری بیژلیکراو و خراپ، دواپی ئیمہ فہرماغاندا بہ جبرہئیل فووی کرد بہ شہرمگہیا لہ گیانیکی درووستکراوی

ئېمە بەھۆى تواناى ئېمدە بەبى ئەوۋى پياۋى نىزىك بىكەۋىتەدە بە عىساۋە سىكى پىپىۋو، پىپىۋى بە دەستورەى پىرەۋەردىگارى خۆى و بەنامەى ئەۋ ھىناپىۋو، مەرىم لەۋ كەسانە پىۋو كە بەردەۋامپىۋون لەسەر پەرسىنى خۇدا و، پىزى دابىۋو بەسەر ژنانى سەردەمى خۇبا. كەۋاتە ھەمىۋو ژنى پىۋىستە ئامۇژگارى ۋەرىگىرى لەۋ سى ژنانەى پىشۋو، مېردى خىراپ تۈۋىشى پىپاۋەرىپان نەكات و، بە فەرمىانى مېردى چاك ھەلەسن و خەيانەتپان لى نەكەن وپتەى ژنانى نوح و لوت، سامانى مېرد لە خۇداپەرسى لايان نەدا بە وپتەى ژنى فېرەدون كە لەبەر رەزامەندى خۇدا ۋازى لە پاشايەتى و سامانى فېرەدون ھىنا و، پىۋىستە بە وپتەى مەرىمەى كىچى عىمران داۋىن پاكىن.

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان. سوپاس و ستایشی بی ئه ندازه بۆ پهروه دگاری هه نوو بوونه وهران. درودی فراوان له سهر پیغمهر و یار و یاهورانی بی هه تا هه تابه.

﴿سوره تی نهلولك﴾

له مه كه هاتووته خواره وه. هه ندی له زانایان ئه لێن جگه له ئایه تی (۳۰) له مه دیه هاتووته خواره وه. ژماره ی ئایه ته کانی (۳۰) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ
﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ فَحَقًّا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ كه سێکی ئه وتۆ به دهستی توانای ئه وه بهرپهروهردنی هه موو کاری و هه لسه ورا ندیان گه وریه و چاکه ی زۆره و، بالاتر و دووره له

ته فسیری زمانکۆیی

شتی شایسته‌ی نهو نه‌بی و، خودا توانای بدسهر هه‌موو شتی‌کا هدی‌ه و هیچ شتی ریگه‌ی لی ناگری، له نیشانه‌کانی گه‌وره‌یی خودایه.

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ خودایه‌کی نه‌وتویه مردن و زینده‌گانی درووست کردوه. له‌به‌رته‌وه‌ی کرده‌وه‌کانی ئیوه له نیوان مردن و زینده‌گانی‌دا دهریخت. ئیوه تاقی بکاته‌وه چ که‌سی له ئیوه کرده‌وه‌ی چاکتر نه‌کا و، دانیش‌توان بزانی، نه‌گینا خودای گه‌وره هه‌موو شتی نه‌زانی و پیوستی به تاقی کرده‌وه‌نی‌ه، خودای مه‌زن لی‌ره‌دا مردنی پیش زینده‌گانی خستوه له‌به‌ر ته‌وه‌ی ئاده‌میزاد له پیشا نه‌بووه و دوا‌یی په‌یدا‌بووه له تو‌یکی مردوو، له‌به‌ر ته‌وه‌یش زورتر ناما‌ژه‌یه بو توانای خودا و، خودا زور به توانا و گه‌وره‌یه بو تو‌له‌کرده‌وه له‌و که‌سانه‌ی بی فەرمانی خودا نه‌که‌ن، لی‌خوش‌بوونی زوره بو نه‌و که‌سانه نه‌که‌رپنده‌وه بو‌لای فەرمانه‌کانی خودا و په‌شیمان نه‌بنده‌وه له گونا‌هه‌کانیان.

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ خودایه‌کی نه‌وتویه هه‌وت ئاسمانه‌کانی درووست کردوه به ری‌ک و پی‌کی هه‌ندی‌کیان له‌سه‌ره‌وه‌ی هه‌ندی‌ترینان، هه‌ریه‌که‌یان جینگه و بازنه و کی‌شی تاییه‌تی خو‌یان هه‌یه.

﴿مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ تو‌ی ئاده‌میزاد له درووست‌کردنی خودای خاوه‌ن به‌خشنده‌ی هیچ جو‌ره خواری و نار‌یکی و جیاوازی له‌وا نایینی. به‌ل‌کو خودا هه‌موویانی به‌ری‌ک و پی‌کی درووست کردوو. دوا‌یی تو‌چاوت وه‌رگیره‌ بو‌لای درووست‌کراوانی خودا، به تاییه‌تی ئاسمانه‌کان و، باش ته‌ماشای بکه‌ بزانه ئایا هیچ جو‌ره خراپی و که‌م و کو‌ری و درز و کو‌نی تپ‌دایه.

﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ له پاشانا تو‌دو‌جار و زورتر له دوو جار چاوی خوت بگیره و بو‌لایان و به باشی ته‌ماشایان بکه‌ره‌وه، چاوه‌کانت دپنه‌وه بو‌لای تو‌به بی‌نومیدی و به سه‌رشو‌ری و، چاوه‌کانت ماندوو‌نه‌بی‌ت و هیچ ناته‌واوی‌یه له درووست‌کراوه‌کانی خوادا نایینی.

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ وه به راستی ئیمه نزیک‌ترین ئاسمان له ئیوه‌وه له جگه‌ی ئاسمانه‌کانی تر رازاندوو‌ماته‌وه به چهن ته‌ستیره‌یه خاوه‌نی روونا‌کین و، ئیمه نه‌و ته‌ستیرانه‌مان کردوو به‌وه‌ی پارچه‌یه له‌وان فره‌بدین بو‌لای نه‌و دو‌ژمنانه‌ی ئیوه، نه‌یانه‌وی ئیوه له روونا‌کی باوه‌ره‌وه دهرتان بکه‌ن بو‌لای تاریکی بی‌باوه‌ری و، هه‌روه‌ها ئیمه نه‌و ته‌ستیرانه‌مان کردوو به جینگه‌ی گومان بو‌شه‌یتانه‌کانی ئاده‌میزاد و جنو‌که که ئاده‌میزاد له ریگه‌ی راست لائه‌ده‌ن و، لایان وایه به‌هوی ته‌ستیره‌گیری‌یه‌وه هه‌وال به‌ده‌ن به شتی له‌مه‌وپاش په‌یدا‌نه‌بی و، ئیمه ناماده‌مان کردوو بو نه‌و

شهیتانانه سزای ناگری گهرمی کلپه دار. خودا درووستی کردووه له ئهستیرهکاندا سی سود بو نادهمیزاد: جوانکردنی ئاسمان، فره دانیان بۆلای شهیتانه کان. دۆزینه وهی رینگه کانیان. (قه تاده) نه فهرموئ: خو ماندوو کردنه بو مانا کردنی ئه و رسته یه به جگه ی ئه و سی سوودانه. (لورد کیلفن) زانای به رزی سروشت ناس ئه لئ: نه گهر به ووردی بیر بکهینه وه له بوونه وهران ناچار نه بین بر و به بوونی خودا بهیئن، قورئانی پیرۆزیش هدر به و جوړه فدرمانان بئ ئه دا.

﴿وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ وه سزای دۆزه خ دانراوه بو که سانیکی ئه و تو باوه رپان به پهروه ردگاری خو یان نه هیناوه و، دۆزه خ خراپترین جینگه یه بو گه رپانه وهی بی باوه ران.

﴿إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ﴾ هه رکاتی ئه و بی باوه رانه فره ئه درینه ناو دۆزه خ، ئه وان دهنگیکی زۆر سهخت و ناساز بو دۆزه خ نه یسن و، دۆزه خ ئه کوئی و هه لئه چئ، به وینه ی ئاوی ناو مهنجهل.

﴿تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ ئه و ناگره له سهختی خو ی و به رز بوونه وه نزیکه پارچه کانی له یه ک جوئ ببنه وه هه ندیکیان له هه ندئ تریان، به جوړئ ئادمیزاد گومان ئه با رقی له بی باوران هه لساوه خه ریکه ئه ندانه کانی جوئ ببنه وه.

﴿كُلَّمَا أَلْقِي فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ هه موو کاتی تاقمی له بی باوه ران فره بدرینه ناو ناگری دۆزه خ، پاسه وانانی دۆزه خ پرسیار له و تاقمه ئه که ن ئایا پیغه مه ری نه هاتووه بۆلاتان بتانرسیتی له سزای دۆزه خ.

﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئه و تاقمه بی باوه ره ئه لئ: به لئ: به راستی پیغه مه ر هاتووه بۆلای ئیمه نه یزسانین له سزای دۆزه خ، دوا بی ئیمه ئه وانمان به درو خسته وه و، به وانمان ووت: خودا هیچ شتیکی نه ناردووه ته خواره وه له باره ی سزای دۆزه خ، ئیوه هیچ شتی نین مه گهر هه ر ئه وه بن له ناو گو مری زۆر گه وه ران. ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ وه بی باوه ران ئه لئ: نه گهر ئیمه له جهاندا گفتو گو ی پیغه مه ره کانمان بیستایه، یا خو مان به ووردی بیرمان بکر دایه ته وه له گفتو گو ی ئه وان، ئیمه له دانیش تووان و یارانی دۆزه خ نه نه بووین.

﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ دوا بی بی باوه ران له پاشه روژدا، بر و به گونا هه کانی خو یان نه هیئن و، دان به تاوانباری خو یان نه یئن، دوا بی دووری له به زه بی خودا بو دانیش تووانی دۆزه خه.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾
وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّكُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا

يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
﴿١٥﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتِ وَيَقْضِيْنَ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ به راستی که سائیکی نهوتوله
سزای پهروهردگاری خویان بترسن بهی نهوی پهروهردگار بینن، بهی نهوی هیچ کهسی
بهوان بزانی، بو نهو کهسانه هدیہ لیخوشبون و پاداشتی زور گهوره.

﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه نیوه گفتوگوی خوتان بکن به
نهینی یا به ناشکرا بیکن، یه کسانه لای خودا، به راستی خودا به شتی نهزانی له دلی نیوه دایه
بیژری یا نه بیژری، هوی هاتنه خوارهوی نهو نایده ته نهوه یه: بت په رستان گفتوگوی خراپان به
پیغمهر نهوت، جبرئیل پیغمه مری ناگدار کرد له گفتوگو خراپان.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ نایا خودا خوی نازانی به کهسی خوی
دروستی کردوه، بیگومان به هموو شتیکی بوونه وهرانی خوی نهزانی، خودا نهزانی بهو شتی
له دل دایه، ناگداره به چاک و خرابی بوونه وهران.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ خودا
کهسیکی نهوتویه زهوی ناسان کردوه بو نیوه بو رویشتن به سهری دا و بو نیوهی رام کردوه،
دوایی نیوه به هموو جیگه و نهملای و ریگه کانیا برژن و، بخون لهو خواره مهنی یه خودا
له زهوی دا درووستی کردوه و، نیوه بولای خودا نهژن و کو نه کرینه وه و زیندوو نه کرینه وه
بو پاداشت و پرسیار و وهلام.

سود و ناسان کردنی زهوی، رژ له دوی رژرتر دهرته کهوی، به تاییه تی له
سهردهمی نیمه دا، زورتره له کاتانی پیشودا، بو گهلانی دوی نیمه زورتر نهی.

دوی نهوی خودای مدزن باسی چاکه ی خوی کرد به سهرمانه وه، دوایی نه مانترسینی له
پاشه رژی بی باوه ری، پاش نهوی خودا زهوی بو ناسان کردین، پیوسته بزاین زهوی ونه ی

ئەسبى سەرکێشه، کاتى وائەبى ئەکەوتتە جم و جوول، رۆئەجى و بومەلەرزهى تیدا پەيدا ئەبى و قوتان ئەدا، بۆیه خودا فەرموى:

﴿أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ ئايا ئیوه ناترسن لە کەسى توانای لە ئاسماندا یە کە زهوى به ئیوه بباتە خواروه و رۆبجى و ئیوه قوت بەدا، دوایى کاتى زهوى بەسەر نشینه کانی یهوه بکەونه جوولە و ژیرا و ژوور بى و بیت و برۆا.

﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ ئايا ئیوه ناترسن لە کەسى توانای لە ئاسماندا یە کە بههوى بایدە کى سهختهوه وورده زیخ برژى بەسەر ئیوه دا، دوایى کاتى ئیوه سزاتان بینى ئەزانن چۆنە ئەو شتەى من ئیوهى بى ئەترسان و، ئەو زانینه تان سوود به ئیوه نابەخشى.

﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾ وه به راستى کەسانى کى ئەوتۆ له پيش بپەرستانى مه کەوه بوون له گەلانى پيش پیغمه ره کانی خویانیان بەدرۆختهوه، دوایى ئەبى چۆن بووبى سزا و تۆلەى من بۆ بى باوه ران؟ بىگومان زۆر سهخت بووه. دواى ئەوهى خودا بهو ئایه تانه هه ره شهى له ئەمیزاد کرد، رۆوئە کاته ئەوان و، ئەفەر مۆى: ئەماشای توانای خودا بکەن و پەند وەر گرن و ئەفەر مۆى.

﴿وَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِصِيرٍ﴾ ئايا بت پەرستان نه یان رۆانیوه بۆلای بالنده کان له لای سهره وهى خویان بالیان رانه کیشن له ئاسماندا له کاتى رۆیشتیانا و، ئەیگوشنه وه به تاییه تی به تەنیشتی خویانه وه، ئەو بالنده یه رانه گرتوه له ئاسماندا مه گدر خودای خاوهن به خشنده. به راستى خودا هه موو شتی ئەزانى و، ئاگای له هه موو شتی هه یه و چاودێرى یان ئەکا و ئەیانپارێژى. بالنده یش نه ته وه یه کن به وێنه ی ئاده میزاد، ئەفری بههوى دووبالده وه. ئاده میزاد ئەروا بههوى دوو قاچه وه و، وایش ئەبى گهشت و گوزار ئەکا بههوى ماشین و فرۆکه و کەشتی یه وه. ئەوانه هه موویان دروو سترکراوى خودان و، کردوونى بههوى جى به جى کردنى نیاز و مه به ستى ئیوه. بۆیه خودا باسى بالنده ی فەر مووه، چونکه بوونه وه ریکى سهر سوڕ نه ره، هه یانه کیوین، هه یانه مالین، هه یانه جوان ئەخوین. هه یانه ی مل و ده نووک درێژ. نووک و پهری جورا و جوریان هه یه. ئەوانه هه موویان به لگه ن له سهر توانای خودا.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ
﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ

وَتَقُورِ ﴿٢١﴾ اَمَّنْ يَمْشِىْ مُكْبَأً عَلٰى وَّجْهِهِۦۤ اَهْدٰى اَمَّنْ يَمْشِىْ سَوِيًّا
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِىۤ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِىۤ ذَرَاَكُمْ
فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٦﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِىۤ
كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكْنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِىَ
اَوْ رَحِمْنَاۤ فَمَنْ يُجِىْرُ الْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابِ اٰلِىْمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
الرَّحْمٰنُ اَمَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
﴿٢٩﴾ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًاۤ فَمَنْ يَّاتِيْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ﴿٣٠﴾

﴿اَمَّنْ هٰذَا الَّذِى هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اِنَّ الْكَافِرُوْنَ اِلَّا فِىْ غُرُوْرٍ﴾ نايَا چ
كه سىكى نه وتوږيه، نهو كه سه بېئ به سويا بو ئيوه، يارمه تيتان بدا له جگه ي خوداى خواوه
به خشنده، نه گهر بيهوى سزاتان بدا؟ بيگومان هيچ كه سى نى يه، بى باوه ران له وه رنه گرتنى
فه رمووده ي پيغه مه ردا هيچ شتيكيان بونابى مه گهر فريو خورده و بى ناگا و خدله تاوبن.
﴿اَمَّنْ هٰذَا الَّذِى يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رَزْقَهٗۤ بَلْ لَّجُّوْا فِىۤ غَتُوْرٍ وَّتَقُورِ﴾ نايَا چ كه سىكى نه وتوږيه
روږزى و هوى ژيان بيه خشى به ئيوه نه گهر خودا روږزى خوى بگريشه وه له ئيوه. به لكو
بى باوه ران دريږي يان داوه به ياخى بوون و، به دوور له راستى.

﴿اَمَّنْ يَمْشِىْ مُكْبَأً عَلٰى وَّجْهِهِۦۤ اَهْدٰى اَمَّنْ يَمْشِىْ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ نايَا دوايى
كه سى پروا به ريڼگه دا و له سه ر وومده تى كه وتبى به زهوى دا و بو زهوى پروانى و نه ملاولاى
خوى نه بينى، نهو كه سه شارزاتره بو دوزينه وهى ريڼگه يا پروا به ريږوه، وه ستاينى به پيوه و
نه ملاولايا و به رده مى خوى بينى. له سه ر ريڼگه يه كى راست. بيگومان بى باوه ران ريڼگه ده رناكډن
و ناشاره زان و، ريڼگه يان سه خته و نه كهون، باوه رداران به ناسانى به مه به سى خويان نه گډن
به بى نازار.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ تۆ بلی: خودا که سیکی نهوتویه یه کهم جارئیویه هیئاوته بوونهوه و، گوئچکه و چاو و دلی بۆ ئیوه دروست کردووه. بۆ بیستن و بینن و بیرکردنهوه له ریگهی راست نامۆزگاری وهرگرن و، کهمی له ئیوه سوپاسی خودا نه کهن له سدر نهو چاكانه، خودا نهواندی دروست کردووه چاکیان بچ بدووزیتهوه و، به کاریان نهیدن له خراپه دا.

بۆ زانین: خودای مەزن لهو فەرمووده یه خۆی دا گوئچکه ی پیش خستوه له سدر چاو، چاوی پیش خستوه له سدر دل؛ چونکه سوودی گوئچکه زۆرتره له سوودی چاو، نهوته دایک دهنگی منالی خۆی جوئ نه کاتهوه له ناو چه ندين دهنگی جیاوازا، گوئچکه ی منال نه کریتیهوه دواي چەن ههفتهیه کی کهم. دواي له دایکبوونی. به لام منال له چاوی دایکی وون نه بی له ناو کۆمه لدا. چاوی منال له مانگی سیه می ته مه نیدا نه کریتیهوه و نه بیی و، دلی مرۆف هیچ شتی نازانی مه گەر پاش بیستن و بینن.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ تۆ بلی به بی باوه ران: نهو خودایه داوا نه کهم له ئیوه باوه ری بچ بهین خودایه کی نهوتویه ئیوهی دروست کردووه و، ژمارهی ئیوهی زۆر کردووه و، بلاوی کردوونه تهوه به ناو زهوی دا، هه ریه که تان له جیگه یه، بۆ نهوی سوود له زهوی وهرگرن و خودا په رستی بکه ن و، ئیوه بۆ لای خودا نه گه ریتیهوه بۆ پرسیار و پاداشت، میهره بانی خودایه که ئاده میزای به جوئی دروست کردووه، شایسته ی زۆربون، له جیگه یه کی زهوی دا نه بن به ته نها، نه گەر له ته نها جیگه یه باو نایه، نه بون به نیشانه ی نه مان له کاتی په یدا بوونی کاره ساتی له ناو به ردا.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ وه بی باوه ران نه لین به پیغه مه ر ﴿﴾ چ کاتی نهو به لیته ی تۆ نه یده ی به ئیمه زهوی رۆنه چی و، ئیمه کۆ نه کریتیهوه بۆ پرسیار و پاداشت په یدا نه بی؟ نه گەر تۆ راست نه که ی کاتی هاته نه که یانمان بچ نیشان بده.

﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ تۆ بلی له وولامی نهو بی باوه رانه دا: به راستی زانینی نهو کاته هه ر له لای خودایه و که سی تر نایزانی و، به راستی من هه ر پیغه مه ریکم و، ئیوه نه تر سیتم له سزای خودا به ناشکری و، فەرمووده ی خودا به ئیوه رانه گه یده م.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ دوا یی کاتی بی باوه ران نهوی به لیتی پیدرا بوو له سزای خودا نزیک بوویه وه له وان له رۆزی دوا ییدا، رۆومه تی که سانیک ی نهوتۆ باوه رپان نه هی نا بوو خه فته تی لی دهر نه که و ی و ره ش هه لته گه ری و، به وان نه بیژری ئه مه نهو شته ی نهوتویه ئیوه داوا ی هاتنیان تان نه کرد له جیهاندا.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ﴾ تۆ بلی: باوه‌ران بلی: ئایا ئیوه‌ئه‌توان هه‌وال بده‌ن به‌ من، ئه‌گه‌ر خودامه‌ن و ئه‌و باوه‌دارانه‌ی که له‌گه‌لمدان بمانریت، یا خودا میهره‌بانی له‌گه‌ل ئیمه‌دا بکا و تهمه‌غان درێژ بکا دوایی چ که‌سی له‌ بی‌باوه‌ران رزگار نه‌کا له‌ سزایه‌کی خاوه‌ن ئازار، بیگومان رزگاریان نابێ، ئیمه‌ به‌میرین یا به‌میتین. مردنی من و باوه‌داران سوود به‌ ئیوه‌ نابه‌خشی. ئیوه‌ تووشی سزای کرده‌وه‌ی خۆتان نه‌بن.

﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ تۆ بلی: خودا ئه‌و خودایه‌یه‌ خاوه‌نی به‌خشنده‌یه‌ بۆ هه‌موو بوونه‌وه‌ران، ئیمه‌ باوه‌رمان بێ هه‌تاوه‌ و، پشت هه‌ر به‌و نه‌به‌ستین و په‌نا هه‌ر بۆ ئه‌و نه‌به‌ین. دوایی کاتێ سزایه‌ په‌یدا‌بوو، ئیوه‌ نه‌زانن چ که‌سی له‌ گومرایی ناشکرادایه‌، ئیمه‌ی باوه‌ردار یا ئیوه‌ی بی‌باوه‌ر.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ تۆ بلی: ئایا ئه‌توان هه‌وال بده‌ن به‌ من ئه‌گه‌ر خودا ئه‌و ئاوه‌ی ئیوه‌ بیا به‌ زه‌وی‌دا و نه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌، دوایی چ که‌سی ئاویکی ئاسان بپروا به‌سه‌ر زه‌وی‌دا بۆ ئیوه‌ی په‌یدا نه‌کا و بۆتان نه‌هیتێ.

﴿ سوره تی نهلقه له م ﴾

له مهكه هاتوره ته خواره وه. هندی له زانایان نهلین جگه له نایه تی (۱۷) ههتا نایه تی (۳۳) و جگه له نایه تی (۴۸) ههتا نایه تی (۵۰) له مه دینه هاتونده ته خواره وه، ژماره ی نایه ته کانی (۵۲) نایه تن.

﴿ ن ﴾ ئەم سورە ته سوورە تی نو نه. ئەم پیتە لەو پیتانە، ئەبیزرین لەسەرەتای هەندێ لە سوورە ته کانی قورئانە وه. مانا و مەبەستە کانیان لە سوورە تی ئەلبەقەرە و جگە ی ئەلبەقەرە باسیان کرا وه. هەندێ لە زانایان ئەلین: نوون بە مانا ماسیە. هەندی تریان ئەلین: یانی دەوات ئەوه ی موره که ی تی ئە کری، هەندێ ئەلین: بە مانا موره که به، ئەو شتە نامە ی یی ئەنووسری، هەندێ تریان لایان وایە ئاماژە ئەکا بۆ نوونی (الرحمان) کۆمەلێ لە سۆفی یەکان ئەلین: ئاماژە یە بۆ دڵ و دەروونی ئادە میزاد، ئەوانە هەموویان پیوستی یان بە بەلگە یە، بەلگە یشیان باس نە کرد وه.

﴿ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴾ وه سویندم بەو خامە یە ی ئەوتۆ شتی یی ئەنووسری و، سویندم بە شتی ئادە میزاد ئەینوسنە وه له نامە کانی خودا و، له هەموو شتی خواوە نی سوودی ی. خودای

تەفسیری زەمناکۆبی

مەزن سویندی خواردوو به پیتووس، لهبەر ئەوەی سوودی بێ ئەندازەی هەیە بۆ ئادەمیزاد، پیتووس هێمایە بۆ هەموو شتێ لە نامیری نووسین، بەهەر جۆرێ بن، لەوانەیی ئیستاهەن و ئەوانەیی لەمەوپاش پەیدا ئەبن، هەندێ لە زانایان ئەلێن: مەبەست لەو شتەیی ئەنوووسری: ئەو فەرموودانەیی خودایە فریشتەکان لە لەو حەملەحفوزدا ئەینووسن.

﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ سویندم بە خامە و بە شتەیی ئەنوووسریتهو: تۆ بەهۆی چاکەیی پەرورەدگاری خۆتەو شتێ لە تۆ دوورە، خودا بە پێغمەرایەتی و بە ئەقڵی تەواو، چاکەیی لە گەڵ تۆ کردووە، ئیتر هەرکەسێ گومانی وابێ تۆ شتێ خۆی بە بێ گومان شتێه. ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وە بە راستی بۆ تۆ هەیە پاداشتیکی نەبڕاو و بەردەوام و بێ کۆتایی، زۆر پونە پاداشت بەراورد ئەکری لە گەڵ کردەوێ زۆر بە سوود و، پێغمەمر سوودی بۆ ئادەمیزاد نایەنە ژمارە.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وە بە راستی تۆ لەسەر رەوشت و خووبەکی زۆر پەسەند و گەورەیی، تۆ هەلساوی بە جێبەجێ کردنی هەموو فەرمانەکانی ئیمە، بەسە بۆ گەورەیی رەوشتی پێغمەمر. خودا سویند ئەخوا بە گیانی پێغمەمر و ئەفەرموئ: (لَعَمْرِكَ أَنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ)، بە جگەیی گیانی پێغمەمر سویندی بە گیانی هیچ کەسیکی تر نەخواردوو. بێگومان هەرکەسێ خودا ئەدەبی دابدا، ئەبێ رەوشتی زۆر گەورەبێ، پێغمەمر ئەفەرموئ: (أَدْبَنِي رَبِّي فَأَحْسِن تَأْدِيبِي) سوودی پێغمەمر هەموو جیهانی گرتوو تەو. بەردەوامە هەتا پاشەرۆژ.

﴿فَسَتَنْصَبِرُونَ وَيُنْصَبِرُونَ أَلَيْسَ لَكُمُ الْمُفْتُونَ﴾ دوایی لەمەودوا تۆ و بێباوەران ئەزان و ئەبین، چ کەسێ لە تۆ و لەوان گیرۆدەیی کاری خراپین بە وێنەیی کەسێ شت بڕووبێ، تۆ یا بێباوەران، تۆ بە راستی ئەقڵ و رەوشت بالا و گەورەیه. بێباوەران لە پێشترین کەسن بۆ ئەزان و شتێ و گومرایی.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ بە راستی پەرورەدگاری تۆ زانترە بە کەسێ لای داو لە رینگەیی راست و، زانترە بە کەسێ رینگەیی راست وەرئەگری. خودا ئەزانێ بە پلەیی گەورەیی و شارەزایی تۆ و، بە پلەیی گومرایی بێباوەران و، لەبەر دەمیاندا بە پرسیار و پاداشت.

﴿فَلَا تَطْعِ الْمُكَذِّبِينَ وَذُوا لَوْ لَذَهْنُ قَيْدُهُنَّ﴾ دوایی تۆ بەپرەوی ئەو کەسانە خودا و نامەیی خودا و پێغمەمری خودا بە درۆ ئەخەندەو و، داوا ئەکەن لە تۆ بچیتە سەر ئایینی بێباوەران، ئاوات ئەخوازن تۆ سازش بکەیی لە گەلیان. دوایی ئەوان نەرمی بە کاربەش ئەگەڵ تۆ و تاوانج نەگرە ئایینی تۆ، ئەو کەسانە داوای نەرمی لە تۆ ئەکەن خاوەنی ئەم رەوشتە خراپانەن خودا لەم ئایەتەنە دوایی دا باسیان ئەفەرموئ.

﴿وَلَا تُطْعِ كُلَّ حَلَّافٍ مِّمِّینَ هَمَّازٍ مِّشَاءَ بَنِیمِ﴾ وه تو پیره وی هدموو نهو کهسانه مده که، به راست و به درو و به چاک و به خراپ سویندی زور نه خون و، باسی ناده میزاد نه کا به خراپه، بی نرخ و ناپه سه نده، گفتو گوی دانیش تووان نه با و نهی هیتی به بوختان بو تیکدانی نیوانیان.

﴿مَنَاعٌ لِلْخَبِيرِ مُعْتَدٍ اَیْمٍ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِیمِ﴾ رزده و چاکه له گهل کهس ناکا و ریگه له کهسانی تر نه گری بو چاکه کردن، دل ره قه و ره وشتیکی ووشکی هدی، دووای نه وانه هدموو زوله کراوه به کوری جگهی باوکی و باوکی خوی ناناسی.

﴿اِنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِینَ﴾ تو پیره وی نهو کهسه نه کهی له بهر نه وهی به راستی خاوه نی دارایی و کوری زوره. نهو کهسهی نهو شته ناشیرینانهی هدی وه لیدی کوری موغیره و، خراپ زینی قوره یشی به کانه و، دارایی و منالی زوری هدموو.

﴿اِذَا تُتْلٰی عَلَیْهِ اٰیٰتُنَا قَالَ اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِینَ﴾ هدر کاتی بخوینریته وه به سدر نهو کهسه دا که دارایی و کوری زوری و هدموو نایه ته کانی نامه ی نیمه نه بیروت: نهو نایه تانه نوو سراوی پروپوچی نه ته وه پشوو کانه.

﴿سَنَسِیمُهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ﴾ نیمه له مودوا داخی نه دهن به سدر لوتیا و به بی نرخ نیسانه داری نه کهین و سهرشوری نه کهین. نهو فدمووده ی خودایه له وه وه هاتوو عدره به کان به پیاونیکی گهوره ی ناوخریان نهووت: فلان کهس لوت دریژ و سهربرزه. نهو پیاو له جنگی به دردا لوتی بریندار بوو. بهو بونه وه رهنگی تیکچوو و زور ناشیرینوو، خودای مدزن نهو پیاو که خوی به گهوره دانه نا بهوی دارایی و منالی زوره وه سهرشور و بی نرخ کرد له هدروو جیهاندا.

اِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اِذَا هُمْ مُوۡمِنُوۡنَ
لَيَصِّرُنَّهَا مُصْبِحِیۡنَ ﴿١٧﴾ وَلَا یَسْتَنْتُوۡنَ ﴿١٨﴾ قَطَافَ عَلَیْهَا طَآیِفٌ مِّنۡ رَبِّكَ
وَهُمْ نَآیِبُوۡنَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِیمِ ﴿٢٠﴾ فَنَادَوْا مُصْبِحِیۡنَ ﴿٢١﴾ اِنَّ
اَعْدَاۤءَنَا عَلٰی حَرِّكُمۡ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِیۡنَ ﴿٢٢﴾ فَاَنْطَلَقُوۡا وَهُمْ یَخْفَتُوۡنَ ﴿٢٣﴾
اَنْ لَا یَدْخُلْنَهَا اَلْیَوْمَ عَلَیْكُمْ مَّسٰكِیۡنَ ﴿٢٤﴾ وَغَدَاۤءُ عَلٰی حَرِّ قَدَرِیۡنَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَاَوْهَا قَالُوۡا اِنَّا لَظٰلِمُوۡنَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُوۡنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمۡ اَلَمْ اَقُلْ
لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُوۡنَ ﴿٢٨﴾ قَالُوۡا سُبِّحَنَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِیۡنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَمَّظُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا طُغْيَانٌ ﴿٣٦﴾ عَسَىٰ
رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٧﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

گپراوه تدهو: پیاو چاکئی هه بووه باخ و بولاخیکی ز زری هه بووه و، میوه و بدره می ز زری
تیدا پیدا نه بوو، له کاتی کۆ کردنه وی بدره می باخه کدی، نهو پیاوه هه ژارانئ سانگ نه کرد
هموو سائی و بهشی نه دان له بدره می نهو باخه، دوا بی کاتی نهو پیاوه کۆچی دوایی کرد
کوره کانی بریاریندا نهو هه ژارانه بی بهش بکهن لهو چاکه یه باوکیان نه یه خشئ به هه ژاران،
له ناو خویانا پیکهاتن سهرله بهیانی به نهینی برۆن و بدره می باخه کدیان کۆ بکه نه وه، هه ژاران
بهوان نه زانن، بۆ جی به جی کردنی نهو کاره سویندیان خوارد له ناو خویانا، بۆ کردنی نهو کاره
نهیان ووت: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) پاش نهو سویند خواردنه، شهوئ نهو کورانه له خه و دابوون، خودا
رووداوئیکی ناسمانی نارده خواره وه بۆ سهر بدره می باخه که، هموو بدره مه که له ناو چوو و
نهما، بهیانی که له خه و هه لسان و چوون بۆ سهر باخه کدیان، ته ماشایان کرد بدره مه وو و
میوه که ی باخه کدیان له ناو چوو، سدریان سوپما و لۆمه ی یه کزی یان نه کرد، به لام بی سوود
بوو، یه کئی لهو کورانه بهوانی تری ووت: من نامۆزگاریم نه کردن و نهو کاره مه کهن و
به گویتان نه کردم؟. بیگومان نه گهر دانیشتووانی مه کیش واز له کاری خراپه نهیدن و، نه نجام
و پاشه روژیان به ویندی کورانی نهو پیاو چاکه نه بی. دارایی و سامان و بازرگانی و ریزیان
نامی، بۆ به خودای مه زن به دانیشتووانی مه که رائه گه یه نی و نه فهرموئ:

﴿إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ وَلَا يَسْتَشْنُونَ﴾ به
راستی ئیمه دانیشتووانی مه که مان تا قی کردوه تدهو، بهو ویندی به خاوه نی نهو به هه شته مان
تا قی کردنه وه، کاتی خاوه نی نهو باخه بدره مداره سویندیان خوارد: به راستی ئیمه بدره می نهو
باخه برن سهرله بهیانی و، نهو هه ژارانه باو کمان بهشی نه دان پیمان نه زانن و ناماده نه بن و،
نهیان ووت: نه گهر خودا ناره زوی بکا و بلین: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)

﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾ دوایی سزایه ک و
رووداوئ هاته خوار له لایه ن پهروه ده که ری تۆوه بۆ سهر نهو به هه شته و، خاوه نی نهو باخه
خه و تبوون، دوایی نهو باخه وه ک باخیکی لی هات هموو بدره مه که ی برابی، دره خته کانی
سو تایی و رهش بوو یته وه به ویندی شهوئ تاریک.

﴿تَنَادُوا مُصْبِحِينَ أَنْ أَعِدُوا عَلَىٰ خُرُوجِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ﴾ دوایی هندیکیان بانگی هندی تریان کرد: سدرله بهیانی که ئیوه بچند دهرهوه بۆ سدر کیلگه و باخ و میوه کانتان، نه گهر ئیوه نیازی برینی بدرهه می باخه که تان هدیسه، ههتا ههزاران بییان نه زانیوه میوه که ی کو بکه نه وه.

﴿فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ دوایی چوونه دهرهوه بۆلای باخه که یان و، نهوان به دهنگیکی نرم گفتوگزیان نه کرد، که بۆ نهوهی نهو رۆژه هیچ ههزاران نه رۆنه سدر نهو باخه.

﴿وَعِدُوا عَلَىٰ خُرُوجِ قَادِرِينَ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَّالُونَ﴾ وه نهوان سدرله بهیانی چوونه دهرهوه بۆلای نهو باخه یان و، نیازیان وابو ههزاران بی بهش بکه نه له بدرهه می نهو باخه و، وایان نه زانی نهو باخه و نهو بدرهه مه به دهستی توانای نهوانه، ندیان نه زانی توانای خودا له سهرهوه ی توانای نهوانه، دوایی کاتی چوونه ناو باخه که و سه سامبوون و، چاویان که وت باخه که یان سوتاوه و، بدرهه مه که ی وشکبووه و ووتیان: به راستی وادیاره ئیمه ریگه ی باخه که مان لی وونبووه، نهو باخه باخه که ی ئیمه نی یه، کاتی ههستیان کرد باخه که ی خویانه ووتیان ئیمه ریگه مان وون نه کردووه.

﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ به لکو ئیمه بی بهشین له چاکه و پاداشتی خودا و، شایسته ی خه شم و سزای خوداین. نه که ههزاران. له ناو نهو که سانه دا پیاویکی ژیریان تیدابوو، فه رمانی بی نه دان به چاکه و، خراپه ی لهوان قه دهغه نه کرد و، گوئیان بۆ نه نه گردت، کاتی نهو شته ی بی نی تووشی نهوان بووه.

﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ قَالُوا سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ پیاویکی ژیر و له هه موویان ناقلتر لهوان ووتی: ئایا من به ئیوه نهووت: بۆ ئیوه پاکی بۆ خودا دهرنا پر و سوپاسی خودا ناکه نه کرده وه و به گفتوگو، بیه خشن به ههزاران هندی له دهرامه تی باخه که مانا، دوایی فه رمانی پیدان په شیمان بینه وه لهو کاره خراپه ی خویان، نهوانیش ووتیان: پاک و خاوتنی بۆ پهروه ردگاری ئیمه یه. به راستی ئیمه سته مان له خۆمان کرد، بهو نیازه و بهو بریاره ی دامان ههزاران بی بهش بکه یان له دهرامه تی نهو باخه.

﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ﴾ دوایی هندیکیان رۆیان کرد بۆلای تریان سهرزه نشتی یه که تریان نه کرد، خراپه یان له خویان دوور نه خسته وه و نه یاندا یه پال نهوانی تریان و نه یان ووت: نه ی کۆس و نه مان بۆ ئیمه ز به راستی که سانیکین یاخی و سته مکارین.

﴿عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾ نومیده وارین به بۆنه‌ی پیروزی په‌شیمان بوونه و همان په‌روهر دگاری ئیمه لیمان بیورئ و چاکر له‌م باخه‌مان بی‌به‌خشی له‌ بریتی ئه‌م باخه، به‌راستی ئیمه بۆلای په‌روهر دگاری خو‌مان په‌شیمان نه‌بینه‌وه و داوای لی‌بوردن و چاکه‌ی لی‌ نه‌کین.

﴿كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وینه‌ی ئه‌و سزایه‌ی ئیمه دانیشتووانی مه‌که و خاوه‌نه‌کانی ئه‌و باخه‌مان تاقی کردنه‌وه له‌ جیهاندا بۆمان باسکردن و، به‌ راستی سزای رۆژی دووایی گران‌تره‌ نه‌گه‌ر بزنان. به‌لام دانیشتووانی مه‌که نایزان و بر‌وای بی‌ناکه‌ن.

مه‌به‌ست له‌و وینه‌یه‌ نه‌وه‌یه: هه‌موو که‌سی خودا چاکه‌ی له‌گه‌ل کرد به‌ هه‌رشتی له‌ گه‌وره‌یی خو‌ی پێویسته‌ نامۆزگاری به‌و وینه‌یه‌وه وهر‌بگه‌رئ، به‌ تایه‌تی دانیشتووانی مه‌که، هه‌ندیکه‌ له‌وان وه‌لیدی کور‌ی موغه‌یره و، نه‌گه‌ر نامۆزگاری وهر‌نه‌گه‌ر توو‌شی کاره‌ساتیکی به‌ وینه‌ی کاره‌ساتی خاوه‌نی ئه‌و باخدی باسکران ئه‌بن، نه‌گه‌ر پێته‌وه: خودای مه‌زن دانیشتووانی مه‌که‌ی توو‌شی بر‌ستی و گرانی کرد، به‌ بۆنه‌ی به‌درۆ‌خسته‌وه‌ی پێغه‌مه‌ره‌وه، جه‌وت سال به‌رده‌وامبوو، وایان لی‌هات ئیسک و مردار‌بۆیان نه‌خوارد، وه‌لیدی کور‌ی موغه‌یره‌ی زه‌نیم، ئه‌و داراییه‌ خو‌ی پێوه‌ هه‌لنه‌ که‌شا له‌ ناو‌جوو و نه‌ما.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ
 ٢٤ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ٢٥ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٢٦ أَمْ
 لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ٢٧ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ٢٨ أَمْ لَكُمْ آيَاتُنْ
 عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ٢٩ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ
 ٤٠ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ٤١
 يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٤٢
 خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ
 ٤٣

﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ به‌ راستی هه‌یه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ خودا نه‌ترسن و خو‌یان نه‌پاریزن له‌ بی‌فه‌رمانی خودا چه‌ند به‌هه‌شتی چاکه و خو‌شی له‌واندا به‌رده‌وامه و، ئازار و خراپه‌یان تیدا نه‌یه.

بی باوه یران ئه یان ووت: ئەو بههشتانه مۆسڵمانان ئه یانلێن: هەن و به لای ئیمه وه نین، نه گهر بێشین خودا لهو بههشتانه به ئیمه زۆرتر ئه دا، دلخۆشتر ئه بین له وهی هه مانه له جیهاندا. خودای مهزن به درۆیان ئه خاته وه و ئه فەرموئ:

﴿اَفْتَحَلُّ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ ئایا دووایی ئیمه چۆن ئه و که سانهی مۆسڵمانن و ملکه چی فەرمووده ی خودان و باوه یران هینا وه به ئیمه، به وێنه ی ئه و که سانه ی دانه نین تاوانبارن و بی فەرمانی خودا ئه کهن.

﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ اِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا يَتَخَيَّرُونَ﴾ چ شتی و چ به لگه یه بۆ ئیوه به که مۆسڵمانان و تاوانباران وهك يەك دانه نین، چۆن ئیوه فەرمانی وانه دهن؟ که چوونیان بۆ بههشت یه کسان بن، ئایا ئیوه هه یج نامیده کتان هه یه بۆتان هاتبێ له لایه ن خودا وه، له و نامیده دا ئیوه خۆیندیته وه به راستی بۆ ئیوه ئه یی شتی ئاره زۆی بکه ن و بۆخۆتانی هه لێزێن له پاشه روژدا. بێگومان خۆتان ئه زانن نامهی واتان بۆ نه هاتوه له لایه ن خودا وه.

﴿اَمْ لَكُمْ اِيْمَانٌ عَلَيْنَا بِاللَّغَةِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ﴾ ئایا ئیوه هه یج په یمان و به لێتیکی به یه یرتان هه یه به سهر ئیمه وه، سویندمان خوار دبێ ئیوه له گه ل مۆسڵماناندا بجه یه نه بههشت و، ئه و سوینده نه گزێری هه تا روژی دووایی، له و په یماندا هاتبێ، به راستی بۆ ئیوه ئه یی ئه و شتی ئه و تو ئیوه فەرمانی بی ئه دهن بۆخۆتان له چاکه و رێزی خودا بۆ ئیوه. بێگومان په یمانی به و جۆره تان بۆ نه درا وه.

﴿سَلِّمُوا لَهُمْ اِيْمَانَهُمْ بِذَلِكَ رَعِيْمٌ﴾ تو پرسیار له و بت په رسته تاوانبارانه بکه: چ که سێ له وان ئه گرێته ئه ستۆی خۆی و به پرسیاره بۆ ئه و شتی ئه وان فەرمانی بی ئه دهن، بههشت ئه درئ به وان له روژی دووایی دا؟

﴿اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَاثُوا بِشُرَكَائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئایا ئه و بت په رسته تاوانبارانه بۆیان هه یه که سانیکی تر هاو به شی ئه وانن له و بیر و بۆچوونانه ی ئه وان و یارمه تی یان بده ن، دووایی با ئه وان هاو به شه کانی خۆیان به یین ئه گهر راست ئه کهن له و داوا یه ی خۆیانسا که ئه وان ئه چنه بههشت.

﴿يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ یا ئه و بت په رسته هاو به شه کانی خۆیان به یین له روژێکا روون ئه کرێته وه هه ندی کاری سه خت و ناهه مووار له روژی دووایی دا، بانگی بی باوه یران ئه کرێ له و روژه دا بۆلای سوژده بردن بۆ خودا، دوایی ئه وان توانای سوژده بردن یان نابێ له بدر سه ختی ئه و روژه که تووشی ئه وان بووه، چۆن توانایان ئه یی و ئه ژنریان شکا وه و دلایان په چرا وه و ئه قلیان نه ما وه؟

تهفسیری زمانکۆری

﴿ خاشعۃً اَبصارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذٰلِهٖ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُوْنَ اِلٰى السُّجُوْدِ وَهُمْ سَالِمُوْنَ ﴾ کاتی له رۆزی دووایی دا بانگیان نه کری بۆلای سوژده بردن له پاشه پوژدا چاوایان بی نرخه و له ترسا هیچ شتی نابینی، بی نرخه و دامای نه و تاوانبارانهی دا پوژیوه و، به راستی نه وان بانگیان کراوه بۆلای سوژده بردن بۆ خودا له جیهاندا و، نه و کاته نه وان نه یان توانی سوژده بین و دوور بوون له هه موو گیر و گرتنی و سوژده یان بۆ خودا نه نه برد.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ تَوَلَّىٰ أَنْ تَدْرِكَهُمُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَنُبْذِلَنَّ الْغَرَاءَ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبِهْ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

﴿ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ دوایی تو خه فته مه خو و، دلت ته نگ نه بی و، تو واز له من و له و تا قمه بهیته نه م قورئانه و، نه م گفتو گو بهی ئیمه به درو ئه خه نه وه، ئیمه نزیکیان نه که یه نه وه له سزای خو مان پله به پله، له جینگه یه که وه ههستی بی نه که ن و نه یزان، دووایی کتو پر له ناویان نه ده یان، بهش و خو شی جیهان و مۆله تدانی نه وان سه ری لی تیکدا ون.

﴿ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴾ وه من مۆله تی بی با وه ران نه ده م له جیهاندا، هه تا گونا هه زو رتر بکه ن، هه تا کاتی سزادانیان دیت، نه و کاته سزاکه یان دوانا خری. به راستی سزای ئیمه زو ر سه خته و که س ناتوانی رینگه ی لی بگری.

﴿ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴾ نایا تو داوای کری نه که ی له بی با وه ران له سه ر را که یاندنی فه رمان و سه روشی خودا به وان، دووایی نه وان، بۆ به خشی نی نه و دارایی به باریان قورس بی و نه توانن بی یزن له بهر زو ری نه و کریه و، واز له با وه ره یان به یتن.

﴿ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴾ نایا بی با وه ران لایان هه یه نا گاداری له سه ر شتی له بهر چاو نی به که له و حهل مه حفوزه، دووایی نه وان بینوسن نه و شته ی له و دایه رز گاریان نه کا له سزای

خودا به گومانی خوین و، پیوستیان به زانستی تو نهی، بیگومان نهو شته له توانای جگه ی خودادا نییه.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ دواپی تو ئارام بگره لهسه ر ئازاری بت په رستان له به رفهرماندانی په روه دگاری خوژ که سزای نهوانی دواخستوه و، تو به وینه یونسی هاوړی و یاری نههنگه که مده ئارامی نهگرت و چاوهروانی کاری خودای نه کرد له باره ی تاومه که ی خویدهوه، نهو خاوهن حوته دلی پرېوېو له خهفت و رقی نهوه ی خودا سزای نهنارده سهریان لای تاومه که ی رویش و سواری کهشتییه سوو و کهوته ناوی ده ریاکهوه و، نههنگی قووتی دا، کاتی پارایدهوه له په روه دگاری خو ی له ناو سکی نهو حوته دا دلی پرېوېو له خهفت و رق له تاومه که ی خو ی.

﴿لَوْلَا أَن تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ نهگر چاکه و بهزه یی په روه دگاری خو ی نهبووایه که به سه ری گرتوه، به راستی خاوهن نههنگ فره نه درا له دهشتیکی چو لی بی خوارده مینی و بهو بونهوه لومه ی نهکرا، له دوا ی کهوته خوارهوه ی له سکی نههنگه که. ﴿فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ دواپی په روه دگاری خوژ هدی بزار د و کردی به پیغمهر، دواپی کردی به یه کی له پیاوچا کانی به جوړی پاداشتی له شتی وازی هینانی چاکتر بی له کردنی.

هه رچه نهه له نایه تی (۹۸) سووره تی یونس و له نایه تی (۷۸) سووره تی (نهله نیبا) دا و له نایه تی (۱۴۰) ی سووره تی (سافدا) ئاماره بو به سه رهاتی یونس کراوه. به کورتی باسه که ی لیوه دا دوو پات نه کهینه وه: خودا یونسی کرد به پیغمهر و، په وانه ی کرد بولای کومه لی له دانیشتووانی (نهینهوا) که شاریکه لای موسلی عیراق، ژماره یان زوژتر سوو له سه دهزار کهس و بت په رستوون، یه کهم جار وولامیان نه دایدهوه، بهو بونه یدهوه یونس تووړه سوو لهوان، دوا ی ماندوووونیک ی زوژ له گه لیان و درېژدهان به داواکه ی، دانیشتووانی نهینهوا، هه ر به رده وامبوون له سه ر بی باوه رپی خوین، یونس تازه کرابو به پیغمه ررانه هاتبو له سه ر ئازار. بو یه کو لی دا و وازی لهو کومه له هینا بهو نیازه خودا سزایان نادا، رویش هه تا گه یشته که ناری ده ریای سپی. سواری کهشتییه بوو که پرېوو له ناده میزاد و کهل و په لی تر، له بهر نهوه ی باره که ی قورس بوو نزیکیو نهو کهشتییه بکهوینه ژیر ناوهوه، دواپی کهل و په له کانیان فره دایه نیو ناوی ده ریاوه، هیشا باره که ی قورسوو، وایان به باش زانی هندی له پیاوه کانیس فره بدهنه ناو ناو، پشکیان خست و کهوته بهر یونس و خستیانه ناو ده ریاوه، نههنگیک ی گه ووه قووتی دا، خودا فره مانی بی دا ئازاری یونس نه دا قورگی نههنگ سوو به گرتو خانه ی یونس بوماوه یه، له خودا پارایدهوه و داوا ی لیور دنی لی کرد، خودا نزاکه ی وه رگرت، دواپی

نەھەنگە يونسى فرەدايە يىبابانىكى چۆل، لە پاشانا گەرايەوہ بۆلاى ئەو تاقىمە لەوان تورەبوو، دوايى ئەوانىش ھەموويان باوہريان ھيئا.

خوداى مەزن ھەوال ئەدا بە پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ كە بى باوہريان چاويان بربووتە تۆ، بە چاوى دوژمنايەتى بە تاييەتى كاتى تۆ قورئان ئەخوينى و گوىى لى ئەگرن، بە جۆرى بىكەن بە چاوى پىسىيانەوہ لە ناوى بىدن، وەك خوداى مەزن ئەفەرموى:

﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ وە بە راستى نزيكە كەسانىكى ئەوتۆ باوہريان نەھيئاوہ تۆ بىكەن بە چاوى خويانەوہ، لە ناوت بەدن كاتى خويندى قورئانيان ئەيىست و، ئەلەين لەبەر دلپىسى خويان بە راستى موحەمەد شىتە و، بە راستى ئەو قورئانە ھىچ نىيە مەگەر ئامۆزگارى كردنە بۆ ھەموو بوونەوہريان، ئەو بى باوہريانى شىتە كەردووە نازان ھىچ شتى بىكەن.

بۆ زانين: ئەو ئايەتە گەورەترين بەلگەيە لەسەر ئەوئى قورئان سەروش و فەرموودەى خودايە، دانراوى موحەمەد نىيە، بەو جۆرەى دوژمنانى پىغەمەر ئەيلين، ئەگەر دانراوى خودا نەبى ھىچ ئادەمىزادى جگەى موحەمەد تواناى ئەوئى نابى تاقمىكى كەم كۆبينەوہ و ئازاريان بەدرى و كۆل نەدەن، لە پاشانا ئەو قورئانە بە راشكاوى دەرى بېرى كە قورئان ئامۆزگارى كەرى ھەموو بوونەوہريانى بە گشتى، ئەك بە تەنھا بۆ ھەرەب، ناوەرۆكى ئەو قورئانە دەرى ئەخا ئايىنى ئىسلام ھەموو رووى زەوى ئەگرىتەوہ، زۆربەيان رانومايى ئەكا، ئەو كارە ھىچ ئادەمىزادى ناتوانى بىللى ئەگەر سەروش نەبى، ھەروايش بوو ئەو ھەوالەى قورئان ھاتەديى، دواى كۆچكردنى پىغەمەر بەچەن سالى و دريژەى كيشا و ھەتا ئىستا و رۆژ بە رۆژ بەرەو پيش ئەروا، ئەوئە ئايىنى پىرۆزى ئىسلام ھەموو رووى سەزەوى گرتووتەوہ، زۆربەى دانىشتوانى سەرزەوى باوہريان بى ھيئاوہ، بە تاييەتى پىپۆراني ھونەر و زانستى فيرى قورئان ئەبن و جگەى خويان فير ئەكەن.

زانايان ھەموويان ئەلەين: مەبەست لە رەستەى ﴿لَيُزْلِقُونَكَ﴾ يانئى بى باوہريان تۆ تووشى نەمان بىكەن بەھوى چاوى پىسىيانەوہ، ھەروەھا زانايان بە گشتى جگەى كەمىكىيان، بەلايانەوہ وايە: چاوى پيس كارى گەرە بۆ ئەوئى ھەندى كەس تووشى ئازار بكا، چونكە قەدەغە نىيە خوداى مەزن بە جۆرىكى ئاسايى ئەو كارىگەرىيە درووست بكا لە ھەندى چاودا، لەبەر جۆرە سودى ئيمە نازان، بەلگەيش بە دەستى ئەو زانايانەيشەوہ ھەيە بەم ئايەتەوہ و بە جگەى ئەو ئايەتەش لەمانە:

١- ئايەتى (٦٨)ى سورەتى يوسف، يەعقوب فەرمووى بە كۆرەكانى خوى ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ مەبەستى يەعقوب ئەوہوو كۆرەكانى نەبن بە چاوەوہ، چونكە شوخ و شەنگ بوون.

۲- نه سمای کچی عه میس ووتی: نهی نیردراوی خودا: کوره کانی جده عفر له وانه به بن به چاره وه نایا من نوشته یان بۆ نه کهم؟ پیغمدر فدرمووی: به ئی بۆیان بکه، نه گهر شتی پیش ویستی خودا بکه و تابه، چاوپیشی نه کهوت. نه بهوره بیره و تورمزی گپیراویانه ته وه له پیغمدره وه: به چاره وه بهون راسته. حه سدن نه ئی: دهرمانی که سنی تووشی به چاره بهونه وه بووبی نه و نایه ته ی (۵۲) ی نه م سوره ته ی به سهردا بخوین.

پیغمدر ﴿ ﷺ ﴾ پاراوه ته وه له خودا: حه سدن و حه سین بهاریزی له چاوپیشی، ئیبراهیم بۆ گوره کانی و موسا و بۆ هاروونی برای پاراونه ته وه خودا له چا و بیانپاریزی.
به کورتی زانایان پیکهاتوون له سهر نه وه ی چا و کاریگهره بۆ تووشبوونی نازار، جگه له (جهانی) نه ئی: به چاره بهون راست نی، به، به لگهیشی نی، به، زانایان به و به لگانه ی باسکران وولامیان داوه ته وه. بۆ روئکردنه وه ی نه و مه به سته تهماشای ته فسیره کان و نامه ی فهرمووده کانی پیغمدر بکه ن.

﴿سورہتی نہ لحاقہ﴾

له مه که هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۵۲) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ١ مَا الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا الْحَاقَّةُ ٣ كَذَبَتْ ثُمُودُ
 وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثُمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا
 عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
 كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ ٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ٨
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَاطِئَةِ ٩ فَعَصَوُا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ١٠ إِنَّا لَمَأْطِعَا أَلْمَاءِ حَمَلَتْ كُفْرًا فِي الْجَارِيَةِ
 ١١ لَنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَعِيَةٌ ١٢ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ
 نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّنَا ذَكَّةً وَاحِدَةً ١٤
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٥ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
 ١٦ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَمْنُونَةٌ
 ١٧ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ١٨

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به ناوی خودای به‌خشنده و میهره‌بان

﴿الْحَاقَّةُ. مَا الْحَاقَّةُ. وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ ئەو کاتەى پەيدا بوونی پێویستە، کاتیکی ئەو تۆزیه گومان لە هاتنیا نیە. چ شتیکە ئەو کاتە و، چ شتیکە رای بگهیەنێ بەتۆ ئەو چ شتیکە، دواى تۆ راستى چۆنى دەتێ ئەو کاتە نازانى. بە راستى ئەو کاتە ئەوەندە سەختە زانینى بوونە وەرەن بەو ناگا؟ دواى ئەوەى خودای مەزن باسى سەختی ئەو کاتەى روون کردووە تەو. باسى هەندێ لەو ئاقامانە ئەکا باوەریان بەو روژ نەبوو و، ئەفەر موی:

تہ فسیری زمانا کو پی

﴿كَذَّبْتَ ثُمُودَ وَعَادَ بِالقَارَعَةِ﴾ ھۆزی سەمود کە ھۆزی بوون لە عەرەب و، دانیشتووی ﴿حیجر﴾ بوون لە باکووری حیجاز، خودا سالح پیغمەری بۆناردن و، ھۆزی عاد کە ھۆزی بوون لە عەرەب و دانیشتووی (ئەحقاف) بوون. لە یەمەن. خودا ھود پیغمەری بۆ ناردن، ھەردوو ھۆزە کە بە درۆیان خستەو ھاتنی ئەو کاتە پێویستە ھاتنی و دلی ئادەمیزاد ئەلەرزنیی سەختی یە کە و، باو ھەریان پێ نەھینا.

﴿فَأَمَّا ثُمُودُ فَأَهْلِكُوا بالطَّاعِيَةِ﴾ دوایی تاقمی سەمود لەناوبران بەھۆی دەنگیکی زۆر سەختی ناھەمواری لە سنوور دەرچوو، کە بومەلەرزەییو ھەموو خانو جینگە و کۆشک و پیشەسازی ئەوانی روخاند.

﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَایَةِ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾ ھە تاقمی عاد لەناوبران بە بایەکی زۆر ساردی کاول کەری زۆر سەخت و تیز و بەتین. خودا ئەو بایە دی دابوو بەسەری یانا ھەوت شەو و ھەشت رۆژ بە دوای یە کدا بنەبری کردن، ئەو بایە نەپراو ھەتا ھەمویان لە ناو چوون.

﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾ دووایی تۆ ئەو تاقمەت ئەبینی بە مردوویی فەرەدراوون بەسەر زەوی دا لە ناو ئەو رۆژانەدا، کەوتبوون بە وێدی بنکی دارخورما بە ناو ھە کە بۆشی.

﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ﴾ ئایا دووایی تۆ ئەبینی ئەو تاقمە ھیچ کەسیان مایستەو بە زیندوویی ییگومان کەسیان نەماوو، جینگەکانیان چۆل و ھۆل و بێ ئاوەدانی. ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾ ھە فیرعەون و تاقمە کە و، ئەو تاقمانە ییش ئەوان و، گوندە ژیاوژوور کراو ھە کانی تاقمی لوت ھاتبوونە سەر زەوی بە کردەو ھە خرابی یانەو ھە.

﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمُ أَخَذَةً رَّابِيَةٍ﴾ دوایی ئەو تاقمانە بێ فەرمانی نسیراوی پەرەردگاری خۆیانان کرد، دوایی پەرەردگار سزای ئەوانی دا بە سزایەکی زۆر سەخت. ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ لَنَخْلَعَنَّكُمْ لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُنْوَاعِيَّةٌ﴾ بە راستی ئیمە کاتی ئاوی لاڤاو زۆربوو پەرە ی سەند باو باپیری ئیو ھەمان نایە ناو کەشتی نوحەو ھە، لەبەر ئەو ھە ئیمە رزگار بوونی باو ھەداران و خنکاندن بێ باو ھەران بکەین. بەتەمەن کردن و ئامۆژگاری بۆ ئادەمیزاد و، لەبەر ئەو ھە گۆچکە یەکی ھۆشیار ئەو رووداو ھە بیسی و بزانی و لەبەر نەچیتەو ھە.

﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دُكَّةً وَاحِدَةً﴾ دووایی کاتی فوو کرا بە سوردا، بۆ ئاگادار کردنەو ھە ئادەمیزاد بە ھاتنی پاشەرۆژ بە تەنھا فوو یە و،

زەوی و کێوەکان کەوتنە جوولە و لە جیگەیی خۆیان بەرزبوونەوه، دوایی زەوی و کێوەکان دایان لە یەکتری و بوون بە پارچەبەکی تەنها.

﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ دوایی ئەو ڕۆژە پاشەپۆژ پەیدا ئەبێ و ئادەمیزاد زیندوو ئەکرێتەوه و، ئاسمان پەپەرە و پڕۆگرامی تێک ئەچێ بە وێنەی زەوی، دوایی ئاسمان پارچە پارچە ئەبێ و، لاواز ئەبێ، ئەو کاتە بێ باوەران ئەزانن پاشەپۆژ گومانی تێدانی یە.

زانایان ئەلێن: سێ جار فوو ئەکری بە سووردا: یەکەم جار بۆ ترساندن ئادەمیزاد. دووهم جار بۆ ئەوی هەموو گیانداران بمرن، سێیەم جار بۆ ئەوی هەموو مردووکان زیندوو ببنەوه و، لە گۆرەکانیان بێنە دەرەوه.

﴿وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ﴾ وه فریشتەکان دواي ڕووخان و نەمانی زەوی و ئاسمان بلاوئەبنەوه بەم لاو لای ئەو ئاسمانە ڕووخاوەدا، بە وێنەی خانووێه پڕووخیتێ دانیشتووانی ئەو خانوو بەم لاو لای ئەو خانوو ڕووخاوەدا ئەوستن و، لەو ڕۆژەی دوایی دا ئاسمانەکان ڕووخان هەشت نەفەر یان هەشت تاقم لە فریشتەکان تەخت و کورسی پەرورەدگاری تۆ ئەخەنە سەر سەریان و هەلێ ئەگرن.

ئایا خودای مەزن تەختی هەبە لەسەری دانیشی بە وێنەی پاشایان؟ زانایان لەو بارەوه بیروبۆچونیان جیاوازه: زانایانی ڕووالەت ناس ئەلێن: بەلێ. خودا گۆیچکە و چاو و دەست و بێ و ئەندامی تری هەبە.

ئەبو عامیری قورەیشی ئەلێ: خودا بە وێنەی ئێمەبە لە شێوازا. بێگومان ئەم بیروبۆچوانە ناگونجێن بۆ خودا، خوودا دوورە لە شێواز و وێنە، چونکە ئەگەر خودا لەش و ئەندامی هەبێت پێویستی بە جیگە ئەبێت، ئەوەش دوورە لە خوداوه... هەندێ لە زانایان ئەلێن: ئێمە نازانین ئەو عەرشە چۆنە و، چۆن هەلێ گری.

خودا داواي لە ئێمە نەکردوو ئەو شتە بزانی، ئێمە بڕوامان بە فەرموودەی خودا هەبە، بە هەرچۆنێ بێ. بەلام ئەگەر ئێمە لە مانا و مەبەستی ووشە و زمانی عەرەب بێر بکەینەوه، ئەم نایەتە و چەن نایەتی تر بە گۆڕەیی دارپشتی فەرموودەکانی خودا، مەبەست لە عەرش دەستەلاتە و پادشایەتی خودایە. مەبەست لە هەلگرانی عەرش، چەن بوونەوه رێکی خودان کە فەرمانبەرداری خودان. لێرەدا ئەم پرسیار و وولامانە دێتە کایەوه.

پرسیار: ئەگەر ئاسمانەکان و زەوی نەمێنن، هیچ شتی نامێنێ خودا دەستەلاتی بێ بەسەریا؟ وهلام: ئەو پرسیارە جیگەیی خۆی نی یە، ئەو کاتە دواي ئاسمان و زەوی بوونەوه رێ تر هەن، ئەوانەبێش بریتین لە هەشت بوونەوه، کە بەبێ دەستکاری ئەمێنن، خودا هەلیان ئەسوورپێتی بە هەرچۆرێ ئارەزووی هەبێ، لە دواي کاول بوونی زەوی و ئاسمانەکان.

﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ لهو روزهی دوایدا ئیوه رائه نویرین و رائه وه ست
له بدر دهم توانای خودادا، بز پرسیار و وه لام و پاداشت، پنهان و شار او نهایی له ئیوه هیچ
کاری ئیوه بتانه وی بیشار نه وه.

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى

كَيْبَهُ بِإِمِينَةٍ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْلُ مَا أَكُنْتُ بِأَكْنِئَةٍ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ

حَسَابٍ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْبَهُ بِإِثْمٍ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَّةَ

﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِيَّةَ ﴿٢٦﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ

عَنِّي مَالِي ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ فَعُغْلُوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ

صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ

إِلَّا الْخَطِيطُونَ ﴿٣٧﴾

لهو کاته دا ناده میزاد رائه بویرن به بدر خودادا، ناده میزاد نه کرین به دوو بهش: بیاو چاکان.

بیاو خراپه کان، قورئان به دریزی باسیا نه کاو نه فهرموی:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ بِإِمِينَةٍ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْلُ مَا أَكُنْتُ بِأَكْنِئَةٍ﴾ دواپی هدر که سی نامه ی کرداری

بدری به دهستی راستیه وه، دواپی نهو که سه به بدر به رزیه وه نه لی به هاوړیکانی: ئیوه وهرن و
بگرن نه نامیه ئیوه بیخوینده وه نامه ی کرداری من.

﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابٍ﴾ به راستی من بروام و ابو تووشی پرسیاری خوَم نه م له روزهی

دوایدا.

﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ دواپی نهو که سه له ناو گوزه ران و

ژیانیکدایه خاوه نه که ی زوری لی رازیه و پی خورش حاله، له ناو به هه شتیکی بلندو به رزو

پایه دارایه، میوه ی نهو له یه که وه نریکن، به راوه ستان و دانیشن و راکیشانده وه دهست پی نه گا،

بهو که سه نه بیژی.

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ تیره بخون له میوهی دره حتی نهو به ههشتهو، بخونهوه له ناوی روبراره کانی، خواردن و خواردنهویه پهسندو بی دهر دو مردن و بی نازار، بههوی نهو شتهی پشتهان خستهو بوخوتان له روظانی رابوردوداو له جیهاندا.

﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي﴾ وهه در کهسی نامه ی کردار بدری به دهستی چه پییهوه، نهی: نهی کاشکایه: نهی نامه یه نه درایه تی، چونکه کردهوهی خراپم کردهو، کردهوه خراپه کانی منی تیدا نوسراوه.

﴿وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِي﴾ وهه ی خوز گایه: نه مزانیایه چ شتیکهو چونه پرسیاری من، چونکه سوودی منی تیدانیدو به زیانی من تداو نهی.

﴿يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ نهی خوز گایه: نهو مردنه ی من له جیهاندا کوتایی به هه موو کاریکی من نه هیناو زیندو نه کرامایه وه.

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِي﴾ هیچ سودیکی نه به خشی به من دارایه کدی من، نه مایه وهو له ناو چوه دهستلاتی من به سدر دانیش توانی جیهاندا، دوا یی خودا فدرمان نه دا به فریشته کانی که سزایان بی سپردراوه.

﴿خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ تیره نهو تاوانباره بگرن و، دووایی پیونی بگرن و دهستی بهستی به ملیه وه، له پاشا بیخنده ناو ناگریکی گه وره وه، له بدر نهوهی خوی له جیهاندا به گه وره داناوه، سزای گه وره شایسته ی سزای گه وره وه، له پاشانا بیخنده ناو زه نجیری دریزی به کدی حه فتا گهز بی بیدن به چوارده وری لهشی یا.

﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ له بدر نهوهی به راستی نهو تاوانباره بروای به خودای گه وره نه هیناوه و، هانی دانیش توانی نه داوه له سدر نهوهی خواردنه منی بدری به هه ژاران و، خویشی خواردنه منی نه داوه تی و ناوری لی نه داوه ته وه.

﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينَ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِطُونَ﴾ دوا یی لیره بو نهو تاوانباره دل رهقه هیچ دوستیکی نی به نه مرو بو ی پاریته وه و، هیچ خواردنه منی به کی نادریتی، مه گهر کیم و زوخ و خوینی لهشی دوزه خیه کان، نهو خواردنه ناخون مه گهر تاوانباران و گونا هباران.

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ﴿٢٩﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَأْتُمُونِ ﴿٤١﴾
 وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ

نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَذَكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُمْ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُمْ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ دووایی به راستی من سویتد نهخۆم به شتی ئیوه نایبین له ئاسمانه کان و زهوی و شتی تر، به شتی ئیوه نایبین له فریشته و گیانی زینده وهران، به راستی نهو قورئانه گفتوگۆی نیردراوینکی زۆر گهوره و بهرپۆره، به سروش له لایهن خوداوه بۆی هاتووه، رای بگهیهنی به ئادهمیزاد و جنۆکه.

بۆ زانین: زۆری زۆری زانایان ئەلێن: پیتی (لا) لهم ئایهته و له ئایهتی (٧٦)ی ئەلواقیعه و له ئایهتی (١)ی سورهتی (ئەلبەلەددا) زیادهیه و تی هەلکیش کراوه بۆ پتهوکردنی مه بهست لهو سوینده و خراوته سەر پستهی (أَقْسِمُ). هەندئ له زانایان ئەلێن: زیاد نی یه و، ئەو مه بهستانه نه وهنده ناشکران، پتوستانی یان به سوینده خواردن نی یه. به لām له وهی راستی بی بیروبووچوونی زیادبوونی پیتی (لا) راستره؛ چونکه له سورهتی ئەلواقیعهدا، له دواى پستهی ﴿فَلَا أَقْسِمُ﴾ نه فەرموئ:

﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ غۆونه بۆ زیادبوونی پیتی (لا) له قورئاندا زۆرن ﴿لَتَلَّا يَغْلَمُ﴾ أهل الكتاب. ما مِنْكَ أَنْ لَا تُسْجُدَ.

﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ وَلَا بِقَوْلٍ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه نهو قورئانه گفتوگۆی شاعیر نی یه، کهمی له ئیوه باوهر نه هیتن، که دارژاندنی رسته کانی قورئان و، هۆندنه وهی شیعر، زۆر جیاوازن له یه کتزی به گویرهی هونهری شیعر و، گفتوگۆی پۆشه وێژ نی یه، کهمی له ئیوه پەند وەر نه گرن و بێر نه که نه وه، چونکه قورئان له گفتوگۆی پۆشه وێژ ناچی به هیچ جۆرئ، قورئان نیردراوته خواره وه له لایهن پهروهردگاری هه موو بوونه وهرانه وه.

پرسیار: ئایا ته نهها سوینده خواردن روونی نه کاته وه: قورئان په یامیکه خودا ناردوویه بۆلای موحهمد و شیعر و پۆشه نی یه؟

وه لām: نهو سوینده دواى ئه وه هاتووه، خودا داواى له بی باوه ران کرد له زۆر له ئایهته کانی قورئاندا:

نه گهر ئیوه نه لئین: فهرمووده ی خودا نی، وینه ی نهو قورئانه دابنن و، نه یان توانی که واته نهو سوینده بۆ پتهو کردنی راستی قورئانه و نهو به لگانه، نهک بۆ پروون کردنه وه ی راستی قورئان به وه ی سوینده وه.

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ وه نه گهر موحه مده به درۆ هه ندی گفتوگۆ له لایه ن خۆیه وه هه لبه ستی و بیدا به سه ر ئیمه دا و بلی: له لایه ن خودا وه بۆم هاتوه، به راستی ئیمه به هه موو توانای خۆمان موحه مده نه گرین و سزای نه ده یین و تۆله ی لی نه که ینده وه.

﴿كَمْ لَقَطْنَا مِنْهُ الْفَوَاحِشَ لِمَنِ لَمْ يَذْكُرْ﴾ له پاشان ئیمه به نوکه ی دلی موحه مده نه پچرین و، شاده ماری ملی نه برین و خوین نه روا بۆ میشکی و کتوپر بمری، دووایی هه چ کهس له ئیوه به رگری له موحه مده ناکا و کهس ناگانه فریای. به کورتی موحه مده دووره له وه ی بت په رستان نه یده نه پالی که خۆی به درۆ شتی نه لئ و نه یداته پال خودا، نه گهر شتی وا بکا، خودا تۆله ی لی نه سیستی، زۆر به سه ختی و هه چ کهسی له ناده میزاد رینگه ی بێ ناگری و له ناوی نه با.

په سیار: له به ر چ شتی خودای مه زن به گورجی سزای کهسی نادا پیغه مه ره به درۆ بخاته وه، به وینه ی پیغه مه ره نه گهر درۆ بکا؟

وه لām: به راستی نهو هه ره شه ی خودایه بۆ کهسیکه به درۆ و به بوختان بلی: من پیغه مه رم، بۆ کهسی پیغه مه ران به درۆ بخاته وه، جیاوازی نیوان نهو دوو کهسانه زۆر زۆره، نه وه له لایه که وه، له لایه تره وه مه به ست لهو هه ره شه یه پاک و دووری پیغه مه ره له وه ی درۆ و بوختان هه لبه ستی و بلی: فهرمووده ی خودایه.

﴿وَأَنَّهُ لَذِكْرُ اللَّامِتِّينَ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی قورئان په ند و نامۆزگاری یه بۆ نهو کهسانه ی له خودا نه ترسن و خۆیان له بی فهرمانی خودا نه پارێژن و، به راستی ئیمه نه زانین هه ندی له ئیوه قورئان به درۆ نه خه نه وه و، به راستی قورئان خه فته بۆ بی باوه ران، چونکه بێ نابرووی نه وان ناشکرا نه کات.

﴿وَأَنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ وه به راستی قورئان بیگومان راسته و گومانی تیدا نی. دووایی تۆ په روه ردگاری خۆت پاک بکه ره وه و، دووری بخه ره وه له شتی شایسته ی نهو نه بی، سوپاسی په روه ردگاری که وه ی خۆت بکه که په ی تۆی به رز کردوه ته وه و کردوویی به پیغه مه ره.

﴿سوره تی نملعاریج﴾

له مه ککه هاتووه ته خواره وه. هندی له زانا یان نه لئین جگه له نایه تی (۲۴-۲۵). ژماره ی نایه ته کانی (۴۴) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنْ
 اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
 يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَفَرَنَهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
 ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ﴿١٠﴾
 يَبْصُرُونَهُ يَوْمَ الْمُجْرِمِ تَوْفِيقْدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِذٍ بَيْنِهِ ﴿١١﴾
 وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّسُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأُظَنُّ ﴿١٥﴾ نَرَاةً لِلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
 مَنْ أَدْبَرُ وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾

دانیشتروانی مه که هندیکیان به هندی تریان نهوت: به راستی موحدهد ئیمه نه ترسینی له سزای خودا، دووایی نهو سزایه بۆ چ کهسی نهی؟ به تایه تی (نهری کوری حاریس و هندیکی تری وینهی نهو نهیان ووت: نهی خودایه: نه گهر نهو سزایه راسته، دووایی تو بهردباریتته بهسهر ئیمه دا. دواى نهو نهو نایه تانه له لایدن خودا وه هاته خوار:

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ پیاوی له بی باوه ران

به وینهی نهزری کوری حاریس داوای هاته خواره وهی سزای نه کرد بۆ بی باوه ران، به راستی نهو سزایه بی گومان دینه خواره وه بۆ نهوان. دواى له بهر چ شتی به گالته وه داوای نه کهن، هیچ کهسی رینگه لهو سزایه ناگرئ له لایدن خودای خاوهن چهنه پلهی بالا و بهرز بیته خواره وه.

﴿ تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴾ فریشته کان و جبرئهیل بهرز ئهبنهوه بۆلای جیگهی هاته خوارهوی فدرمانهکانی خودا بۆ وهرگرتی فدرمانهپهرواکانی خودا له رۆژیکه ئهندازهی ماوهی ئهوه رۆژه پهنجا ههزار سالی جیهانه. ئهوه رۆژه ئهوهنده سهخته رۆژیکه بهرانبهره به پهنجا ههزار سال له سالانی جیهانه، بیباوهپران وهستاون و چاوهپروانی پرسیار و پاداشت ئهکهن، رۆژیکیان به پهنجا ههزار سال لی ئهپروا.

زانایان بیران جیاوازه له بارهی مانا و به مهبهست له (پهنجا ههزار سال بهم جورانهی

دووایی):-

۱- باسی پهنجا ههزار سال، یا ههزار سال بۆ دیاریکردنی ماوه نییه، بهلکو مهبهسته له پیرۆزی و پاکی پلهی خودا له گهڵ جیگهی بهندهکانی بهدووری ماوهیهکی زۆر و، ههندی بوونهوهی ههت وهك فریشته کان پلهیان لهسهروهی پلهی ههندیکیان و نزیکترین له خوداوه.

۲- بیباوهپران له رۆژی دوایدا ئهوهستن بۆ دیاریکردنی دواپۆژی خویان له تاكه رۆژیکدا ئهندازهکهی ئهوهندهی ماوهی پهنجا ههزار سالی جیهانه، ئهوه کاته ئادهمیزاد جوئ ئهبنهوه، ههندیکیان بۆ بهههشت و ههندی تریان بۆ دۆزهخ. رۆژیکه ئهوه رۆژه له سهختی دا بۆ بیباوهپران به ئهندازهی ماوهی پهنجا ههزار سالی جیهانه، بۆ باوهپرادان به ئهندازهی چرکهی کاتزمیریکه، پیغمهر ئهفهرموی: ئهوه رۆژه سوکتره له کردنی نوژی پیوست بۆ باوهپرادان.

۳- مهبهست له (پهنجا ههزار سال) ئهوهیه: ئهگهر جگهی فریشته کان بهرزبنهوه له زهوییهوه بۆلای ژووری ئاسمانهکان به پهنجا ههزار سال ئهوه ماوهیه ئهپرن. بهلام فریشته کان ئهوه ماوهیه به کهمتر ئهپرن، چونکه فریشته کان له رووناکی درووستبون، ماوهی برینی رووناکی له چرکهیه کدا (۲۸۶۰۰۰) میله، یا (۳۰۰۰۰۰) کیلۆمهتره له چرکهیه کدا. کهواته ئهبی رۆیشتی فریشته کان تیژ تر بی له رۆیشتی رووناکی.

۴- ههندی له زانایان ئهلین: ئهوه مهبهسته ههوالهی لای زانستی خودا ئهکرئ؛ چونکه بهلگهمان به دهستنهوه نییه له فهرموودهی خودا و پیغمهری خودا به گویرهی روالهت، کهواته ئیمه ئهوهندهمان لهسهره باوهپران به فهرموودهی خودا ههبی، ئیمه داوای زانیی مهبهستی خودامان لی ناکرئ.

﴿ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴾ دووایی تو ئارام بگره لهسهره بهدروختهوهی تو له لایه بیباوهپراندهوه له بارهی سزای خودا و داوختنی سزادانیان، به ئارامگرتی چاکی وا دلپراوکی تیدا نهبی، به راستی بیباوهپران سزای رۆژی دووایی به دور ئهزانن و، ئیمه خودای بوونهوهپران ئهوه سزایه به نزیک ئهبینن و بهبی گومان پهیدا نهبی.

﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ تۆ ئەو سزايە ئەيىنى لە رۆژىكا ئاسمانە كان ئەوتىنەو بە وىندى پاشاوى رۆنى زەيتون لە بنى قايىكدا و، كيۆە كان وەك خورى شيكراوھيان لىدى، پارچە پارچە ئەبن، بە وىندى قەلایەكى رووخوايان بىدى.

﴿وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يُبْصِرُونَهُمْ﴾ وە لەو رۆژەدا ھىچ دۆستىكى دلسۆز لە ھىچ دۆستىكى خوشەويستى خۆى ناپرسى، لە لايدەن خوداوە نیشان ئەدرين بە يەكترى و لە يەكترى ناپرسن و گفتوگۆ لە گەل يەكترى ناكەن، چونكە ھەريەكەيان خەريكى كارى خويانن، چاوەروانى پاشەرۆژى خويان ئەكەن.

﴿يَوْمَ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِنَا بَنِيهِ وَصَاحِبَتُهُ وَأَخِيه﴾ كەسيكى ئەوتۆ تاوانباريىت ناوات ئەخوازى كە كۆر و ژن و براى خۆى بكات بە سەرگەردانى خۆى لەو رۆژەدا لەبەر سەختى سزای ئەو رۆژەى رۆژى دووايى.

﴿وَفَصَّلَتِ الْبَنِي تَزْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ﴾ وە ھەروەھا ئەو ھۆزەى ئەوتۆ جيگە ئەدەن بەو تاوانبارە و، لە جياھاندا خۆى لەوان نزيك ئەكاتەو لە پشتا و، ھەموو كەسى لە دانىشتوانى زەوى ئەوانە ھەموويان بكا بە دەردۆگيى بۆ خۆى لە پاشانا خودا رزگارى بکالە سزای ئەو رۆژە.

﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأُتَىٰ نَزَاةً لِلشَّوَى﴾ زۆر راستە رزگارى ناکا لەو سزايە بە ھىچ شتى، بە راستى ئەو سزايە ناگرى دۆزەخە و خاوەن کلپەيە، لا بەرى ھەموو ئەندامە كان و جوانى رېك پىكى لەشە.

﴿تَدْعُو مَنْ أَذْبَرَ وَتَوَلَّى وَجَمَعَ فَأُوْغَى﴾ ئەو ئاگرە رائەكيشى بۆلاى خۆى كەسى پشتى کردوووە راستى و وازى لە پەرستنى خودا ھىتاو و، دارايى زۆرى کۆکردوووەتەو و، دووايى کردوووەتى بە ناو توورەكە و، ھەلى گرتوو و زەكاتى لى ئەداو و، دەست گيرۆيى خزمان و ھەژارانی نەکردوو و، کۆکردنەوى دارايى و كەسى راستى بەدروبخاتەو، ئاماژە بۆ ئەو ئەكەن لە خزمەت خودا وەك يەكوان لە رۆژى پرسیار و پاداشتى پاشەرۆژدا.

إِنَّا لَآلَسْنَا خَلْقَ هَلُوعًا
 ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرْجُ رُجُوعًا ٢٠ وَإِذَا مَسَّهُ الْغَيْرُ مَنُوعًا ٢١
 ٢٢ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ٢٣ وَالَّذِينَ فِي
 ٢٤ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ٢٥ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ٢٦ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ

يَوْمَ الَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنْتَهَىٰ لَهُمْ وَعَهْدُهُمْ رَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ به راستی نادمه‌میزاد به بین‌نارام و چاوچنوک و رزد و دروست کراوه، هدرکاتی خرابه تووشی بیی له هه‌زاری و نه‌خوشی بین‌نارام و خدغه‌تبار، هدرکاتی چاکه‌یه له هدرزانی و خوشی و سامانی فراوان تووشی بوو، خوی نه‌گریته‌وه له چاکه‌کردن و، فدرمانی خودا جی‌به‌جی ناکا و، زه‌کاته‌کانی نابه‌خشی به هه‌زاران، نه‌وانه سروشتی نادمه‌میزادن، زور به‌گرانی سدرنه‌که‌وی به‌سهریانا و، وازیان لی نایدری:

﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ مه‌گدر نویژه‌که‌رانیکی نه‌وتو به‌رده‌وامن له‌سهرکردنی نویژه‌کانیان له بیران ناباته‌وه، که‌سانیکی نه‌وتو مافی دیاری کراوی دارایی خویان نه‌به‌خشن به‌که‌سی داوای مافی خوی بکا له‌وان و، به‌که‌سی داوای ناکا و گومان نه‌بری پیوستی به‌و مافه‌ی نی‌یه که‌جی له ناوهر وکا هه‌زاره.

﴿وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّنَاتٍ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ وه مه‌گدر که‌سانیکی نه‌وتو بروای بیگومانیان به‌بوونی رژی پاداشت وه‌گرتنی کاری چاکی خویانیان هه‌بی و، که‌سانیکی نه‌وتون نه‌وان له‌وان له‌سزای په‌روه‌دگاری خویان نه‌ترسن و، به‌رده‌وامن له‌سهر ره‌زامه‌ندی په‌روه‌دگار.

﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ به راستی نه‌زانن سزای په‌روه‌دگاری خویان و، به‌رگری کردنی مسوگدر نی‌یه و بی‌ترس و ناسوده‌نین و، وایزان تووشی سزا نابن.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ وه مه‌گدر که‌سانیکی نه‌وتو نه‌وان شهرمگی خویانیان پاراستوه له‌کاری بیژلیکراوه و له‌داوینن پیسی و نه‌و کاره‌ناکه‌ن مه‌گدر له‌گه‌ل ژن و هاوسهر، یا له‌گه‌ل کاره‌که‌ره بنده‌کانی خویان،

ئیت با ژماره یان زۆرتربی له چوار ژن. دووایی چوونه لای ئهوانه به راستی ئهوه كهسانه سهرزه نشت و لۆمه ناكړین. بهلام ئهوه كهسانه ی مل كهچی ئاره زۆی پیسی خویانن و له سنووری خودا دهرده چن و، ئهوه كهسانه یاسای خودایان بهزاندووه، وهك خودا ئهفهرموی:

﴿فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ دواپی ههركهسی له سنووری کاری رهوا دهرچی بۆلای کاری نارهوا و، کاری خراپ له گهڵ جگهی ژن و کاره کهری خۆی بکات، دووایی ئهوه كهسانه ههههوان سنووری خودایان بهزاندووه و له فهرمانی خودا دهرچوون.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ وه مهگه كهسانیکی ئهوتۆ چاودیری ئهوه شتانهی دانراوه له لایان و، ئهوه پیمان و بهلێندی داویانه ئهكهن و، ئهیانپاریژن، به گویره ی یاسا جی به جی یان ئهكهن.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ وه مهگه كهسانیکی ئهوتۆ ئهوه شایهتی به له لایانه به جۆری خۆی و بهی لادان له راستی ئهوان جی به جی بکهن و، كهسانیکی ئهوتۆ مدرجی نوێژه کانیان ئهپاریژن و، به جۆری بۆیان دیاری کراوه ئهیان کهن، ئیت ئهوه نوێژانه فهرزبن یا سوونهت. دوویاره کردنهوهی نوێژ له سهرهتا و له کۆتایی ئهوانه ی رابوردن، له بهر ئهوهیه، نوێژ له لایه خودای مهزنهوه پلهیه کی گهورهی دراوهتی، ئهوه كهسانه ی ئهوه کارانه ی پيشوو ئهكهن ئهچنه ناو ئهوه بههههشانه، رێژبان ئهگیرئ به پاداشت و به دیاری زۆر نایاب و به نرخ.

بۆ زانین: له ئایهتی (۳۰) لهم سوره تدها باسی ئهوه کرا: كه رهوايه چوونه لای ژنانی سهر بهست و چوونه لای ژنانی بهنده، پدیوهندی له گهڵ ژنان، به جۆری یاسا دیاری کردووه درووسته لای ههموو یاسایه.

بهلام ئهوه ژنانهی له جهنگدا ئهکړین به بهنده پنیوسته ههندی رپوونکردنهوهی بۆ باس بکهن: بېگومان کاتی ئایینی پیرۆزی ئیسلام بالی میهره بانی و دادپهروهری کیشا بهسهر رووی زهوی دا، بهنده یی پهیره ویککی گشتی بوو بۆ دانیشتوانی رووی زهوی، به بهنده کردنی ههموو دیله کانی جهنگ دهستووری ههموو رژیمة کانی ئهوه کاته بوو، بۆ ئیسلام نههه گونجا یاسای کۆیلایدی بۆچ بکاتهوه له کاتیکا له گهڵ دوژمنانی خۆی له جهنگدا بی و، به یهه له لایه نه پوچی بکاتهوه. بهلکو ئیسلام ههموو سههراوه کانی بهنده کردنی ئاده میزادی داخست، جگه له بۆ دیله کانی جهنگ، دوا ی خست ههتا کاتی بگونی بۆ ئاده میزاد، یاسایه کی ههمه لایه نه دابنن بۆ پوچ کردنهوهی یاسا کانی کۆیلایدی به دیله کانی جهنگیشهوه، بۆ بهههه کردنی بهنده یی یه کجاری بۆ ئیسلام شایسته نهبوو دیلی بی باوههرا نازاد بکا و، دوژمن دیلی موسلمان بکا به بهنده.

کاتی وا نهی به هه زاران له ههردوولای موسلمانان و بی باوه ران سه رباز به دیل نه گیرین، نهو کاته نه گهر موسلمانان دیله کانی بی باوه ران نازاد بکه و له هه مان کاتا بی باوه ران دیلی موسلمانان بکه به بنده، موسلمانان تووشی نه کسه ی زور نه بی. کهواته چاک وایه موسلمانانیش دیلی بی باوه ران نازاد نه کدن و، بۆ نهوی بیانگورنده به موسلمانانی به دیل کراوه.

له کاتی جهنگی باوه رداران و بی باوه راندا، نهو ژنانه ی بی باوه ران دیل نه کرین و نه کرین به بنده. بیگومان پله یان ناگاته پله ی ژنانی نازاد کراو و سه ربه ست، بۆیه ژماره ی ژنانی سه ربه ست نه بی چوار ژن بن.

به لام کاره که ره کۆیله کان درووسته زورتریش بن له ژنانی سه ربه ست. به لام رێریان لی نه گیرئ و نه پارێزین له وهی ناموسیان نه روشیترئ و بکرین به بهشی موسلمانان و بۆ یه کهس به ته نه و کهسی تر بۆ نی به ناموسیان پیشیل بکا و نه بی به چاوی رێره وه تماشایان بکرئ. ئیسلام زور رینگه ی داناوه بۆ سه ربه سترکدنی بنده کان و که مکرده وهی ژماره ی بنده کان به مانه ی دووایی:

۱- هه رکاتی نهو کاره که ره بنده به مندالیک له گه وره که ی لی پهیدا بوو، نهو ژنه پیی نهوترئ دایکی منال و به وهی نهو مناله وه نازاد نه بی دوا ی مردنی باوکی نهو مناله و نابی به میرات بۆ میراته ران.

۲- نازاد کردنیان له لایه ن گه وره کانیانه وه به خورایی له جیاتی که فاره تی سویند و کوشتنی ناده میزادیک و، که فاره تی زیهار و چوونه لای ژنان له مانگی ره مه زاندا بهو جزره ی بۆیان دیاری کراوه له لایه ن یاساوه، بنده بۆ هه یه خوی نازاد بکا به رامبه ر به هه ندئ پاره بیدا به گه وره که ی خوی. ههروه ها ئیینی ئیسلام به شیک دیاری کردوه بۆ نه وه ی به کاربهیترئ بۆ نازاد کردنی بنده کان.

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا قُلِكَ مَهْطِعِينَ
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيُطَمَعُ كُلُّ آسِرٍ مِّنْهُمْ
أَن يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
فَلَا أَقْسِمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَى أَن نَّبْدِلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَخُوضُوا وَبَلَّغُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفُضُونَ
خَيْشَعَةً ابْصُرُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سورہ تی ﴿تہماعاریج﴾

جزمی ﴿بیست و نۆهم﴾

﴿فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ﴾ دووايي چ شتيكه بو كه سانيكي نهو تو باورپان نههيتاوو رانه كدن بولاي تو به كو مهل و، تهماشاي تو نه كدن كاتي تو قورنان نه خوئي، جيگدي سدر سورمانه كو نه بنده له لاي تو، له لاي راست و، له لاي چه پدوه كو مهل كو نه بنده و؛ بو نه وي گالته به تو بكدن و به زيندو و بوونه و، نه لين: نه گهر نه وه راستي موحه مه د نه يلي، نيمه شايسه ترين بو جووني به ههشت چونكه دارايي و كو مهلمان زورتره، خوداي مدزن و ولايمان نه داته وه و نه فدر موي:

﴿يَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ ئایا هه مووو مروقی لهو بئ باوه وانه به ئومیدی ئهوهن که بچه ناو به ههشتی خاوهنی خوشی و رابواردنی چاکه به وینهی باوه و داران، ئایا ئهزان دارایی و بته کانیان نزیکیان ئه کاتهوه.

﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ﴾ نابی به ئومیدی ئه وه بن بجه به دهشت، به راستی ئیمه ئه و اغان درووستکردووه له شتی زۆر بی نرخه ئه وان خویان ئه یزانن، له دلۆپی ئاوی بیژلیکراوهی مردووه، ئیستا کراوان به و دینه جوانه، شایستهی چوونی ناو به دهشت نین، چونکه به دهشت بۆ پیاوچاكانه، نهك بۆ تاواناران و بی باوه ران.

﴿فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْتُورِينَ﴾ دووایی به راستی من سویند نه خوږ به په روږدگاری چېگه ی هه لهاتن و ناو ابوونی خوږ به راستی ئیمه توانامان هدی له سهر نه وهی که ئیمه نه و بی باوه رانه بگوړین به چاکتر له وان و، له ناویان بیهین و، ئیمه کهس ناتوانی رېنگه مان لی بگری بو نه و گوړینه و، نه و کهسه بیتنه چېگه ی نه وان په فخرمانی ئیمه نه کدن.

خۆرهلەت و خۆرئاوا زۆر بە گوێرەى چاوپێكەوتنى ئیمەى ئادەمزاڤ بە گوێرەى سووړانى زەوى بە دەورى خۆردا ھەر رۆژى خۆرهلەت و خۆرئاوايە پەيدا ئەبێ.

﴿فَلَزِمَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُدُّونَ﴾ دووایی تو واز لهو بی باوه رانه بهینه گفتوگوی پروپوچی خوین و یاری و گالیدی خوین بکن له جهاند، هدتا نه گن به روزیکی نه تو بدلیینان بی دراهه تووشی بن.

﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِصُونَ﴾ ئەو رۆژە ئه‌وان بێ نه‌گه‌ن رۆژیکه به پله وولامی فریشته‌کان نه‌ده‌نده و، له گۆره‌کانیان دینه‌ده‌ری، به وینه‌ی نه‌وه‌ی له جیهاندا له خانووه‌کانی خۆیان نه‌هاتنه‌ده‌روه و رایان نه‌کرد بۆلای ئەو بتانه‌ی هه‌لواسرا بون و قوربانیان بۆ نه‌کردن، ئەو دوور رۆژه زۆر جیاوازن له یه‌کتری.

﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْفَعُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ جاویان له ترسا سهربره و خوواره، بی ترخی نهو بی باوره رانهی دایوشیوه و نابروویان چووه، بهوان نهیترئی نهمه نهو روزهیه بهلئینی بی درابوو بهوان له جیهاندا و پروایان پی نهبوو. نهوته نیستا به چاوی خویان نهیین. که واته سزای کرداری خوتان بچیزن.

﴿ سوره‌تی نوح ﴾

له مه ککه هاتووه ته خواره وه. ژماره‌ی نایه‌ته کانی (۲۸) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
 فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَاعَهُمْ
 فِي أَذَانِهِمْ ۖ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا ۖ وَأَسْتَكْبَرُوا ۖ وَاسْتَكْبَارَا
 ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾
 يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
 لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ به راستی ئیمه
 نوحان ره‌وانه‌کردبوو بۆلای تا‌قمه‌که‌ی خو‌ی، که تا‌قمه‌که‌ی خو‌ی ب‌رسیتنی، له دوا‌روژی
 بی‌باوه‌ری خو‌یان، ا. بش نه‌وه‌ی که بی‌ت بۆلایان س‌زایه‌کی زۆر نا‌زاردەر له‌م جیهانه‌دا و، به
 نا‌زاریکی سه‌خت‌تر له دوا‌روژدا.

بۆ زانی‌ن: می‌زووی بت په‌رستی ده‌ستی پ‌ن‌کردووه له کاتی (ئه‌نو‌شی کوری ش‌یسی کوری
 ئاده‌م) و، له سه‌رده‌می نوح‌دا بت په‌رستی په‌ره‌ی سه‌ندووه به زۆری و، بۆیه خو‌دای مه‌زن

ته‌فسیری زما‌ن‌کۆ‌یی

نوحی هدبازارد بو خه باتکردن له دژی بت په رستی و، نوح بی باوه ران برستی به له ناوچوونیان نه گهر بهره وامن له سدر بت په رستی، میژوو نه لئ: له دواي (۱۰۵۶) سال دواي ئادهم هاتوته جیهانه وه، ووشه ی نوح، یانی خوشی و ناسایش. کاتی په یدابوونی لافاو تهمه نی نوح (۶۰۰) سال بووه، دواي توفان (۳۵۰) سال ماوه توه وه، نه وه ی خوی ئیراهیمی کوری نازاری بینوه زورتر له په نجا سال له گه لیا زیاه وه، دواي نه وه ی نوح رزگاری بوو له توفان، دهستی کرد به کیلانی زهوی و ناشتی باخ و درهخت، نه وه ی باسکرا زانای مه غریبی له نامه ی (ئه لئه وائيله وه) گیراویه توه وه، به بیربوچوونی من، زیانی ئیراهیم له گه ل نوحدا جیگه ی ره خنده، ئیر خودا هه موو شتی نه زانی.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ نوح ووتی: ئه ی تاقمه که ی من. به راستی نیردراوی خودام به ناشکرای ئیوه ئه ترسینم که هدر خودا په رستن به تنه ها و، له خودا برسن و واز له بت په رستی بهین و، پهیره یی من بکه ن و به فرمانی من هه لسن. ئه گهر ئیوه نه و سی شتانه بکه ن.

﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خودا له هه ندی گوناھی پیش باوه رهینانان خوش نه ی، له پاشه پرژدا به و گوناها نه سزاتان نادا و، تهمه نی ئیوه دوا ئه خا بولای تهمه نی دیاری کراو بوتان و سزاتان نادا له جیهاندا به مەرچی باوه رتان هیتایی. ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ به راستی نه و ماوه یه خودا دیاری کردوه بو مردنتان و بو سزادانتان دوانا که وی هدرکاتی هات ئه گهر ئیوه له و که سانه بن خاوه نی زانست و بیرکردنه وه بن.

زانای به رزی زه مه خشری ئه فره موی: تاقمی نوح ئه گهر باوه رپان بهیتابایه هه زار سال ئه زیان له جیهاندا و سزایان نه ئه درا، ئه گهر بهره وامن له بی باوه ری خودای مەزن له سدره تای نوسه د سالی تهمه نیان له ناوی ئه بردن، بویه به وان بیژرا: باوه رهین خودا ئیوه دوا ئه خا بولای کاتی که خودا دیاری کردوه که هه زار ساله، نه و کاته کوتایی بی هات پاش و پیش نابی. ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ دواي نه وه ی تاقمی نوح باوه رپان نه هینا، نوح ووتی: ئه ی پهروه دگاری من به راستی من به شه و بهرپرژ داوام کرد له تاقمه ی خوم باوه رهین.

﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا﴾ دواي نه و داوایدی من هیچ شتیکی بو ئه وان زور نه کرد و، هیچ سویدیکی به وان نه گه یاند جگه له وازهینان له باوه رهینان را کردن له فرمانی من و له بی فرمانی پهروه دگار.

﴿وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾ وه به راستی من هه موو کاتی داوام له و تاقمه ی خوم نه کرد باوه رهین و

سورہتی ﴿نوح﴾

جزمی ﴿ بیست و نۆهم ﴾

په پړه‌وی من بکه‌ن؛ له بهر نه‌وه‌ی تو له گونا‌هی نه‌وان خو‌ش بی، نه‌وان سه‌ری په‌نجه‌کانی
خو‌یانیان نه‌نایه‌ ناو گړی‌چکه‌ی خو‌یان، ه‌دا داوا‌که‌ی من نه‌یسن و به‌هرگ و سه‌رخه‌ری
خو‌یان، خو‌یانیان دا‌ئه‌پو‌شی ه‌دا من نه‌یین و، به‌رده‌وام نه‌بوون له‌سه‌ر بی‌باو‌ه‌ری و یا‌خی
نه‌بوون و، دا‌وی گه‌وره‌ی یان نه‌کرد له‌ناستی دا‌وا‌ه‌وتنی بن و باو‌ه‌ره‌یتان.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّيِّئَاتِ﴾ له پاشانا به راستی من به
ناشکرای و به دهنگی بدرز داوام نه کرد نهو تا قمه ی خوم باوه به تو بهین و به تنها تو
بپرستن و، له پاشانا من داواکاری خوم بز نهوان دوویات نه کرده وه و به وانم رانه گه یاند و، به
بدنهانی زور به تاک و به کومدل داوای باوه رهیتانم لهو تا قمه ی خوم نه کرد.

﴿قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ دواىى من بهوام نهووت: داواى لیبوردن بکدن له پهروه دگارى خوټان، به راستى پهروه دگار لیخو شبوونى زور زوره بو کهسى داواى لیخو شبوونى لی بکا.

ئەو فەرموودانەى خودا بۆ ئىمەى رۆون كەروو تەو: داواكارى نوح بە سى جار بوو، يەكەم جار بە نەئى، دووهم جار بە ئاشكرائى، سەئەم جار بە راگەياندى ئاشكرائى و نەئى. چۆن ئەبە داواى لىخۆ شىوونى لى نەكەن.

﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْدِرًا وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبِينْ﴾ پدرو دگار نه ریژی به سهر ئیوه و به سهر دهغل و دانی ئیوه دا باران به خوری و به زوری و، یارمته ئیوه ی داوه به دارایی و به کوری زور.

﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ وه خودا درووستی کردووه بۆ ئێوه و بۆ سوودی ئێوه چهند باخ و بېستان و، چهند رووباری ئاوی شیرین و، له بهر رووبومی باخهكان نهخۆن و به ئاوی ئه و رووبارانه باخ و زهوی خۆتان و نازه له کانتانیان بیه پاران و نهکهنهوه، ئیتر بۆ سوپاسی خودا ناکهن و داوای لیبوردنی لی ناکهن؟

پرسیار: لهو سې نایه‌تانه‌ی پېشده‌وې بۆ ئیمه‌ و! ده‌رنه‌که‌وئ، باوه‌یه‌نیان و له‌ خودا ترسان نه‌بیته‌ هوئ خوئشی و ه‌درزانی له‌م جیهانه‌ و، که‌چی له‌وه‌ی ئیمه‌ نه‌بینن، بئ‌باوه‌ران و سته‌مکاران خاوه‌نی سامان و ه‌درزانی و خوئشین له‌م روژه‌دا.

وه لām: ١- ئەو نايەتانه هاتوونەتە خوارەو بە تايبەتی بۆ تاقمی نوح، ئەو ناگەيەنی بکری بە بەلگە و سەربکیشی بۆلای جگەي ئەوان، خودای مەزن بۆ هەموو نەتەو، بە فەرمانیکی تايبەتی خۆی دیاریکردووە کە پێغەمەر خۆیان بە جۆرە شتی بترسێتی و، بە جۆرە کاری سزایان بدات.

۲- به‌ختیاری و خوږشی له‌و نایه‌تانه‌دا به‌سزاوره به‌به‌ختیاری هه‌ردوو جیهانه‌وه، به‌مه‌رجی باوه‌ر به‌خودا به‌پینن. نه‌ك هه‌ر به‌تانه‌ها به‌به‌ختیاری جیهان.

تہفسیری زماناکوپی

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
 طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
 وَاللَّهُ أُنَبِّتُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا
 سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ چ شتی که نیوهی والیکردوه له گه ورهیی
 خودا نه ترسن و، خو تان نه زانن خودا نیوهی درووست کردوه به چنده جو ری جیاواز، له
 خا که وه بولای دلزیی ناوی بیژلیکراوه، بولای خوین پاره، دووایی بولای گوشت پاره، دواتر
 بولای مروقیکی خاوهن گیان. دووایی له دایک بوون و بوون به ناده میزادیکی خاوهن نه قل و
 ههست، بولای له شیکی جوانی ریگ و پیک. دووایی خودا سهرنجیان رائه کیشتی بولای توانای
 خوئی، نه فهرموی:

﴿أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ
 سِرَاجًا﴾ نایا نیوه نه تان زانیوه و، نه تان روانیوه چو ن خودا ناسمانی دروست کردوه، ههندیکیان
 له سهره وهی ههندی تریان و، ویندی یه کن له ریگ و پیکیدا، مانگی درووست کردوه له ناو
 هه موویانا و له ناو ناسمانی نریکه له زهوی یه وه به وهی رووناکي بیه خشتی به رووی زهوی دا و،
 خوئی درووست کردوه به ویندی چرایه ک و سهرجاوهی رووناکي یه.

نه وهی شایانی باسی نیوه نایه ته نامازه یه بو نه وه تا قمی نوح پروایان و ابووه ناسمان ههوتن، بو
 باشر روون بوونه وهی مانای نه و نایه ته تده ماشای مانای نایه تی (۱۲) سوره تی تده لاق بکه.
 ﴿وَاللَّهُ أُنَبِّتُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ وه خودا نیوهی
 پهیدا کردوه له زهوی، دووایی نیوه بوون به بوونه وریکی جوان و سهرسورینه ر، له پاشانا
 دواي مردنتان نیوه نه گپرتنه وه بو ناو زهوی و، نیوه له گوره کانتان نه هینته دهره وه به دهره تان
 و، زیندووتان نه کاته وه بو پرسیار و پاداشت له پاشه روژدا.

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾ وه خودا زهوی درووست کردوه
 به ژیره خه ر بو نیوه، له بهر نه وهی نیوه بوون به سهر چهن ریگه یه کی فراواندا له زهوی دا، بتان
 گه یه دن به جیگه ی نیاز و مه دهستی خو تان.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ
 مَالُهُ وَوَلَدَهُ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبَارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
 لَا تَنْذِرُنَا اِلَهَتَكُمْ وَلَا تَنْذِرُنَا وَدَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
 وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ اَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا ضَلٰلًا ﴿٢٤﴾
 مِمَّا خَطِيْئَتُهُمْ اُغْرِقُوْا فَاَدْخَلُوْا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوْا لَهَا مِنْ دُوْنِ
 اِلٰهِ اَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْذِرْ عَلٰى اَرْضٍ مِنَ الْكَافِرِيْنَ
 دِيَارًا ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا اِلَّا فَاَجِرًا
 كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اَغْفِرْ لِيْ وَلِوَلَدِيْ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
 مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا نَارًا ﴿٢٨﴾

﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ اِلَّا خَسَارًا﴾ نوح ووتی: نهی
 بهرود دگاری من: به راستی نهو تا قمه‌ی لای من بی فدرمانی منیان کردووه باوهر نایهرن و،
 دواى که‌سَن نه که‌ون له سه‌رو که‌کانی خوْیان، زور ناکا بو نهو که‌سه دارایی و مناله‌کانی
 مه‌گدر تووشی زیان و سزای دواپوژی بکدن.

﴿وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبَارًا﴾ وه نهو سه‌رو که‌کانه‌ی تا قمه‌ی من به نهی پلانی زور گه‌وره ساخته
 نه‌هین و، به فرو فیلی زور گه‌وره دانیش‌تروان هان نه‌دهن له‌سه‌ر نازاردانی من و، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی
 باوهر به تو نه‌هین و بی فدرمانی من نه‌کدن.

﴿وَقَالُوا لَا تَنْذِرُنَا اِلَهَتَكُمْ وَلَا تَنْذِرُنَا وَدَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ وه
 سه‌رو که‌کانیان نه‌یان ووت به زَیر ده‌سته‌کان و نه‌م تا قمه‌ی من: نیوه واز له په‌رستی خودا‌کانی
 خورتان مه‌هین و واز له په‌رستی (وه‌دد و، سواع و، یه‌غوس و، یه‌عوق و، نه‌سر) مه‌هین. نوح
 به زوری دابه‌زیو ته‌سه‌ر نهو پنج بتانه، چونکه نهو بتانه گه‌وره‌ترینی خودا‌کانیان بوون. زانایان
 نه‌لین: نهو پنج بتانه مابوونه‌وه و نه‌په‌رست‌ان ه‌تا کاتی ناردنی پی‌غه‌مه‌ر ﴿ﷻ﴾. (وه‌دهد) که له
 وینه‌ی پی‌او یک‌دا بوو، په‌رست‌راوی هوژی (که‌لی و مه‌تول‌جه‌ندل) بوو، (سواع) که له وینه‌ی زنی
 بووه، په‌رست‌راوی (هوزه‌یلبو)، (یه‌غوس) له‌سه‌ر وینه‌ی شیرئ بووه، په‌رست‌راوی هوژی (غه‌تیف)
 بووه له دواى هوژی (موراد). (یه‌عوق) له‌سه‌ر وینه‌ی نه‌سپی بووه، په‌رست‌راوی هوژی
 (ه‌مه‌دان) بووه، (نه‌سر) له‌سه‌ر وینه‌ی ه‌له‌لویه بووه په‌رست‌راوی هوژی ه‌مه‌یر بووه. ه‌ه‌روه‌ها

عهره به کان چهند بتي تریان هه بووه، هدریه که دیان بتي تاقمیی بووه، وهك (لات) بتي هۆزی (سه قیف) بووه، (عوزا) بتي هۆزی سه لیم و جهسم بووه، (مهناات) بتي هۆزی خوزاعه بووه، (نيساف. ناپله. هوبهل) بتي دانیشتوانی مه کهکه بوون.

﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ وه به راستی نهو سه روکانه و نهو بتانه زور کهسیان لاداووه له خودا پهرستی و، نهو بتانه هیچ شتی زور ناکهن بۆ سه ته مکاران مه گهر لادانیان له ریگهی راست و، بی باوه ران زورتر نه کهن له باوه رداران.

﴿مِمَّا خَطَبَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ له بهر نهو گوناخانه نهو تاقمه خنکیان به ناوی لافاو، دواي خنکاندنیان نه خریته ناو ناوی دۆزهخ، دووایی نهو تاقمه له جگهی خودا یاریده ده ری بۆ نهوان نابیی رزگاریان بکا له سزای ههردوو جیهان.

﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ وه نوح ووتی: نهی پهروه دگاری من: تو به جی مهیده له سه ره زهوی هیچ کهسی له بی باوه ران بهرده وامیی و دانیشی له خانووی خویا به زیندوویی.

﴿إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾ له بهر نهوی به راستی نه گهر تو به جی بهیلتی نهوان هه کهسی، بهنده کانی تو له ریگهی راستی په رست لا نه ده و، نهوان هیچ منالیکیان نابیی مه گهر کهسی بهرده وامیی له سه ره بی فره مانی و کاری نارهوا، کهسانی تری وا باوه به تو نهیهرن.

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ نهی پهروه دگاری من: تو له من و له باوک و له دایکم و له کهسی چو بیته ناو نهو که شتی به و نهو مزگوتهدی منهوه به باوه رهینه نهوه به تو، له پیاوانی باوه ردار و له ژنانی باوه ردار خوشبیه و، تو هیچ شتی زور مه که بۆ سه ته مکاران مه گهر له ناوبردنیان و زیان بویان، خودا پارانه وه کهی له نوح وه رگرت و هه موویانی له ناوبردن و هه موو بی باوه ران خنکان. له فره هنگی (الکتاب المقدس) دا هاتوو: که هه لکه نندی شوینه واری ده ری خستوو توفان پهیدا بووه و ریگهی پی براوه. کۆنترین باسی نووسرای له باره ی لافاووه له نیوان سالانی (۱۸۹۴-۱۵۹۵) ی بهر له زاینه. لافاوی نوح نهوه ناگهینه نی لافاوی تر نه بووی. ههروهک پهیدا بوونی لافاوی تریش نهوه ناگهینه نی لافاوی نوح پهیدا نه بووی. له زور کاتا له زور جیگه دا لافاوی تر پهیدا بووه. بۆ نهوی بزانی لافاوی نوح هه موو رووی زهوی داپۆشیی یا له جیگهی تاییده تیدا بووی له رووی زهوی به لگهی ناشکرا له نامه ی خودا ده ست ناکه وی.

به گۆره‌ی زانستی تازه‌یش بونی جنۆکه روون کراوه‌ته‌وه. به‌لگه‌یش له‌سه‌ر نه‌بوونیان نی‌یه. نه‌وه له‌ لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌که‌وه زانستی تازه نه‌یتوانیوه، ژماره‌ی بوونه‌وه‌رانی دیاری و نادیا‌ری بۆمیری و، هیچ زانایه هه‌تا ئیستا، نه‌ خۆی و نه‌ نه‌قلی خۆی به‌ جوړیکی بیگومان بناسی، ئیتر چون‌ نه‌ی جگه‌ی خۆی بناسی. به‌لام سروش ده‌ری خستروه جنۆکه و فریشته هه‌ن. که‌واته پیوسته باوه‌رمان به‌ بوونیان هه‌ی.

زانایان بیران جیاوازه له‌ باره‌ی جنۆکه‌وه: ئایا پیغمه‌ر ﴿ﷺ﴾ جنۆکه‌ی بینوه و قورئانی به‌سه‌ردا خویندوونه‌ته‌وه یا نه‌؟. عه‌بدولای کوری مه‌سه‌ود نه‌لی: پیغمه‌ر نه‌ جنۆکه‌ی بینوه، نه‌ قورئانی به‌سه‌ردا خویندوونه‌ته‌وه. به‌لام پیغمه‌ر له‌ گه‌ل چه‌ند که‌سی له‌ هاوڕیکانی چوونه‌ بازاری عوکاره‌وه، نه‌و چوونه‌یان هاوکات بوو له‌ گه‌ل کاتیکا جنۆکه‌کان قه‌ده‌غه‌کرا‌بوون له‌وه‌ی هه‌والی ئاسمان بزانی، نه‌گه‌ر به‌رزبوونایه‌ته‌وه، گری ئاگریان بۆ فیه‌ نه‌درا و نه‌سووتان، به‌و بۆنه‌وه بزانی بۆ نه‌و کاره‌ قه‌ده‌غه‌کراوه و، له‌به‌ر چ شتیکه‌؟ ده‌ستیان کرد به‌ گه‌ران به‌ رووی زه‌وی‌دا، له‌ گه‌ران‌ه‌وه‌یان نه‌و جنۆکانه‌ تووشیان بوو به‌ پیغمه‌ره‌وه له‌ شیوی نه‌خله‌، پیغمه‌ر و هاوڕیکانی نوێژی به‌یانیان نه‌کرد، گوئی‌یان لیسو پیغمه‌ر قورئانی نه‌خویند، جنۆکه‌کان ووتیان: نه‌مه‌ ریگه‌ی له‌ ئیمه‌ گرتوه‌و بۆ بیستی هه‌والی ئاسمان و، دوا‌ی گه‌ران‌ه‌وه‌یان بۆلای تا‌ق‌می جنۆکه‌کانی خویان نه‌و رووداوه‌یان بۆ گێژانه‌وه.

﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ قَامًا بِهِ وَلَنْ تُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ نه‌و قورئانه‌ ریتو‌مای و شاره‌زایی ئاده‌میزاد و جنۆکه‌ نه‌کات بۆلای راستی و بۆلای بیروباوه‌ری ئایینی پاک و راست، دوایی ئیمه‌ باوه‌رمان به‌و قورئانه‌ هیتاوه و، بۆمان روون بووه‌ته‌وه له‌ لایه‌ن خوداوه‌ هاتروه، ئیمه‌ به‌هۆی نه‌و قورئانه‌وه شاره‌زای ئایینی راست بووین به‌ نیازی پاکی بیگه‌رده‌وه، له‌مه‌ودوا ئیمه‌ هاوبه‌ش دانانیین بۆ په‌روه‌ردگاری خۆمان له‌په‌رستندا هیچ که‌سی، چونکه‌ خودا توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه، ژن و منالی نی‌یه.

﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ وه باوه‌رمان هیتاوه که به‌ راستی گه‌وره‌یی په‌روه‌دگاری ئیمه‌ به‌رز و بلند‌ه‌ خودا پله‌ی بالا‌یه، په‌روه‌دگاری زۆر گه‌وره‌یه، داینه‌ناوه‌ بۆخۆی ژن و منال و، دووره‌ له‌وه‌وه و، ژن و منالی هه‌ی، خاوه‌نی هه‌موو بوونه‌وه‌رانه‌.

﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ وه باوه‌رمان هیتاوه به‌وه‌ی که به‌ راستی نه‌زان و، یاخیه‌که‌ی ئیمه‌ که‌ شه‌یتانه‌ گفتوگۆیه‌کی دوور له‌ راستی و له‌ سنوور ده‌رچوو نه‌لی، نه‌یدا به‌سه‌ر خودادا، که‌ نه‌لی خودا ژن و منالی هه‌یه.

﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه ئیمه‌ باوه‌رمان هیتا‌بو به‌وه‌ی که‌ گومانمان وابوو ئاده‌میزاد و جنۆکه‌ درۆ نالین و، نایه‌نه‌ پال خودا، نه‌و فه‌رمووده‌ی خودایه‌

له ووه هاتوره پشه وائینی په کان و، په پره واکانی خوځانیان فیر نه کرد، به چه نندین کاری پروپوچ سهریان لی تیک نه دان و، له وانه که خودا خیزان و منالی هدیه و، نادان و نه زانه کانیش بروایان پې نه کردن، گومانیان وابو که هیچ که سې کاری بهو جوړه ناکا و بیداته پال خودا، کاتی نیمه قورناغان بیست بروای بیگوماغان پیدا کرد که پشه واکاغان بوختانیان داوه ته پال خودا، باسی خودایان کردووه به کاریکی ناشیسته و، له گه ووهی خوداوه دووره، نه ووهی شایانی باسی جنوکه کان، به یه جار گویان له خویندنی قورنان بووه تهمیان وهر گرتووه و باوهریان هیناوه به بیگومانی بویان دهر که وتووه ئایینی خودا راسته، که چی نیمه ئاده میزاد چدن جار گویمان له قورنانه و، باوهری پې ناکهین و بی فهرمانی خودا نه کهین.

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ وه باوهرمان هدیه به راستی چدن پیاوی له ئاده میزاد په نا نه بدن بولای چدن پیاوی له جنوکه بو نه ووهی بیانپاریزن له خراپه ی جیهان، دووایی نهو جنوکه بهو په نا بردنانه یاخی بوون و گوناوه بی باوهری زور نه کدن بو نهو ئاده میزادانه. نهو فرموده ی خودایه له ووه هاتوره، بهر له په وانه کردنی پیغمبر ﷺ، عهره به کان کاتی شهویان به سهر هاتی له جیگه یه کی چولدا، به دهنگی بهرز هاواریان نه کرد، نهی گه ووهی جنوکه ی نهم شیو و دوله: من په نا نه گرم به هو ی تووه من پاریزن له خراپه ی پیاو خراپانی تاقمی خوت له م شیوه دا، باوهریان وابو که گه ووهی جنوکه کان نه بیانپاریزن.

بو نه ووهی نیمه باشر له دهست برینی هندی له ئاده میزادی دروزن و فیل زان بگهین که ئاده میزاده نوزان و ساویلکه کان نه خه له تین، مانای نهو نایه ته بهم جوړه نه کدن: (به راستی هندی له ئاده میزادی بی نه قل په نا نه بدن بولای هندی له پیاوینی دهسپر و فیل زان که له خراپه ی جنوکه بیانپاریزن و، یا هه والی شتیکی یان بو روون بکه نه ووه له مودوا پیدا نه بی و تووشی نهوان نه بی، یا شتیکی دووریان بو نریک بکاته ووه، یا شتیکی نریکی یان لی دوور بخاته ووه، بو نهو مدهسته نه وهنده داوای کرتی زور نه کدن لهو بی نه قلانه ماندوویان نه کدن و بویان هه لناسورن). که واته مدهسته له جنوکه و پیاوینی دهسپر نه لین: نیمه په یوه ندیمان به جنوکه ووه هدیه و، ناماده یان نه کهین بو ههر شتی ناره زومان بی و به کاریان دیتن.

﴿وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ وه به راستی نیمه باوهرمان بهو هیناوه، که به راستی بی باوهرانی ئاده میزاد گومانیان وایه، ههر بهو جوړه ی ئیوه بی باوهری جنوکه گومان نه بدن که خودا هیچ که سې زیندو و ناکاته ووه له روژی دووایدا. یانی باوهردارانی جنوکه به بی باوهرانی تاقمی خویان نه لین: ئیوه وینه ی ئاده میزاد باوهرستان به زیندو و بونه ووه و پرسیار نی یه.

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْثًا حَرَسًا
 شَدِيدًا وَشُهْبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ
 يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
 بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
 وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ تُعْجِزَ
 اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن تُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُدَى
 ءَامَنَابِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ بِخَسَاوٍ وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾
 وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَقِّنَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مِلْثًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهْبًا﴾ و ئیمه باوه رمان هیئاوه که ئیمه
 داوامان نه کردد بگهینه ئاسمان و گوئی بگرین له دهنک و باس و ههوالی ئاسمان و نهامانتوانی
 بگهینه لای ئاسمان، دووایی ئیمه ئاسمانمان دهست کهوت پرکراوه له پاسهوانی زور به هیژ و به
 توانا و، پره له نهستییهی گرداری سووتیندر، ناگریان فری ئه دا و، نهیان نه هیشت ئیمه بروین
 بولای ئاسمان.

﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا﴾ وه ئیمه باوه رمان
 هیئاوه که به راستی ئیمه دانه نیشین له چدن جیگه یه کی ئاسمان بو گوئی گرتن و، ئه و کاته بی
 پاسه وانبوو، دوایی هه رکه سی ئیستا بروا بو ئه وهی گوئی بگری، دهستی نه کهوئی بوخوی
 نهستییه کی رووناکی گرداری ئاماده کراو، نهیان گیر نه وه و نایه لی بگه نه جیگه ی دانیشتی
 له وه وه بری و، بدر له ره وانه کردنی پیغمدر ﴿ﷺ﴾ بۆمان ده رکهوت ئه و بدر گرتندی ئیمه هوئی
 پهیدا بوونی شتی که زور گرنگه، بۆیه گه راین به زهوی دا، بو دوزینه وهی ئه و شته، تووشی
 پیغمدر یوین نوژی ئه کرد و قورانی ئه خویند، وه که له مه ویدر باسکرا، قورنان روونی ئه کاته وه
 شتی نادیا ری نازان. ئه فهرموی:

﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ بِنَا فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ وه ئیمه باوه‌رمان هیناوه که به راستی ئیمه نازانین ئایا خراپه و سزا مه‌به‌ست نه‌کری به که‌سانی له زه‌وی‌دان به‌هوی پاسه‌وانی کردنی ئاسمان یا په‌روه‌دگاری نه‌وان نه‌یه‌وی چاکه و میهره‌بانی خوی بدا به‌وان. بیگومان مه‌به‌ست له په‌وانه‌کردنی پیغمهر له ناچوونی دانیش‌تووانی سهر زه‌وی نی‌یه، نه‌گهر باوه‌ر نه‌هین و، به‌ختیاری هه‌ردوو جیهانه بۆیان نه‌گهر باوه‌ر به‌هین.

بۆ زانین: ئهم ئایه‌ته و ئایه‌تی پی‌شه‌وه، بۆمان روون نه‌که‌نه‌وه که جنۆکه‌کان به‌ر له‌ ناردنی پیغمهر ﴿﴾ به‌رز نه‌بوونه‌وه بۆلای ئاسمان، گوئی‌یان له‌ ده‌نگی یا له‌ گفتو‌گۆیه‌ک نه‌گرت، دوا‌ی هاتنی پیغمهر قه‌ده‌غه‌کران له‌ به‌رزبوونه‌وه، نه‌وه‌یش نه‌وه ناگه‌یه‌نی جنۆکه‌کان شتی نادیا‌ری نه‌زان و، ناگاداری نادیا‌ری ئاسمان بوون، چونکه ناگونجی جگه‌ی خودا شتی نادیا‌ری بزانی، نه‌گهر جگه‌ی خودا نادیا‌ری بزانی، نه‌بوا‌یه پیغمهر گه‌وره‌ترینی بوونه‌وه‌رانه شتی نادیا‌ری بزانی‌یا‌یه، نه‌وته پیغمهر خودا پی‌ فرمووه: ﴿تَوْبَتِیْ لَیْسَ لَیَّ نَاصِرٌ مِّنْ شَیْءٍ﴾ نادیا‌ریم بزانی‌یا‌یه، به راستی من چاکه‌ی زۆرم بۆخۆم په‌یدانه‌کرد و، تووشی خراپه نه‌ه‌بووم ئیتر بوونه‌وه‌رانی بی نه‌قل له‌ جنۆکه و له‌ ئاده‌میزاد چۆن نه‌لین: ئیمه نادیا‌ری نه‌زانین و، نه‌زانین له‌مه‌ودوا چ شتی په‌یدا نه‌بی، جنۆکه‌کانیش خۆیان نه‌لین: ئیمه نادیا‌ری نازانین.

﴿وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا﴾ وه به راستی ئیمه باوه‌رمان هیناوه، که به راستی ئیمه‌ی جنۆکه، هه‌ندێ له‌ ئیمه باوه‌ر‌دار و پیاو‌چاکه و، هه‌ندێ له‌ ئیمه جگه‌ی پیاو‌چاکان له‌ پله‌بوا‌یه‌دا، ئیمه‌ خاوه‌نی چ‌دن بیروباوه‌ری جیا‌وا‌زین و، چ‌دن ئایینی جیا‌وا‌زمان هه‌یه، هه‌روه‌ک ئاده‌میزاد هه‌ر به‌بی جیا‌وا‌زی.

﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ وه به راستی ئیمه باوه‌رمان هیناوه: که ئیمه نه‌زانین برومان وایه که ئیمه توانای نه‌وه‌مان نی‌یه‌ ری‌نگه له‌ خودا بگ‌رین له‌ زه‌وی‌دا و له‌ ده‌ست توانای خودا ده‌رچین و، ناتوانین رابکه‌هین بۆلای ئاسمان.

﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا﴾ وه ئیمه باوه‌رمان هیناوه، که به راستی له‌و کاته‌وه ئیمه خویندنی قورئانمان بیستوه، باوه‌رمان به راستی قورئان هیناوه که فرمووده‌ی خودایه، دوای هه‌ر که‌سی باوه‌ر به‌ په‌روه‌دگاری خوی به‌هین، دوا‌ی نه‌وه نه‌و که‌سه له‌ که‌مبوونه‌وه‌ی پاداشتی کرداری خوی و له‌ سته‌م کردن ناترسی و، داوا‌ی نه‌وه‌ی لی‌ نا‌کری داوا‌ی شتی‌کی لی‌ک‌ری نه‌توانی هه‌لی‌گ‌ری و، خودا خاوه‌نی به‌زه‌ی‌یه.

﴿وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَن أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾ وه ئیمه باوه‌رمان هیناوه که به راستی هه‌ندی له‌ ئیمه‌ی جنۆکه موسلمان بوون دوا‌ی هاتنی پیغمهر و، هه‌ندی له‌ ئیمه لاماند‌اوه له‌ ری‌نگه‌ی راست، دوا‌ی هه‌ر که‌سانی موسلمان‌بوون، دوا‌ی نه‌و که‌سانه‌ نیازی ری‌نگه‌ی راستی‌یان کردوه و، بۆ خۆیان هه‌لی‌ژاردوه و، تووشی به‌ختیاری بوون.

جیاوازی ناوهرۆکی ئایهتی (۱۱) ی ئەم سوورەتە و، ئەم ئایەتە تەنها هەر ئەو نییه: ئادەمیزادی پاک، یان لە پێش ئیسلام ناو ئەبرد بە پیاوچاک، دووایی ناویان بردوو بە موسلمان. ﴿وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا لِحَبْلِهِمْ حَطَبًا﴾ وە ئەوانە لە ریگەیی راست لایاندراوە، دووایی ئەبن بە سووتەمەنی بۆ خوشکردنی ئاگری دۆزەخ.

﴿وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا لَنَفْتَنَهُمْ فِيهِ﴾ وە بە راستی ئەگەر جنۆکە و ئادەمیزاد لە سەر دەستوور و ریگەیی راستی دادپەروەری ئیسلام راوهستن، لەو دەستوورە لاندەدن، بە راستی ئیمە دەرخواردی ئەوانی ئەدەین ئاویکی زۆری سوود بەخش و، لە هەرزانی و ئاسایش و بێ ترسیدا ئەژین، لەبەر ئەوەی ئیمە لەو خوشی و هەرزانی و بێ ترسییدا، ئەوان تاقی بکەینهو، ئایا پەرە ئەدەن بە خودا پەرستی بۆ ئەوەی لە هەردوو جیهاندا تووشی بەختیاری بن، یا لاندەدن لە ئایینی پاک هەتا تووشی سزای خودا بن و، خودا تۆڵەیان لی ئەکاتەو. خودای مەزن بە تاییهتی ناوی ئاوی لێره بردوو، لەبەر ئەوەی ئاوی هۆی ژبانی جیهانە و سەرچاوی خوشی و هەرزانییه.

﴿وَمَنْ يَعْزُضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ وە هەرکەسێ واز لە پەرستن و خوشی پەرەدگاری خۆی بهێنی، خودا ئەیخاتە ناو سزایهکی زۆر سەخت.

وَأَنَّ
الْمُسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنْتُمْ لِمَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ
مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لِمِ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ وه نیمه ی جنوکه باوهرمان هدی که به راستی مزگوتو ته کان خاندی خودان و، به تایه تی بو پهرستی خودا درووست کراون، دووایی ئیوه ی جنوکه هیچ که سی مه پهرستن له گهل خودا و، که سی تر مه کهن به هاوبه شی خودا له پهرستندا.

ئهو ئایه ته فدرمانمان پی ئه دا مزگوتو ته کان ههر بو پهرستی خودا درووست کراوه و، ئه بی ریزی لیگیری، بت و جگه ی بت له و شتانه ی ئاده میزاد به پیروزیان ئه زانن هه لیان نه واسن و، پیوسته مزگوت نه کرئ به جیگه ی مامه له و بازرگانی و کوپونه وه یه په یوه ندی به نویژ و یادی خوداوه نه بی.

﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ وه نیمه ی جنوکه باوهرمان هدی که به راستی کاتی به ندی خودا که موحه مده هه لسا خودا پهرستی و قورئان بخوینی، داوی باوه زهینانی له خودا نه کرد، نزیکوو جنوکه کان هه ندی کیان بکه ون به سهر هه ندی ترینا بو گوئ گرتن له قورئان و، له بهر خو شه ویستی ئه وان بو پیغه مهر و خویندن قورئان. ههروه ها دوژمنانی پیغه مهریش کاتی داوی خودا پهرستیان لی ئه کرا، له دژی پیغه مهر کو ئه بوونه وه، به ویته ی خوری به بخرینه سهر یه کزی ئه بوون به یه ک تاقم له دژی پیغه مهر. گفتوگو ی جنوکه کان کاتی گه رانه وه بۆلای تاقمه که ی خو یان کو تایی پی هات و، ئه وه ی بیستبو یان بۆیان گیرانه وه.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ تۆ بلی به و که سانه ی سویند خواری یه کترین بو جهنگ کردن له گهل تۆ: به راستی من به تنه ها ههر پهروه دگاری خو م ئه پهرستم و، هیچ که سی ناکه م به هاوبه ش بو ئهو له په ره ستندا.

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ تۆ بلی: به راستی من خاوه نی گه رانه وه ی زیان له ئیوه و، به خشینی هیچ سو دئ نیم، به لکو من ئاده میزادیکم به وینه ی ئیوه، له توانای مندا نی یه هیچ شتی بو ئیوه بگه نیم له سوود و له زیان، هه موویان به دهستی توانای خودان.

﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يَجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ تۆ بلی: به راستی هیچ که سی سزای خودا لانا دا له سهر من نه گه ر بی فهرمانی خودا بکه م و، من هیچ په نایه کم بو پهیدا نا کرئ له جگه ی خودا، مه گه ر من ههر خاوه نی راگه یاندن و په یامه کانی خودا بیم که بریتن له فهرموده ی خودا که به منی سپاردوو.

﴿ومن یعص الله ورسوله فإن له نار جهنم خالدين فيها أبدا﴾ وه هدر کسئی بی فرمانی خودا و نیردراوی خودا بکات، دواپی به راستی بو ئهو کسه هدیۀ ناگری دۆزهخ. ههتا ههتایه بهردهوام ئه بی له ناویا.

﴿حتى إذا رأوا ما يوعدون فسيعلمون من أضعف ناصرا وأقل عددا﴾ ئهوانه بی فرمانی خودا ئه کهن له سهر ئهو بی فرمانی به لاناچن، ههتا کاتی ئهو شته به لینی پی دراوه له سزای خودا به چاوی خۆیان ئه بینن، دواپی ئه زانن چ کسئی یاریده ری بی دهسته لاته و چ کسئی ژماره ی یاریده ده رانی کهمه، له بی باوه ران یا باوه رداران؟ زۆری پی نه چوو گه وره یی ئیسلام بی باوه رانی سهرنزم کرد و باوه رداران توانایان به رزبوویه وه.

﴿قل إن أدري أقرب ما توعدون أم يجعل له ربي أمدا﴾ تۆ بلی: من نازانم ئایا ئهو سزایه به لینی پیدراوه به ئیوه نزیکه تووشی ئیوه بی، یا پهروه دگرای من ماوه یه کی بو هانتی ئهو سزایه داناوه ههتا توشتان ئه بی.

﴿عالم الغيب فلا يظهر على غيبه أحدا﴾ پهروه دگاری من به ههموو شتیکی نادیار و نه بینراو ئه زانی، دووایی پهروه دگاری من هیچ کسئی هدر پله یه کی له جگه ی خۆی له جنۆکه و له ئاده میزاد هه بی، ئاگاداری شتی نادیار ناکا.

﴿إلا من ارتضى من رسول فإنه يسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا﴾ مه گهر پهروه دگار کسئی ئاگاداری هه ندی شتی نادیار ی بکا له پیغه مه ران په سه ند کراوی لای خودا بی و هه لی بژارد بی بو پیغه مه رایه تی، فیری ئهو کاره نادیارانه ی ئه کات و ئه یکا به کاریکی په کنخه ر بو ی و، له خۆیه وه ئهو کاره نادیاره نازانی. دووایی خودا چهن پاسه وان له فریشته ناماده ئه کا له بهردهم ئهو پیغه مه ره وه و له دوایه وه و، بو ئه وه ی بیپاریزن له شه ی تانه کان ههتا سروه ی خودا رابگه یه نی به ئاده میزاد و به جنۆکه.

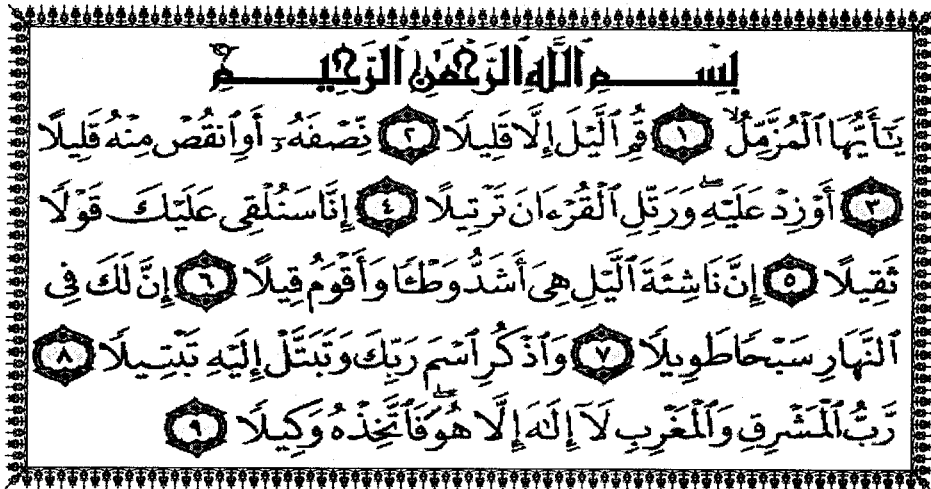
﴿ليعلم أن قد أبلغوا رسالات ربهم وأحاط بما لديهم﴾ له بهر ئه وه ی زانی بی راستی روونی بکاته وه بو ئاده میزاد و جنۆکه که به راستی پیغه مه ران په یامه کانی پهروه دگاری خۆیان یان راگه یان دوه به وان و، پهروه دگار ئه زانی به ههموو شتی پیغه مه ران ووتویه نه تاکه پیتیکی له گفتوگۆی ئه وانی لی وونابی.

﴿وأحصى كل شيء عددا﴾ وه خودا ژماردویه تی و ئه زانی ههموو شتی له دانه دانه ی دلۆپی ئاری باران و دانه دانه ی لم و گه لای دره خته کان، ئیتر چۆن به شتی نازانی پیغه مه ران کردویه نه.

رواله تی ده رکه وتوی ئهو سی ئایه تانه ی پیشه وه، وامان بو ده رئه خه ن جگه ی پیغه مه ران، خودا کسئی تر ئاگاداری شتی نادیار ی ناکا و نازانی به شتی له مه وپاش په یدا ئه بی. به لام هه ندی له زانایان ئه لین: خودا هه ندی له دۆستانی خۆی ئاگاداری شتی نادیار ی بکا به وه ی خسته وه ی ئهو شته بو ناو دلیان، یانی به ئیلهام نه ک به سروه. بوخاری له ئه بو هوره یه وه ئه گیریته وه پیغه مه ر فورمووی: (له نه ته وه کانی بهر له ئیوه چهنه کسئی بوون به ئیلهام هه والیانداوه به شتی نادیار ی به بی ئه وه ی پیغه مه ر بن، ئه گهر له ئۆمه تی مندا که سیک تری وه ئه وان هه بی، ئهو کسه ئه بی عومده ی کوری خه تتاب بی). زۆر کسئی زانا و زیره ک هه ن به وه ی به لکه و نیشانه وه هه وال به دن به په یدا بوونی شتی له مه ودوا په یدا ئه بی.

﴿ سوره تی نهلوزه میل ﴾

له مهککه هاتووته خواره وه. هندی له زانایان نهلین جگه له نایه ته کانی (۱۰-۱۱-۲۰) له مه دینه هاتوونه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۲۰) نایه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

زانایان بیران جیاوازه بۆ هۆی هاته خواره وهی نهو نایه تانه، زۆربه ی زۆریان نهلین: قوریشی به کان له (الدار الندوه) کۆبوونه وه، بۆ بهرگری کردن له پیغمهر ﴿ ۱ ﴾، دوا ی نهو ی نهو ههواله ی بیست پیغمهر بهرگه که ی پیچایه وه به له شیا و به خهفه ته وه خهوت، لهو کاته دا جیره ئیل سروش ی بۆ هینا و، روى کرده پیغمهر و فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ ﴾.

ههندی له زانایان نهلین: کاتی پیغمهر له نهشکه وتی (حیراء) دا بووه، جیره ئیل چوو بۆلای، به ترسه وه هاته وه بۆلای جیگه یی و راکشا و فهرموی دامپۆشن، لهو کاته دا جیره ئیل هات بۆلای و فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ يَا أَيُّهَا الْمُدَّتُّرُ ﴾.

ههندی تر له زانایان نهلین: پیغمهر خۆی پیچاوه و، خۆی ناماده کردبوو بۆ بهرستی خودا و نوێژ کردن، جیره ئیل هاته خواره وه بۆلای و بپی فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ ﴾.

پیغمهر فهرمانی پیدرابوو که ههلسی بۆ نوێژ کردن له دوا ی سیه کی شهو، یا له دوا ی نیوه ی شهو، یا له دووسیه کی بهشی شهو دا. یانی به ئاره زۆی خۆی له یه کتی لهو سێ کاتانه دا. بهو بۆنه وه خودا فهرموی:

تهفسیری زمناکۆیی

﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءَلْ قَمِ اللَّيْلُ إِلَّا قَلِيلًا نِصْفُهُ أَوْ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ﴾ نبي كه سبي خوتت پيچاوه ته وه به بهر گي شهوته وه، هه لسه به لای نويز كړنده وه به بهر ده وامي له شهودا مه گهر كهم له شهو هه لسه سي، ماوه ي نهو شهو هه كه هه لسه سي بؤ نويز كړدن نيوه ي شهو بي، يا كه مزي بي له نيوه ي شهو، يا زور تر بي له نيوه ي شهو هه تا نه بي به دوو نه وه نده ي سي به كي شهو، له باسي مانا كړدني ثابته تي (۲۰) ي نه م سوره ته دا، باشر باسي شهو و نويز مان بؤ روونتر نه بيته وه.

﴿وَرَزَّلَ الْقُرْآنَ تُرْجِيماً﴾ وه تو له سهر خوت قورئان بخوينه و، يه له مه كه له خويندنيا به جوړه په له نه كړدني بي، جيگه ي دهر چووني پيته كاني قورئان ناشكرا بكه ي، هه تا بتواني له توانا و مده ستي قورئان بكه ي، سوود له فرمانه كاني و ناموز گاري به كاني وه ربگريت و خوت بپاريزي له بي فرماني خودا و، به نوميد ي پاداشتي زور بي، په كاني خويندني قورئان، به م جوړه ي خواره وه، سي په له:

۱- ﴿التَّزْيِيلُ﴾ ياني خويندني قورئان به له سهر خو ي و بي په له كړدن، جوي كړنده وه ي پيته كانيان له يه كزي و، دهر چوونيان له جيگه ي خويانا و، نهو جوړه خويندنه شيرين ترين په له ي خويندني قورئانه.

۲- ﴿الْحَدَرُ﴾ خويندني قورئانه به په له. به لام پيوسته چاوديري ياساي ته جويد بكري. به جوري له ياساي خويندني قورئان دهر نه چي.

۳- ﴿التَّديُّورُ﴾ خويندني قورئانه له نيوان له سهر خو ي و له نيوان په له كړدن. نهو سي پلانه درووسته بؤ خويندني قورئان. بؤ هه موو كه سي كام په ليهان ئاسانه بؤي بهو جوړه يان قورئان بخويني.

﴿إِنَّا سُلِّقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ به راستي نيتمه ره وانه نه كه ين بؤ سهر تو به هو ي جيره ئيله وه گفتو گزيه كي زور گران كه بريتي به له قورئان له هه موو روويه كه وه: گران و به هيزه له لايه ن بهر ده وامي و په ك خستني بي باوه ران، له لايه ن بير وباوه و ده ستوره وه. له لايه ن خه باتي به وه له دزي تاوانباران و سته مكاران. به بؤ نه ي چاوديري كړدني پيچ نويزه كانه وه. هه لسان له كاتي شهودا بؤ نويزي به ياني و، ده ستويز شوردن زور جاران به ناوي سارد، رورزوو گرتن له رورزاني گهر مادا و، هه لسان بؤ پارشي و، به جي هيناني حج و عه مره و ته واف و را كړدني نيوان سه فا و مهروه. له هه مووان گرانتر جه ننگ كړدن له دزي بي ساوه ران بؤ به رزي و په ره پيداني ئايين و، نه گوريني ره وشتي ئيسلام و، بؤ يه زاناي به ناوبانگ، هونه رمه ندي ژير (به رنادشو) نه لي: (نه گهر موحه مه د له ناو سه ده ي بيسته مه دا بووايه خراپه و گوماني له ناو نه بر د). نه گهر پرسيار بكري بؤ چي خودا فرماني داوه خودا په رستن بكري له شهودا، خودا نه فهرموي:

﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ به راستى هلسانى ناده ميزاد له جىگهى خهوتنيا، دواى پشورودانى له کاته کانى شهودا، نهو کاتانهى شهو بو پهرستن گرانترن له سهر دهرودنى ناده ميزاد له کاته کانى شهودا، چاکر و راستره بو خوتندنى نورنان و، دهم و دلى ناده ميزاد پاکتر و له سهر خوتره له کاته کانى روردا به شهو.

﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾ به راستى له روردا کار و هاتووچوى زور دور و دريز بو تو هديه، بو جى به جى کردنى کاره گرنگه کانت و پيوستى گوزهرانت. کهواته شهو بو پهرستن و شهو نويز. روريش بو پيدا کردنى هوى زيان.

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَقِ لِلَّهِ نِيبًا﴾ وه تو يادى گهورهى خودا بکه و باسى ناوى پاکی پدروه گارى خوت بکه و، به نيازي پاکه وه له بدر رهزامه ندى نهو کاره چاکه بکه و، تو واز له بوونده وران بهينه و، روو هدر بولاى پدروه گارى خوت بکه، به پجرانى خوت له جگهى خودا، به نيازي پاکه وه. خوداى مهن کاته کانى کردوه به سى بهش. يه کهم بو پهرستى خودا، دووم بو خورماندوو کردن له گهل بن باورهان، سى هدم بو پشورودان.

﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ خودا پدروه گارى به پدروه بردى رورده لات و رور ناوايه هدر نهو شايانى نهويه رووى بهلاوه بکرى، هيچ کهسى نيه رووى بکرى بولاى جگهى خودا، دوواى تو هدر خودا بکه به به پدروه برى هدمو کارينک و، هدمو کارينکى خوت بولاى نهو بسيره.

وَأَصْبِرْ

عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ ۖ كَان وَعْدُهُمْ مُّفْعُولًا ﴿١٨﴾
إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ وه تۆ نارام بگره له سهر شتی بت په رستان نه یلین له گفتوگۆی پروپوچ و نازاردانی خوټ و تۆ دوور بکه وه ره وه له وان، به دوور که و تنه وهیه کی چاک و، توره مدبه له وان، کاری خوټ هه واله که ی لای خودا بکه.

﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النِّعْمَةِ وَمَهْلُهمْ قَلِيلًا﴾ وه تۆ واز له من و نهو که سانه بهینه خاوه نی خوژی و سامان و رابواردن له جیهاندا و تۆ به درۆ نه خه نه وه و، بروایان به من نی یه، تۆ به جادوگر و شاعیر و شیت دانه نین و، تۆ که می مؤلته تی نه وان بده، هه تا سزای ئیمه نه رژی به سهریانا.

﴿إِن لَّدَيْنَا أَنْكَالٌ وَجَحِيمًا وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ به راستی له لای ئیمه ههیه چه ن پتون و که له پیچه و، دۆزه خێ زۆر گدرم و، خواره مه نه یه له خراپیدا قوت نادری و سزایه کی خاوه ن نازار.

﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا﴾ نهو شتانه ی باسکران په ییدا نه بن له رۆژیکا زهوی و کیوه کان نه جولین بهو شتانه وه له سهریانا و، کیوه کان نه بن به کۆمه لی لی تواوه.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ به راستی ئیمه ره وانده مان کردوه بۆلای ئیوه ی دانیشتوانی مه که که پیغمه ری شایه تی نه دا له سهرتان له رۆژی دووایدا بهو بی باوه رتانه و، بهو ی فهرمووده کانی ئیمه تان به درۆ خستۆته وه، ههروه که ئیمه ره وانده مان کرد بۆلای فیرعه ون پیغمه ری وه که موسایی.

﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ دووایی فیرعه ون بی فه رمانی نهو پیغمه ره ی کرد، دووایی ئیمه سزای فیرعه ومان دا به سزایه کی زۆر سه خت له ناومان برد به ئاوی ده ریا خنکانده مان.

﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ دووایی ئیوه چ کاتی نه ترسن له خودا و له رۆژی منال نه گیری به پیر نه گهر ئیوه باوه ر نه یه رن له جیهاندا و، به رده و امین له سهر بی باوه ری.

﴿السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ ناسمان به هۆی ئالۆزی نهو رۆژه وه پارچه پارچه نه بی، به لیتی خودا بۆ هاتی نهو رۆژه گومانی تیدا نی یه و نه بی بیکا و بی، ئیتر به چ جوړی رزگاریان نه بی بی باوه ران له سزای رۆژی منال پیر بکا و، ناسمان پارچه پارچه بی.

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به راستی نهو ترساندن و هه ره شانه نامۆزگاری کردنه دووایی هه ر که سی ئاره زۆی هه یه پند و هه رگری، با رپگه ی راست و هه رگری بۆلای به روه دگاری خۆی باوه ر به یی.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثِيَهُ وَطَائِفَةٌ
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ
 وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
 يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا نَقَدَّمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثِيَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ به
 راستی پهروه دگاری تو نه زانی که به راستی تو و، که سانیکی نه و تو ی هله نسن که می له
 دوو سنی به کی شه ودا، نیوه ی شه و، سنی به کی شه و بو په رستی، خودا بو شه و نو یژ.
 خودای مه زن له سه ره تایی نه م سوره ته دا فرمانی دا به پیغمه ر و به که سانی له گه لی بوون،
 که دوو سنی به کی شه و یا نیوه ی شه و یا سنی به کی شه و هله نسن بو خودا په رستی، نه و انیش
 په رموده ی خودایان بیست و په یرو ی فرمانه که یان کرد و، هه ندی له هاوړیکانی پیغمه ر،
 کاته کانی شه ویان به راستی بو دیاری نه نه کرا، وا نه بوو ته وای شه و یا زوړ به ی کاتی شه و
 هله نسان بو شه و نو یژ، هه ندیک یان وایان لی هات له بهر وه ستانیان له دریژی شه ودا قاچیان
 ناوسا، نه و کاره یان نه کرد له بهر په زامه ندی خودا و، نه وه ک تووشی هله دین و که م تر له ماوه ی
 فرمان پی دراو و هله نسن، خودای مه زن له بهر لاهردنی بازار له سه ریان نه و فرمانانده ی خوی بو
 گورین به فرمانی تر ناسان بو نه و ان، وه ک نه فهرموی:
 ﴿وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وه
 خودا دیاری کردووه بو هه ر یه که له شه و و روژ نه ندازه ی دیاری کراوی کات بو یان، خودا
 نه زانی نیوه نه و کاته دیاری کراوه نازان و، به گویره ی گومانی خوتان نه و کاتانه دیاری
 نه که ن، چونکه نه و کاته کاتزمیر نه بووه، دووایی خودا نه و داوایه ی پیشووی له سه ر نیوه
 هه لگرت، دووایی نیوه له بریتی هله نسانان له شه ودا به و جوړه ی رابردو، نیوه نه وه ی ناسانه
 بو تان شتی له قورنان بخوین و، چه نتان بو گونجا هله نسن و بو شه و نو یژ به ناره زوی خوتان و
 پیوست نی به له سه رتان شه و نو یژ.

زانایان نه‌لین: سالتی یا زۆرتەر له سالتی شهو و نوێژ بهو جۆره‌ی باسکرا بوو پتویست بوو له سه‌ر پیغه‌مه‌ر و تۆمه‌تی، به‌م نایه‌تانه‌ی خواره‌وه به‌یه‌که‌جار پتویست بوونی هه‌لگیرا له‌سه‌ر جگه‌ی پیغه‌مه‌ر ﴿سَلَامٌ﴾ خودا فەرمووی:

﴿عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ خودا نه‌زانێ له‌مه‌ودوا هه‌ندێ له‌ ئیوه‌ نه‌خۆش نه‌که‌ون ناتوان هه‌لسن بۆ شهو و نوێژ، هه‌ندی تر تان نه‌پۆن به‌ ناو زه‌وی‌دا، بۆ کاروانی و بازرگانی، داوا کردن و په‌یدا کردنی خواره‌مه‌نی و هۆی ژیان و گۆزه‌رانتان، نه‌وانه‌یش پتویستی‌یان به‌ پشودان و خه‌وتنی شهو هه‌یه.

﴿وَآخَرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَرُوا مَا تَيْسَّرَ مِنْهُ﴾ وه هه‌ندێ تر له‌ ئیوه‌ جه‌نگ نه‌که‌ن له‌ رینگه‌ی ئایینی خودادا و بۆ په‌ره‌پێدانی ئایینی خودا و، بۆیان ناگۆنجی شهو نوێژ بکه‌ن، دووایی ئیوه‌ نه‌وه‌ی ئاسانه‌ بۆتان له‌ خویندنی قورئان و کردنی شهو نوێژ بیان که‌ن و پتویست بوونه‌که‌ی نه‌ماوه، نه‌گه‌ر بۆتان کرا وا چاکه‌ ئیوه‌ شهو نوێژ بکه‌ن.

خودای مه‌زن دوو جار رسته‌ی ﴿فَأَقْرَرُوا مَا تَيْسَّرَ﴾ فەرمووه، یه‌که‌میان له‌به‌ر هۆی نه‌زانینی کاته‌کانی شهو و پۆژ، دوو هه‌میان له‌به‌ر هۆی نه‌خۆشی و کاروان و جه‌نگ کردن.

﴿وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ وه ئیوه‌ بۆ له‌مه‌ودوا پێنج نوێژ بکه‌ن و پایه‌داری بکه‌ن و به‌هیچ جۆرێ نه‌کردیان بۆ نی‌یه، نه‌به‌ نه‌خۆشی و، نه‌ له‌ کاروان و نه‌ له‌ کاتی جه‌نگدا و، به‌هه‌ر جۆرێ بۆتان کرا پتویسته‌ بیان که‌ن و، زه‌ کاته‌کانتان بیه‌خشن به‌ هه‌ژاران، به‌ گۆڕه‌ی یاسای دیاری کرا و، ئیوه‌ دارایی خۆتان بیه‌خشن له‌ رینگه‌ چاکه‌کاندا، به‌ گۆڕه‌ی توانای خۆتان و، پتویست نی‌یه‌ له‌سه‌رتان. خودا له‌ قورئانی پیرۆزدا جه‌وت جار رسته‌ی ﴿وَاقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ دووایات کردووه‌ته‌وه.

﴿وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ وه هه‌رشتی ئیوه‌ی باوه‌ردار پێشی بکه‌ن بۆ سوودی خۆتان له‌هه‌ر چاکه‌یه‌ بێ، ئیوه‌ پاداشتی نه‌و چاکه‌یه‌تان دارایی بێ یا جگه‌ی دارایی، له‌ پۆژی دووایدا ده‌ستتان نه‌که‌وتیه‌وه‌ له‌ خزمه‌ت خودادا و، به‌ چاکه‌ر له‌وه‌ی لاتانه‌ و، به‌ گه‌وره‌ترین پاداشت و، له‌وه‌ی رای سپێن دووای خۆتان بۆتان بکه‌ن.

﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه ئیوه‌ داوای لی‌خۆشبوون له‌ خودا بکه‌ن بۆ گونا‌هه‌ کانتان. به‌ راستی خودا لی‌بوردنی زۆره‌ بۆ که‌سانی که‌مه‌ره‌خه‌می نه‌که‌ن له‌ فەرمانی خودا، میه‌ره‌بانه‌ بۆ که‌سانی په‌شیمان نه‌بیه‌وه‌ بۆ‌لای خودا.

بۆ زانین: ئەم سوره‌ته‌ یه‌که‌مین سووره‌ته‌، کۆتای‌یه‌که‌ی فەرماندانی سه‌ره‌تاییه‌که‌ی بگۆڕی بۆ لای فەرماندانی تر.

﴿ سوره تی نهلوده سیر ﴾

له مه ککه هاتوره ته خواره وه. هندی له زانایان نه لئن جگه له نایه تی (۵۶) له مه دینه هاتورنه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۵۶) نایه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

نمو (۱۰) نایه تانه ناماژه نه کهن بولای پېشه و رهوشی پېغمهر ﴿﴾ وه ک نیر دراوېکی راست بولای بوونه وهران، ناماژه ییش نه کهن بولای نه وې ناده میزاد له بهر دهم خودا یه کسان و، نه فدرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكْبَرُ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ نه ی که سی خوتت پېچاوه ته وه به بهرگی خوته وه: تو هله سه له جېگه ی خه وتندا و، به نیاز و هوشیاری ته واه و، دووایی تو ناده میزاد برسیته به هوی پهایمی خوته وه و له سزای خودا نه گهر باوه نه هین و، پهروه دگاری خوت به گه وړه دابنې و که سی تر جگه ی خودا به گه وړه نه یه ته پېش چاوت، دووایی بهرگ و پوښاک و جېگه وه ستانت پاک بکه وړه له پیس و پوڅلی و به ناوی پاک، به بې پاکي پوښاک و بهرگ نو پړه کانت دروست نی یه، هه وړه ها دهروونی خوت له بې باوه یی پاک بکه وړه وه.

﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ وه دووایی تو واز له هه موو شتی بهینه بیته هوی سزادان و، تو شتی مده خشه له ریگه ی ره زامه ندی خودا و له دهروونی خوتدا دابنې زورت به خشیوه، هه چهنده زور راسته تو چاکه ت زوره و، پیزی گه وړه بیت دراوه به سهر ناده میزاددا و، تو له بهر ره زامه ندی خودا نارام بگره له سهر باری گرانی پېغمه رابه تی.

ته فسیری زمانا کوپی

﴿فَإِذَا نَفَرَ فِي الْثَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمُئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ﴾ دووایی هدرکاتی له رۆژی دووایی دا فوو کرا به سورد، که شتیکه به وینهی شاخی گایه، به کهم جار ئیسرافیل فووی پندا نه کات، دووایی نهو رۆژه سخت و گرانه له سدر بئ باوه ران، ئاسان نی به له سهریان. هدرچهنده دووای تهنگانه خوشی پهیدا نه بی، به لام بۆ نهوان خوشی نایبیری و ئازاریان بهرده وامه هدا هدا تابه.

ناوه رۆکی نهو (۱۰) ئایه تانهی پشهوه، له وهزو هاتووه: کاتی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ به ران بهر به هیز و توانای راوه ستابوو، له هه مان کاتا خاوه نی دارایی و چهک نه بوو، جگهی باوه ری به تینی به خودا به نیازی پاکوه هیچ شتی به دهسته وه نه بوو له گه ل نهویشدا تووشی ئازاری زۆر بوو، بئ باوه ران ژن و منال و بهنده کانی خو یانیان هان نه دا درک و پیسی یان له ریگهی پیغمهردا دانهنا، زۆر جار ان پیسی یان نه ریژا به سهریا، به جوړی ئازاریان نه دا، به کئی لهوان میژره کهی داگرت و خستی به ملی و رایکیشا به توندی، به وهیشه وه وازیان لی نه هینا سوپا و چهکیان ناماده کرد له دژی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ له گه ل نهو هه مووه ئازاره دا ئارامی گرت له بهر فهرموودهی خودا له ئایه تی (۷) ی نه م سووره ته دا فهرمانی پندرابوو.

له بیرمان نه چی خودا له ئایه تی (۴) دا فهرمانی بئ دابوو به پاك و خاوتنی بهرگ و له شی، نهو پاك و خاوتنی به جیگهی سه ره رزی و پیشكهوتنه بۆ كۆمه لئی موسلمانان. به داخه وه نیمه گرنگی ناده یان به پاكی له ش و بهرگ و دهروون و، به پاكی ناو خانوو ریگه و كۆلان و جاده ی ناو گوند و شاره كاغان. زۆر جیگهی شایانه خودا لهو ئایه ته دا فهرمانی داوه به راگرتنی پاك و خاوتنی. نهو ته (بتهام) پرۆفیسۆری ئینگلیزی زۆر ستایشی ئایینی پرۆزی ئیسلامی کردوه له نامه کهی خو یا (أصول الشرائع) نه لئی به راستی پاك و خاوتنی راگرتن له ئایینی ئیسلامدا به زۆری لهو شتانه یه داوا له موسلمانان نه كا بۆلای بهرزبوونه وهی رهوشتی پاك و به رهو پیش نه رۆن نه گهر بهرده وامن له سه ره نهو فهرمانه ی پێیان دراوه به خاوتنی راگرتن به چاکترین راگرتن.

نهو ئایه تانه ی له ئایه تی (۱۱) وه دهست بئ نه کدن له وه وه هاتوون: سه ره که کانی قورپه ش نهوانه یان که دوژمنی سه ره سه ختی پیغمهر بوون، چه ند که سی بوون و له هه موویان گه وه تر که دژایه تی زۆری پیغمهریان نه کرد بریتی بوون له نه بوجه ل. نهو له هه ب. نهو سو فیان. وه لیدی کوری موغه ره، له ناو نهوانه شدا وه لید له هه موویان دارایی زۆر تر بوو، پله و پایه ی له هه موویان بهر زتر بوو، باخ و بیستانی فراوانی له مه ککه و تایف هه بوو، به ره میان له هاوین و زستاندا کۆتایی بئ نه نه هات، چوار پی و ئاژال و کاره کهر و دارایی و بهنده ی نه وهنده زۆر بوون نه نه هاته ژماره و، (۱۰) کوری هه بوو له لای دانه نیشتن، هه موویان خاوه نی پله و

پایه‌بوون، پیوستیان به کاروان و گه‌پان نه‌بوو، بۆ په‌یدا کردنی ژیان و گوزهران. نه‌و سه‌رۆکانه و نه‌وانه‌ی سه‌ربه‌وان بوون، ته‌نگه تاووبوون که نه‌یان یینی داواکاری‌یه‌که‌ی پیغه‌مه‌ر، وه‌رنه‌گیری له ناو زۆر که‌س له عه‌رده‌یه‌کان. ته‌ماشایان نه‌کرد کاتی حه‌ج کردن نزیکه و، پیغه‌مه‌ر کۆ نه‌بیته‌وه له گه‌ل نه‌و که‌سانه‌ی دین بۆ مه‌ککه، ئایینی خۆی به‌وان رانه‌گه‌یه‌نی. بۆ نه‌و مه‌به‌سته سه‌رۆکه‌کانی قوره‌یش کۆبوونه‌وه. ده‌ستیان کرد به راوێژ و پیلان دارشتن، چ شتی بکه‌ن له دژی پیغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾. بۆ نه‌وه‌ی ئایینه‌که‌ی پسوچ بکه‌نه‌وه، نه‌و که‌سانه‌ی دین بۆ مه‌ککه له پیغه‌مه‌ر وه‌ریان گێرن.

نه‌وه‌بوو یه‌کن له‌و کۆره‌دا هه‌ل‌سا به‌سه‌ری‌ج ووتی: موحه‌مه‌د شایه‌ره، که‌سی تری دووه‌میان هه‌ستا ووتی پۆشه‌ویژه، سێ هه‌میان هه‌ل‌سا ووتی: شیته، چواره‌میان ووتی: درۆزنه، وه‌لید دانیشتبوو به‌ بێ گفتوگۆ کردن، به‌ وه‌لیدیان ووت: نه‌ی عه‌بدو شه‌مس: بۆ ده‌نگ ناکه‌ی؟ له‌ وولامیاندا ووتی: له‌ محمه‌ده‌وه نه‌بیس‌م نامه‌یه نه‌خوینتی له‌ نامه‌ی ئاده‌میزاد و جنۆکه ناچتی، به‌ راستی پاراوی و شیرینی تیدا ده‌رنه‌که‌وئ، نه‌وه‌ی راستی‌بێ موحه‌مه‌د بۆر نادری، وه‌لید نه‌وانه‌ی ووتوو، دانیشتوان سه‌رگه‌ردانبوون و سه‌ریان سوڕما و، ووتیان: وه‌لید له‌ ئایینی باوباپیری خۆی وه‌رگه‌راوه.

قوره‌یشی‌یه‌کان به‌و بۆنه‌وه ووتیان: زۆر که‌س دوا‌ی ئایینی موحه‌مه‌د نه‌که‌وئ، وه‌لید تووره‌ بوو، کۆره‌که‌ی به‌جی‌هیش، دووایی قوره‌یشه‌کان خه‌فه‌تی زۆر دای‌گرتن، نه‌بوجه‌هلی برا‌ی ووتی: خه‌ف‌ت مه‌خۆن، من خۆم نه‌زام پیاویکی خاوه‌ن فیزه و خۆی به‌ گه‌وره‌ دائه‌نی، من نه‌رۆم و نه‌ی گێرمه‌وه بۆلاتان، ئاماژه‌یشمان بۆ نه‌کا چ کارئ له‌ دژی موحه‌مه‌د ساز بدرئ. نه‌بو جه‌هل چوو بۆلای کۆشکی وه‌لید، به‌ خه‌فه‌ته‌وه دانیشت وه‌لید به‌ نه‌بوجه‌هلی ووت: بۆ خه‌فه‌تباری، نه‌بوجه‌هل ویستی هه‌لیکیشی و هانی بدا و، ووتی: چۆن خه‌فه‌تبار نه‌م؟ نه‌وه‌یه قوره‌یشی‌یه‌کان. نه‌یانه‌وئ پاره و داراییت بۆ کۆبکه‌نه‌وه و نه‌لین: بۆیه تو نامه و به‌رنامه‌ی موحه‌مه‌د‌ت لاپه‌سه‌نده، هه‌تا پله و پایه‌ت بداتی و، دارایی و خواره‌مه‌نیت ده‌ست بکه‌وئ و، دووایی وه‌لید رقی هه‌ل‌سا و، ووتی: من پیوستم به‌ دارایی و پله‌و پایه‌ی موحه‌مه‌د نی‌یه، که‌واته هه‌سته با بجین بۆلای کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی قوره‌یشی‌یه‌کان، نه‌بو جه‌هل و وه‌لید چوونه‌وه بۆلایان و نه‌وانیش زۆر خۆش‌حالبون، وه‌لید ووتی: نه‌ی هۆزی قوره‌یش ئیوه نه‌تانه‌وئ بلین: موحه‌مه‌د شیته، ئایا ئیوه موحه‌مه‌دتان به‌ ترس‌نۆک زانیوه و بینوه؟ ئیوه نه‌لین موحه‌مه‌د شاعیره، ئایا ئیوه بینوتانه موحه‌مه‌د جارئ له‌ جاران تاکه‌ شیعری دابنی؟ ئیوه نه‌لین موحه‌مه‌د درۆزنه، ئایا ئیوه هه‌رگیز موحه‌مه‌دتان بینوه درۆ بکات؟ ئیوه نه‌لین موحه‌مه‌د پۆشه‌ویژه، ئایا ئیوه موحه‌مه‌دتان بینوه پۆشه‌ویژی؟

دوایی ههموویان به تیکرانی ووتیان: خودا نه زانی نه وانه له موحه مدهوه نه بیراون، دووایی ووتیان: نهی عهبدو شه مس، تو چ شتی دانه نئی نیمه بیکه دین له دژی موحه مده، وه لید به دریزی بیری کرده وه له پیلانی بلاوی بکهنده وه له ناو عه ره به کاند، له پاشانا وه لید پرووی گرژ بوو روومه تی تیک چوو، تهو بلی لووچی تیکهوت، ووتی: نهی دانیشتروان، به بیری من موحه مدهد جادو گهره، نه وه ته ژن و میرد له یه که نه بچری و، باوک و کور له یه که نه ترازی، دووایی قوره یشی به کان هاواریان کرد و ووتیان: مدرحه بابی له تو نهی عهبدو شه مس، دانیشتروان به خوشی یه وه چوونه دهره وه، نه وهی وه لید ووتبووی بلاویان کرده وه، نه یان ووت: موحه مدهد جادو گهره، بهو بونه وه پیغمهر تووشی خهفتت بوو به هوئی نهو بوختانه وه نهوان هدیان نه بهست، به خهفته وه چوویه وه بز جیگهی خوی، خودای مه زن دلخوشی دایه وه و فهرمووی:

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا أَنْتُمْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ عَلَيْنَا أُنَبِّئُهُمْ إِنَّهُمْ قَفَرُوا وَقَدَرُ ﴿١٨﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرُ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَاحِشٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيزداد الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾

﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا وَبَيْنَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ تَوَاز
له من و کەسێ بهێنه من به تهنها بهی دارایی و منال و یاریدەر درووستم کردوو، دارایی زۆر
و چەند کورم دابوو، له هه‌موو کۆر و کۆمه‌لێ ئاماده‌بوون له لای و، خۆی پێوه
هه‌له‌ کێشان و، دارایی و پله‌و پایدیان ته‌مه‌نی درێژ و گۆزه‌رانی خوشم بۆ راخستوو به‌ جوژی
راخستنی ژماره‌ی دارایی خۆی نه‌ه‌زانی.

﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا سَأَرْهَقُهُ صَغُودًا﴾ له پاشانا ئه‌و کەسه به‌ ئومیدی
ئه‌وه‌یه من دارایی و پله‌و پایه‌ی زۆرتر له‌وه‌ی داومه‌تی بۆ زۆرتر بکهم، من بۆی زۆر ناکهم و
ئه‌و کاره‌ی له‌ گه‌ل ناکهم، دووایی سامانی وه‌لید نه‌خته نه‌خته کهم بوویه‌وه و کورپه‌کانی بۆ نه‌ما
هه‌تا خۆی له‌ ناچوو. به‌ راستی ئه‌و کەسه دوژمنی تۆیه و، برۆی به‌ ئایه‌ته‌کانی نامه‌ی ئیمه
نی‌یه، دووایی من ئه‌و کەسه به‌ سزایه‌کی سه‌خت دانه‌پۆشم و به‌وه‌ی ئه‌و چێژم باریکی گران و
ناهه‌مووار له‌ رۆژی دووایدا. زانایان ئه‌لین: (صَغُودًا) کێوێکه له‌ دۆزه‌خدا.

﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ به‌ راستی ئه‌و کەسه بیر نه‌کرده‌وه له
ده‌روونی خۆیا و، دیاری و ئاماده‌ بکا کارێ له‌ دژی موحه‌مه‌د و بلاوی بکه‌نه‌وه به‌ ناو
دانیشتواندا، دووایی بی‌به‌ش بێ له‌ میهره‌بانی خودا چۆن بیرکی خرابی کرده‌وه به‌رانبه‌ر به
موحه‌مه‌د بکری، له‌ پاشانا بی‌به‌شیی له‌ به‌زه‌یی خودا چ بیرکی خرابی ئاماده‌کردبوو له‌ دژی
موحه‌مه‌د.

﴿ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ له‌ پاشانا ئه‌و کەسه ته‌ماشای دانیشتوانی
بێ‌باوه‌رانی قوربه‌یشی‌یه‌کانی کرد، هه‌تا بۆی ده‌رکه‌وێ تا چ ئه‌ندازه‌ی ئاماده‌ن بۆ پوچ
کرده‌وه‌ی قورئان. له‌ پاشانا رۆوی خۆی گرژکرد و، وه‌ک کەسێ بیر له‌ شتی بکاته‌وه، زۆرتر
رۆوی خۆی تێکدا، له‌ پاشانا وازی له‌ راستی و باوه‌ر هێنان هێنا، خۆی به‌ گه‌وره‌ دانا له‌ ئاستی
باوه‌ر هێنان.

﴿فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ دووایی ئه‌و کەسه ووتی: ئه‌و شته‌ی
موحه‌مه‌د ئه‌یلێ هه‌چ شتی نی‌یه مه‌گه‌ر جادوویه‌کی گێڕاوه‌یه‌وه موحه‌مه‌د فیری بووه له‌ جگه‌ی
خۆیه‌وه، هه‌چ شتی نی‌یه مه‌گه‌ر گفتوگۆی ئاده‌میزاد بۆ خۆی هه‌لبێزاردوووه، جادووگه‌ران فیری
ئه‌ویان کردوووه.

﴿سَأُصْلِيهِ سَقَرَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ لَوَاحَةً لِّلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ له
رۆژی دووایدا من ئه‌و کەسه ئه‌خه‌مه‌ دۆزه‌خ و، چ شتیکی سه‌رسوڕپه‌ره به‌ تۆی رایگه‌یه‌نی
سه‌قه‌ر چ شتیکه؟ هه‌چ شتی به‌ جی نایه‌لێ بکه‌وێته‌ ناوی و واز له‌ هه‌چ شتی نایه‌ری هه‌تا له
ناوی نه‌با، ناگری ئه‌و دۆزه‌خه‌ پێسی ئه‌و کەسه ره‌ش ئه‌کاته‌وه و، ئه‌یسوتی، به‌سه‌ر دۆزه‌خه‌وه

دانراوه نوزده فریشته، یا نوزده تاقم، کاروباری دۆزهخ ئهبدن به رپوه، بی فهرمانی خودا ناکهن، بهزه بی یان به کهسا نایهتهوه.

﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ وه ئیمه نهمان کردووه به پاسهوان و یاری ناگری دۆزهخ جگهی فریشته کان و، له ره گهزی ناده میزاد نین، هیچ شتی توانای به سه ریانا نیه جگهی خودا به ته نها، ئهوه فریشتانه توند و تیزن، به زه بیان به کهسا نایهتهوه، دوست و خزمی کهس نین.

پرسیار: مه بهست له باسی ژمارهی پاسهوانانی دۆزهخ بهو ئه نده زه به چ شتی که بهو ته جینگهی گالتهی بی باوه ران و، کردنه وهی دهر گای له ریگه لادانی بی باوه ران؟ وه لام: ﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئیمه ژمارهی ئهوه فریشتانه مان دانه ناوه به نوزده کهسیا به نوزده تاقم بو هیچ مه بهستی مه گهر بو تاقی کردنه وهی کهسانیکی ئهوتو باوه ریان نه هیتاوه، دهر بکهوئ بو دانیشتهوان که بی باوه ران گالته به کهمی ئهوه ژماره به ئه کهن و، گالته به قورئان و به موحه مده ئه کهن. ئهوه بوو کاتی ئهوه نایهته هاته خوا ره وه، ئهوه جههل به قوره یشی به کانی ووت: دایکنا بو ئیوه نه میتی و بو تان بگرین بیستومه کوری ئهوه که بشه، یانی موحه مده، ههوالی داوه به ئیوه که پاسهوانانی دۆزهخ نوزده نه فهرن. ئیوه بهم ژماره زوره وه، بهم پالتهوانی یهوه ههتانه، ناتوان ده کهستان ههله ته تی یان بهدنی و ئهوه فریشتانه پهک بجهن، دووایی ئهبولته وهی کوری که لده ووتی: (۱۰) کهسیان به لای راستمه وه و، نۆ کهسیان به لای چهپم نه گرم و ئیو بجهن بو به دهشت.

﴿لَيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ئهوه ژماره به له بهر ئهوه به کهسانیکی ئهوتو نامه یان پی به خشراوه باوه ری بیگومان پهیدا بکدن به پیغه مه رایه تی موحه مده و به راستی قورئان کاتی بو یان دهر کهوت، نامه کانی ئهوان بهو جو ره به قورئان ئه یلی:

﴿وَيَذَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بو ئهوه یش کهسانیکی ئهوتو باوه ریان هیتاوه، باوه ره یانیان زور تربیی و، کهسانیکی ئهوتو نامه یان پی به خشراوه، وهک عهبدولای کوری سه لام و هاوړیکانی و، باوه رداران گومانیان نه میتی به راستی قورئان.

﴿وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ وه له بهر ئهوه یش کهسانیکی ئهوتو نه خو شی و دوو روویی له دل یان به و، بی باوه ران بلین: خودا مه بهستی بهو وینه چ شتی که ئه یلی: پاسهوانی دۆزهخ نوزده نه فهرن؟

﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ هدر بهو جو ره ی تاقمی له ریگهی راست لایانداوه له باره ی ژماره ی نوزده نه فهر و، تاقمی تر باوه ریان هیتاوه، هدر بهو جو ره خودا له ریگهی راست لانه دا ههر که سی ناره زوی بکا و، ریگهی راست شاره زای که سی ئهکا ناره زوی بهه رموی.

﴿وَمَا يَغْلَمْ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا يَكُنْ إِلَّا ذِكْرًا لِلْبَشَرِ﴾ وه به نندازهی سوپای پدروهدگاری
تو نازانی مه گهر هدر پدروهدگار، سوپای پدروهدگاری تو هدر به تنها بریتی نی به له نژده
نه فدر له پاسهوانانی دوزهخ و جگهی پاسهوانان. به لکو هه موو بوومه لهرزه و لافاو و جگهی
نهون، به گیاندارانی کیوی و جر و جانهور و بالنده و با و بوومه لهرزه و لافاو و جگهی
نهوانیش و، دوزهخ و باسکردنی دوزهخ، بو نهویه ناموزگاری ناده میزادی پی بکری و، به
دوزهخ بیانرسینی، بو نهویه ته می وهر بگرن.

کَلَّا

وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى
الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ
عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ مَسَلَكَكُمْ فِي سِقَرٍ ﴿٤١﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنْ
الْمُصَلِّينَ ﴿٤٢﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٣﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْحَاطِطِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٥﴾ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٦﴾
فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفِيعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٧﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٨﴾
كَانَهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٤٩﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥٠﴾ بَلْ يَرِيدُ
كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوَفَّىٰ صُحُفًا مُنْشَرَةً ﴿٥١﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
الْآخِرَةَ ﴿٥٢﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٣﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٤﴾
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَىٰ وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ ﴿٥٥﴾

﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرَ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ﴾ زور راسته بی باوهران
ناموزگاری وهر ناگرن و بیر ناکه نهوه، به گومانی نهوان نابی بتوان به سهر پاسهوانانی دوزهخدا
سهر بکهون، سویند نهخوم به مانگ و به سودی زوری و، به شهو نهروا و کاتی نهروا و تاریکی
نامینی و به بیانی کاتی هه لیدی رووناکی پهخش نه کاتهوه. به راستی دوزهخ په کیکه له
گهورهترین بهلا و سزا.

﴿ تَلِيْرًا الْمُبَشِّرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴾ ناگری دوزه خ ترسینه ره بۆ ناده میزاد، له بۆ کهسی له ئیوه ناره زوی هدی که بهر و پیش بر و بۆلای چاکه و، وهرگری بۆخوی، یا بۆ کهسی دووای بکهوی له چاکه و، بهرهو خراپه کردن بر و، خوتان سهر به ستن و نازادن له هه لبراردنی چاکه و خراپه.

﴿ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ فِي جَنّٰتٍ ﴾ ههموو کهسی له گره وهی شتیکا کرد و ویه تی گیراوه به فدرمانی خودا و گیر و دهی کرده و ی خوی ته تی مه گهر نه و کهسه نامه ی کرداریان دراوه به دهستی راستیانه وه، به نیازی پاکه وه باوه ریان هیئاوه و، کرده وهی چاکیان کرده وه، نه و کهسانه بهر له نه کرین و له بهه شتان.

﴿ يَتَسَاءَلُوْنَ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمَسْكِيْنَ ﴾ نه و کهسانه ی له بهه شتان هه ندیکیان پرسیار له هه ندی تریان نه کهن له باره ی نه و تاوانبارانه له جیهاندا ئیمه نه و بهری نازارمان نه حیشت به دهستیانه وه، له چ جیگه به کن؟ خودا نه فدرموی له دوزه خدان، به تاوانباران نه بیتر ی: چ شتی ئیوه ی خسته ناو دوزه خ؟ تاوانباران به خه فته وه نه لین: ئیمه له جیهاندا نوێژمان نه نه کرد، هه تا نوێژ ئیمه بگێر یته وه له خراپه و، خوارده مه نیمان نه نه به خشی به هه ژاران.

﴿ وَكُنَّا نَحْوُكُمْ مَعَ الْخَاطِئِيْنَ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّيْنِ حَتّٰی اَتَانَا الْيَقِيْنُ ﴾ وه ئیمه تی که لاوی نه وانه مان نه کرد خاوه نی کاری پوچ بوون، هاوه شیمان نه کردن له در و و بوختاندا و، رۆزی پاداشتمان به در و نه خسته وه و، بر و امان به بوونی نه بوو، هه تا مردن هات بۆلای ئیمه و مردین، گوماغان له هاتی نه و رۆژه نه ما.

﴿ فَمَا تَفْعَلُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ﴾ دووایی سوود نابه خشی به و تاوانبارانه پارانه وهی پیاو چاکان له پیغه مهران و جگه ی پیغه مهران، چونکه پارانه وهی نه وان تاییه ته بۆ باوه رداران.

﴿ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَفِيْرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴾ دووایی چ شتیکه بۆ نه و تاوانبارانه وازیان هیئاوه له نامۆژ گاری کردن و رانه کهن له دهستی، نه و تاوانبارانه وینه ی کهری کتوبن، رابه کن له دهستی شیر و راوچی.

﴿ نَبَلْ يُرِيْدُ كُلُّ اِمْرٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُؤْتٰی صُحُفًا مُّنْشَرَةً ﴾ به لکو ههموو به کتی له تاوانباران نه یانه و ی نامه به کی کراوه ی نه پیچراوه یان بدریتی و خزیان چاویان پی بکه و ی و بزیان بخوێر یته وه. نه و ئایه ته له وه هاتوه، قور هیشی به کان نه یان ووت به پیغه مه ره کانی ئیمه کاتی باوه رت پی نه هیتن، بۆ هه ره که له ئیمه نامه به بیته خواره وه بلتی: بۆ فلان کهسی فلان کهس، تۆ باوه ر به موحه مه د بهیته.

﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكِّرْهُ﴾ بیگومان نهو جوره نامانه نایه ن بولای نهوان. بهلکو بویه نهوان داوی نهو جوره نامانه نهکن له رۆزی دووایی ناترسن، بیگومان به راستی قورئان نامۆزگاری خودایه بولای بنده کانی خوی، دووایی ههرکهسی ئارهزوی ههیه باسی بکا و سوودی لی وهربگری به فرمانه کانی و به نامۆزگاری به کانی، قورئان گفتوگوی جادوگر و شایه رنی به.

﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ وه تاوانباران باس له قورئان ناکه و نامۆزگاری وه ناگرن مه گر خودا ئارهزوی نامۆزگاری وه گرتن بکا، ههر خودا شایسته ی نهویه بنده کانی خوی بیاریزی له سزا و، ههر خودا خاوه نی لی خوشبوونه له بنده کانی خوی.

پر سیار: خودای مهزن فهرمووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكِّرْهُ﴾ نهویش نهوه نه گه یه نی ئاده میزاد سهر به سته، جاری دووهم نه فهرمووی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ نه مهیش وا نه گه یه نی ئاده میزاد سهر به سته نی به؟

وه لام: جاری به کهم مه به سته نهویه: خودا واز له ئاده میزاد نه هیتی و، خوی سهر به سته بو باوه رهیتان و باوه نه هیتان. مه به سته له جاری دووهم نهویه نه گر خودا وویستی ئاده میزاد به کیکیان بکا نه بی بکری.

﴿ سوره تی نه لقیامه ﴾

له مه ککه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۴۰) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝ أَيْحَسِبُ
الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝ بَلَى قَدَرِينَ عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ۝ بَلَى
يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ فَإِذَا رَقَّ الْبَصَرُ ۝
وَحُشِفَ الْقَمَرُ ۝ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْمَفْرُجِ ۝ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝ يُدْعَوُ الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝ بَلَى الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝ وَلَوْ أَلْقَى
مَعَادِيرَهُ ۝ لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقَرَأَهُ ۝ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحَ قُرْءَانُهُ ۝ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا مَبِإَهُ ۝

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿ لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴾ من به راستی سویند ئه خۆم به رۆژی دووایی، به رۆژی ئاده میزاده کان له گۆره کانیان دینه ده ری و، سویند ئه خۆم به و که سه ی سه رزه نشتی خۆی ئه کا له سه ر ئه و گونا هانه ی کردوویه تی و، له سه ر ئه وه ی که مه تر خه می کردووه له په رستی خودا دا و، هه ست به په شیمان بوونه وه ئه کا و، خه فته ئه خوات له سه ر ته مه لئێ خۆی بۆ نه کردنی چاکه ی زۆر.

زۆریه ی هه ره زۆری زانایان پیتی (لا) له رسته ی ﴿ لَا أَقْسِمُ ﴾ له هه ردوو نایه ته که دا به زیاده ئه ژمیر و، هه تراوه بۆ په و کردنی سوینده که، هه ندئێ له زانایان ئه لئین: پیتی (لا) بۆ نه فییه و زیاد نیه، چونکه ئه و مه به ستانه، ئه وه نده ناشکران پێوستی یان به سویند خواردن نی یه، هه ندئێ تر له زانایان ئه لئین: پیتی (لا) له نایه تی یه که مه دا زیاده، له نایه تی دووه مه دا بۆ نه فی یه، چونکه نه فسی وا هه به باوه ری به خودا نی یه. که واته شایسته ی ئه وه نی یه سویندی بۆ بخوړی.

ته فسیری زمانا کۆبی

بەهەر جۆری بێ، وولامی سوێندەکان ناوی نەبراو، یانێ بە راستی من سوێند ئەخۆم: بە
 رۆژی دووایی و، بەو کەسە لۆمەدی خۆی ئەکا، ئیوە دوای مردنتان زیندوو ئەکرێتەووە لە
 رۆژی دووایدا.

﴿أَيُخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ﴾ ئایا ئادەمیزادی
 بێ باوەر گومان ئەبا ئیمە ئێسکەکانی کۆ ناکەینەو، دووای رزان و پارچە پارچە بوونیان؟ بەئێ:
 ئیمە ئەو ئێسکانە کۆ ئەکەینەو، توانامان بەسەریا هەیه کە ئیمە کۆبکەینەو بەنجەکانی، بە
 هەموو ئێسک و دەمارە بجوو کەکانی بەنجەکانیەو. هەریە کەیان لە جیگەیی خۆیان دابنێتەو،
 ئەبێ بزانی ئێسکی بەنجەیی هەردوو دەست ژمارەیان (٣٠) ئێسکە و، ژمارەیی ئێسکی هەردوو
 بێ (٢٨) ئێسکن.

باسکردنی بەنجەکانی بە تاییەتی لە ناو هەموو ئەندامەکانی ئادەمیزاددا، ئاماژە بۆ ئەو کە
 نیشاندەیی بەنجەکانی هەموو کەسێ لە ئادەمیزاد، لە درووست بوونیانەو هەتا مردنیان لە یەك
 جیاوازن لە گەڵ یەكتری، چال و چۆلی هێلی بەنجەکان لە یەكتری ناچن، بۆیە بۆ هەندێ کاری
 پێویست وێنەیی بەنجەکان ئەگرن. هەروەها سوودی بەنجەکان نایەنە ژمارە، وەك نووسین و
 راکیشان وەرگرتن و شتی تر.

﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ﴾ بەلكو ئادەمیزادی تاوانبار ئەیهوئ
 درێژەدا بە گوناھ و تاوانی خۆی هەتا کوتایی تەمەنی، خراپە پیش خۆی ئەخا و پەشیمان
 بوونەو دوو ئەخا، بۆیە ئەپرسی چ کاتی رۆژی دووایی پەیدا ئەبێ. هۆی هاتنە خوارەووی ئەو
 ئایەتە ئەووەبوو: (عەدی کورێ رەبیعە) لای پێغمەدر دانیشتبو بە پێغمەسەری ووت باسی: رۆژی
 دووایم بۆ بکە، پێغمەدر ﴿ﷺ﴾ باسی هاتنی رۆژی دووایی بۆ کرد، عەدی ووتی: سوێندم بە
 خودا ئەگەر بە چاوی خۆم ببینم بروای بێ ناکەم، چۆن ئەگونجی ئەم ئێسکانە کۆ بکریتەو؟

﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ﴾
 دووایی خودا وولامی ئەو پیاو تاوانبارە ئەداتەو و ئەفەرموئ: کاتی چاو تێك چوو و
 سەرگەردان بوو هیچ شتیکی نەبینی و، مانگ رووناکی نەما و، خۆر و مانگ دایان لە یەكتری
 و جیهان کاول بوو، پەپەر و دەستووری نەما. ئادەمیزاد ئەو رۆژە ئەئێ: لە چ رێگەیه کەو
 راکردن پەیدا ئەبێ؟ ئەم رۆژە زۆر ترسناکە.

﴿كَلَّا لَا وَزَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ نَبَأُ الْإِنْسَانِ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ هیچ پەناگا و
 رێگەیی هەلەهاتن نییە، لەو رۆژەدا هەر بۆلای پەروەگاری تۆ جیگەیی گەرانەو و پەنا هەیه،
 بۆلای بەهەشت یا بۆلای دۆزەخ پەنای تر نییە، لەو رۆژەدا هەوال ئەدری بە ئادەمیزاد بە شتی
 لە پیشا کردوویەتی لە کاری چاك و خراپ و، بە شتی وازی لێهێناووە لەو شتانەیی پێویست
 کرابوون لە سەری.

﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ﴾ بەلکو بە راستی ئادەمیزاد ئاگادارە و ئەزانی بە شتی کردوویەتی و بە شتی نەدی کردوو، پێویستی بەوەنییە کەس هەوایی پێیدا بەو شتانه، هەرچەندە چەندین بروییانوو بۆ خۆی بێتێتەو. ئەندامەکانی هەموویان شایەت ئەدەن لەسەر کردارەکانی.

پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ لەسەر هاتنی سروش بۆلای لە سەرەتاو، بەهۆی جەرەئێلەو، زۆری پەلە نەکرد بۆ وەرگرانی پەيام و سروش و لەبەرکردنی دەم و زمانی خۆی ئەخستە پەلە بۆ وەرگرانی، نەوێک شتیکی لەکیس بجێ، خودای خاوەن میهرەبان ووتی:

﴿لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَفْجَلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ تۆ بۆ خویندنی قورئان زمانت مەجوێتێت؛ لەبەر ئەوەی پەلە بکە بۆ لەبەرکردنی قورئان و، دووپات بکەیتەو شتی جەرەئیل نەهێنی بۆلای تۆ، لە ترسی ئەوەی هەندیکت بۆ لەبەر نەکری. بە راستی لەسەر ئێمەیه کۆکردنەوی ئەو قورئانە لە دلی تۆدا و، دانانی خویندنی قورئان لەسەر زمانی تۆدا.

﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنشَأَ قُرْآنَهُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ دووایی کاتی ئێمە بەهۆی زمانی جەرەئێلەو قورئانمان خویندەو بەسەر تۆدا و، کۆتایی پێهات، دوایی تۆ دەست بکە بە خویندەو قورئان و، مەترسە ئەو قورئانەت لە بیر ناچیتەو، لە پاشانا لەسەر ئێمەیه روونکردنەوی مانا و فەرمان و مەبەستەکانی.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ لَهَا رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنْهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْفَتَىٰ
السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صِلَىٰ
﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوَلَمْ لَكَ
فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُنْ نَاطِقًا مِّن مَّيِّ يَتَنَبَّىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ فَخْلَقٍ فُسْوَىٰ ﴿٣٨﴾ فَعَجَلَ مِنْهُ
الرَّوْحَيْنِ الذِّكْرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدَرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ زۆر راستە ئێوە ئادەمیزاد جیهانی براوەتان خوێش ئەوی و، کار بۆ ئارەزووی جیهان ئەکەن و، واز لە دواڕۆژی نەبراوێ دێن و، ئێشی بۆ ناکەن کە سوودی تێدا یە بۆ خۆتان.

﴿وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ لە رۆژی دووایدا چەن پروومەتی هەن جوان و نەرم و خۆشحال، تەماشای پەرودەگاری خۆیان ئەکەن بە چاوی سەر، بەبێ دانانی ماوەیە بۆ ئەو تەماشایە و بەبێ جۆزێتی و دیاری کردنی لایەک، ئەو کەسانە بریتین لە پیغمەران و پیاوچاکان و دوستانێ خۆدا و باوەرداران.

هەندێ لە زانایان ئەلین: خۆدا لە هەردوو جیهاندا بە چاوی سەر نابینرێ، ووشەی ﴿ناطرَةٌ﴾ بەلای ئەوانەوه بە مانا چاوەروانکردنی فەرمان و پاداشتی پەرودەگارن و، وولامی ئەو زانایانەیان داوەتەوه بەوهی کە مادی ﴿نَاطِرَةٌ﴾ لە گەڵ پیتی ﴿إِلَىٰ﴾ بە مانا تەماشاکردنە، بە پیتی پیتی ﴿إِلَىٰ﴾ بە مانا چاوەروان کردنە ﴿نَاطِرَةٌ﴾ (نظر الی شیء) ﴿نَاطِرَةٌ﴾ زۆر جیاوازن، هەروەها بێنی خۆدا شتیکی گونجاوه بە گۆڕەوی ئەقل و خراپدیه روونادا، بەبێ دیاری کردنی ماوه لە نێوان تەماشاکەران و خۆدای مەزندا.

﴿وَجُودَ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ تَنْظُرُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ وە چەندین پروومەت هەن لە رۆژی دووایدا ڕەشە و گرژ هەلگەراوه و خەفەتبار، گومان ئەبەن کە ئەکرێ لەگەڵ ئەوان کاریکی نالەباری وا پشتیان بشکێنێ، ئەو کەسانە بریتین لە بێ باوەران و دوژمنانی خۆدای مەزن.

﴿كُلًّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِي وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ راست و بێگومانە: ئەو تاوانبار: تۆ واز لە تاوان و جیهانی کەم دەوام بەیتە، بیر لەو لەو مردنە بکەرەوه و کە خۆشی و ئاوات ئەکوژی، کاتی گیان ئەگاتە قورگ و نزیکە لە لەش دەرچێ و، ئەو کاتە لە دواي دەستەلات نەمان لە لایەن خێزانە کەتانهوه ئەبێژرێ، ئایا نوشتەنوسێ نیه نوشتەیهکی بۆ بنووسن یا پزیشکی نیه دەرمانیکی بداتی، بروای بێگومان پەیدا ئەکا، بە راستی لە جیهان جوێ ئەبێتەوه و، نوشتە و دەرمان سودێ بە تۆ نابەخشن.

﴿وَالْتَفَتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ وەرانیکی ئەو کەسە لە گیاندا نایە ئەلکی بە ڕانە کە تریهوه و، توانای جولانەنیانی نیه لەبەر سەختی ئەو کاتە و دەردی گرانی، ئەو کەسە لەو رۆژەدا ڕەوانە لای فەرمانی پەرودەگاری تۆ ئەکرێ، یا بۆلای بەهەشت یا بۆلای دۆزەخ.

﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى﴾ دووایی ئەو تاوانبارە بروای بە پیغمەمر و بە قورئان نەهیناوه و، زە کاتی دارایی خۆی نەداوه، نوێژی نەکرد و، بەلام قورئان و پیغمەمری بە درۆخستوونەتەوه و، وازی لە باوەرەهێنان نەهیناوه، لە پاشانا ئەروێشتەوه بۆلای خێزانە کە بە فیز و بە دەمارەوه و، خۆی بە گەورە ئەزانی.

﴿أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾ هاوار و نەمان بۆ تۆ ئەو تاوانبار، دووایی هاوار بۆ تۆ، لە پاشانا هاوار و سزای سەخت بۆ تۆ، دووایی هاوار و نەمان بۆ تۆ، چونکە باوەرێت بە زیندوو بوونەوه نەبووه.

﴿أَيُخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ نایا ناده میزاد گومانی وایه که وازی لی نه هتیری به بی نه وهی داوای کردنی هیچ کاریکی لی بکری و، زیندوو ناکریته وه و، پاداشتی کاره کانی وه رناگری.

﴿الَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى﴾ نایا نهو ناده میزاده دلزیی ناوی بیژلیکراوه نه بووه له تروی پیاویکه نه ریژرایه ناو مندالدانی ژنیکه وه، له پاشانا بووه به پارچه به خوینی رهق، دووایی دروستی کرده، دواتر کردوویه تی به ناده میزادیکی ریک و پیک و نه ندانه کانی شیایو یه کتری بوون.

﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ دووایی خودا لهو ناده میزاده دوو تا قم مندال، نیر و می دروست کردوه.

﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَى﴾ نایا نهو که سدی نهو ناده میزاده ی بهو جورانه دروست کردوه توانای نی به که مردووان زیدوو بکاته وه؟ بیگومان توانای هیه و، ناسانه لای نهو.

﴿﴾ سوره‌تی ئه‌لئینسان ﴿﴾

له‌ مه‌ککه‌ هاتووته‌ خواره‌وه‌. هه‌ندئ له‌ زانایان ئه‌لئین جگه‌ ﴿﴾ وَلَا تُطِغْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ
كُفُورًا ﴿﴾ که‌ له‌ مه‌ککه‌ هاتووته‌ خواره‌وه‌، ئه‌وه‌ کانی تری له‌ مه‌دینه‌ هاتووته‌ خواره‌وه‌. هه‌ندئ
له‌ زانایان ئه‌لئین: له‌ نایه‌تی (۳۳) هه‌تا کۆتایی سوره‌ته‌ که‌ له‌ مه‌ککه‌ هاتووته‌ خواره‌وه‌،
ئه‌وه‌ کانی تری له‌ مه‌دینه‌ هاتووته‌ خواره‌وه‌. ژماره‌ی نایه‌ته‌ کانی (۳۱) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلْنَا وُسْعَهُمُ ﴿٤﴾ إِنَّا
أَلْبَسْنَاهُمْ ثِيَابًا شَرْبُوتٍ مِّنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾
عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

﴿﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾

به‌ ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

خودای مه‌زن له‌ زۆر جینگه‌ی قورئاندا ڕوونی کردووته‌وه‌ که‌ ئاده‌میزادی چۆن درووست
کردوو، هه‌ر له‌ یه‌که‌م جاره‌ و که‌ دڵۆبی ئاو بووه‌ و، باسی به‌سه‌ره‌اتی ئاده‌میزادی کردوو،
دروای له‌ دایکبوونی هه‌تا ڕۆژی دووایی و زیندوو بوونه‌وه‌ی و، چوونی بۆ به‌هه‌شت یا بۆلای
دۆزه‌خ، لهم‌ سوره‌ته‌دا باسی ئه‌وه‌ ئه‌فهرموی، ئاده‌میزاد به‌ر له‌وه‌ی په‌یدا بووبی چۆن بووه‌، چ
شتی بووه‌؟ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی بووه‌ به‌ دڵۆبی ئاو. دوا‌ی ئه‌وه‌یش به‌ره‌به‌ره‌ چ شتیکی لی په‌یدا نه‌بی
و چی به‌سه‌ردی و ئه‌فهرموی:

﴿﴾ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿﴾ به‌ راستی ڕابردوو به‌سه‌ر ئاده‌مدا
چهند به‌شیکی دیاری له‌ کاتیکی وادا کۆتایی بی نایه‌، ئه‌و ئاده‌مه‌ شتیکی وانه‌بوو باسی کرابی
و، ئه‌نه‌ناسرا و نه‌ ئه‌زانرا و چ شتیکه‌، مه‌به‌ست له‌ودا چی‌یه‌ و، به‌ زۆر شتی جیاوا‌ز ناوی
ئه‌برا، زانایان ئه‌لئین: ئاده‌م (۴۰) سا‌ل خۆل بووه‌، (۴۰) سا‌ل قورپکی ره‌شی بۆگه‌ن بووه‌،

ته‌فسیری زمانا‌کۆبی

(٤٠) سَالِ خَوْلِيكِ رَهَقِ بُووه، به وینهی گوزیه کی سوورکراوهن درووستبوونی ئادهم به (١٢٠) سَالِ كُوتَايِي بِيْ هَات. به لَام ئادهمیزاد بهم جوړهی ئیستانیان، یه کهم جار دلۆبې ئاو بوه له پشتی باوکیا، دووایی چووه ته ئاو مندالدان بوه به پارچه یه خوینی رَهَق، دواتر بوه به پارچه یه گوشت که چووه به سهر ئیسکدا، دووایی له دایک بوه و، بوه بهم ئادهمیزاده جوان و رِيْک و بِيْکِه. زانایان تِلْکِن: ئادهمیزاد له سهر رووی زهوی دا پیدابوه له ماوهی پَنج ههزار ملیون سَال له مه وهر و، هه موو شتیکیش ههر خودا ئه یزانی.

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ﴾ به راستی ئیمه ئادهمیزادمان درووستکردوه له دلۆبې ئاوی ژن و پیاو، تیکه لاه به یه کتری ئه بن، ره گهزی زوړ جیاوازیان لی پیدایه ئه بی، ئیمه ئه مانه وی تاقیان بکهینه وه، له گرانی و هه رزانی دا، له به جیهیانی فرمانه کانی ئیمه دا. ئه و فهرمووده ی خودایه ئامازه بو ئه وه ئه کا که ئادهمیزاد له ره گهزی خاکه وه گوێزراوه ته وه بۆلای ره گهزی ئاو، له ئاوی پیاو و ژن چهن ئادهمیزادی جیاوازیان لی پیدایه ئه بی له هه موو روویک ه وه له لایهن ره وشت و ره نگ و ئه قل و زانست و له ش و بالایانه وه. یه کهم جار بی بیر و هوش و به راوردن.

﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ دووایی ئه و شتانه ی باسکران ئیمه ئه و ئادهمیزاده ئه کهن به که سیک ی ئه و تو بتوانی هه موو شتی بیستی، هه موو شتی بیینی و، بیانزانی و به کاریان بهیئتی بوخوی، ئه و ئایه ته ئامازه بو ئه وه ئه کا دووای چهن روژی له مناللدانی دایکیا گیان ئه کرئ به به ریا، له تاریکی مناللدانه وه بۆلای رووناکی جیهان ئه گوێزریته و ئه بی به ئادهمیزادیکی ته وای خواهن گوژ و هوش و خواهن ئه قل.

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ به راستی ئیمه ریگه ی راست و پوچمان روون کردوه ته وه بو ئادهمیزاد، دوایی ئه و ئادهمیزاده سوپاسی خودا ئه کا له سهر ئه وه ی ریگه ی راستم بو روون کردوه ته وه و، باوه ر به ئیمه ئه هیئتی و به ته نها ئیمه ئه به رستی، یا سوپاسی ئیمه ناکاوی فرمانی ئیمه ئه کا و باوه ر نایه ری. ئه و ئایه ته ئامازه یه بو ئه وه ی ئادهمیزاد له ره گهزی ئازه لیه وه ئه گوړی بۆلای ژبانی ئادهمیزادیکی خواهن ئه قل و خواهن بیر.

﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ به راستی ئیمه ئاماده مان کردوه بو بی باوه ران چهن پیونی بو پیکانیان چهن زهنجیری بو ده ستیان و ئاگری دۆزه خ بو سوتاندنی له شیان.

بوونه وهران هه یانه ووشک و بی گیان وهك خاك و به رد، هه یانه خواهن هه ستن و گه شه ئه کهن و خواهنی زانست نین وهك رووهك و دره خت. هه یانه خواهنی گیان و گه شه و زانست وهك ئادهمیزاد. که واته ئادهمیزاد هاو به شه له گهل هه موو بوونه وهران و، له هه موویان جوئی ئه بیته وه به ئه قل و زانست، به وه به رپرسارن بو تو شبوونی سزا، وهك خودا له و ئایه ته دا فهرمووی، بو وه رگرتنی پاداشتی چاک وهك خودا ئه فهرموئی:

ته فسیری زمناکوی

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ به راستی پیاوچاكان و راستگويان و خودا پدريستان مدي له به دهشتا له ناو پدريداخيكي شوشه دا نه خو نه وه، نهو شته ي تيكه لاوي نهو مديه نه كرى ناوي كافوره، كافور بريتي به له سدر جاوه ي ناوي، لهو ناوه نه خو نه وه به نده ي دوستاني خودا، نه يدين بولا ي خانوو كو شك و جيگه كاني خويان به برديكي ناسان و بي نازار به بي دولچه و سه تل، ناوي كافور سارده و تامي خوشه و بوني پاكه و، مدي به دهشت بي نازار و بي سدر ئيشه يه، به دزي مدي له جيهاندا.

يُوفُونَ بِالْأَذْرِ وَيَخَافُونَ

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾ إِنَّا خَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَدْتَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَتْهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَيْنَهُم بِمَا صَبَرُوا أَجَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِغَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نِعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُودٌ خَضِرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّو أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

دواي نهوي خوداي مديزن نامرهي فدرموو بولا ي هندنئ شت ناماده ي كردووه بو پياوچاكان له مودووا، نه فدرموئ نه پياوچاكانه شايسته ن بو نهوي نهو شانديان له گدل بكرئ له بدر نه ماندي دووايي:

﴿يُوفُونَ بِالْأَذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ نهو پياوچاكانه جي به جي نه كهن نهو شاندي خودا پيويستي كردووه له سدر يان: وهك نويز و زه كات و پرزوو و حج و عه مره

جگه‌ی نه‌وانیش و، نه‌ترسین له رۆژی سزای نه‌و رۆژه زۆر سه‌خته و بلاو نه‌بێته‌وه به‌هه‌مو لایه‌کا و درێژ خایه‌نه.

بۆ زانین: (نذر) بریتی‌یه له شتی به‌گۆڕه‌ی یاسا پێویست نه‌کراوه له‌سەر ئاده‌میزاد. به‌لام خۆیان له‌سەر خۆیانی پێویست نه‌کەن. به‌و جوۆره‌ی نه‌یلێن: بۆ خودایی له‌سەر من: چاکه‌یه‌ با نوێژی یا رۆژویی یا چه‌جی بکه‌م، کردنیان نه‌به‌ستی به‌کاریکه‌وه: یانی نه‌لی: نه‌گه‌ر نه‌و نه‌خۆشه‌م چاک بۆیه‌وه پێویستی له‌سەرم فلان شت بکه‌م، دووایی نه‌بی نه‌و شته‌ بکات.

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ وه نه‌و پیاوچاكانه‌ خواره‌مه‌نی و هه‌موو شتی كه‌ زۆر گرنگه‌ لایان و له‌ سه‌ره‌رای نه‌و خواره‌مه‌نی‌یه‌ لایان خۆشه‌ و كه‌میشه، نه‌یه‌خشن به‌هه‌زاران و به‌هه‌تیوه‌كان و به‌ دیله‌كان، هه‌ر له‌سەر خۆشه‌ویستی خودا. یاسای ئیسلام پێشكه‌وتووترینی هه‌موو یاسا و هه‌موو بیر و باوه‌ڕیکه‌، له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه یاسای نه‌ته‌وه‌یه‌كگرتووه‌كان بۆ ده‌ست گیرۆی کردنی داماوان و لی‌قه‌وماوان، به‌ تایه‌تی دیله‌کانی جه‌نگ و، بۆ پاراستنی مافی مرۆف.

﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه‌و پیاوچاكانه‌ نه‌لێن: به‌ راستی ئێمه‌ خواره‌مه‌نی نه‌ده‌ین به‌ ئێوه‌ له‌سەر پاداشت و ره‌زامه‌ندی خودا به‌ ته‌نها، داوای پاداشت و سوپاس له‌ ئێوه‌ ناکه‌ین و نامانه‌وی پاداشتمان به‌ده‌نه‌وه و سوپاسمان بکه‌ن.

زانایان بیران جیاوازه‌ له‌ باره‌ی هۆی هاته‌خواره‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته، هه‌ندیکیان نه‌لێن: له‌ باره‌ی پیاویکی مه‌دینه‌وه‌ هاتووته‌ خوار، ناوی (ده‌صداچ) بووه، رۆژی به‌ رۆژوو بووه‌ له‌ کاتی رۆژووشکاندا هه‌زارێک و هه‌تیوێک و دیلیک هاتن، چوار کولێره‌ی هه‌بووه‌ سیانی داوه‌ به‌هوان و، کولێره‌یه‌کی بۆ خۆی و خێزانه‌که‌ی هێشته‌وه. زۆربه‌ی زانایان نه‌لێن: له‌ باره‌ی عه‌لی کورپی نه‌بو تالیبه‌وه (ره‌زای خوای لیپی) هاتووته‌ خواره‌وه‌ که‌ کرێکاری کردبوو بۆ جوله‌که‌یه‌ به‌ نه‌دازه‌ جۆیه، کردی به‌ سێ کولێره‌ هه‌رسیانی به‌خانی به‌و که‌سانه‌ باسکران، خۆی و خێزانه‌که‌ی به‌ برستی مانه‌وه.

﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا غَاسًا قَمَطِرًا﴾ به‌ راستی ئێمه‌ نه‌ترسین له‌ سزای په‌روه‌دگاری خۆمان له‌ رۆژیکا روومه‌تی ئاده‌میزاد زۆر گرژ و زۆر تاریکه‌، هه‌ر له‌به‌ر نه‌و ترسه‌ و ره‌زامه‌ندی خودا ئێمه‌ چاکه‌تان له‌ گه‌ل نه‌کەین.

﴿فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا﴾ دووایی خودا نه‌و پیاوچاكانه‌ نه‌پاریزی له‌ سزای سه‌ختی نه‌و رۆژه‌ به‌هۆی ترسانیان له‌ په‌روه‌دگاری، خۆیان و، به‌وانی نه‌به‌خشی له‌ جیاتی رووی گرژ و تال و ناشیرین روویدکی کراوه‌ و جوان، خۆشی دلیان و، ترسیان نامینی و ناسایش روویان تی نه‌کا.

﴿وَحَلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ وه دانیشتوانی بههشت رازیتراونهتهوه به بازندی زۆر له دهستیانا درووست کراون له زیو و، پهروه دگاری خویان خوراهه به کی پاکی بی نازاریان دهه خوارد نه دات.

﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾ به دانیشتوانی بههشت ئه بیترئی دووای چوونیان بۆ بههشت: به راستی ئهه خواردن و خواردنهوه و بهرگانه دراون به ئیو پاداشتی کرداری خوتانه له لایهن خوداهه دراوه پیتان و، کۆشش و ماندوو بوونی ئیوه وهرگراوه و زۆر چاکه له لای ئیمه، له بهر ئهوهی ئیوه به ههزار و ههتیو و دیله کانتان ئهوت: ئیمه پاداشتمان له ئیوه ناوی و نامانهوی سوپاسمان بکدن.

إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٢﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مِنْهُمْ ءَايَةً أَوْ كَفُورًا ﴿٢٣﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٤﴾
وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٥﴾ إِنَّا
هَؤُلَاءِ نَحْبُونُ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا
﴿٢٧﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٩﴾
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٠﴾

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ به راستی ئیمه قورئانمان ناردووه ته خوراههوه بۆ سهه تۆ به ناردنه خوراههوه به، بهش له دوای بهش بههوی جبهه ئیلهوه له بهر چهن سودیکی تایهتی بۆ ئیوه.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آيَةً أَوْ كَفُورًا﴾ دووایی تۆ ئارام بگره له سهه دواخستنی سهه خستنی تۆ به سهه بی باوه رانی مه ککه دا له بهر فهه رمانی پهروه دگاری خوت، هه موو فهه رمانه کانی من رابگهینه به دانیشتوان ههتا کاتی فهه رمانت بی ئهدهم به جهنگ کردن له گه لیاو، تۆ پهیرهوی ههچ گونا بهاری و، بی باوه ری مه که له دانیشتوانی مه ککه.

هوی هاتنه خوراههوهی ئهه ئایهته ئهوه بووه: ئهه بوجهل ووتی: ئه گهر من موحه مدهم بیی نویری ئه کرد بی ئهدهمه سهه ملی. عهته بهی کوری ره بهعه و، وه لیدی کوری موغهیره ووتیان

بە پیغمهەر: ئەگەر تۆ دارایی و ژنت ئەوێ لەم داواوەی خۆت وەرگەری دارایی زۆرت ئەدەینی و، عەتەبە ووتی: من کچی خۆمت ئەدەمی و بەبێ مارهیی بۆت ئەنیرم.

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وە تۆ بەرزەوامبە لەسەر باسی پەرۆه‌دگاری خۆت بە کردنی نویژی بەیانی و مە‌غریب لە بەیانی و ئیواراندا و، دووایی لە هەندێ کاتی شەودا سوژدە ببە بۆ پەرۆه‌دگاری خۆت بە کردنی نویژی مە‌غریب و عیشا، پاك و خاوینی دەربرە بۆ پەرۆه‌دگار بە بەشیکی زۆر لە شەو و نویژ لە شەودا کردن.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يَحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾ بە راستی بێ باوەرانی مە‌ککە ئەو جیهانه‌ی بە گورجی کۆتایی بێ دێ خوشیان ئەوێ و، ئەو رۆژه‌ سەختە‌ی لە پیشیانە‌وه‌یه‌ کە رۆژی دووایی‌یه‌ وازی لی ئەهین و کاری بۆ ناکەن.

﴿نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ ئەو بێ‌باوەرانه‌ ئیمە درووستمان کردوون لە نەبوونه‌وه‌ و، جوان و بەهیزمان کردووه‌ درووستکردنیان بە بەستنه‌وه‌ی جومگە و دە‌ماریان بە یە‌که‌وه‌ و، هەرکاتی ئاره‌زۆمان کرد ئەو بێ‌باوەرانه‌ لە‌ناو ئە‌بدین و وینه‌ی ئەوان درووست ئە‌کە‌ین و لە‌ جیگه‌ی ئە‌واندا دایان ئە‌دین و، ئە‌وان ئە‌گۆ‌ڕین بە‌مان بە‌ گۆ‌رائیکی ئاسان بە‌ که‌سانی با‌وه‌ر بە‌ ئیمه‌ ئە‌هین و بە‌ تهن‌ها هەر ئیمه‌ ئە‌پەرستن.

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ بە راستی نا‌وه‌روکی ئە‌و سووره‌ته‌ ئامۆ‌زگاری کردنه‌ لە‌ لایە‌ن ئیمه‌وه‌ بۆ ئاده‌میزاد و جنۆ‌که‌، دووایی هەر‌که‌سی ئاره‌زۆی هه‌یه‌ ریگه‌یه‌ بگرێ بۆ‌لای پەرۆه‌دگاری خۆی لە‌ جیهاندا، به‌هۆی ئە‌و ریگه‌یه‌وه‌ خۆی نزیک ب‌خاته‌وه‌ لە‌ پەرستنی پەرۆه‌دگار.

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وە ئیوه‌ دوای ئە‌وه‌ی خودا ریگه‌ی چاك و خرابی بۆ ئیوه‌ روون کردووه‌ت‌وه‌ هه‌یج شتی بۆ خۆ‌تان هه‌ل‌نا‌ب‌ژیرن و ئاره‌زۆی ناکە‌ن مە‌گەر بە‌ ویست و ئاره‌زۆی خودا ئە‌و شته‌ ئە‌کە‌ن، یانی فەرمانی پیداون ئە‌و شته‌ چاکه‌ بیکە‌ن و ئە‌و شته‌ خرابه‌یه‌ مه‌یکە‌ن، ئیتر ئیوه‌ بە‌ سه‌ربه‌ستی خۆ‌تان یه‌کیکیان هه‌ل‌ب‌ژیرن و خۆ‌تان به‌‌پر‌سیارن. بە راستی خودا هه‌موو شتی ئە‌زانێ چ شتی شایسته‌ی هەر‌که‌سی بێ، هه‌موو شتی لە‌ جیگه‌ی شیاوی خۆ‌یا دانه‌نی.

﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ هەر‌که‌سی خودا ئاره‌زۆی ب‌کا ئە‌یخاته‌ ناو ئایینی خۆی و ناو به‌هه‌شتی خۆی و، خودا ئاماده‌ی کردووه‌ بۆ سه‌مه‌کاران سزایه‌کی خاوه‌ن ئازاری سه‌خت.

﴿سوره تی نملور سه لات﴾

له مه ککه هاتوو ته خواره وه. هه ندی له زانا یان ئەلین ئەلین: جگه له نایه تی (٤٨) له مه دینه هاتوو ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (٥٠) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝١ فَالْعَصْفَاتِ ۝٢ وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا ۝٣
 فَالْفَرْقَتِ فَرَقًا ۝٤ فَالْمَلَقَتِ ذِكْرًا ۝٥ عُدْرًا أَوْ نَذْرًا ۝٦ إِنَّمَا
 تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝٧ فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ ۝٨ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝٩
 وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝١٠ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ۝١١ لَأَيَّ يَوْمٍ أُحِلَّتْ
 لَكُمْ ۝١٢ لَيَوْمٍ الْفَصْلِ ۝١٣ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝١٤ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٥ أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝١٦ ثُمَّ نُنَبِّعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝١٧
 كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝١٨ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٩
 أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝٢١ إِلَى قَدَرٍ
 مَّعْلُومٍ ۝٢٢ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ۝٢٣ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝٢٤
 أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝٢٥ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝٢٦ وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسَىٰ
 شَمَخَاتٍ ۝٢٧ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا ۝٢٨ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝٢٩

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا فَالْعَصْفَاتِ نَشْرًا﴾ من سویند ئەخۆم به و فریشتانه نیر دراو بۆ ئەوه ی سروش و هه موو چا که یه رابگه یه نن به پتغه مه ران، دووایی من سویند ئەخۆم به و فریشتانه به تیژی ئەرژن بۆ سه ره وه و بۆ خواره وه، به تیژ رژیشتی وینه ی تیژی با، سویند ئەخۆم به و فریشتانه کاتی دینه خواره وه بۆلای زهوی باله کانیان بلاو ئەکه نه وه و، نامه و تو ماری کرده وه کانی ناده میزاد بلاو ئەکه نه وه له رژیژی دووایدا.

ته فسیری زمان کۆبی

سەر سۆرپنەر و گرانە بە تۆی رابگەینە ئی رۆژی جۆی کردنەوێ چ شتیکی، رۆژیکی بەراوردی لە گەڵ هیچ رۆژیکی ناکرێ لە سەختیدا، هاوار و سزای سەخت بۆ ئەو کەسانە دە لەو رۆژەدا باوەریان بە خودا و نامەی خودا و بە پێغمەەر و بە زیندوو بوونەوێ دواى مردن نیە و بە درۆیان ئەخەندەو.

﴿أَلَمْ نُهْلِكْ الْأَوَّلِينَ ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئایا ئێمە لە ناومان نەبردوون بێ باوەرانی پێشووی تا قەمى نوح کە پێغمەری خوێان بە درۆخستەو، لە پاشانا بە دوای ئەوانمان نەهێناو تا قەمى تری بێ باوەرانی بە وێنە تا قەمى لووت و لە ناو بردن، هەر بەو جۆرە کارەى لە گەڵ ئەوانمان کرد و لە ناومان بردن، ئێمە ئەو کارەیش لە گەڵ ئەو کەسە تاوانبارانەى ئەوتۆ ئەکەین موحەمەد بە درۆ ئەخەندەو، چونکە تاوانیان، وەك یەك وایە. لەو رۆژەدا سزای سەخت بۆ ئەو کەسانە دە ئایەتەکانى نامەى خودا و پێغمەره کان بە درۆ ئەخەندەو.

خودای مەزن (١٠) جار رستەى ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ دوویات کردووەتەو، لەبەر جیاوازی مەبەست لە مانای ئەو ئایەتەى لە پێشی ئەوانەو بەسکراون. هاوار و سزای سەخت بۆ ئەو کەسانە دە باوەر بە یەکیتى خوا نایەرن.

﴿أَلَمْ نُخْلِقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئایا ئێوەى بێ باوەرمان درووست نە کردووە لە ئاویکی بێ نرخ لە پشتی باوەرمان دیتە دەری، دووایی ئێمە ئەو ئاوەمان داناو لە جیگە دە شیاوی دانانی ئەو ئاوە، وەك مەلەدانی دایك، بۆلای کاتێ خودا دیاری کردووە بۆ لە دایك بوونی، دووایی دیاریمان کردووە و نامادەمان کردووە پەلە بە پەلە گۆران بەسەر ئەو ئاوەدا دێ هەتا ئەبێ بە پێچوێکی تەواو لە مەلەدانی دایکیا، دووایی ئێمە چاک دیاری کەریکین، چونکە ئێمە ئاوەمان درووست کردووە و کەردمان بە ئادەمیزادێ بە شیرینترین شیوە و دیمەن. هاوار و سزای سەخت لە رۆژی دووایدا بۆ کەسانیکە برۆیان بە توانای ئێمە نە بە کە چۆن ئێمە ئەوانمان لەو ئاوە درووست کردووە ئەتوانین دواى مردنیان زیندووێان بکەینەو بە ئاسانتر.

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا أَحْيَاءَ وَأَمْواتًا وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسِيَّ شَامِخَاتٍ﴾ ئایا ئێمە زەویمان درووست نە کردووە بە جۆرێ بوونەوێرانی زیندوو لەسەری خۆی و بوونەوێرانی مردوو لە ناو بگریته خۆی؟ بێگومان بەو جۆرەمان درووست کردووە، دامان ناو لە زەویدا چەندین کێوێ بەرز و نەجولاو هەتا خوار نەبێتەو بە ئێوەو.

﴿وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وە ئایا ئێمە دەرخواردی ئێوەمان نە داوێ ناویکی شیرین و بەتام، هۆی گەشە کردنی زەوی ژیانی ئێوەی ئادەمیزادە، و، نەمان و سزای سەخت بۆ ئەو کەسانە دە جیهاندا ئەو رۆژەى دووایی و زیندوو بوونەوێ بە درۆ ئەخەندەو و باوەر بە خودا نایەری.

أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلَاثِ
شُعَبٍ ﴿٢٢﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَّهَبِ ﴿٢٣﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ﴿٢٤﴾ كَأَنَّهُ جُمُلَتِ صُفْرٌ ﴿٢٥﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾
هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْنِدُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَاَلْأَوَّلِينَ ﴿٣٠﴾ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ ﴿٣١﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي
ظِلِّلٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٣﴾ وَفَوْقَهُمْ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ كُلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا تِرْكَعُوتَ ﴿٤٠﴾ وَيَلُّ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾ فَيَأَيَّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

بی باوه ران سزای خودایان به درو نه خسته وه و، گالته یان به سزای خودا و بهو کهسه نه کرد
هده شهی نه کرد له وان بهو سزایه. دووایی له روژی دووایدا پاسهوانانی دوزه خ بهوان نه لین:
﴿انطلقوا إلى ما كنتم به تكذبون انطلقوا إلى ظل ذي ثلاث شعب﴾ ئیوهی بی باوه ر برۆن
بۆلای شتی ئیوه به دروژان نه خسته وه و گالته تان بهو شته نه کرد، برۆن بۆلای دوو کهلی
ناگری له دوزه خدا، له گه وه پیدا کاتی بهرز نه بیته وه خاوهنی سنی پارچه یه: پارچه یه کیان
نه که وینه لای ژووره وهی بی باوه ران. پارچه یه کیان نه که وینه لای راستی یان پارچه یه تریان
نه که وینه لای چه بیان.

﴿لا ظلیل ولا یغنی من اللهب بشرر كالقصر﴾ نهو دوو کهله سییه ره و، سودی
نابه خشی به ورن له بو لاهردنی گهرمای گری ناگری دوزه خ هیچ شتی، بهلکو نهو سییه ره
سزاکه یان زووتر نه کات. به راستی دوزه خ له کاتی بهرز بوونه وهی کره که یا پرژی وافر نه دا
بجوو که که بیان نه وهنده ی کره شکیکی گه وه ره.

﴿کأنه جمالت صفر ویل یومئذ للمکذبین﴾ نهو پرژه بهرز نه بیته وه به وینه ی هوشتری
زه ره، له رهنگ و له گه وه پیدا، هاوار و سزای سهخت بو نهو کهسانه یه باوه ر نایه رن و
روژی دووایی و زیندوو بوونه وه به درو نه خاته وه له جیهاندا، له روژی دووایدا به شیان
رسوایی و سزای گرانه.

﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ وَلَا يُؤْدِنُ لَهُمْ فِعْتَدُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئەو رۆژهی باسیکرا رۆژی گفتوگۆ نه کردنی تاوانبارانه له هەندێ جیگەدا، هەرچەندە لە جیگەیه تردا گفتوگۆ ئەکەن و، دەستور نادری بەوان گفتوگۆ بکەن و دووایی بیانو بهێتەوه لەو جیگەیهدا و، هاوار و سزای سەخت لەو رۆژهدا بۆ ئەو کەسانەیه باوەر نایەرن و رۆژی دووایی و زیندوو بوونەوه به درۆ ئەخەندەوه.

﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئەو رۆژهی باسیکرا رۆژی جوی کردنەوهی کاری راست و پوچ جوی کردنەوهی باوەرداران و تاوانبارانه، ئیتمە ئیوه و تاوانبارانی رابردو کۆ ئەکەنەوه لە رۆژی دووایی و لە یەك جیگەدا، دووایی ئەگەر ئیوه فیل و رێگەیه کتان هەیه سزای رۆژی دووایان لی بگێڕتەوه، دووایی بهێتن با رزگارتان بکا لە سزای ئیتمە لەم رۆژهدا. هاوار و سزای سەخت بۆ ئەو کەسانەیه لەو رۆژهدا زیندوو بوونەوه رۆژی دووایی به درۆ ئەخەندەوه و باوەریان پێ نایەرن.

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ وَفَوَاحٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ بە راستی بۆ ئەو کەسانە هەیه له خودا ئەترسن و خۆیان له بێ فەرمانی خودا ئەپاریژن له ناو سییهری درەختی بهههشتا و، له لای چەن کانیای ئاوی شیرین و بۆیان هەیه میوهی هەمەرهنگ له هەندێ لەو شتانه ئارهزۆی ئەکەن.

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ فريشتهكان بهوان ئەلێن: ئیوه له خواردەمهني بهههشت بخۆن و، له ئاوی شیرین و مەدی بێ ئازار بخۆنەوه، نۆشی گیانتان بێ بههۆی پاداشتی ئیوه ئەیکەن له جیهاندا.

﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ بە راستی هەر بەو جۆرهی پاداشتی ئیوه مان دایهوه، هەروایش ئیتمە پاداشتی ئەو کەسانە ئەدەینهوه چاکه بکەن له جیهاندا. سزای گران و هاوار لەو رۆژهدا بۆ ئەو کەسانەیه باوەریان به زیندوو بوونەوه و بوونی بهههشت نییه و به درۆیان ئەخەندەوه. به تاوانباران ئەبێژری:

﴿كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مَجْرُمُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئیوه بخۆن و رابوێرن ماوهیهکی کەم له جیهاندا. به راستی ئیوه تاوانباران. هاواری سەخت بۆ ئەو کەسانەیه که باوەریان به رۆژی دووایی نییه.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وه هەركاتی بێژرا بهو تاوانبارانه: ئیوه کړنووش بیدن بۆ خودا و نوێژ بکەن، ئەوانیش کورنووش نابەن و نوێژ ناکەن. هاوار و سزای گران بۆ ئەو کەسانەیه لەو رۆژهدا باوەریان به زیندوو بوونەوه نیه.

﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ دواى قورئان بەو هەمووه کاره پهك خەرانەوه به چ شتی تر تاوانباران باوەر ئەهێتن، ئەگەر باوەر به قورئان نەیدەرن.

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان. سوپاس و ستایشی بی پایان بۆ پهروهده کهری ههموو بووندهوران. دروودی بی ژماره له سهر گیانی پاکی پیشه وای ههموو ئاده میزاد، له سهر ههموو بهیره وانی بی.

﴿ سوره تی نه به ا ﴾

به ئهلو عسیرات و به ته سائولیش ناوبراوه.

له مه ککه هاتووته خواره وه.. ژمارهی ئایه ته کانی (۴۰) ئایه تن. ئهم جزمه ههموو سووره ته کانی له مه ککه و له سه ره تای هاتنی ئایینی ئیسلامدا هاتوونه ته خواره وه جگهی سووره تی (ئه لبه یه) و سووره تی (نه سر) له مه دینه هاتوونه ته خواره وه، هه رچه نده هه ندی له زانا یان ئه لئین: سووره تی (ئه لبه یه) له مه ککه هاتووته خواره وه. سووره ته کانی ئهم جزمه ههمو یان کورتن. که میکیان نه بی. زۆربه ی ئهم سووره تانه بۆ ناگادار کردنه وه ی ئاده میزادن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوا ی به خشندهی میهره بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ بت په رستانی مه ککه له ناو خۆیا نا پر سيار له شتی نه که ن که زۆر گرنگه، خودای مه دن و ولامی نهو پر سياره نه داته وه و نه فه رموی: پر سيار له هه والیک ی زۆر گه وه و گرنگی نه و تو نه کدن که بریتی به له زیندوو بوونه وه ی مردووان، که نه وان بیر و باوه ریان جیا وازه له بوونی زیندوو بوونه وه دا.

ته فسیری زمانا کۆبی

هه نديکيان باوه ريان و ابو هديه، هه ندي به نه بوونی هه ندي تريان له ناو نه واندا بوون و، نه يان نه زانی نه بی يا نابی.

بنچينه ی ئیسلام سی شته: باوه به تنهای خودا، باوه به پیغمه مراهی موحه مده، باوه به زیندووبوونه و به رۆزی دووایی، نهو بت په رستانه له باوه به وانه زور دوووبوون. ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾ نهو بیر و باوه رهی نهوان بهو جوړه نیسه، له مهودوا نه زانن که زیندووبوونه هه به، له پاشانا به ناشکرای نه زانن راسته و پهیدا نه بی، شایسته به بو ئیوه له بی باوه رهی خوټان بگه رینه وه و، بترس له رۆزی پرسیار و، نه زانن چ شتی به سه ریانادی. خودای مه زن شتی زور گه وره تری له زیندووبوونه وه پهیدا کردووه. زیندوو کردنه وه ی ناده میزاد، زور ئاسانه لهو شتانه، وه ک خودا نه قدر موی:

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ ئایا ئیمه زه ویمان نه کردووه به راخه ر بو ئیوه، وه ک بیشکه و، سوودی لی وهر بگرن و شاره و کانی ناوی ده ربحنه و، ئایا ئیمه کیوه کاغان نه کردووه به میخ بو زوی و، به وینه میخی چادر، هه تا زوی خوار نه بیته وه به ئیوه وه و، تووشی نازار بین و، ئایا ئیمه ئیوه مان درووست نه کردووه به چه شنی، به نیر و به می توتان پاریراوی و کومه لتان پایه دار بی و ژماره تان زوری بی؟

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ سُبَاتًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وه ئایا ئیمه خهوی ئیوه مان نه گیراوه به مایه ی خوئی و پشوودان بو ئیوه و، نه گه ر خه و نه بی گیان و له شی ئیوه تووشی نازار نه بی و، ئایا ئیمه شه ومان نه کردووه به پوښاک بوټان هه تا نه وه ی ئیوه پیتان ناخو شه ده رکه وی دایو شن. له سه رما له گه رما بتان پاریرن و، ئایا ئیمه رۆزمان نه کردووه به کاتی کار کردنی ئیوه و پهیدا کردنی هو ی ژبانان؟

﴿وَوَيْتَنَّا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ وه ئایا ئیمه ههوت نه ستیره ی به هیرمان له ژووری ئیوه درووست نه کردووه، مه به ست لهو ههوت نه ستیرانه نهوانن لای ناده میزاد زانراون و نه سوورپنه وه و، نه گینا جگه له وانه نه ستیره ی تر هه ن نایه نه ژماره، نهو ههوت نه ستیرانه بریتین له مه ریخ ون موشته ری و، زوحدل و، نه وراوس و، نیتون و، پلوتو و، ئیکس، جگه له زوی و، عوتارید و زوهره، چونکه نه وانه جیگه ی سوورانه وه یان نزدیک ترن له خوړه وه و، ئایا ئیمه چراهه کی زور رووناکی په خش که رمان بو ئیوه درووست نه کردووه که بریتی به له خوړ و، جگه ی رووناکی سه رچاوه ی گه رمایه بو ئیوه.

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا﴾ وه ئایا ئیمه له هه وری با نه یگوشی نه مان نار دووه ناوی زور به خوړی دینه خوار و، له بهر نه وه ی به وری نهو ناوه وانه ویله و، رووه ک و، باخ و بوستانی چر و پر و هه ندي له لقه کانی دره خته کانیان چوون به ناو یه کا و، زهوی بهو ناوه نه بوو ژینه وه.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ
 مَنَابًا ﴿٢٢﴾ لَيَبِثَنَّ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
 ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
 لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ به راستی روزی دووایی رۆزی جوی کردنهوی پیاوچاکان و
 پیاوخراپانه، کاتی پرسیار و پاداشت و ولامه، جگهی خودا نهو کاته نازانی، لهو رۆژه دا
 بوونه وهران له ناو نه چن، بوونه وهران نه بن به بوونه وهری به جگهی نیستای جیهان و له
 ناچوون بۆ ئاده میزاد و جنوکه نایی لهو رۆژه دا له ناچوون هیچ توانایه، خودای مهزن ئامازه بۆ
 نیشانهی نهو رۆژه ئه کا و نه فهرموی:

﴿يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ رۆژی که فوو نه کری به که ره نادا و، همه و مردووان
 زیندو و نه به و، دووایی پۆل پۆل نه چن بۆ گۆره پانی کۆبوونه وه. مه به ست له فوو کردن به
 که ره نادا ئاماده بوونی ئاده میزاده بۆ پرسیار و وولام، به وینهی زهنگ لیدان له قوتابخانه دا و،
 له سه ر باز گه دا بۆ ئاماده بوونیان بۆ خویندن و مه شقی سه ربازه کان به لام چۆنیه تی نهو که ره نایه
 هه ر خودا نه یزانی.

﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وه ئاسمان نه کریته وه و پارچه پارچه نه بی و، دووایی ئاسمان
 چه ن ده ر گای لی پهیدا نه بی و، نه ستیره کانیشیان نامینی و رێک و پێکی گهردوون و ئاسمان و
 زهوی نامینی.

﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ مَنَابًا﴾ وه کیوه کان له
 جینگهی خوینان له زهویدا نامین، دووایی نه بن به توژ و نه رۆن بهم لاوлада. به راستی دۆزه خ
 ئامادهیه و چاوهروانی بی باوه ران نه کات، جینگهی گه رانه وهی سه مکارانه.

﴿لَيَبِثَنَّ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً وَفَاقًا﴾ بی باوه ران
 دانه نیشن له ناو دۆزه خدا ماوهیه کی دوور و درێژ و بی کۆتایی مه گه ر خودا ئاره رۆی هاته نه

ده‌روه‌یان بکا و، ناچیژن له ناو دۆزه‌خدا هیچ جوړه ساردی‌یه و، هیچ خوراوه‌یه، تینویتی نه‌وان بشکیتی، جگه‌ی ئاوی زور گهرم و کیم و زوخی دانیش‌تووانی دۆزه‌خ. سزایان نه‌ده‌ین به سزایه، شیای کردار و خراپه‌ی خو‌بانه.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا﴾ به راستی جیهان چاوی کو‌پر‌کرد‌بوون، به ئومیدی پرسینه‌وه‌ی رۆزی دووایی ند‌بوون، خو‌بیانیان له هیچ تاوانی نه‌ئه‌گیراوه و، نیشانه و نایه‌ته‌کانی قور‌ئانیان به درۆ نه‌خسته‌وه به‌درۆ خسته‌وه‌ی زور خراپ.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُقُوا فَلَنْ نُّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ وه ئیمه هه‌موو شتی له کرداره‌کانی ئیوه‌مان کو‌کرد‌وو‌ه‌ته‌وه و تو‌مار‌مان کردوون له نامیده‌کدا و هیچ شتی له ئیمه وون نایی، به هه‌ره‌شه‌وه به‌وان نه‌بیژری: دووایی ئیوه به‌چیژن سزای په‌روه‌دگاری خو‌تان، دوایی ئیمه هیچ شتی بو ئیوه زور ناکه‌ین جگه له نازاری سه‌خت.

له دووای نه‌وه‌ی خودای مه‌زن باسی بی‌باوه‌رانی فەر‌موو، دووایی باسی باوه‌رداران نه‌کا و نه‌فه‌رموی:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٦﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٧﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٩﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٤٠﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٤١﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اخْذِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٤٤﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا ﴿٤٥﴾

﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا وَكَأْسًا دِهَاقًا﴾ به راستی بو ئه‌و که‌سانه هه‌یه له خودا نه‌ترسن و بی‌فه‌رمانی خودا ناکدن، جیگه‌ی رزگاری که بریتی‌یه له چه‌ندین باخ و باخات له‌واندا هه‌یه دره‌ختی به‌ردار و دره‌ختی تربی هه‌مه جو‌ر و، بو‌یان هه‌یه چه‌ندین کچی مه‌مک خری تازه گو‌پکه‌ی کردوو‌ه و شو‌ر نه‌بووه‌ته‌وه نه‌و که‌چانه هه‌موویان له یه‌ک ته‌مه‌ندان و، بو‌یان هه‌یه په‌رداخی پر له ئاوی شیرین و مه‌ی و خو‌اردنه‌وه‌ی تری نایابی بی نازار.

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾ دانیش‌تووانی به‌هه‌شت گفتو‌گوی بی سوود و گفتو‌گوی درۆ نابیستن له ناو به‌هه‌شتا، چونکه درۆ له‌گه‌ل یه‌ک‌تری

ناکه ن پاداشتی چاکه یان نه در پته وه له لایدن پهروه دگاری تروه به چاکه و پاداشتیکی ته و او، به نه ندازه ی کرداری خو یان و زور تر.

﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ پهروه دگاری تو بریتی به له پهروه دگاری ناسمانه کان و زهوی و شتی له نیوان ناسمان و زهویدان و، پهروه دگاریکی خاوه ن به خشنده ی خاوه ن به زهویه، هیچ که سی توانای نه وه ی نی به گفتوگو بکات له خزمه ت خودا بو پارانده ی خو ی، توانای په خنه گرتی له خودا نی به له روزه دوویدا.

﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ نه و روزه جبرئیل و فرشته کان به ریز رانه وه ستن بوونه وهران توانای گفتوگویان له هیچ روویه که وه نی به مه گدر که سی بتوانی گفتوگو بکات خودای خاوه ن به خشنده یی ده ستوری پی بدا و، گفتوگوی راست بکا و لئی رازی پی.

﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءً﴾ نه و روزه روزه یکی راسته و بیگومان پهیدا نه بی که پاشه روزه دووایی هدر که سی ناره زو بکا ریگه یه وه نه گری بو خو ی بگه رپته وه بسو لای پهروه ده که ری خو ی.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ به راستی نیمه نیوه مان ترساندووه له سزایه کی سه ختی نریک، روزه مه رد م تماشای شتی نه کات و به توانای خو ی پشی خستوه له جیهاندا و، مروفی پی باوه ر نه لی: خو زگایه من هدر خاک بوومایه و زیندو و نه کرامایه وه له م روزه دا.

﴿سوره تى نازيعات﴾

له مه ككه هاتووه ته خواره وه .. ژماره ى ئايده تى كانى (٤٦) ئايده تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا ۝ وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطًا ۝
 وَالسَّيِّحاتِ سَہًا ۝ وَالْمُدْرَاتِ اَمْرًا ۝
 يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝
 تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝
 أَبْصَرُهَا ۝ خَشِيعَةً ۝ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝
 أَيْنَا ذَا كُنَّا ۝ عِظَمًا خِرَةً ۝
 قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝
 فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝
 فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوى خواى به خشنده ى ميه ره بان

ئه گهر ئيمه بير بكه ينده وه لهو شتانه ى خوداى مه زن سوئندى يان پى ئه خوا، له بهر ئه وه يه ئاده ميزاد باوه به بوونيان ، يا به پى نرخيان دانه نين ، يا به سووده كانيان نازانن ، خوداى مه زن سوئنديان پى ئه خوا، هه تا بزائن هه ن و بى نرخ نين و خاوى سوودى زوژن و به لگه ن له سه ر تواناى خودا و خوداى مه زن ئه قدر موى:

﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا﴾ من سوئند ئه خۆم به و ئه ستيرانه ى دين و ئه روڤه دريژاى سالى له سه ر باز نه ى خوڤان، به جوړه روشتنى خودا بوى ديارى كردوون، دوواى ده ر كه و تنيان له كهل ئاوا نه بن.

زانايان جگه ى ئه و مانايه بۆ ووشه ى (النازعات) چه ن ماناى تريان بۆ باس كردووه: هاتووه به ماناى ئه و فريشتانه گيانى بى باوه ران له سه ر يانه وه ده ر دين و له په نجه كانiane وه ده ئه رچى به خنكاندننى سه خت. هاتووه به ماناى ئه و تيرانه كه له كه وان ده ره ئه چن و ئه روا به له شى بى باوه راندا.

﴿وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطًا﴾ من سوئند ئه خۆم به و ئه ستيرانه ى ئه و تو له كه ليكه وه به خيرايى ئه روژن بۆلاى كه لى تر. ووشه ى (النشيطات) هاتووه به ماناى ئه و فريشتانه كه گيانى بى باوه ران

ته فسيروى زماناكوڤى

دەرئە کیشن به ئاسانی و گیانی بی باوەرەن ئە کیشن به سهختی و به گرانی، باوەرداران لەو کاتەدا بهههشت ئەبینن و، بی باوەرەن دۆزەخ ئەبینن.

﴿وَالسَّابِقَاتِ سَبَّحًا﴾ من سویند ئەخۆم بهو ئەستێرانهی مەله ئە کەن له حەوادا، به وێشە مانگ و ئەستێره گەرۆکه کان هەریه کەیان له بازەنی خۆیا نا ئەسوورپنەوه، ووشە (السَّابِقَاتِ) هاتوو به مانای ئەو فریشتانه گیانی باوەرداران ئە کیشن به نەرمی و لەسەر خۆ به بی ئازار، دووایی وازی لی ئەهێنن هەتا پشوی بەدا، وێشە کەسی مەله ئە کە له ناو ناودا.

﴿فَالسَّابِقَاتِ سَبَّحًا﴾ دووایی من سویند ئەخۆم بهو ئەستێرانهی هەندیکیان پیش هەندی تریان ئە کەون له رۆشتیان هەتا کۆتایی سوپاندیان به سوپرانیکێ پرێک و پێک. ووشە (سَّابِقَاتِ) هاتوو به مانای ئەو فریشتانه له چاکه و باوەردا پیشی ئادەم کەوتوون به پیش کەوتنی چاک. هاتوو به مانای گیانی باوەرداران پیشی کێ ئە کەن بۆلای فریشتە کان، هەتا گیانیان بکیشن، چونکە بۆلای خۆشی بهههشت ئەرۆن، هاتوو به مانای ئەو چارهویانه پیشی یه کۆری ئە کەون له کاتی جەنگدا.

﴿فَالْمُذَّبَّرَاتِ أَفْرًا﴾ دووایی من سویند ئەخۆم بهو ئەستێرانهی کار و فرمانی دووایی بیری ئادەمیزاد ئەخەنەوه و، بههۆی گۆرانی شو و رۆژهوه و وەرزه کانهوه، رینگه نیشان ئە دەن به ئادەمیزاد له دەریا و له زهوی دا.

ووشە (فَالْمُذَّبَّرَاتِ) هاتوو به مانای ئەو فریشتانه بههۆی دەستووری خوداوه کاروباری ئادەمیزاد بهرپۆه ئەبەن به تاییهتی جبرەئیل و میکائیل و ئیسرافیل و عیززائیل، هاتوو به مانای ئەو ئاسمانه فرمانی خودا له ناو ئەوانەوه دێته خوارێ بۆ سەرە دانیشتوانی رۆوی زهوی. چاک وایه ئیمه باوەرمان به فەرموودهی خودا بێ و، دیاری کردنی مەبهستی خودا هەواله لای خۆی ئە کەین.

﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ﴾ سویند بهو شتانهی پیشوو ئیوه زیندوو ئە کرێنهوه رۆژی زهوی دێته لهرزین، له دواي زهوی ئاسمان ئە کەوێ و هەموو ئەستێره کان ئەبن به تۆز و ئەچن به هەوادا، دلێ بی باوەرەن به یینی ئەو رۆژه به سهختی لی ئەدا و، چاوی خاوهن دلان سەرە بهخوار و شۆرە له ترسا.

﴿يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ إِذَا كُنَّا عِظَامًا تُخْرَعُ﴾ ئەو کەسانهی باوەریان به زیندوو بوونەوه نیه، کاتی بیژری بهوان: به راستی ئیوه زیندوو ئە کرێنهوه ئەلین: ئایا ئیمه چۆن له گۆر دێته دەرەوه و، زیندوو ئە کرێنهوه، ئایا له کاتی کاتیکا ئیمه ئێسکی پواو رزوبین چۆن زیندوو ئە بینەوه؟

﴿قَالُوا تِلْكَ إِذْ كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ بی باوه ران به گالته وه نهیان ووت: نه گهر زیندوو بوونده وه راستی، نهو کاته نیتمه گه پرانده وه به کی زور خاوهن زیانه بز نیتمه له بهر نه وهی به دروی نه خه بنده وه. دووایی خودا نه فدرموی: نیوه زیندوو بوونده وه به گران مه زانن و له سهر خودا ناسانه، دووایی نهوان زیندوو نه بنده وه به هوی بهک دهنگه وه له لایدن نیسرافیلده وه، دووایی نهوان به زیندوویی له سهر پرووی زه وین و له هشتیکی پاندان. خودای مه زن دلخوشتی پیغمه مهر نه داده وه، نه فدرموی: نارام بگره له سهر نازاری نهو ناقمه بی باوه ره و له سهر گالته پیکردنی نهوان به تو و به زیندوو بوونده وه، فیرعه ونیش نازاری موسای زوردا، نه فدرموی:

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾
إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبُ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ
آيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ سَعًى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ
فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَارِكُمْ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ تَكَالُ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٢٦﴾ ءَأَن تَمُوتُ أَشَدَّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءُ يُنَدِّمُهَا ﴿٢٧﴾
رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾
وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾
وَالْجِبَالُ أَوَّسَهَا ﴿٣٢﴾ مَتَعَا لَكُمْ وَلَآتَعِمَنَّكُمْ ﴿٣٣﴾

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ به راستی هاتوره بولای تو ههوالی موسا، کاتی پدروه دگاری موسا بانگی موسای کرد له شیونکی پاک و به نرخدا که بریتی بوو له شیوی توا. خودا فدرمانی دا به موسا و فدرموی:
﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبُ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى﴾ تو برزو بولای فیرعهون، یاخی بووه و له سنوورد دهر جووه و خوئی به گهوره دانهن، دووایی تو به فیرعهون بلتی: تو ثاره زو نه کهی تو برزو بولای نه وهی خوئی پاک بکه بنده وه له بت پهرستی و گوناوه بی فدرمانی خودا و، باوه بهیتی و، واز له بی فدرمانی خودا بهیتی و، پروو بکهی بولای ناسینی خودا، موسا پرووی بولای فیرعهون و نهو شتانه بی راگه یاند و باوه ری نه هیتا.

﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ فَكَذَّبَ وَغَصَىٰ﴾ دووایی موسا نیشانه ده گه وره ی له راستی خو ی نیشاندا به فیرعه ون و داردهسته کدی بو به ماریکی خیرا، دووایی فیرعه ون باوهری به موسا نه هیناوه، بی فدرمانی موسای کرد.

﴿ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ له پاشانا فیرعه ون وازی له موسا هینا و پشتی تی کرد و پیلانی ساخته هینا له دژی موسا، دووایی فیرعه ون و جادو گهران و سوپای خو ی کز کرده وه و، هه لسیاه پی و بانگی تاقمه کدی خو ی کرد و، دووایی به وانی ووت: من پهروه دگاری هدره گه وره ی ئیوهم.

﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرِقَةِ وَالْأُولَىٰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ﴾ دووایی خودا فیرعه ون و تاقمه کدی گرتن و سزای دان له پاشه پروژدا به سوتانی ئاگری دوزخ و، له جیهاندا به خنکاندن ئاو. به راستی ئه و شته ی خودا کردی به فیرعه ون و تاقمه کدی په ند و ناموژگاری به بو که سی له خودا بترسی.

به راستی یاخی بوونی کاربه دهستان، هو ی نادانی و بی نرخی گه له کهیتی، نه گینا ئه و تاقه که سیکه ناتوانی سته می زور بکا له دانیشتونان. به لام گه له بی نرخی کدی سهری بو شور نه که ن و یاریده ی ئه دن و ئه پیه رستن و ئه ویش له خو ی بایی ئه بی و پت ئه پچریتی و، به ئاره زوی خو ی ئه وه ی بیه وی ئه یکا. که واته ئه و گه له بی نرخی وه ک کاربه دهسته کانیان تاوانبارن.

﴿أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ﴾ له پاشانا خوا هدره شه له و که سانه ئه کات باوهریان به زیندو بوونه وه نی یه، ئه فدرموی: ئایا ئیوه ی باوهر دروستکردنتان گرانه یا ئاسمان. بیگومان دروستکردنی هدر دولا یان لای خودا گران نی یه. به لام دروستکردنی بی باوهران ئاسانتر له پاشانا خودا باسی چونه تی دروستکردنی ئاسمان نه کا و، ئه فدرموی:

﴿بَنَاهَا رَفَعَ سَمَكَهَا فُسَّوَاهَا﴾ خودا ئاسمانی دروست کرد به جوړی خودا ئه ندازه ی سه قفی ئاسمانی به رزگردووه تده له زه وی، دووایی خودا ئاسمان و ئه ستره کانی ریک و پیک کردووه، هدره که یانی له جیگه ی سروشتی خو یانا دانا، به جوړی هدر یه که یان له سهر بازندی تایه تی خو یان ئه سورینه وه.

﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾ وه خودا شه وی ئاسمانی تاریک کردووه به هو ی ئاوابوونی خوړه وه و، خودا پرووناکی ئاسمانی دهر خستوه به هو ی هه لپه اتنی خوړه وه، به دریزایی سال به رده وامن.

﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ وه خودا دووای دروست کردنی ئاسمان زه وی ئاماده ی کردو رای خست به جوړی شایسته بی بو دانیشن له سهری، زه وی هدر چنده به رواله ت به پانی ئه بیرو له بدر گه وره یی. به لام له راستیدا خپره وه ک هیلکه و، خودا دهری هیناوه له زه ویدا ئه و ئاوه ی له هدری ئاسمانه وه ئه رژی به سهر زه وی و هه ندیکی ئه چووه ناوی و، دهری هینا گیا و رووه ک و دره ختی زه وی، بو خواردنی خو تان و ئازاله کانتان.

﴿وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغَنَامِ﴾ و ه خودا کیوه کانی دانا له سهر زهوی هه تا نه جۆلی و ئیوه نازارتان بی بگا له ناو بجن، خودا زهوی راخست و ناماده کرد و ئاوی لیدرهینا و، رووهک و گیای لی رواند، له بهر خوش گوزهرانی خۆتان و، بۆ ژبانی چوارینکانتان. خودای مهزن ناسمان و شهو و رۆژ و زهوی و ئاو و له وهی و گیا و کینو و خۆر و مانگ درووست کردوون هه موویان له بهر سوودی خۆتان و ئاژاله کانتان؛ بۆ نه وهی ئیوه باوهی به خودا و به زیندوو بوونه وه بهین، ئیوه بیر له رۆژی دووایی بکه نه وه و، خۆتانی بۆ ناماده بکه ن، نه و رۆژهیه خودا باسی نه کا و نه فهرموی:

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَدْعُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾
فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَيْنَا رَبِّكَ مُنْتَهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
مَنْ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ يَوْمَ يَدْعُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ﴾ دووایی کاتی رۆژی دووایی گه وره هات، هه موو شتی به ناسمان و به زهوی یه وه کاول نه کا و، جگه له درووست کهری هه موو بوونه وهران کهسی تر نامینینه وه، له زمانی عه ره بدا به ووشدی (الطَّامَّةُ) به مانا به لایه که رینگه یی ناگیرئ. به لام رۆژی دووایی له هه موویان گه وره تره، رۆژی دووایی نه و رۆژهیه ناده میزاد بیر شتی نه کاته وه له جیهاندا کردوو یه تی له کرده وهی چاک و خراب و، رای کردوو بۆ لایان.

﴿وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ وه دۆزه خ ئاشکرا نه کری بۆ هه موو کهسی بیینی به بی پهرده و، به بی پاسه وان، دووایی هه ر کهسی له سنور دهر چووبی له جیهاندا و، باوهی به خودا و رۆژی دووایی نه هینایی و، زینده گانی جیهان و راباردنی بۆ خۆی هه لباردنی، دووایی به راستی دۆزه خ جیگه ی گه رانه وه دانیشتی نه و که سه یه.

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَبِإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ وه هدر که سی ترسابی له راوهستانی له بهردهم پهروه دگاری خوږا و، ویستی گوناوهی بکا و خوږی له دواکهوتنی ناره زوی دهر وونی خرابی خوږی قه دهغه کردبی و، نهو گوناوهی نه کردبی، دووایی به راستی به ههشت جیگه ی گه راوهوی دانیشتنی نهو که سده.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ قِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا﴾ بی باوه راڼ پرسیار له تو نه کهن چ کاتی روژی دووایی بهرپا نه بی، تو له ناو چ شتی کای له بیر کردنه وه و باسی روژی دووایی، زانیی نه روژه په یوه ندی به تووه نی، نه تو و نه جگه ی تو نازان چ کاتی بهرپا نه بی.

﴿إِلَىٰ رِبِّكَ مَبْتَغَاهَا ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ بَخْشَاهَا﴾ بولای پهروه دگاری تو به نهو پهری زانیی کاتی په دیاوونی پاشه روژ. به راستی تو هدر نهوت له سهره بهو کهسه رابگه یه نی له سهختی روژی دووایی نه ترسی که روژی دووایی به بی گومان بهرپا نه بی.

نهو بی باوه راڼه ناموژگاری تو کاریان تی ناکا، وازیان لی بهینه هه تا توووشی رسوایی خوږان نه بن، له ناکاودا توووشی روژی دووایی نه بن له بیریان نامینی چهند کات له جیهاندا بوون و، وهک خودا نه فهرموی:

﴿كَانَ هُمْ يَوْمَ يَرْوُفُهُمْ ۖ لَا يُلْجِئُهُمْ إِلَّا عُشِّيَةٌ أَوْ ضَحَاةٌ﴾ بی باوه راڼ بهو جوړه کاتی روژی دووایی نه بین، وانه زان له جیهاندا دانه نیشتون جگه له کاتیکی که می نیواره، یا کاتیکی کهم له روژی جیهان.

بی باوه راڼ کاتی روژی دووایی نه بین بروای بیگومان په دیا نه کهن به بوونی و وانه زان راسته و جیگه ی مانه وهی بهرده وامه و، جیهان ریگه ی رویشتن بهو بولای نهو روژه و جیهان بلقی سهر ناو بووه.

به یاریده ی خودا کوتایی به مانا کردنی هات، له کاتیکا پارتی کریکارانی کورد و

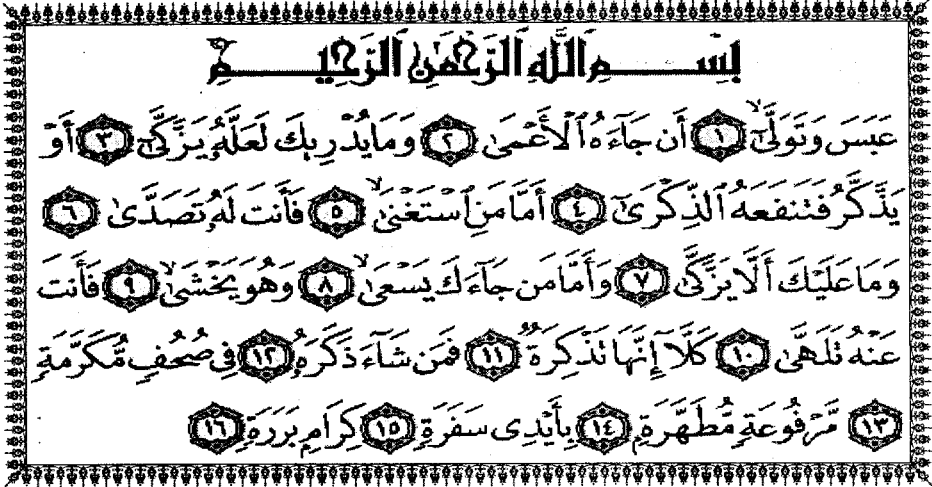
یه کیتی نیشتمانی کوردستان خهریکی جهنگبوون له دژی یه کنری و،

دیاره نه گبه تی کوردانه (روژی ۳ جیمادی دووه می کوچی)

سالی (۱۴۲۱) ۲۰۰۰/۹/۳۰ زاینی

﴿سوره تی عده سه﴾

له مه ککه هاتووه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۴۲) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

نه گیر نه وه جارێک پیغمه مه ﴿ﷺ﴾ له مه ککه دا دانیشته بو کۆمه لێ له گه وه پیاوانی قوره یش له خزمه تیا بون، وهک عه تبه و شه یه و کورانی ربه عه، نه بو جهه ل و وه لیدی کوری موغه یه و، جگه ی نه وانیش له و کاته دا که پیغمه مه ﴿ﷺ﴾ نامۆز گاری نه کردن و، نه ی ترساندن له پاشه پوژی خرابی بت په رستی و سته مکاری و، به لێنی پێ نه دان نه گه ر موسلمان بین چاکه ی هه ردوو جیهانیان ده ست نه که وئ و، ئومیده وار بوو خودا شاره زاییان پێ به خشی و بینه هیز بۆ ئیسلام، یا به لای که مه وه واز له خراپه به یتن و، نه و کاته موسلمانان لاوازی بون و له ناو نازاری بت په رستانه ابون، له و کاته دا پیاوێکی کۆیری هه ژار هاتوو فه رموده کانی پیغمه مه بری و ووتی: شتیکم فیربکه له وه ی که بۆت هاتوو که سوودی ئی وه ربگرم، پیغمه مه ﴿ﷺ﴾ وولامی نه دا یه وه، له سه ر فه رموده کانی خۆی روشت له گه ل کۆمه لێ قوره یشی به کان، نه و کۆیره گفتوگۆی خۆی سه جار دووپات کرده وه، به و بۆنه وه پیغمه مه رووی خۆی گرژ کرد و، رووی ئی وه گیرا، خودای مه زن سه رزه نشی پیغمه مه ری کردوو فه رمووی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾. زانا یان بریا ن جیاوازه بۆ دیاری کردنی نه و کۆیره هه ژاره، زۆریه ی ززوریان لایان وایه ئینو مه کتومی هاوڕێی پیغمه مه و خالۆزای خه دیجه ی ژنی بووه، هه ندێ له زانا یان نه لێن: جگه ی ئینو مه کتوو مبه ووه.

ته فسیری زما کۆبی

ھەروەھا زانايان بىريان جياوازه لە دىاي کردنى ئەو کەسەى ڕووى وەرگىرا لەو ھەزارە و، ئەلین:

کەسێكى ديارى نەکراوە، چونکە خودا ئەفەرموئ ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ بە ڕانای ناديارى. بەلام ئەوەى بە ناوبانگى لە ناو زانايانا ئەلین: ئەو کەسە پێغمەر بوو، ئەوەتە خودا ئەفەرموئ: ﴿فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّى﴾ بە ڕانای ڕووبەرو، بەھەر جۆرێ بى پێغمەر خاوەنى ھەست و کۆششى خۆیتى و سەربەستە، بۆ پەرەپێدانى ئاینى پێرۆزى ئىسلام، بۆیە وولامى ئەو کوێرەى نەدايەو، ھەتا ئەو ھەلەى لە دەست دەرئەچى و بە دەست کەوتى زانیو، و وىستوویەتى لە کىسى نەچى لەبەر بەرژەوئەندى گشتى ئىسلام، نەك بۆ سوودى تايەتى خۆى و، فێرکردنى فەرموودەکانى خودا کاتى ديارى کراوى بۆ نە و لە کىس ناچى و ئەتوانى ھەموو کاتى جى بە جى بکرىت. بەلام کاتى باوەرھێنانى بى باوەرەن تەسکە و لە دەست دەرئەچى و، لە لایە ترەو خودا بە فەرموودەى خۆى ئاماژە بۆ ئەو ئەکا جياوازی پلەو پایە و ساماندارى پوچ بکاتەو، و، لە جیھاندا ئادەمیزاد یەکسان و، ھەزار و ساماندار وەك یەك وان، خودای مەزن بۆ ڕوونکردنەو ئەو ڕووداو بە درێژى ڕوونى ئەکاتەو و ئەفەرموئ:

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ پێغمەر ناوچاوانى خۆى گەڕ کرد و، ڕووى وەرگىرا لەبەر ئەوەى ئەو کوێرە ھات بۆلای، چونکە ئەو خەریكى شتى بوو گەنگووە کە سوودى گشتى تێدا ئەبینى کە باوەرھێنانى سەرۆکەکانى قورەیش بوو. ئەو پیاوہ کوێرە ناوی عەبدولای کوێرە مەکتومە، یەك بوو لە کۆچکەرەن و، بانگ وێژى پێغمەر بوو. زۆر جار پێغمەر لە جى خۆى دای ئەتا بۆ پێشەوایى مۆسلمانان بۆ نوێژکردن، خودا بۆ ئەوەى ناوی بردوو بە کوێر، ھەتا ئاماژە بۆ ئەوەى خاوەنى بیانوہ.

لەوانە پەرسىار بکرى: ئەبوايە سەرزەنشتى ئەو کوێرە بکرایە نەك جگەى ئەو، لە وولامدا ئەپێژى: لەوانە ھەرەشە بى لە بى باوەرەن و دانانیانە بە بى نەخ کە پێغمەر ئامۆزگارىیان ئەکا و باوەر ناھین، نەك سەرزەنشت و لۆمەکردنى پێغمەر و ئەو پیاوہ کوێرە.

﴿وَمَا يَذُرُّكَ اللَّهُ يَرْكُى أَوْ يَذْكُرُ فَنُفَعُهُ الذِّكْرُ﴾ وە چ شتىكە تۆ والى بکا بزانی چۆنەتى مەبەستى ئەو کوێرە بناسى، لەوانە بوو ئەگەر تۆ وولامى ئەو کوێرەت بدایەتەو، پاك ئەبوووە لە گوناھ، بەو گفتوگۆیەى تۆ، یا بىرى ئەو بکەوتەو شتى لە بىرى چوووەتەو، دووایى ئامۆزگارى کردنى تۆ و بىرخستەو کەى سوودى بى ئەبەخشى.

﴿أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّى وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكُى﴾ تۆ بۆ واز لە ئامۆزگارى کەسى ئەھىتەى خودا ئەزانى ئەو پێویستى بەو شتە ھەبە لای تۆیە، دووایى تۆر و ئەکەى بۆلای کەسى

خوی بهوه نابینی، پیوستی به خودا و به تو ههیی، بههوی بهو پله و سامانی خویهوه و، به نومییدی نهوهی باوه بهی، هیچ زیانی تووشی تو و ئیسلام نابی که نهو باوه نههیتی و شانازی به سامانی خویهوه بکا.

﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ وَهُوَ يَخْشَىٰ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ﴾ وه بهلام نهو کهسهی به گورجی رانه کا دیت بولای تو و، له خودا نهترسی به وینهی نهو پیاوه کویره، دووایی واز لهو نههیتی، خوت خدریک نهکهی به بت پهستانهوه، به نومییدی نهوهی نهوان ئیسلام بن و رانومایی وهرگرن، نیازت وانهیی که کات فراوانه بو فیژکردنی فدرمانی خودا بهو پیاوه کویره، واز له تاوانباران بهینه، خودا تولهیان لی نه کاتهوه.

﴿كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ ذَكَّرَهُ﴾ تو جاری تر کاری بهو جوړه مه که. به راستی نایهته کانی قورئان ناموژگاری کردنه بو نادهمیزاد، دووایی هدرکه سی نارهزو نه کا با ناموژگاری قورئان وهر بگری و یادی خودا بکات.

به راستی یاریدهی که سی نادا خوی و تدهاشا بکا پیوستی به خودا و به تو و، به ناموژگاری قورئان نی به. بهلام خودا یارمه تی پیاوچاکان نه دا، با کویر و ههژاریشن. له پاشانا خودای مه زن باسی رانومایی و وانه کانی و فدرمانه کانی قورئان نه کا و نه فدرموی:

﴿فِي ضُفَىٰ مَكْرَمَةٍ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ قورئان نووسراوه ته وه، تو مارکراوه له چه ند پهره به کدا، شایسته و خاوه نی ریزه لای خودا، وانه و فدرمووده کانی بالا و به سووده، پاکه له هه موو شتیکی بوچ و گومایی.

﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ پهره ی نهو قورئانه به ده ست چه ند نوینه ریکی زور به ریزن، له خودا ترسن، به وینه فریشته کان و پیغمه ران، له لایدن خویانه وه نه یاریزن و رای نه گهین به نادهمیزاد.

قُلْ الْإِنْسَنُ
مَا أَكْفَرُهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقْتُهُ فَقَدْ دَرَمْتُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ
السَّبِيلَ يَسْرُهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَانَةً فَأَقْبَرُهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرُهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا
يَقْضِ مَا أَمَرْتُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَبْيْتْنَا فِيهَا بَهَابًا ﴿٢٧﴾ وَعَنَابًا وَقَضَبًا ﴿٢٨﴾
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَيْكِهِمُ وَابًا ﴿٣١﴾ مَتَّعْنَاكُمْ
وَلَا نَعْمَكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاحَةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

وَأَمَّهُ وَأَيُّهُ ۝۳۵ وَصَحْبِهِ وَبَيْنَهُ ۝۳۶ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ ۝۳۷ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝۳۸ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝۳۹ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝۴۰ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝۴۱ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجِرَةُ ۝۴۲

﴿قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ يا خودابى بهره و بى به شى له ميهره بانى خودا و نه ميى نهو ناده ميزاده، بى باوه و خاوه دارايى به. خوى به سهر هه ژار اندا، هه له ئكى شى، چ شتى پالى پيو ناوه، به وى باوه نه هيى به خودا، له گه له نهو هه مووه چا كه يده دا خودا دا و به بهو، زور سه بر و سهر سور پنه نهو شته.

﴿مِنْ أَى شَيْءٍ خَلَقَهُ مِنْ تُطْفِئِهِ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾ بو بير له خوى ناكاته خودا له چ شتى نهوى دروست كردووه، هه تا واز له به رستى خودا به يى، خودا نهوى دروست كردووه له ناويكى بى نرخ، دوواى خودا نه دنازهى له شى ديارى كردووه، ريكى خستووه نه دنامه كانى، به جو رى شياوى يه كترين، له پاشانا ريگه ي چا كه و خراپه ي بو ناماده كردووه، نه قلى داوه تى، كاميان بو خوى هه له ئبزي سهر به سته.

﴿ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ له پاشانا خودا دواى ته مه نى ديارى كراوى نهى مريى، له پاشانا خودا فه رمان نه دا بيخه نه گوره وه و، وازى لى نه هي رى گياندارانى كى و بيخون و، دوواى مر دنش ري رى لى نه گيرى، له پاشانا هه ركاتى خودا ناره زوى كرد دواى مر دنى زين دووى نه كاته وه. ناده ميزادى بهو جو به بى، جيگه ي سهر سور ما نه بى فه رمانى خودا بكا و باوه نه هيى و خودا نه به رستى. دروست كردنى بى هوه نهى به.

﴿كُلًّا لَّمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ﴾ راست و بيگومانه ناده ميزاد جى به جى نه كردووه شتى خودا فه رمانى بى داوه، هه موو تواناى پى به خشيوه بو كردنى كارى چا ك و، برويان وومان بو نه هي شتووه ته وه، له گه له نهو هيشدا زوريه ي ناده ميزاد كه مه تر خه مى نه كهن، زوريان ياخى نه دن و چا كه ي خودا به كار نه هيى له خراپه دا، په لامارى دانى شتووانى بى تاوان نه دهن و سته ميان لى نه كهن، دوواى نه گهر به وانه ي پيشو له خودا ناترسى.

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ ددواى يا ناده ميزاد ته ماشاى لاي خواره مه نى خوى بكا كه نه بيته هوى زيانى خوى و، پى رائه بو ري و، پرسىار له نه قلى خوى بكا چ كه سى نهو خواره مه نيانه ي بو دروست كردووه؟

﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ خوارده مهنی به کدی بهم جو ره بؤ ناماده نه کهن، که به راستی نیمه ناومان پیداکردوه ئدی ریژینده خواره وه زور به خوړی و به تهوژم و بدتین. له پاشانا نیمه زه ویمان قلیشانندوه به هوی سهوزبون و سدرده رهیانی گیاو پرووه کدوه، به قلیشانی شیایو ئهو پرووه کانه بی.

﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا وَقَضْبًا وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدائقَ غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَعَامِلِكُمْ﴾

دوواپی نیمه رواندوومانه له ناو زه ویدا به هوی ئهو ناوه وه دانه وئله و، تری و، سهوزیه به تهری بری و بخوړی، وه که هه موو سهوزیه، هدر له کدوه ره وه، هه تا قارچک و ریواس و سهوزی تر و زهیتون و، خورما و باخ و باخاتی چر و پر. میوه ی هه مه جوړ و، له وه رگا و گیا له وه جوړه ی ناده میزادانه ی چیتاوه و، نازاله کانیان ئه بخوړ، ئه وانده ی باسکران هه موویان بؤ سوودی ژبانی ئیوه یه، هه ندیکیان بؤ خوړتان و هه ندی تریان بؤ مانده ی نازال و چوارپی کانتان. دوواپی ئه وانده ی جیهان نوره ی باسی روژی دوواپیه، خودا ئه فدرموی:

﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ﴾ دوواپی کاتی له روژی دوواپیدا دهنگیکی سخت پیدای ئه بی هه موو

گوپچکه کان کهر ئه کاته وه ئه وه نده سخت و گرانه.

ووشه ی (الصَّاحَّةُ) به دهنگیک ئه لئین: دوو شتی ره ق له یدک بدنه. بیگومان روژی دوواپی

ناسمان و ئه ستیره کان کیشیان نامیت، زهوی به کیوه کانیه وه له گهل ئه ستیره کانی تر له یدک ئه دهن، له وه کاته دا گرمه و شاخه پیدای ئه بی، هیچ گیاندار و گوپچکه ی بهرگه ی ناگری، له بهر ئه وه ی دهنگه ی زور تیز و سخت و بی وئندیه له گه وره پیدا.

﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ﴾ ئهو روژه روژیکه هه موو که سی راته کا

و هه لدی له برا و، دایک و، باوک و، ژن و، کورپی خوړی، دژست و خزمایه تی له وه روژه دا نی یه.

﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ﴾ بؤ هه موو

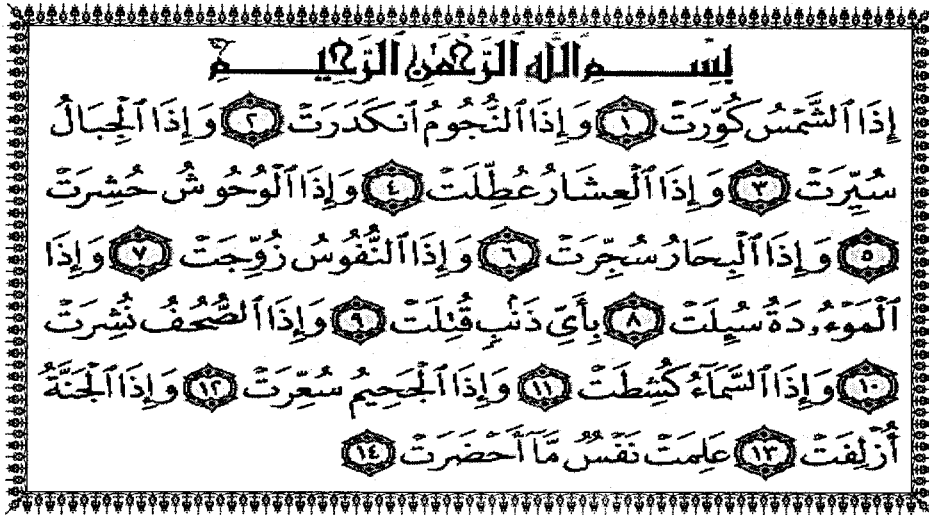
ناده میزادی له وان له وه روژه دا کاریکی تاییدت به خوړیانه وه هدی، بهو کاره وه خدریکن و، وازی له جگه ی خوړیانی بی هیتاوه. بیگومان ناده میزاد واز له وه که سانه ئه هینن یارمه تیان داون له سهر کاری خراب، یا باوه ردار نه بن، به وئندی هابیل له برای راته کا و، ئیراهیم له باوکی و، نوح له کور و ژنده کی، لوت له ژنده کی خوړی و، ئاسیه له فیرعه نی میړدی، چدن که سی هه ن له وه روژه دا پروویان گه شه، ده میان به بی که نین، شادمان و دلخوشتن له بهر ئه وه شته ی خودا به خشیویه به وان.

﴿وَوُجُودٌ يَوْمَئِذٍ عَبْرَةٌ لِّهَاقِهَا قَتَرَةٌ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ﴾ وه چدن پروومه تی هه ن

له وه روژه دا توژ به سهر پروومه تیانده وه یه و، خهفه تبارن، پهنگی رهش دای ئه پوشتی، چونکه کرده وه ی خرابی زوریان کردوه له جیهاندا، ئهو که سانه بی باوه ربون له جیهاندا، له سنووری ناین دهر چوون.

﴿سوره تی ته کویر﴾

له مه كه هاتووته خواره وه. ژماره ی ئایه ته کانی (۲۹) ئایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشندهی میرده بان

خودای مهزن لهو ئایه تانه ی سهره وه دا ئامازه بو هه ندی رووداو و کاره ساتی ترسناک
ته کات، له کاتی پرسیار و وولام و پاداشت له رژی دوایی دا پهیدا نه بن که (۱۲) رووداون
و، نه فهرموی:

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ هه رکاتی خۆر پیچریه وه و، وونبوو دوای
نه وه ی به چاو نه بینرا و، له ناو چوو له بهر نه مانی هیزی کیشانی و، سارد بوویه وه و، رووناکی
نه ما و، کاتی نه سته ره کان نه م دیو دیو کران و که وته خواره وه و، پرژ و بلا بوون.
﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وه هه رکاتی کیره کان له جیگه ی خویانا
هه لکه نه ران و بوون به تۆز و، چوون به هه وادا وه که له گهل زهوی دا و، کاتی نه و
هوشترانه که ده مانگ تپه ره پیه به سهر ناوس بوونیا وازی لی هینراوه به یی شوان نه سوورپته وه
که زۆر به نرخه لایان و، هه موو که سی خه ریکی خۆیه تی.

هه ندی له زانایان به م جو ره مانای (وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ) کراوه (وه هه رکاتی هه وه کان له
باران بارین وازیان لیته ریا و، بارانیان لی نه ته هاته خواره وه، چوونکه په ره و ده ستووری جاران
تیک و پیک بووه، هه تا هه ور بارانی لی بته خواره وه، هه ور و تیشکی خۆر و هه لمی ناو
نه ماوه).

ته فسیری زمانا کۆبی

﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه کاتی گیاندارانی کیوی له ترسی نهمانی زهوی رانه کهن بهم لاهو بدو لادا، ترسیان له خویمان و له نادهمیزاد نییه و جیگهیه نادوژنهوه پشوی تیدا بدن و، دووایی ههموویان له ترسانا نهمرن و، کاتی ههموو دهریاکان گهرم نه کرین و نهروژنه ناو یه کتری و نهبن به یدک زهریا و، لهبر کاولوبوونی زهوی، هیچ شتی نییه ریگهیان لی بگری و تیکه لاوی یه کتری نهبن.

مانای رستهی (وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ) بهم جوهریش کراوه: یانی هدرکاتی دهریاکان گریان گرت بههوی ناگری ناو زهوی، له کاتیکا زهوی پارچه پارچه نهبن و، ناو و ناگری تیکه لاو نهبن و، دهریاکان گر نه گرن.

﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ وه هدرکاتی گیانی ههموو نادهمیزادی گهراپهوه بولای له شیتانه کانیان و، جووت بوونهوه له گهل یه کتری و، کاتی پرسیار کرا لهو کچه منالانهی زینده به چال نه کرین، لهبر چ گوناھی کوژراون و به راستی له روژی دووایی دا زیندوو نه کرینهوه، پرسیاریان لی نه کری بۆ ئیوه کوژران و، گوناھتان چ شتی بووه.

﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ﴾ وه هدرکاتی نامهی کرداره کانی نادهمیزاد کرانهوه و، نامهی ههموو کدهسی درا به دهستی خویهوه و، هدرکاتی ناسمان لابرا و، نهستییه کان ونبون له ناو ناسماندا و، هدرکاتی دوزه خ گهرم کرا. ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾ وه هرکاتی بههشت نزیک کراپهوه بۆ خاوه نه کانیان و چونکه بۆ نهوان ناماده کراوه، دووای نهو دوازه رووداوانه ههموو کدهسی نهزانی به شتی نامادهی کردوهه بۆ خوی.

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ١٥
الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ١٦ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ١٧ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٨
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ١٩ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ٢٠ مُطَاعٍ
ثَمَّ آمِينَ ٢١ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ٢٢ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئُقِ الْمُبِينِ ٢٣
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ٢٤ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ٢٥
فَأَن تَدَّهْبُونَ ٢٦ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٢٧ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَقِيمَ ٢٨ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٢٩

﴿فَلَا أَسِمْ بِالْخُسِّ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ﴾ دووایی به راستی من سویند نه خۆم به و نه سستیرانهی نه و تو به رۆژدا له بهر چار و ن نه بن و نابینرین، به شهودا به چار نه بینرین، به شه و رۆژدا نه سوورپینه و دهر نه که و نه وه.

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وه سویند نه خۆم به و شهووی کاتی تاریکی به کدی رۆو نه کاته سهر زهوی و، سویند نه خۆم به بهیانی کاتی رۆوناکی به کدی پهخش نه بیته وه به زهوی دا و، هه موو شتی نه گرپته وه.

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ سویندم به وانهی باسکران. به راستی قورئان گفتوگۆی نیردراوینکی بهرپره له لای خودا و، فهروانی پیدراوه رای بگهیهنی به پیغه مدهی خۆی، خاوهنی هیزکی به کجار زۆره لای خودای خاوهن پله، هیزکی وای ههیه نهو فریشته به چوار گوندی تاقمی لوتی ژیرا و ژور کرد، جبره ئیل فریشته به که خاوهنی پله و پایه ی بهرزه لای خاوهنی هه موو بوونه وهران.

﴿مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٌ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ نهو فریشته به جبره ئیل له و جیگه به فریشته کان بهیرهوی نه که و له فهروانی دهرناچن و، هاوړپکه ی ئیوه که موحه مده شیت نی به، به گویره ی گروانی بی باوه ران.

﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وه به راستی پیغه مدهر جبره ئیلی بینیه له سهر نه و دیمه نه ی خودا درووستی کردووه له ئاسۆی ناشکرادا له لای سهره ووی خۆر ههلات که جیگه ی ههلهاتی خۆره، موحه مده له سهر راگه یاندنی سروس و جگه ی سروس لهو شتانه ی نابینرین گومانی لی ناکرین و رۆد و چرووک نی به، نه ووی لای خودا وه جبره ئیل بۆی بهیانی به ئاده میزادانی رانه گهیه نی.

﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِیمٍ فَأَنِّیْ تَذْهَبُونَ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِینَ﴾ وه نهو قورئانه گفتوگۆی شهیتانی بی بهش له بهزه ی و له میهره بانی خودا نی به وه ک بی باوه ران به تایه تی (سهلمان روشدی) تاوئبار نه یلین، نهو قورئانه ی هیچ شتی نی به له ووی بی باوه ران نه یلین، جگه له ووی ئامۆزگاری کردنی راستی و بیگومانه بۆ هه موو بوونه وهرانی ژیر و دادپهروهر و بی لایه ن.

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِیمَ﴾ نهو قورئانه ئامۆزگاری به بۆ که سنی لای ئیوه دوا ی راستی بکه و، له سهری راوه ستی و سوودی لی وه برگرێ. به لام که سنی بهرده وامبی له سهر گومرایی سوودی لی وه رناگرێ و، ئامۆزگاری کاری تی ناکا.

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ﴾ وه ئیوه ی بی باوه ر ئاره زۆی رتی راست ناکه ن و دووای چاکه ناکه ون، مه گهر پهروه ردگاری بوونه وهران ئاره زۆ بکا و به زۆر پیتان بکا، خودای گه وره نه قلی داوه به ئیوه و خۆتانی سهر به ست کردووه، ئیوه رینگه ی راست ناگرن به ئاره زۆی خۆتان. خودا ئیوه ی وه ک ئازالی بی نه قل درووست نه کردووه.

﴿﴾ سوره تی نه لئینیفطار ﴿﴾

له مه كه هاتوره ته خواره وه. ژماره ی ئایه ته كانی (۱۹) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَغْرَرَك بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا
كُنِينِ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ
الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٥﴾ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِعَايِينَ ﴿١٦﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الَّذِينَ ﴿١٧﴾ شَمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الَّذِينَ ﴿١٨﴾
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

﴿﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

﴿﴾ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿﴾ ئەم سورەتی و سورەتی پێشوو باسی هەندی
لەو شتانه ئەکا لە کاتی رۆژی دووایی و، دوا ی پرسیار و پاداشت پەیدا ئەبن، بەلام لەم
سورەتەدا بە شیوەیەکی کورتتر ئەفەرموی: هەر کاتی ئاسمان پارچە پارچە بوو، ئەستێرەکان
کەوتنە خوارەوه، چونکە کیشی یان نامینی و، کاتی کەوتنە خوارەوه و، بلاو بوونەوه و نەمان.
﴿﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿﴾ وە هەر کاتی شەپۆلی ناوی دەریاکان بەرز بوونەوه، بوون بە هەلم و،
بەم لاوлада رۆیشتن و بە ناگری ناو زەوی گەرم کران، دوا ی نەمانی زەوی.
﴿﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿﴾ وە هەر کاتی گۆرەکان خاکە کە ی لە
ناوبرا و ئەو مردووانە ی لە ناویاندا بوون زیندوو کرانەوه بە کردەوه ی خۆیانەوه، لەو کاتانەدا
هەموو کەسێ ئەزانێ چ شتیکی بۆخۆی پێش خستوو و، چ شتیکی بۆ خۆی دواخستوو لە
چاک و لە خراپ.

تەفسیری زمانکۆری

﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ نهی نادمیزاد چ شتیکه فریوی توی داوه له بۆ پهرستی پهره دگاری زور گهره ی خوت له ههمو روویه کهوه، به بی پرسیار و پاداشت واز له بهنده ی خوی نایه ری، پرسیاریان لی نه کا و پاداشتیان نه داته وه و، توله یان لی نه سیتی، ئیر چۆن فریو نه خون.

﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ پهره دگاریکی نه وتیه توی دروست کردوه له دلوی ناو، دووایی هیزی نهی و ناشکرای له ناو له شی ئیره دا داناه و، دووایی نه دنامه کانی توی به شیوا بۆ یه کزی دروست کردوه و، به جوړیکی وا دهستیکی تو دریز نی یه له وهی تریان، هه ندی له له شی تو رهش نی یه و نه وی تری یان سپی بی، مه گهر هه ندی جار نه بی بۆ نیشانه یه خودا نه یزانی.

﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ به هه ر جوړ و دیمه نی پهره دگار ناره زوی کردوه پیکه وه ناوی، دریز بی یا کورت، سپی بی یا رهش یا زهره، به جوانترین شیوه و بالا، به وینه ی به راز و گوئی دریز دروستی نه کردویی.

﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّنِّ﴾ زور راست و بیگومانه به لکو بویه فریوتان خواردوه و باوه رتان به پاداشت و پرسیار نه بووه، بیگومان ئیره زیندوو نه کرینه وه و، پرسیاری کار و کرده وهی خوتانتان لی نه کری.

﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ وه به راستی دانراوه به سه ر ئیره دا چهن فریشته یه ناگایان له ههمو گفتوگو و کرداری ئیره هه یه، به ریز و به هیز و ده ست پاک و، نهو شته ی پیمان سپر دراوه به ته وای به ههمو جوړی جی به جی نه کهن، ههمو شتی ئیره بیکنه نه ینوسن، هه رشتی ئیره بیکنه نه یزانن. جوړی نووسینی کردار و گوشتار هه ر خودا نه یزانی.

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الذِّنِّ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ به راستی پیاوچاکان و راست ویزان له ناو رابواردنی چاک و به ره مه نه دیدان، بی باوه ران و به دکاران له ناو دوزه خدان، نه چنه ناو دوزی خ له روژی پاداشت و پرسیاردا، سزاکه ی نه چیژن و، هیچ که سی له وان نایه نه دهره وه له ناود وزه خدا چاونوقاندنی.

﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّنِّ ثُمَّ مَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّنِّ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ وه چ شتیکی زور گهره یه به توی رابگه یه نی روژی پاداشت چ شتیکه، له پاشانا چ شتی بی به توی بناسینی روژی پاداشت چی یه، روژی پاداشت روژیکه هیچ که سی خاوه نی هیچ شتی نی یه بۆ هیچ که سی له سوود و له زیان، ههمو کاری له و روژه دا هه ر بۆ خودایه به بی راویژکار و به بی یاریده دهر.

﴿ سوره نبی نهلموته فیفین ﴾

له مه ککه هاتووته خواره وه. هه ندئ له زانایان نه لئین: له مه دینه هاتووته خواره وه.
ژماره ی نایه ته کانی (۳۶) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾
كَلَّا إِن كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَذْرُكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ
مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ
وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١١﴾ إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسْطِيطُ
أَلْأَوَّلِينَ ﴿١٢﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ
عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٥﴾ ثُمَّ يُقَالُ
هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٦﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

کۆمه لئ له تاوانباران بازگانیان نه کرد و، به توانا و هیزی خۆپانه وه شانازیان نه کرد،
شتیکیان نه کری و نهان فروشت. به لام نهوان به نرخى کهم نه پانکری و به نرخى زۆر
نه پانفروشت. له ههردوو جاردا قازانجی زۆریان بۆ خۆیان مسۆگهر نه کرد. ئاده میزادیان ناچار
نه کرد بۆ سوودی خۆیان و، نهوانیش چاریان نه ئه ما نه بویه خۆپانیان بدایه به دهسته وه بۆ نیازی
سته مکاران. چهنده نایه ته کانی قورنان له مه ککه له باره ی باوه پوون به یه کیتی خودا و پژوی
دوایی یه وه نه هاته خوار و، له مه دینه زۆری له باره ی مامه له و کۆمه لایه تی و دهستوری
جیهانه وه نه هاته خواره وه. به لام وا دیاره کۆمه لئ له دانیشتروانی مه ککه که خواره نی سامانی

ته فیسری زمانکۆبی

زور و پله و پایه ی زور بوون. زبانی زوریان له هه ژاران نه دا له پتوانه و کیشانه و ترازوبازی دا، بویه خودای مه زن هه ره شه ی لی کردن و فهرمووی:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِّنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾
 نه مان و سزایه کی زور سهخت بو که سانیک ی نه وتو سته م نه که نه له ئاده میزاد له پیاوانه و کیشانه دا، که سانیک ی نه وتون کاتی شتی به پتوانه و هربگرن له ئاده میزادی بی چاره بو خویان، به ته وای نه ی پیون و زوری نه بدن بو خویان و، هه کاتی شتی پیون یا بیکیشن بو ئاده میزاد به ناتده وای و به که می نه ی پیون و نه یکیشن، له هه ردوو جارداد قازانج بو خویان مسوگر نه که نه.

﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 ترازوبازی نه که نه نازانن که به راستی نه وان زیندوو نه کرینه وه و پرساریان لی نه کری له رۆژیکی گه وه دا که رۆژی دووایی به، رۆژی که ئاده میزاد زیندوو نه کرینه وه له گۆره کانیانا رانه وه ستن له بهر فهران و له بهر ده م پهروه دگاری هه موو بوونه وه ران بو پرسیار و پاداشت، نه وه ی باسکرا تۆله ی ترازوو بازانه که شتیکی که م بدزن له دانیشتوان، نه بی تۆله و سزای نه وه که سانه به ناره و دارایی ئاده میزاد زهوت نه که نه چۆنی؟

﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَجِّينٍ وَمَا أَذْرَاكَ مَا سَجِّينٌ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾
 بیگومانه، ترازوبازان نابن گومان بیدن زیندوو نا کرینه وه، نه بی بزانی نه وه که سانه ی باوه ریان به رۆژی دوایی نه بی و، نه وه که سانه ی شتی بو خویان ساخته بهیتن بو لاهردنی سزا له سه ر خویان، به هزی فیل و فره وه بو زهواکردنی ترازوبازی. به راستی نامه ی کرداری گونا بهاران و به دکر داران له ناو ده فته ریکی پهستی ره شدایه که ناوی تاوانبارانی تیدا تۆمار نه کری، چ شتیکی زور سه رسورپنهره به تۆی بناسینی نه وه ده فته ره ره شه چ شتی که نه وه ده فته ره نامه یه که ژماره ی خراوته سه ر بو دیاری کردنی ناوی نه وه که سانه تاوانباران ی سزایان نه درئ.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾
 سزای زور سهخت له رۆژی دووایدا بو نه وه که سانه یه رۆژی پاداشت و سزا به درو نه خه نه وه و، بروای بی نایه رن، که سانیک ی نه وتو رۆژی پاداشت به درو نه زانن و، هیچ که سه ی نه وه رۆژه به درو نازانی، مه گه ره هه موو که سه ی لایه دایی له سنووری خودا، گونا بهاران دووای ئاره زوی پوچی خویان که وتین.

﴿إِذَا ثُلِّیَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ﴾
 نه وه که سه دا که وه لیدی کوری موغیره، نه یووت: نه وه ئایه تانه داستانی پروپوچی پیشینه، هه ره که سه ی دلی بۆلای دادپهروه ی بروات، زور لای ئاسانه باوه به رۆژی دووایی بهیتن، به لام هه ره که سه ی ده ستدریژی بکاته سه ر مافی ئاده میزاد، زور لای گرانه باوه بهو رۆژه بهیتن، چونکه نه مانی خۆی ده ره خا.

﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ینگومان قورنان و رۆزی دووایی داستانی پروپچی پیشووان نی، یدلکو نده شته خراپدی نهو تاوانبارانه نهیکه کوهتووهده سدر دلّیان و رهشی کردووهتهوه و، بیر له راستی نایده کانی قورنان و رۆزی دووایی ناکه نهوه.

﴿ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّخَجُونَ ﴾ راست و ینگومانه. به راستی نهو بی باوه رانه له رۆزی دووایدا له به زهیی و ریز و بینینی پدروهدگار بی به شن و، خودا به چاوی به زهیی ته ماشایان ناکا و، پاکییان ناکه نهوه له گونا.

﴿ تَنْمُ إِلَهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴾ له پاشانا به راستی نهو تاوانبارانه نه چنه ناو ناگری دۆزهخ و سزاکی نه چیرن، له پاشانا نه بیترری بهوان: نا نه مه نهو سزا به ئیوه له جیهاندا به درۆتان نه خستهوه و باوه رتان بین نه نه هیتا.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ
 ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَايِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْحُومٍ ﴿٢٥﴾ خَتَمَةٌ مِمَّا فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِمَّا جَاءَهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَايِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُوِبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

﴿ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴾ به راستی و به بی گومان نامه ی کرداری پیاوچاكان و خودا پهرستان له ناو جینگایه کی بهرز و به نر خدا دانراوه و، چ شتیکی گه وره ی سدرنج راکیشه به تۆی بناسینی نهو جینگه بهرزه شایسته ی

چ شتیکه؟ ئەو جینگە بەرز و بە نرخە نامەیدە کە ژمارە ی خراوە تە سەر بۆ دیاری کردنی ناوی پیاوچاکان، تا قەم تا قەم فریشتە بەرپەرە کانی نزیك لە خودا و ئەزۆن بۆ تەماشای کردنی ئەو نامەیدە، کە هەستی پێ ئەکرێ هەموو کەسێ نزیکی پێ ئەیبینی.

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ عَلَى الْأَرْكَانِ يُنْظَرُونَ﴾ بە راستی پیاوچاکان و خودا پەرستان لە ناو خۆشی و بەهرەمەندی چاکێ بەهەشتان، بەسەر کورسی یەوێ دانیشتون، تەماشای ئەو شتە ئە کەن خودا لە بەهەشتا بۆی نامادە کردوون. تەماشای دوژمنانی خۆیان ئە کەن.

﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خِتَامُهُ مِسْكٌ﴾ بە راستی تۆ هەرکاتێ ئەو کەسانە ببینی ئەزانی ئەوان لە چ چاکە و رابواردان، چونکە تۆ بەسەر رۆمەتیانەو جوانی و سەبەتی و خۆشی ئەبینی، لە مەدەکی پاکێ پێ نازاردەر دەرخواردی ئەوان ئەدری، ئەو مەدە مۆرکراوە سەرە کە ی چەسپە و نە کراوە تەو، سەری شوشە کانی بە ميسك داخراوە و، بۆن و تەمێ وەك ميسك وایە.

﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ وە بۆ ئەو شتە ئەو ناو بەهەشتان دووایی پێویستە بۆلای پەرستنی خودا چاکە و خۆشی و بەهەشت پێش کەران پێش بکەن و پەلە بکەن، لەبەر ئەوە هیش ئەو مەدە پێ نازارە ی بە ميسك مۆرکراوە یان بەدریتی. ئەبۆنەو.

﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ وە ئەو شتە ی تیکە لاوی ئەو مەدە ئە کرێ هەندیکە لە خوراوە یە ئەزۆی بەسەر ئەو مەدەدا، ئەو خوراوە یە بریتی یە لە کانیای پیاوچاکان لە ئاوە کە ی ئەبۆنەو، چونکە لە پەرستنی خودا پەکیان ناخا، ئەو خواردن و خواردنەوانە ئادەمیزاد لە جیهاندا زۆری بۆ هەول ئە دەن. بۆیە خودا باسیان ئە کات.

دوای ئەوێ خودا باسی پیاوچاکان و پیاوخرایانی کرد، باسی پاداشت و تۆلە هیشی کردن، باسی پیاوچاکانی جیهان و پیاوخرایانی جیهان ئە کا و ئەفەر موی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ أُجِرُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ﴾ بە راستی کەسانیکی ئەوتۆ پێ باوەر و تاوانبارن پێ ئە کەن لە جیهاندا بە کەسانیکی ئەوتۆ باوەر پێان هێناوە و، گالته یان پێ ئە کەن؛ چونکە هەژاران.

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وە هەرکاتێ هەژارە باوردارە کان برۆشتانایە بەلای پێ باوەرە تاوانبارە کاند، پێ باوەرێان بە پێلۆ برۆی چاویان ئامازە یان ئە کرد بۆلای باوەر داران بە گالته کردنەو، و هەرکاتێ پێ باوەرێان بچوونایە تەو بەلای خێزانە کانی خۆیان ئە گەرانەو بەلایان، بە خۆش حالی و پێ کەنینهو، پێ باوەرێ بێ پەرستی خۆیان پێ چاکبوو.

﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَأَصَالُونَ﴾ وه هدر کاتی بی باوه‌پران موسلمانانیاں ئه‌بینی ئه‌یان ووت: ئه‌و که سانه له ریگه‌ی باواییری خویان لایانداوه و ریگه‌ی راستی‌یان وون کردووه.
﴿وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ﴾ وه بی باوه‌پران نه‌نیرون بۆ سهر موسلمانانه‌کان، ناگایان له‌وانی و، چاودیری کرده‌وه‌ی باوه‌پرداران بکه‌ن. به‌لکو پیوسته بی باوه‌پران خه‌ریکی چاک کردنی خویانین.

ئه‌وه‌ی باسکرا کرده‌وه‌ی بی باوه‌پران بوو له‌گه‌ل باوه‌پرداران له جیهاندا، خودای مه‌زن باسی کرده‌وه‌ی باوه‌پرداران ئه‌کا له‌گه‌ل بی باوه‌پران له رۆژی دوواییدا، ئه‌فه‌رموی:
﴿قَالِیَوْمَ الَّذِیْنَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ عَلَى الْأَرَائِكِ یَنْظُرُونَ﴾ دووایی ئه‌م رۆژه‌ی دووایی، که سانیکی ئه‌وتۆ باوه‌پریان هیئا پین ئه‌که‌نن به بی باوه‌پران و گالته‌یان پین ئه‌که‌ن. ههر به‌و جوهری ئه‌وان له جیهاندا به باوه‌پرداران پین ئه‌که‌نن. باوه‌پرداران دانیشتوون به‌سهر کورسی‌یه‌کانی به‌هه‌شته‌وه، ته‌ماشای بی باوه‌پران ئه‌که‌ن له دۆزه‌خدا.

﴿هَلْ تُؤْتَبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ ئایا بی باوه‌پران تۆله‌یان لی ناكریته‌وه به شتی خویان ئه‌یکه‌ن له جیهاندا به پیکه‌نینیان و گالته‌ پین کردنیاں به باوه‌پرداران. بیگومان له ههموو کات و له ههموو جیگه‌یه‌ پیاوانی تاوانبار و سه‌رسه‌ری گالته‌ به پیاوانی هه‌زار و چاک ئه‌که‌ن و سه‌ره‌ری‌یان لی ئه‌گرن و تاوانجی‌یان تی ئه‌گرن. به راستی ئه‌و ئایه‌تانه‌ بۆ ههموو کاتی هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه.

به یاریده‌ی خودا کو‌تایی پین‌هات

٢٠٠٠/١٠/٣ ی زایینی

﴿ سوره تی نه لئیشیقاق ﴾

له مه که هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۲۵) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ① وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ② وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③
 وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤ يَتَأَيَّهَا ⑥
 الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًا فَمُلَاقِيهِ ⑦ فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ ⑧
 كِتَابُهُ بِمِيزَنٍ ⑨ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑩ وَيَنْقَلِبُ ⑪
 إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑫ وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ⑬ فَسَوْفَ ⑭
 يَدْعُوا ثُبُورًا ⑮ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ⑯ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑰
 إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ⑱ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ⑲

ئهم سوره ته و سوره تی ته کویر و ئینفیتار، سامناکی رۆژی دووایی پروون نه که نه وه و،
 ناده میزاد له رۆژی دووایی دا ئه بن به دوو بهش: بهشیکی یان له ناو بهههشتان، بهشی تری یان له
 ناو دۆزه خدان، ئه فهرموی:

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای بهخشنده ی میهربان

﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴾ تو بیری ئه و کاته بکه ره وه ئاسمان پارچه پارچه
 ئه بی، پهیره و پرۆگرامی زهوی و ئاسمان تیک نه چی، کاتی خودا بیهوی ویرانی یان بکا و،
 ئاسمان گوی پاره لای پهروه دگاری خۆیه تی و، مل که چ ئه بی و، شایسته هیشه و پیوسته مل که چی
 بی: چونکه درووستکراوی پهروه دگاری خۆیه تی و ساله های سال رای گرتوه، ئیستا نۆزه ی
 پروو خانیه تی و هه موو شتی ئه بی له ناو به چی جگه له خودای درووست که ری هه موو
 بوونه وهران.

﴿ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴾ وه تو بیری ئه و کاته
 بکه ره وه کاتی زهوی له ناو نه چی و کیشی نامینی و کیوه کانی ئه بن به تۆز و، زهوی فره ئه داته

تهفسیری زمانا کۆبی

دەرەووە ئەو شتەنە لە ناوی داوایە: لە مردووەکان جگەیی مردووەکان و، ناوەکەیی بە چۆڵیی ئەمێتەووە و، فەرمانبەرداری پەرەدگاری خۆیەتی و پێویستە فەرمانبەردار بێ بە وێنە ئاسمان؛ چونکە چونکە دروستکراوی ئەووە و ئەبێ مل کەچی بێ، دووایی لەو کاتانەدا، تۆ و هەموو ئادەمیزاد و جنۆکە ئەگەن بە پاداشتی پەرەدگاری خۆتان.

﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهٖ﴾ ئەی ئادەمیزاد: بە راستی تۆ لەم جیهانەدا خۆت ماندوو ئەکەیی و رەنج ئەدەیی بۆ بەدەستپێنانی کاری بۆخۆت چاکبێ یا خراپ و، تۆ لەم جیهانەدا بەردەوام نابێ و، بەرەبەرە بەرەو مردن ئەڕۆی و، بۆلای پەرەدگاری خۆت ئەڕۆی، دووایی تووشی کارەکانی خۆت ئەبێ لە چاک و لە خراپ و، کەواتە هەتا زوووە واز لە کاری خراپ و سەتەم کاری بهێتە، خەریکی پەیداکردنی کاری چاکبە و خەزەت بە مرووفابەتی و هەزاران بکە و، فەرمانبەرداری فەرموودەیی خودایە.

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهٖ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيرًا وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهٖ مَسْرُورًا﴾ دووایی هەركەسێ باوەری هێنایی و کردەوێ چاکێ کردبێ و، نامەیی کرداری ئەدرێ بە دەستی راستی یەو، دووایی پرسیاری ئی ئەکرێ بە پرسیاریکی زۆر ئاسان و، ئەپرواتەووە بۆلای خێزان و خەزمانی بە کەیف و خۆشی و رووی گەشەووە.

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهٖ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا﴾ وە هەركەسێ نامەیی کرداری لە لای پشتی یەو بەدریتی، دووایی ئەو کەسە داوای لە ناچوونی خۆی ئەکا و، ئەلێ: ئەی هاوار و نەمان و بەدەبەختی بۆ من.

﴿وَيُصَلِّي سَعِيرًا إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهٖ مَسْرُورًا﴾ وە ئەچیتە ناو دۆزەخ لەبەر ئەوێ ئەو کەسە لە جیهاندا لە ناو خێزان و خەزمانی دا دلخۆش بوو و، رای ئەبوارد و بیری لە پرسیار و پاداشتی رۆژی دووایی نە ئەکرەووە.

﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَخُورَ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا﴾ لەبەر ئەوێ بە راستی گومانی وابوو کە ناگەرێتەووە بۆلای ئێمە و زیندوو ناگرێتەووە و، پرسیاری ئی ناکرێ. بەلێ بەبێ گومان ئەگەرێتەووە و پرسیاری ئی ئەکرێ. بە راستی پەرەدگاری ئەو کەسە ئاگای لە کردەوێ ئەو کەسە هەبە، بەرپرسارە لە سەری چاکبێ یا خراپ.

پرسیار: خودا لە ئایەتی (٢٥) ئەلحاقەدا ئەفەرموێ: تاوانبار نامەیی ئەدرێ بە دەستی چەبێ یەو، لێرەدا ئەفەرموێ: نامەیی کرداری ئەدریتی لە پشتی یەو، چۆن کۆ ئەکرێتەووە بە یە کەووە؟

وەلام: زانایان ئەلێن: تاوانباران دەستی راستی یان لە رۆژی دووایدا ئەبەستێ بە ملی یانەووە، دەستی ئەبرێتەووە بۆلای پشتی، دوايي نامەکەیی ئەدرێ بە دەستی چەبێ یەو.

فَلَا أَقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ
﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ دووایی به راستی من سویتد نه خوم بهو سوراییدی شهو که ماوه تده به گه نار ئاسوی ئاسمانده دوی ئاوابوونی خور و، سویتد نه خوم به شهو و، بهو شتهی کوی نه کاتهوه له دوی بلاو بوونهوهی له رۆژدا.

﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ وه من سویتد نه خوم به مانگ کاتی رووناکیه کهی تداو نهی له شهوانی (۱۳-۱۴-۱۵-۱۶)ی مانگدا، سویتد بهوانه هه موو، به راستی ئیه له کاتی درووستبوونانهوه هه تا رۆژی دووایی تی نه پهرن پله به پله: له دلۆی ئاوهوه بۆلای بیتچولهیه له مندا لئاندا، له ویشهوه بۆلای منالی، بۆلای لاوی، بۆلای پیری، بۆلای مردن، بۆلای زیندوو بوونهوه، له لهش ساغی یهوه بۆلای نهخۆشی، له سامانداری یهوه بۆلای ههژاری، له ههلسان و دانیشتتان له گهل یه کتری به چاک و به خراب، دوایی بۆلای وهستان له بهردهم خودادا.

﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ دوی نهو هه موو به لگانه چ شتی که ریگهی له ئیهو گرتوه باوه به خودا نه پهرن؟ جگه لهوانه به لگه و هوی تر زۆرن، بۆ پروا به زیندوو بوونهوه و پاداشت نایهرن؟

﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ وه هه کاتی نه خوینریتهوه به سهه بی باوه پاراندا قورئان له لایه موحه مدهوه سوژده بۆ خودا نابهن و پروا به قورئان نایهرن و موسلمان نابهن. ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ به لکو نهو که سانه باوه پریان نه هیتاوه راستی به درۆ خه نهوه، خو یان به گهوره دائه نین له ئاستی راستی و، خودا زاناره به شتی نهوان نه یشارنهوه له دلایان له نیشانه و مدهسته کانیان، مدهستهی نهوان هه پایه داربوونی پلهو پایه و دهسته کهوتی خو یانه له چیهاندا.

﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ دووایی تو موژده بده بهو بی باوه رانه به سزایه کی زۆر خاوان نازار له پاشه رۆژدا، جگه له که سانیکی نهو تو باوه پریان هیتاوه به خودا و به رۆژی دووایی و کردهوه چاکه کانیان کردوه، بۆ نهو که سانه ههیه پاداشتیکی بهردهوام و نه پراوه و بی کۆتایی.

﴿سوره تی نه لبروج﴾

له مه ککه هاتوره ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۲۲) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
﴿٣﴾ قِيلَ أَصْحَابُ الْأَخْضُدِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْأُفُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
فَنَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ
رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَبَعِيدٌ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ
وَرَاءِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قَرِئٌ أَنْ يُجَيِّدَ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْضُوظٍ ﴿٢٢﴾

میژووی مرۆفایه تی له کوندا، خراپترین و ناره و اتترین و سهختترین چهوسانه وهی به خو به وه
نه دیوه خراپترین له چهوسانه وهی باوه رداران، هۆکه یشی ره گه زیه رستی کویرانه بوو، وه که قورنان
بو مانی نه گیر پته وه، له هه والی چهوسانه وهی ئاین پهروه ران بهر له ئاینی ئیسلام:

۱- (زونه واسی) پادشای (حومهیری به کان) له سه ر ئاینی یه هودی بوون، کاتی بیستی
ئاینی عیسا بلاو بووه ته وه له (نه جراندا) زۆری لا خراپ بوو، سوپایه کی له حومهیری به کان و،
هۆزه کانی یه مهنی برده سه ریانه و، کۆی کردنه وه، داوای لیکردن ببن به جووله که، نه گهر

ته فسیری زمانا کۆبی

نه‌بن نه‌بی بکوژرین، نه‌وانیش کوشتیان بوخویان هه‌لبژارد، نه‌و پادشایه فەرمانی دا چالینکی بو هه‌لبکه‌نن و پری بکه‌ن له‌ ناگر، هه‌ندیکی سوتاندن و، هه‌ندی تری لیکوشتن، ژمارهی کوژراوه‌کانیان گه‌یشته‌نزیکه‌ی بیست هه‌زار که‌س.

۲- پاشایه له‌مه‌ویه‌ر هه‌به‌وه، جادوو‌گهرینکی بووه‌ پیر بووه، به‌ پاشای ووت: من پیر بووم، منالیکم لادابنی فیری جادووی بکه‌م، کورینکی منالیان نارده‌ لای نه‌و جادوو‌گهره‌ فیری جادووی بکات، له‌سه‌ره‌ رینگه‌ی هاتوچۆی نه‌و کورده‌دا خوداپه‌رستی هه‌به‌و، نه‌و کوره‌ لای دانه‌نیش و گوئی له‌ گفتوگوکانی نه‌گرت، زۆر لای چاکبون، هه‌موو کاتی له‌ چوونیا و له‌ گه‌رانده‌وی لای نه‌و خوداپه‌رسته‌ دانه‌نیش و گوئی لی نه‌گرت، به‌و بۆنه‌وه‌ چوون و هاتنه‌وه‌ی دوا‌هه‌وت و، جادو‌گهر و که‌س و کاری لی‌یان نه‌دا، هانای برده‌ لای نه‌و خوداپه‌رسته‌ و فەرمووی: لای جادو‌گهر بلێ: که‌س و کارم دوام نه‌خه‌ن، لای نه‌وانیش بلێ جادو‌گهر دوام نه‌خات. ماوه‌یه‌ به‌سه‌ردا تیه‌پری، رۆژی گیاندارینکی درنده‌ رینگه‌ی هاتوچۆی به‌ستبو له‌ دانیشتوان، کوره‌که‌ ووتی: نه‌م‌رۆ بۆم ده‌رئه‌که‌وی خودا په‌رست یا جادو‌گهر راسته‌. به‌ردینکی هه‌لگرت و ووتی: خودایه‌ نه‌گهر تو کار و کرده‌وه‌ی نه‌و خودا په‌رسته‌ت لا چاکه‌، به‌م به‌رده‌ نه‌و گیانداره‌ بکوژم هه‌تا دانیشتوان رزگاریان بی، به‌رده‌که‌ی فڕی‌دا و گیانداره‌که‌ی کوشت.

نه‌و رووداوه‌ی گیرایه‌وه‌ بو نه‌و خوداپه‌رسته‌ فەرمووی: کورێ خۆم پله‌ی تو له‌ پله‌ی من گه‌وره‌تره‌، نه‌گهر تو گیرۆده‌ بووی باسی من مه‌که‌، کوره‌که‌ وای لیهات کویر و به‌له‌کاوی چاک نه‌کرده‌وه‌، دانیشتوانی له‌ زۆر نه‌خۆشی رزگار نه‌کرد، هاو‌پری‌یه‌کی پادشا کویربوو، نه‌و ده‌نگ و باسه‌ی له‌و کوره‌وه‌ بیست، دیاری‌یه‌کی زۆری بو برد، ووتی نه‌گهر چاو‌م چاک بوویه‌وه‌ نه‌م هه‌موو دیاری‌یه‌ت نه‌ده‌می.

کوره‌که‌ ووتی: خودا هه‌موو که‌س چاک نه‌کاته‌وه‌، نه‌گهر باوه‌ر به‌ خودا به‌ینی، من نه‌پارێمه‌وه‌ له‌ خودا چاکت بکاته‌وه‌، وه‌زیره‌که‌ باوه‌ری هینا و چاک بوویه‌وه‌. کاتی پادشا چاوی به‌ وه‌زیر که‌وت چاکبووه‌ته‌وه‌، ووتی: چ که‌سیکه‌ نه‌و چاوه‌ی داوه‌ به‌ تو، ووتی په‌روه‌ردگاری من، پادشا ووتی: جگه‌ی من تو په‌روه‌ردگاری ترت هه‌ید، وه‌زیره‌که‌ ووتی: به‌لێ. په‌روه‌ردگاری من و تویش، پادشا وه‌زیره‌ی گرت و سزای زۆری دا، هه‌تا ناوی کوره‌که‌ی پی ووت، کوره‌که‌یان بانگ کرد بۆلای پادشا و ووتی: کورێ خۆم، به‌هۆی جادوو‌گهری‌یه‌وه‌ گه‌یشته‌وینته‌ نه‌و پله‌یه‌ی کویر و به‌له‌کاوی چاک بکه‌یته‌وه‌، که‌چی کاری به‌و جوژه‌ نه‌که‌ی، کوره‌که‌ ووتی: من هه‌چ که‌سی چاک ناکه‌مه‌وه‌، خودای مد‌زن هه‌موویان چاک نه‌کاته‌وه‌، دووایی نازاری زۆریاندا، هه‌تا ناوی خودا په‌رستی ووت و هینایان، پینان ووت: له‌و نایینه‌ی خۆت

پەشیمان بێدەرەو، پەشیمان نەبوویەو، بەدو بۆنەو، مشاریکیان هێنا و خستیانه سەر تەوقی سەری و کردیان بە دوو لەتەو، هەر بەدو جۆرە پیاوێکی پادشایان کرد بە دوو پارچە، دووایی بە کۆرە کەیشی یان ووت: پەشیمان بێدەرەو، پەشیمان نەبوویەو، دایانە دەستی چەن کەسێ پێیان ووتن: بێبەنە سەر ئەو کێو، ئەگەر پەشیمان نەبوویەو، فەرە بەدەنە خوارەو، کۆرە کە ووتی: خودایە رزگارم بکە بەهەر جۆری خۆت ئارەزو ئەکەیت، کێو کە هاتە لەرزین و هەموویان کەوتنە خوارەو. کۆرە کە بە بێ ئازار رزگاری بوو و هاتەو لای پادشا، پادشا پێی ووت: پیاوێ کان: چی یان بەسەر هات، کۆرە کە ووتی: خودا هەموویانی لەناو بردن، پادشا ووتی: سواری بەلەمیکێ بکەن و بێبەنە ناوەر راستی ئەو دەریایەو، ئەگەر پەشیمان نەبوویەو فەرە بەدەنە ناو ئاوی ئەو دەریایەو، کۆرە کە یان برد و ووتی: ئەو خودایە، لەناویان بەدە، بەلەمە کە ژێراو ژوور بوو هەموویان خنکان، کۆرە کە هاتەو بۆلای پادشا، ووتی: پیاوێ کان کوان، کۆرە کە ووتی: خودا لە ناوی بردن.

دووایی کۆرە کە بە پادشای ووت تۆ ناتوانی من بکوژی، بە جۆری نەبێ من فەرمانت پێ بەدەم، پادشا ووتی چۆن ئەبێ: کۆرە کە ووتی: هەموو دانیشتوان لە دەشتیکا کۆ بکەرەو، دووایی تۆ تیرێ لە تیردانە کە ی من دەربەینە و بێخەرە ناو کەوانە کەو، لە پاشانا بلی: بە ناوی پەرەدگاری ئەم کۆرەو، تیرە کە بەاوێژە بۆ سەری من ئەو کاتە تۆ من ئەکوژی، پادشا دانیشتوانی کۆکردەو لە دەشتیکا، تیریکی لە تیردانە کە ی دەرهێنا و خستی بە سەر کەوانە کە ی و هاویشتی و ووتی: بە ناوی خودای پەرەدگاری ئەم کۆرەو، دەستی نایە سەر تەوێلی خۆی، تیرە کە دای لە دەست و لە تەوێلی کۆرە کە کوژرا، دانیشتوان سێ جار لەسەر یەک هەموویان ووتیان: باوەرمان هێنا بە خودای ئەو کۆرە، لە پاشا بە پادشا بێژرا ئاگاداری چ شتیکت بەسەر هات، پادشا فەرمانی دا: چالیکێ یان هەلکەند و پرپیان کرد لە ئاگر، دانیشتوانیان هێنا و هەر کەسێ لە ئاین وەر نەگەرایە ئەیان خستە ناو ئەو ئاگرەو، دوا جار ژنی هات و منالیکێ بە باوەشەو بوو، ژنە کە ویستی بگەرێتەو، منالە کە ووتی: دایکە تۆ بپرو و لەسەر راستیت، بێ باوەرمان لەم لاو لای چالە کەو دانیشتبوون سەیری باوەر داران و سووتانی ئەوانیان ئەکرد.

زانایان ئەلین: هۆی هاتە خوارەو ی ئەو سوورەتە ئەو رووداوێ. بە چەن جۆری تر هۆی هاتە خوارەو ی ئەو سوورەتە گێڕ دراو تەو، هەر چۆنێ بێ ئەو رووداو پەیدا بوو.

۳- هەوایی تری چەوسانەو ی ئاین پەرستان لە یە کەم جاری پەیدا بوونی ئایینی ئیسلام، زۆر لە موسلمانان تووشی ئازاری زۆر و ئەشکەنجە بوون، لەوانە بیلالی کۆری پەباح بەندە ی ئومەدە کۆری خەلەف، عەماری کۆری یاسیر و دایکی و باوکی، زۆرتر لە هاوڕێکانی پیغمبەر ﴿ﷺ﴾، بۆ روونکردنەو ی رووداوی (ئەصحابول ئوحدود) خودا ئەفەر موێ:

تەفسیری زمانا کۆبی

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

بە ناوی خودای بەخشنده و میهربان

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ﴾ وە من سویند ئەخۆم بە ئەو ئاسمانی خواوەنی ئەو ئەستێرە گەورانی ئەوتۆن نایەنە ژمارە، زانایانی ئەم سەردەمە تازەیه ئەلێن: ئەگەنە سەدان ملیۆن ئەستێرە، ئەستێرە و هەیه بە یەک ملیۆن ساڵ ڕووناکی بەکە ئەگاتە سەرزهو.

زانایان بە چەن جزیری مانای بورجیان کردوو: هاتوو بە مانای ئەو ئەستێرە گەورانی هەر یەکیان وەك قەلایەکی گەورە دەرئەکەون و، هەندێ تریان ئەلێن: بریتیین لە (۱۲) جینگە عەرەبەکان ئەیانناسن، جینگە خۆرن لە سالیکا ئەیانپێی، حەمەل و سەورو جەوزا، سێ مانگە بەهار. سەرتان و ئەسەد و سونبول، سێ مانگە ھاوین، میزان و عەقەرب و قەوس سێ مانگە پایزن، جەدی و دەلو حووت سێ مانگە زستان. مەبەست لە باسی بروج ئەوەیە: ئێمە ئەو ئەستێرە گەورە سەرسۆرتەرانی بەکەین بە بەلگە لەسەر گەورەیی و توانای خودای مەزن و، سویند ئەخۆم بەو ڕۆژەی بەلێنی پێدراو لە لایەن خوداوە کە بریتی بە لە ڕۆژی دووایی، هەموو کەسێ پاداشتی کردەوی خۆی وەرئەگری.

﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وە من سویند ئەخۆم بەو کەسە ئاگاداری هەموو شتیکە و هەموو شتی ئەزانی و، سویند بەو ئادەمیزادە لە ڕۆژی دووایدا ئەندامەکانی شایەتی لەسەر ئەدەن. هەندێ لە زانایان ئەلێن: مانای بەم جۆرە: من سویند ئەخۆم بەو فریشتانە شایەتی ئەدەن لەسەر ئادەمیزاد، سویند ئەخۆم بە موحەممەد شایەتی ئەدا لە سەر ئۆمەتی خۆی، سویند ئەخۆم بە ئۆمەتی موحەممەد شایەتی ئەدەن لەسەر ئەتەوکانی تر. زانایان بیران جیاوازه لە ماناکردنی ئەو رێستانە لە ماناکردنیا (۴۸) بروبۆچونیان هەیه، (۱۶) شازدەیان لە مانای (شاهد) (۳۲) یان لە مانای (مشهود). موحەممەد عەبدە ئەفەرموئ: مەبەست لە شاھید هەموو کەسیکە خواوەنی هەستیکی وایی شتی بیینی، مەبەست لە مەشهود شتیکە بەهۆی هەستیکەو بەزانی.

﴿قِيلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ سویند بەوانە یاسکران بێ باوەرانی مەککە بێ بەشن لە بەزەیی و میهربانی خودا بە وێنە خواوەن و دانیشتوانی لای چالێ پر لە ئاگرە، یانی دانیشتوانی سەر ئەو چالە بێ بەشن لە سزای خودا.

﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ﴾ ئوخدود بریتیه لە چالێ پرە لە ئاگرێ خواوەنی سوتەمەنی گێرداری زۆر سەختە، ڕەببەیی کۆری ئەنەس ئەلێن خودا باوەردارانی رزگارکرد لە ئازاری سوتان بە گیان کێشانیان بەر لەوێ ئاگر تووشیان بێ و، ئاگرە کە دەرئەچوو لە لیواری ئەو چالە و ئەیدا لە بێ باوەرن ئەیسوتاندن.

تەفسیری زمانکۆیی

﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ بى بەشبوون لە بەزەبى خودا و لە ناوچوون، بۆ ئەو بى باوەرپانە کاتى دانىشتبوون لەسەر لىواری ئەو چالە پر لە ناگرە و، ناگادارى شتى بوون ئەيکەن بە باوەرداران و، بەبى بەزەبى يانە ئەياخستە ئەو ناو ئەو چالە پر لە ناگرە. ﴿وَمَا تَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ وە بى باوەرپان هېچ شتىكى باوەردارانىان بى ناخۆش نەبوو، هېچ خراپەيەكى يان لى نەئەگرتن جگە لەوێ ئەو کەسانە باوەرپان هەبوو بە خودايەكى زۆر گەورە و بە دەستەلات، زۆر شايستەيە بۆ ئەوێ سوپاسى بکرى، بى باوەرپان دەرچوونيان بۆ نى، لە دەستەلات و سزای خودا..

دواى ئەوێ خودا ئامازەى بۆ خراپەى خواوەنى چالە پر لە ناگرە کە کرد هەرەشە لە بت پەرستانى مەككە ئەكات کە ئازارى باوەرداران ئەدەن و، ئەفەرموى:

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ خودايەكى ئەوتۆيە، هەر بۆ ئەوێ خواوەنى و پادشايەتى ئاسمانەكان و زەوى و، خودا ناگادارە بەسەر هەموو شتىكا. ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ بە راستى کە سانىكى ئەوتۆ سزای پياوانى باوەردار و ژنانى باوەردار ئەدەن، لە پاشانا پەشيمان نەبوونەتەو لەو تاواندى خوڤان، دوواى بۆ ئەوان هەيە سزای دۆزەخ لەبەر بى باوەرى يان و، سزای زۆرتر بە هوى سووتانى باوەردارەوێ سزای گرانى ناگر بەهوى سووتانى ئەوانەوێ زۆر بە سەختى تر. وێنەى تاوانبارانى پيشوو، سزای ئوبەى كورى خەلف و ئەبوجەهل و ئەبولەهەب ئەدرى کە سزای بىلال و عەمار و ياسير و باوك و داىكى ياسريان ئەدا.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ بە راستى کە سانىكى ئەوتۆ باوەرپان هیناوه و، کردەوێ چاکەکانيان کردووه، بۆ ئەوان هەيە چەن بەهەشتى ئەروا بە ژير درەختەکانيا و بەم لاوای کۆشکەکانيان چەند رووبارى ئاوى شيرين و بە تام، ئەو چوونەى ناو بەهەشت سەرکەوتن و بەختيارى زۆر گەورەيە.

﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ﴾ بە راستى هەلمەت و دەست وەشاندى پەرودەگارى تۆ زۆر سەختە، بە راستى هەر پەرودەگارى تۆيە يەكەم جار بوونەوهرانى درووست کردووه، هەر ئەوێ دواى مردنيان زیندوويان ئەکاتەو، بۆ پرسبار و پاداشت.

﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَّالٌ لَمَّا يُرِيدُ﴾ وە هەر خودايە خۆش ئەبى لەو کەسانەى پەشيمان ئەبنەو، خواوەنى تەخت و بارەگا و بوونەوهرانى گەورەيە، ئەو شتى خودا بیهوى زۆر بە تواناوه ئەيكا، لە ياريدانى پياوچاكان و، لە ناوپردنى تاوانباران.

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنُ وَكُفُودٌ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ ئايا نەگەيشتووه بە تۆ هەوال و داستانى سوپاكان و تاوانباران، سوپای فیرعەون و،

سوپای سهمود و، درېزه یان دابرو به ستم و تاوان. به لکو که سانیکی نهوتو باوه پریان نه هیناوه، هموو کاتی له به دروځسته وهی تو و قورئاندان، به وینهی نه تدهوه کانی رابردوو و پیغه مدهره کانی خوځیان و، نامه کانیان به دروځسته وه و، خودا له پشتی یانه وه به ناگای له هموو یان هدی و، که سی له ده ست دهرناچی.

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ به لکو نهو قورئاندهی بت پهرستانی مه ککه باوه ږی پی نایه نن، به دروی نه خنده وه قورئانیکی زور به ږیز و گه ورهیه، له پاراویدا بی هاوتایه، هه لگیراوه و، دانراوه له ناو ته خته ده کی پاریزراو که ده ستکاری و گورانکای تیدا ناکریت، نیمه نازانین نهو ته خته ده چونه. به لام پیوسته باوه ږمان به وه هدی قورئانی تیدا دانراوه.

﴿سوره تی تاریق﴾

له مه ككه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته كانی (۱۷) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ وه من سویند نه خۆم به ئاسمان: به هه موو شتی له لای سه ره وهیه. له خۆر و له مانگ و له نه ستیره کان که ژماره یان زۆر زۆره و، من سویند نه خۆم به و شته ی له شهودا ده ره نه کهوی.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾ وه چ شتیکی سه ره سوڕنه ره به تۆی بناسینی و بزانی تاریق چ شتیکه؟ نه و جوړه پرسیارانه له قورئاندا زۆرن. نه وه نه گه یه نن پرسیار لیکراوه که شتیکی گرنگه، تاریق نه ستیره یه که به رووناکی خۆی تاریکی شه و کهم نه کاته وه و، کونی نه کا. ئیتر هدر نه ستیره یه بێ گرنگ نی یه.

﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ سویندم به وانه ی باسکران: هه موو که سی نی یه له ئاده میزاد خودا درووستی کردبی مه گهر دانراوه به سه ری به وه پاسه وانی له فریشته کان، گفتوگو و کرداریان نه پارێزی و، هه لسان و هه جووول و نه یی یه کان نه نووسن له چاک و له خراپ، سه ره رای نه وانه یش خودا ئاگاداری هه موو بوونه وه ران و به سه ره تایانه.

ته فسیری زمان کۆبی

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ ذَاقِ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ دووایی با ناده میزاد تهماشا بکا و بیر بکاتهوه له شتی درووست کراوه؟ درووست کراوه له ئاوی دیتسه دهرهوه له نیوان بربره ی پشتی پیوان و له ئیسکی سنگی ژنان. کهواته ئه ی ناده میزاد: تو خوت بناسه که یه کهمین جار تو له و ئاوه بی نرخه پیدای بووی، به هوی توانای خوداوه بووی بهم پیاهه خاوه ن ههست و زانسته. دوایی تو ئه مریئی.

﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ به راستی درووستکهری تو ئه ی ناده میزاد یه کهمین جار، توانای ههیه تو بگپرتیهوه بولای خوی به زیندوویی دوای مردنت له رۆژیکا هه موو نهییه یه کانی دهره وونی ناده میزاد دهرئه کهوی به بی پهرده و شاراهه کان هه موویان ئاشکرا ئه بن. چاک و خراب جوئی ئه بنبه وه، رینگه قاله قال و به هانه نامیئی هه موو کهسی چاوه رانی فدرمانی خودایه. یا بولای به ههشت یا بولای دۆزه خ.

﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ دووایی ئه و رۆژه هه یه و هه یه یارمه تی دهری بو هه یه کهسی نییه، جگه له باوه ر و کرداری چاک له جیهاندا کردیئی.

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ وه من سویند ئه خۆم به و ئاسمانه ی خاوه نی ئه و بارانه یه، به گویره ی پیوست ئه بارئ به هوی ده ستووری خوداوه و، له زه ویدا خواره مه نی و هوی ژیان و بو ئیوه مسوگر ئه کا و، سویندم به و زه وی یه خاوه نی قلیشان و درزه به هوی هه موو درهخت و گژ و گیاوه زه وی ئه قلیشین به فدرمانی خودا. له ناو زه وی یه وه سدر ئه هیننه دهره وه، نهک به هیزی خویان و به و نه رمی و باریکه وه، سویندم به وانه قورئان گفتوگۆیه که راست و پوچ له یهک جوئی ئه کاته وه و، قورئان گالته و کاری بی مانا و پوچ نییه.

﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا وَأَكِيدُ كَيْدًا فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْلُهُمْ رُؤِیدًا﴾ به راستی بی باوه رانی قوریهش پیلان له دژی پیغمهر و باوه رداران ساخته ئه هین و، ئیمه پیلانه که یان پوچ نه کهینه وه و تۆله یان لی ئه سین، دووایی پهل به که و مۆله تی بی باوه ران بده و وازیان لی بهینه، تو وازیان لی بهینه به وازیانیکی زۆر کهم، ئیمه تو و ئایینی ئیسلام سه رئه خه بن و، دوزمنانی تو له ناو ئه بدهم و رسوای هه ردوو جیهانیان ئه کهم.

﴿ سوره تی نهله علا ﴾

له مه ككه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته كانی (۱۹) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى
 ﴿٣﴾ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾ فَجَعَلَ مِنْهَا أَشْجَارًا أَوْحَى ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ
 فَلَا تَنْسَى ﴿٦﴾ إِنْ لَمْ يَشَأْ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾ وَنُيِّسِرُكَ
 لِلْيُسْرَى ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾ سَيَذَكِّرْكَ مِنْ يُحْشَى ﴿١٠﴾
 وَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يُصَلِّيُ التَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ
 هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ تو ناوی پهروه دگاری پایه بهرزی خوت به پاك و خاوتنی رابگره و، دووری بخهروه لهو شته ی شایسته ی نهو نی یه، وهك هاویه شدانان و هاوده م و منال بوی، خودا زانایه به ههموو شتی. پته مەر ﴿﴾ کاتی نهم نایه ته هاته خواره وه فهرمووی: (سبحان ربی الاعلی)، بویه فهرمانی پندرا له سوژده ی نویتودا بیژری.

﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ پهروه دگاریکی نهوتویه ههموو شتیکی دروست کردوه، دووایی ریکی خسترون له سەر دیمه ن و شیوازیکی واشایسته ی نهوانی و، پهروه دگاریکی نهوتویه ههموو سوودیکی دیاری کردوه بۆ ههموو شتی و ناماده و ئاسان کردوه، دووایی نهوانی فیر کردوه رینگه یه چاکیی بۆ نهوان، به جزری بالنده ی فیری گهرمیان

تهفسیری زمانکویی

و کوستان کردوه، میرو و لهو میش ههنگی فیری هوی ژیان کردوون به شیویه نه اندازیاری
پسپور ریگهی بی نابا، ههروه ها هه موو گیاندارانی تر هه ریبه که یان به جو ری شیوی خو یانی بی.
﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ﴾ وه پهروه ردگاریکی نهوتویه هه موو جو ره
رووهك و لهوه ری درووست کردوه بو ئیوه و، له زهوی ده ری هیتاوه بو خواردن و رابواردنی
خوتان و، بو ئالفی ئازاله کانتان، دووایی نهو سه وزایی به ته ری نه کات به پووش و ووشکی
نه کات، دوی ووشکبوونی کاتی وا هه ده شایسته ده بو خواردنی خوتان و بو ئالفی ئازاله کانتان
و، نهویش ئاماژه به هه موو شتی به ره و نه مانه.

﴿سُقِّرْتُكَ فَلَا تَنْسَىٰ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ﴾ دووایی ئیمه فه رمان نه ده بی
به جبه ئیل چهنه جاری قورئان بخو ئیتیه وه به سه ر تو دا هه تا تو له به ری به که بی و، دوی تو نه و
قورئانه ت له بیر ناچیتیه وه مه گه ر ئیمه و یستیتیمان هه ندیک یی له بی ری تو ی به یه نه وه یا مانا که ی
بگورین به جو ری تر. به راستی خودا به هه موو شتیکی ئاشکرا و به هه موو شتیکی نه بی
نه زانی، ئیمه نه زانی تو شتیکت له کیس به بی له قورئان، ئیمه نایه لین له کیست به بی.

نهو نایه ته موژده به گه و ره به له لایه ن خودا وه بو پیغه مه ر ﴿سُقِّرْتُكَ﴾ به وه ی خودا قورئان
نه نیریته سه ر دل ی پیغه مه ر و جیگهی خوی نه گری و له بی ری ناچی.

﴿وَلْيَسِّرْكَ لِلْيُسْرَىٰ فَلَذِكْرٌ إِنَّ نَفْعَ الدُّكْرِ﴾ وه ئیمه یاسایه کی ئاسان و ره وانمان ئاماده
کردوه بو تو که ئایینی ئیسلامه، به وه ی نایه ته کان و فه رمانه کانی قورئانه وه، هه تا تو بیاریزی
و له به ری به که بی و، رای به گه یه نی به ئاده میزاد و، کاری بی به که ی به جو ره ی خودای مه زن
نه یه وی، دووایی تو ئاموژگاری ئاده میزاد به که بو کردنی کاری چاک و باوه ره یان و، بیانگیریه وه
له کردنی کاری خراب، نه گه ر نه ترانی ئاموژگاری سوود نه به خشی.

بو زانی: پیغه مه ری خودا زور جارن ئاموژگاری بی باوه رانی نه کرد و بی سوود بو، دووایی
پیغه مه ر ئومیدی بری له وه ی هه ندیک یان باوه ر به یین، خودای گه و ره و وشه ی (إن) یانی نه گه ری
به کاره ینا بو پیغه مه ر ﴿سُقِّرْتُكَ﴾، هه تا خوی ماندوو نه کا و خه فته نه خوا، که واته مانای (إن)
دووره له مانای خوی، چونکه ئاموژگاری کردن پیوسته سوودی بی یا نه، هه تا بی باوه ران
بیانوویان نه میتی، به هه ر جو ری بی، سوودی نه بی بو هه ندی که سی له خودا ترس، وهك خودا
فه رموی:

﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَىٰ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾ به بی گومان هه ر که سی له
خودا بزسی و بیر له په ند و ئاموژگاری کردن بگری سوود له ئاموژگاری وه نه گری و،
ئاده میزادی به دکار و خراب خوی دوور نه خاته وه له ئاموژگاری و یاسای ئیسلام، سوود له
ئاموژگاری وه ناگری و، نهو که سه ی نهوتویه نه چیته ناو ئاگری گه و ره ی دوژه خه وه که زور
سه خته و گه و ره تره سزا که ی له ناگری جیهان.

﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ له پاش جیونی بو ناو دۆزه خ نامری له ناو دۆزه خدا، هه تا پشوی بدا و، زیندوو ناکری به جۆره زیندوو بوونه وهیه سوودی پین بیه خشی، که واته پیویسته ئیمه به گفتوگزی هه ندی کهس نه خله تین که ئه لئین: پیویست نی یه له سه رمان نامۆز گاری کردن، چونکه سودی نابه خشی.

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ به راستی رزگاری بووه و سه رکه وتووئه ئه و که سه ی خوی پاک کردوو ته وه له پیسی و بی باوری و سوودی وه رگرتووئه له نامۆز گاری و، یادی ناوی پاکی پهروه گاری خوی کردوو به هه موو کاریکی شایسته بوی و دووایی نویژه کانی کردوو له بهر ترسی خودا.

﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ به لکو ئیوه ژیان و گوزه رانی جیهان بو خۆتان هه لئه بژیرن و ریزی ئه دهن به سه ر پاداشتی پاشه رۆژدا و، ژیان و پاداشتی دوو ارژ چاکتر و خوشتره و بهرده و امتره و کۆتایی پین نایه.

﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ به راستی ئه وه ی باسکرا له و سووره ته دا و، له هه موو قورئاندا، خودا فەرموویه تی له ناو نامه کانی پیغمه ره کانی پیشوودا، نامه کانی ئیبراهیم و موسا، سه رچاوه ی داواکاری هه موو پیغمه ران له باره ی بیر و باوه ر یه کن و، خودایه کی ته نها په وانه ی کردوون، گورانی هه ندی له یاسای قورئان به ره و پیش رۆیشتی کاته و، گورانی پیویستی کۆمه لگای ئاده میزاده و، سه رچاوه ی بیر و باوه ر هه ر یه که و ناگورئ.

به یاریده ی خودا ته و او بوو

﴿سوره تی نه لغاشیه﴾

له مه ککه هاتووه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۲۶) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾
 عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾
 وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَارٍ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
 رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
 سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
 بِمُصَيِّطٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ
 الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نایا به راستی هاتووه بۆلای تو، پست نه گه یشتووه دهنگ و
 باس و هه والی رۆژی ناده میزاد به سهختی و به ترس دانه یۆشی که بریتی به له رۆژی دووایی،
 نهو دهنگ و باسه نه بی بیری لی بکریته وه و، زۆر به سامه و شایانی نهو به به باسی بکری بۆ
 ناده میزاد، لهو رۆژه دا ناده میزاد نه کرین به دوو به شه وه:

۱- ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً﴾ چهن خاوهن رومه تی ههن لهو
 رۆژه دا رسوا و شه رمه زارن، کاری زۆریان کردووه له جیهاندا، خۆیانان زۆر ماندوو کردووه بۆ

تهفسیری زمانکۆبی

جگه ی خودا، بی باوه پوون، نه چنه ناو ناگریکی زور گهرمه ده لهو دوزه خه دا، بهو ناگره داخ نه کرین، نازاری نه چیژن.

﴿تَسْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ ناویان دهر خوارد نه درئ له سهر چاوه ی ناویکی زور گهرم، هیچ جوړه خواردنه مه نی یه بو نه وان نی یه جگه له گیایه هیچ گیاندارئ له بهر خراپی نهو گیایه نریکی ناکه ویتنه وه، خراپه له وان ناگیړپته وه و، قله ده وان ناکا و، برستی ناگیړپته وه و، سودئ به وان نابه خشئ.

۲- ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةً فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ چنه خاوه ن رومه تی هه ن لهو روزه دا، خاوه نی پرووی گهش و شیرین و جوانن و نهرم و نولن، له پاداشتی کوشش و کاری جیهانی خوین زور رازی و شادمانن، دانیشتووی ناو به دهشتیکی بهرز و پایه بالا و دلگیر و نابابن.

﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ له ناو به دهشتا گفتوگوی خراپ و بی سوود و لاقرتی نابین، له بهر نه وه ی له ناو به دهشتا جگه له گفتوگوی چاک و به سوود و له گه ل یه کتری ناکری، له ناو به دهشتا کانیاوی و اهده ناوه که ی نه روا به ژیر دره خته کانیاو.

﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ وَزَّوَابِي مَثْبُوتَةٌ﴾ له ناو نه م به دهشته دا هده چنه جوړ کورسی و تهختی بهرز کراونه تده وه له زهوی به دهشتا، به م لاو لای سهر چاوه ی ناوه کانه وه دانراون بو دانیشتن له سهریان و، چنه جوړه ها په رداخ و گلاس دانراون له سهر میزه کانی به دهشت بو خواردنه وه ی ناو و مهی بی نازار و شیری پاک و پوخته، چنه جوړه پشتی به نرخ ریز کراون له سهر کورسی و جیگه کانی تری به دهشت پالیان پیوه بدهن و، چنه جوړ قالی و راخه ری زور نایاب راخراون له شوینه کانی به دهشتا بو دانیشتن له سهریان و گهران به سهری یانا.

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآبِلِ كَيْفَ خُلِقَ﴾ نایا دووایی نهو تاقمه ی تو بو ناروانن بولای هوشتر به چ جوړ و شیوه یه درووست کراوه: مل بهرز و دریژ و کلک کول، خو ی نه دا به زهوی دا هه تا سواری بن و باری بکه ن، دواجار هه لئه سیته سهری و، دیمه نیکی زور سهری هده، بویه باسی هوشتر کراوه، له بهر نه وه ی له لای عه ربه کان یه سوودترین و به ریژترین ناژاله لای عه ربه کان، زور به توانایه و به هیزه که چی سهر شوړ و ملکه چی ناده میزاده، زور خو راگره بو تینویتی، زور تیژ ره وه و، له هیچ دره نده یه ناترسی و، سوودی زور تریشی هده له شیر و گوشت و کورگدا.

﴿وَالِی السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ وَالِی الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَالِی الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وه بو نه وان ناروانن بولای ناسمان چون بهرز کراوه تده وه له زهوی، بهو هه موو نه ستیره به سوودانه وه هه یه تی و، بو ناروانن بولای نهو کیوانه چون وه ک میخ داکوتراون به سهر زهوی دا، هه تا زهوی

نه جوولتی و، نه گهر نهو کیوانه نهبن زهوی به دانیشتروانی سهری یهوه نه جوولتین و له جیگه ی خویمان نامین، بۆ ناروانن بۆلای زهوی چۆن راخراوه و، هدرچهنده خره و، بهلام خودای مهزن وای له زهوی کردووه پابنی بۆ نهوهی نادهمیزاد به ناسانی هاتوچۆی به سهردا بکه ن و سوودی لی وهریگرن، خودای مهزن بۆیه باسی نهو شتانه ی کردووه، چونکه نهو شتانه عهره به کان به چاوی خویمان نهیان بینن.

﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾ دووایی په ند و نامۆزگاری نادهمیزاد بکه، خودا و رۆژی دووایی بیرى نهوان بخه ره وه، دووایی به راستی تۆ هدر نامۆزگاری که ری نهوانی و، خودا و رۆژی دووایی بیرى نهوان نه خه یته وه، تۆ ده ستلا ت به سهر نهواندا نی یه، به زۆر باوه ر بهوان به ینی و، به لام نهو که سه ی پشت بکاته په ند و نامۆزگاری تۆ و، باوه ر به خودا و رۆژی دووایی نه یه ری.

﴿فَتُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ دووایی نهوه ی باوه ری نه هینا خودا سزای نهو که سه نه دا به سزایه کی زۆر گه وره و سه خت. به راستی گه رانه وه ی نهوان له رۆژی دووایدا بۆلای ئیمه یه، له پاشانا پر سیاری کرده وه ی نهوان هدر له سه ر ئیمه یه و، تۆ خه فده ت مه خو ر.

به یاریده ی خودا کوتایی به مانا کردنی ئهم سوره ته هات

﴿سوره تی نهلفه جر﴾

له مه ککه هاتروه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۳۰) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالْأَيْلِ إِذَا يَسَّرَ ﴿٤﴾
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
 إِرَمَ ذَاتِ الْأَعْمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾
 الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَيَا لِمَرْصَادٍ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا
 الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ
 ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای بهخشنده و میهره بان

﴿وَالْفَجْرِ عَشْرٍ﴾ وه من سویند نهخۆم به به یانیان هه موو روژی که جیهان روون نه کاته وه، تاریکی شه و نایه لئی و، هه موو که سئ نه روا به لای کار ی خۆیه وه و، من سویند نهخۆم به و شه وانه ی بریتین له (۱۰) شه و، زانیان بیرو بو چوونیان زۆره و له یه ک جیاوازن له باره ی مه به ست له و (۱۰) شه وه: هه ندیکیان نه لئین: بریتیه له ده شه و ی سه ره تای هه موو مانگی، هه ندی تریان نه لئین: (۱۰) شه و ی دوا ی مانگی ره مه زانه، هه ندی تریان لایان وایه بریتیه له ده شه و ی سه ره تای مانگی زیل حیجه، نه وه ی شایانی باسین مه به ست له و ده شه وه دیاری نه کرا وه و، به لگه ی بینگومانی له سه ر نی یه، چا ک وایه هه وانه ی لای خودای به کهن.
 ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وه من سویند نهخۆم به هه موو ژماره یه کی جووت و، به هه موو ژماره یه کی تا ک، سوودی ژماره به شیوه ی گشتی سوودی زۆره بو ئاده میزاد: نه ندازه ی هه موو

ته فسیری زمانا کۆبی

شتیکی بې ديارى نه كړئ، سهرچاوهى گهلې زانيارى يه، ناماژه نه كا بو نه وهى چوڼ ژماره دوايى نايه، هدر و ايش پاشه پوژ كوتايى بې نايه، بوونه وهران بو مانه وهى په گهزيان نه بې جووتې، هندنئ له زانايان نه لېن: وهتر برىتي يه له خودا، هندنئ نه لېن: جوت و تاك برىتين له نوپزه كان، هندن پكيان جوتن و هندنئ تاكن.

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَسِرَ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ﴾ وه من سويند نه خوږم بهو شه وهى ديت و نه روا و سويندم به وانهى باسگران سزاي بې باوه ران نه درئ. ناييا له وانهى من سويندم بې خواردن به لگه ي ته و او هديه له سهر بوونى خودا و تواناي زانستى خودا بو كه سې خواهنى نه قلله، بېگومان به لگه ي زور به هيرن له سهر دهسته لاتى خودا، به وينه ي سه و زبوونى گيا به لگه يه له سهر چينه ره كه ي.

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾ ناييا تو نه ترانيوه پهروه دگاري تو چوڼى كرد به نه وه كانى عادى تا قمى هود كه له ناوى بردن، عاد كورې عه وسى كورې نيره مى كورې سامى كورې نوح دانىشتووى نيوان عومان و حه زره مه ته نه ژاديان عه رب بووه، عاد برىتي يه له هوزى نيره م، خواهنى كو شكيكى نه و تو بوون وينه ي نه و كو شكه درووست نه كرابو له ناو شاران بهر له وان، نه و هوزه خواهنى هير و پيشه سازى يه كى وايشبوون وينه يان نه درابو به هيرى ترى پيش خويان. له باره ي نه و كو شكه و نه و شاره ي نيره م شتى جوړى وا باسكراوه شايس ته ي نه وه يه باسيان نه كړئ كه گوايا نه و شاره له سهرده مى معاوى يه دا بېنراوه.

﴿وَتَمُودَ الَّذِي جَاءَ بِالصُّخْرِ بِالْوَادِ﴾ وه تو نه ترانيوه پهروه دگاري تو چوڼى كردووه به هوزى سه مودى تا قمى صالح پيغه ماهر كه سانكيكى نه و تو بوون له شيوه كاندا بهرديان نه بېرى و نه يان تاشين بو خويان، نه و هوزه عه رب بوون و دانىشتووى نيوان شام و حيجاز بوون، له نه ته وهى كاسيرى كورې نيره مى كورې سامى كورې نوح بوون. خوداى مهن له ناوى بردن به سزاي سه خت.

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ الَّذِي طَغَا فِي الْبِلَادِ﴾ وه ناييا تو نه ترانيوه پهروه دگاري تو چ شتيكى كردووه به فيرعون و تا قمه كه ي فيرعونى پادشاي ميسرى خواهن كو شكى گه و ره ي دانراوى نه جولاو وينه ي نه هرامه كان وهك ميخ چه قابوون به زهوى دا، فيرعون و تا قمه كه ي كه سانكيكى نه و تو بوون له ناو شاره كانى خوينا له خودا ياخي بوون و، له سنور و رېنگه ي راست ده رچو بوون.

﴿فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ دووايى فيرعون و تا قمه كه ي خراپه يه زوريان له ناو شاره كاندا ده ست بې كرده بو له كوشتن و له ستم و له بې باوه رى.

دووایی پدروه دگاری تو رژاندی به سدریانا سزای زور سخت و به ناو خنکاندنی و له ناوی بردن.

﴿إِنَّ رَبَّكَ لِلْمُرْصَادِ﴾ به راستی پدروه دگاری تو له چاودیری و کهمیدایه بو ستمکاران و بی باوه ران. پاداشتی هدمو و ناده میزادی نده داته وه به گویره ی کرده وی خوین.

دووایی نه گهر بته وی ناده میزاد بناسی به رانیدر نه وه هدمو وه چاکانه خودا له گهلان، که چی به رانیدر به و چاکانه هدریه که یان به جور یکی ناره واه تده ماشای خودا نه کهن، وه که نه فدر موی:

﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ دووایی هدر کاتی ناده میزاد پدروه دگاری خو ی نه وی تا قی کردیته وه هتا بزانی سویاسی خودا نه کا یا نای کا، نه و چاکه و سامانه ی به وی به خشیه وه خزمه تنی هه ژاران و به رزی نیسلامدا به کاری نه هیتی، دووایی پدروه دگاری خو ی ریژی گرت و شادمان و به هره مهن دی کرد، دووایی له خو ی نه گوړی و یاخی نه بی و نه لی: پدروه دگار ریژی منی گرتو وه، پله و پایه و سامانی زوری داومه وتی و، له رابواردن و خوشی خو مدها به کاری بهیتم، هدر که سی خودا ریژی گرت خراپه ی له گهل ناکا.

﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ﴾ وه نه گهر هدر کاتی پدروه دگاری تو نه و که سدی تا قی کرده وه و ریزی و دارایی لی گرتو وه که می، هتا بزانی به ننده یه کی خو را گره و به کاری خودا رازی به، دووایی هندی له و که سانه نه لی: پدروه دگاری من منی به بی نرخ داناه و رسوای کردووم و، هه ژاری کردووم، خودای مهن هدمو و شتی له جیگای شیای و خو یا دانه نی، که واته ناده میزاد واز له و گومانانه ی خو ی بهی، ریژ و بهستی ناده میزاد به بونه ی هه ژاری و سامانداریه وه نه یه، وه که خودای گه و ره نه فدر موی:

كَلَّا بَلْ لَّا تَشْكُرُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْشُرُونَ عَلَىٰ طَعَامِ
الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾
وَتَحْشُرُونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِرُ الْإِنسَانَ وَاَقْبَلَ لَهُ الذِّكْرَ ﴿٢٣﴾
يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

﴿كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ وَلَا تَخَافُونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ﴾ ریزی ناده میزاد لای خودا به دارایی نی به. به لکو به خو پاراسته له بی فرمانی خودا، بی نرخی به بونهی هزاری بهوه نی به. به لکو به هوئی نیاز و کرده وی خرابه. به لکو نیوه خرابترینی ناده میزادن له بهر نه ماندهی دووایی:

۱- نیوه ریزی هدیوی دهر به دهر کراو ناگرن هیچ که سی نی به بیانباریزی و به خویان بکا و ناگای لیان بی و چاودیزیان بکا. نه کار به دهستان و نه خزم و نه ساماندار.

۲- وه نیوه هندیکنان هانی هندی تر تان نادهن له سهر خوارده مهنی دان به هه ژاران و لی قه مواون و، کارووباریان چاک بکن و دهست گیریزیان بکری.

۳- ﴿وَتَاْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا﴾ وه نیوه که له پور و پاشماوهی دارایی مردووان نه خون به خواردینکی سخت و نارهوا و، نایدهن به خاوه نه راستی به کهی خویان، به تاییه تی نه وانهی ژن و منالن.

۴- ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ وه نیوه داریتان خوش نه وی به خوشبووینکی زور، میراتی هه تیوانی یا جگهی هه تیوانی، نهو دارایی به رهوایی یا نارهوا.

﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نابی ناده میزاد چروک و رژد بی بو به خشینی دارایی خویان له ریگهی نابینی خودادا، چونکه نیوه په شیمان نه بنهوه کاتی زهوی هه موو پارچه کانی به به رزی و نرمی کیوه کانی کیشیان نامینی، نه درین له یه که له دوی لیدان، زهوی و هه موو شتی به سهری به وه به تی نامینی.

﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ وه کاتی فرمانی بهروه دگاری تر دهست لآت و سامی دهر کهوت و، فریشته کان له ناسمان هاتنه خواره وه پؤل به پؤل ریز نه بن ریز له دوی ریز.

﴿وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾ وه لهو رژه دا دوزه خ دهر خرا بو تهماشا کهران و، بو به بوونه وهریکی دهر کهوتوو، دوی نه وی لهو شتانه بوو نادیری بوون و، نه نه بیرا.

﴿يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَلَىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ﴾ لهو رژه دا ناده میزاد بیری نه که ویته وه نهو شتهی کردوویتهی له جیهاندا و، چ کاتی بیر کردنه وه سوودی نه بی، لهو کاته دا ناموزگاری و بیر کردنه وه سودی بهو نابه خشتی. دووایی به دلیکی خهفه تباره وه که جیگهی خوی نه بیتهی له دوزه خدا.

﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾ نهو ناده میزاده نه لی: خوزگایه من له جیهاندا کرده وی چاکم پیش بخستایه بو ژبانی نهو رژهی دووایی خوم که مردنی تیدا نی به له مه وودا.

﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا وَلَا يُوثِقُ وِقَاةُهُ أَحَدًا﴾ دووایی لهو رژه دا هیچ که سی سزای ساماندار یخی و هه ژارانی تاوانبار نادا به وینهی سزای خودا و، هیچ که سی پیون و که له پچهی نهوان ناکا و توندی ناکا به وینهی پیون و که له پچهی خودا له توندیدا.

دوی نه وی خودای مهزن باسی ساماندارانی رژد و چروک و، هه ژارانی خونه گر و خرابی کرد و، باسی سزادانی کردن، دووایی باسی نهو که سانه نه کا خوزاگرن له سهر فرمانی خودا و نه فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُّرْضِيَةً فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي وَأَدْخِلِي جَنَّتِي﴾ نهی نهو دهر وونهی روتی له خرابه و ناسوودهیی و ناترسی و به یادی خودا نارامت گرتووه، تر بگه ریره وه بولای شتی خودا به لینی پیدای له پاداشتی چاک، په سندی بکه نهو پاداشته به تر دراهه، په سندی کراوه کرداره کانی تر، دووایی تر تیکه لاوی ناوبه نده چاکه کانی من بیسه و، بروره ناو به هه شتی منه وه به بهرده وامی.

سوره تی نهلبه له د

له مه ککه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایده کانی (۲۰) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنْتَ حِلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ ۝
 أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝
 ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝ وَهَدَيْنَاهُ ۝
 النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا أَقْدَحَمَ الْعُقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۝ ۝
 فَكُ رَقَبَةً ۝ ۝ أَوْ اطَّعِمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝
 ۝ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا ۝
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَالَّذِينَ ۝
 كَفَرُوا أَيَايُنَا لَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۝

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خودای به خشنده و میهربان

﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ به راستی من سویند نه خوم بهو شاره پیروزی مه ککه که درووستکراوه به پیروزی کراوه به روانگه بو پدرستی خودا و، گه وره ترین پیغمبری تیدا له دایک بووه و، نیردراوه به چاکه بو بوونه وهران.

﴿وَأَنْتَ حِلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ وه له کاتیکا تو دانیشتوی لهو شاره دا، بویه پلده و پایهی بهرزی دراوه تی به له دایک وونی تو و دانیشتی تو لهو شاره دا.

﴿وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ وه من سویند نه خوم به هه موو باو که کان ناده میز ادبی یا گیاندارای تر یا درهخت و رووه ک بی و، سویند به شته ی لهوان پهیدا ئه بی، سویندم به وانه ی باسکران. به راستی ئیمه ناده میزادمان درووست کردووه له ناو نازار و

تهفسیری زمانکوبی

ره نڅدا، خوږی ماندوو نه کا بو پیداکردنی ناروژوی خوږی له جیهاندا، دووایی له گهل نهو زیانه سهخته توووشی نازاری سهرمه رگ و نازاری تاریکی گور و گرانی روژوی دووایی و، به خزمهت گه یشتنی خودا و پرسپار و وولام نه بی، له شتی ووتوویه تی و کردوویه تی.

هندی له زانایان نه لئین: مه به ست له (والد) ناده مه و له (مولود) له منال و نه وه کانی یه تی. ﴿ اَيْحَسْبُ اَنْ لَّنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴾ نایا ناده میزاد گومان نه با هیچ که سی توانای به سدریانا، به هیژ و توانا و سامانی جیهانه وه نه نازری، له بیری چووه ته وه و خودا درووستی کردووه و لاواز و بی ده سته لاته.

﴿ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا اَيْحَسْبُ اَنْ لَمْ يَرَهُ اَحَدٌ ﴾ کاتی به ناده میزاده سامانداره کان بیژری بوچی دارایی خوټ نابه خشی له ریگهی نایینی خودا؟ نه لئین: من دارایی زورم له ناو داوه، به جوړی نریکه هیچ داراییم نه میتی، نایا نهو ناده میزاده سامانداره چروو که گومان نه با هیچ که سی ناگای لهو که سه و له کردار و نیازی نهو نی یه، خودا ناگای له نهی تی و ناشکرای هه موو که سی هه یه.

﴿ اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴾ نایا نیمه دووچاومان نه داوه بهو که سه ی نه لئین: من دارایی زورم له ناو داوه چاک و خرابی پی بیستی و، زمانیک و دوو لیومان نه داوه تی گفتوگویی پی بکا و، ریگهی چاک و خراپان بهو نشان نه داوه و، نه قلی خوږی بخاته کار و ریگهی چاک بگری و کاری سوود به خش بیستی و گفتوگویی چاک بکا، نیر چوڼ نه لئین چ که سی هه یه پرسپار له من بکا، نایا من دارایی خوم نه به خشم یا نای به خشم؟

﴿ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴾ دووایی نهو که سه په لاماری کاری سهخت و گرانی نه داوه و، دارایی خوږی نابه خشی بهو که سانه نازار نه چیژن، سوپاسی خودا ناکا و چ شتی که به توی بناسی تی کاری سهخت و گران به توی بناسی تی.

﴿ فَكٌ رَّقِبَةً اَوْ اِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ اَوْ مِنْكِنَا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴾ کاری سهخت نه مانه: نازادکردنی بهنده یه، یا خوارده مه نی دان به هه ژاری برسی له روژوی گرانی دا به هه تیوکی خرم یا هه ژاریکی بی دهرامهت و په که وته. له جیگه یه به ندکردنی تاکه که سی لای خودا زور نارو وایی و، نازادکردنی نه وه نده چاک سی، نه بی داگیرکردنی کومه لئین چهنده خراب بی و، رزگارکردنیان له نازار و سهختی نه بی چهنده چاک سی؟

﴿ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ اُولَئِكَ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴾ له پاش نه وه ی بهنده نازاد بکا و، خواردن بدا به هه ژاران، پیوسته لهو که سانه ی نهو توووشی باوه ری بیگومانی هیناوه و، ناموژگاری یه کتری بکه ن و راسپیژن نارام بگرن له سهر نازار و،

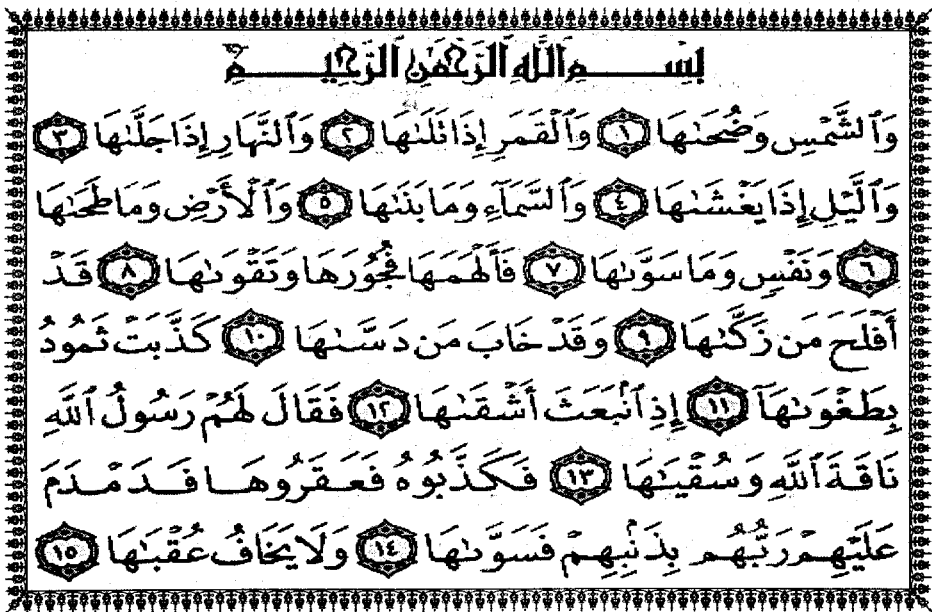

ههولدان لهسه چاکه و، به دانیشتوان راسپیرو و ناموزگاریان بکا بهزهییان به یه کتردا بیتهوه و میهره بانن له گهل یه کتری، نهو کهسانه خاوهنی بهختیارین و نامه ی کرداریان نهدری به دهستی راستیانهوه له رۆزی دووایدا.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ وه کهسانیکی نهوتو باوهریان نههیناوه به ئایهتهکانی نامه ی ئیمه و، بهو شتانه ی بهلگهن لهسه رتهنهای ئیمه، نهو کهسانه یار و خاوهنی بهدبهختی و رسواین و، نامه ی کرداریان نهدری به دهستی چهییانهوه، ئاگری دۆزهخ کو ئه بیتهوه لهسهریان ههتا ههتایه.

﴿سوره‌تی شهمس﴾

له مه ککه هاتوره‌ته خواره‌وه. ژماره‌ی نایه‌ته کانی (۱۵) نایه‌تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به‌خشنده و می‌بره‌بان

خودای مه‌زن له‌م سوره‌ته‌دا سویتندی خواره‌دوه به‌رووناکی و به‌تاریکی و، به‌ئه‌ستیره‌کان و کاری توند و تۆلیان و، به‌زه‌وی و به‌راخستنی و، به‌گیانی ئاده‌میزاد و ئاماده‌بوونی و، روونی ئه‌کاته‌وه ئه‌و که‌سه‌ی له‌خودا بزستی رزگاری ئه‌بی و سه‌رکه‌وتوره، ئه‌و که‌سه‌ی تاوانباره و له‌خودا ناترستی سه‌رشۆر و زیانۆمهنده و ئه‌فه‌رموی:

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ وه من سویتند ئه‌خۆم به‌و خۆره‌ی که‌هۆی سه‌ره‌کی ژبانی بوونه‌وه‌رانه و، گه‌وره‌ترین شتی‌که له‌سه‌ره‌وه‌ی زه‌وی، سویتند ئه‌خۆم به‌رووناکی خۆر له‌کاتی چیشته‌نگاودا و، سویتند ئه‌خۆم به‌و مانگه‌ی کاتی دواي خۆر ئه‌که‌وی له‌رووناکی‌دا و، رووناکی‌یه‌که‌ی به‌هۆی رووناکی خۆره‌ویه، دواي خۆر ئه‌که‌وی، ئه‌گه‌ر له‌خۆره‌وه نریکبی رووناکی‌یه‌که‌ی که‌مه و ئه‌گه‌ر دووربی زۆرتره، به‌تایه‌تی له‌نبوی مانگه‌کاندا.

ته‌فسیری زمانا‌کۆبی

﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّاهَا وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا﴾ وه من سویند نهخۆم به رۆژ کاتێ خۆر ناشکرای نهکا و، ده‌ری نه‌خا بۆ ته‌ماشاکه‌ران و، وه من سویند نهخۆم به شه‌و کاتێ خۆر دای نه‌پۆشی و، جیهان تاریک نه‌بێ. که‌واته به‌هۆی خۆره‌وه رۆوناکی رۆژ و، رۆوناکی مانگ و زه‌وی په‌یدا نه‌بێ و، کاتێ زه‌وی به‌خۆی و نه‌و شتانه‌ی به‌سه‌ری په‌وه‌ننه‌گه‌ڕێ به‌ ده‌وری زه‌وی دا.

﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا﴾ وه من سویند نهخۆم به ئاسمان و به درووستبوونی ئاسمان و، نه‌و شتانه‌ی به ئاسمانه‌وه‌ن: له‌و نه‌ستێزانه‌ی که هه‌ریه‌که‌یان له‌ بازنده‌ی تایبه‌تی خۆیاندا نه‌سوورپه‌نوه، هه‌ندیکێ یان به‌هۆی کیشی هه‌ندیکێ یانه‌وه وه‌ستاون و، من سویند نهخۆم به زه‌وی و به‌راخستن و ئاماده‌کردنی بۆ دانیشن و پشوودانی گیانداران.

﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ وه من سویند نهخۆم به دروونی ئاده‌میزاد و به‌ریک‌خستنی، به‌ جو‌ری هێزیکێ ناشکرا و توانایه‌کی نه‌هێنی مان داناوه له‌ ده‌روونیا و، دووده‌ست و دوو پێ و دوو چا‌و، دوو گۆی و نه‌ندامه‌کانی ترمان دا‌ونه‌تی، نه‌و ده‌روونه‌ی خودا دا‌وی‌یه‌تی به‌ ئاده‌میزاد، ئیمه به‌ راستی نایزانین، به‌ جگه‌ی بیستن و بینین و جو‌وله‌ و هه‌ست به‌ ئازار و خوشی نه‌بێ.

﴿فَأَلَّهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ دووایی خودا بێ‌فه‌رمانی و په‌رستنی خۆی فیزی نه‌و ده‌روونه‌ی کردووه، ئاماده‌یی ته‌واوی تیدا درووست کردووه بۆ کردنی کاری چاک و خراپ به‌یه‌که‌وه، به‌ جو‌ری توانای له‌سه‌رکردنی یه‌کیکیان یه‌کسانه به‌له‌سه‌رکردنی نه‌وی تریان و، فه‌رمانی پێداوه چاکه‌ بکا و خراپه‌ نه‌کا.

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ سویندم به‌وانه هه‌موو: رزگاری بووه له‌ سزای خودا که‌سێ ده‌روونی خۆی پاک کردووه‌ته‌وه له‌ خراپه‌ و بێ‌فه‌رمانی خودا و، به‌ راستی بێ‌ ئومێده‌ له‌ به‌زه‌یی و لی‌بو‌ردنی خودا که‌سێ زیانی گه‌یاندبێ به‌ ده‌روونی خۆی. ده‌روونی ئاده‌میزاد گونا‌ه که‌له‌که‌ی کردووه له‌سه‌ری، روو وه‌رنه‌گێڕێ له‌ راستی، وه‌ک هۆزی سه‌مود.

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا﴾ هۆزی سه‌مود به‌هۆی یاسخی بوون و له‌ سنوور ده‌رجوونیان سالتحی پتغه‌مه‌ری خۆیانیا‌ن به‌ درۆ‌خسته‌وه کاتێ به‌ په‌له‌ خراپه‌ترین که‌سی نه‌و هۆزه هه‌لسا به‌ سه‌ره‌برینی نه‌و هوشه‌ره که‌ خودا کردبووی به‌ کاری په‌ك خه‌ر بۆ سالتح و به‌لگه له‌سه‌ر راستی و پتغه‌مه‌رایه‌تی نه‌و.

نه‌و فه‌رمووده‌ی خودایه له‌وه‌وه هاتووه، خودای گه‌وره سالتح پتغه‌مه‌ری نارد بۆ‌لای هۆزی سه‌مود، نه‌وانیش دا‌وی کاریکێ په‌ک‌خه‌ریان لی‌کرد، خودای گه‌وره له‌سه‌ر دا‌وی نه‌وان هوشه‌ریکی شیرده‌ری کرد به‌ کاری په‌ک‌خه‌ر بۆ سالتح، به‌و جو‌زه وابوو که نه‌و هۆزه دا‌ویان کردووه.

﴿ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴾ دووایی خودا ئەو هوشترە ی بۆناردن بە وێنە ی داخوازی یە کە ی خۆیان نێردراوە کە ی خودا ووتی بەان: ئێوە واز لە هوشترە بهێتن کە خودا کردوو یە تی لە سەر راستی پیغمەدرا یە تی من با بۆخۆ ی بلەوهرێ و ئازای مەدەن و، ئاگاداری بە شە دیاری کراوە کە ی لە ئاو خواردنەووە کە ی بکەن و، دەست درێژ مە کەنە سەری، هەتا لە نۆرە ی خۆیا بە شە ئاو ی خۆ ی بخوا، ئێوە ی ش بە شە ئاو ی دیاری کراوی خۆتان بخۆنەو.

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا وَلَا يَخَافُ عِقَابَهَا ﴾ دوای ئەو ی سەلح ئامۆژگاری ئەو هۆزە کە ی کرد، دووایی ئەو هۆزە پیغمەدەرە کە ی خودایان بە درۆخستنەووە، باوهریان پێ نەهێنا، دواتریش هوشترە کە یان سەربری، دووای بە درۆخستنەووە ی سەلح و سەربری ئەو هوشترە، پەروەدگاری ئەوان سزای زۆر سەختی ناردە سەریان و بنەبری کردن، دووایی بە یە کسان ی ئەو سزایە هەموو یانی گرتەووە، بە گەورە و منال و، بە خانوو ئازانیانەووە و، خودا ناترسی لە سزادانیان لە پۆزی دووایدا، ئەگەر ئەو پیاووە خراپە ئەو هوشترە سەربری.

﴿سوره تى لهيل﴾

له مه ككه هاتووه ته خواره وه. ژماره ي ئايده تە كانى (۲۱) ئايه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝
 فَسَنِيْسِرُهُ لِلْيُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ يَخِلْ وَاسْتَغْنَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝
 فَسَنِيْسِرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا
 لَلْهُدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝ فَأَنْذَرْتَكُمْ نَارًا تَلْظَى ۝
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا
 الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
 نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشندهی میهربان

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾ وه من سویند نه خۆم به شهو کاتی به تاریکی به کە ی ږووناکی ږوژ هه موو شتی دانه پوشتی و، من سویند نه خۆم به ږوژ کاتی ږووناک نه بیه وه و، تاریکی شهو لا نه با.

﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ وه من سویند نه خۆم به درووستبوونی نیر و می له هه موو گیانداریکا: ناده میزادین یا گیاندار تر، یا درهخت و ږووه ک بئ و، بهو هویه وه زاوژی پهیدا نه بئ و، مانه وهی گیانداران درپژه نه کیشی و زوړ نه بن.

پرسیار: نایا چ که سیکي نه وتویه گیانی له بوونه وه ریکا داناه و، له بوونه وه ری تردا گیانی دانه ناه، چ که سیکي نه وتویه گیاندارانی ناماده کردوه و شایسته و شیاوی کردوون بو پیشه ی زاوژی و؟ بو جارئ نهو مناله نیر نه بئ و جارئ می که چی سهرچاوه کانیا ن هه ریه ک سهرچاوه یه؟

ته فیسری زمانا کویی

وهلام: بنگومان نهو كهسهی نهو كارانهی كردوهه خودایه کی زور زانا و به توانایه کی نهوتویه ههموو شتی له ریگهی شیاوی خویا دانهنی و، پدیره و پروگرامیکی تهواوی داناوه بو ههموو شتی. به تاییهتی دروستکردنی گیانداران جاری نیی و جاری می، نه گهر هدریه کیکیان بی گیانداران بنه پر نه بن. ریگهوتی کویر نه زان چون نه توانی بوونه وهران دروست بکا؟ ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾ سویندم بهوانه ههموو: کارو کردهوی ئیوه جیاوازن، هه بانه چاکن و هه یانه خراپن، هه ندیکی یان جوانن و هه ندی تریان ناشیرین، هه ندیکی به خشین و ده ستگیرویه، هه ندیکی چروو کبه، هه ندیکی باوهرداری و هه ندیکی بی باوهری و، هه تا دی وهك خودا نه فهرموی:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ دووایی هه ركهسی دارایی خوی به خشی له ریگهی نایینی خودا و چاكددا و، له خودا برسی و خوی له بی فهرمانی خودا پاریزی و، پروای بنگومانی بوو بی بهوهی کاری چاك و پاك شیرینزه له کاری خراپ و، پروای به بوونی به ههشت و دوزه خ بوو بی و، به گویرهی فهرمانی خودا کاری بو کردن، دوایی ئیمه بو نهو كهسه ناماده نه كهین ناسانترین ریگه.

﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ وه هه ركهسی چروك و رزد بوو بی، به بونهی پلهو پایه و سامانی خویهوه، ئومید و نیازی به یاریدانی خودا و، پاداشتی رۆزی دووایی نه مایی، له بهر نهوانه بهزهی به كهسانه نه هاتو، هه خوی مهست بوو بی و، باوهری به به ههشت و دوزه خ و کاری رهوا و نارهوا نه مایی و، دووایی ئیمه ناماده نه كهین بو نهو كهسه ههموو شتی راییکیشی بۆلای ناگری دوزه خ، چونكه گرانترین شت لای نهو بهرستی خودا و ریگهی چاكبوه و، ریگهی خراپی لا چاك بووه.

﴿وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ وه دارایی نهو كهسه هیچ سوودیکی پی نابه خشی کاتی مردو كهوته ناو دوزه خ و قوولایی خراپه و کردهوی خراپهی خوی و، نهوهی هه یوو رزگاری ناکا و، به سه ربهستی خوی وازی له ریگهی چاك هه ناوه و، ریگهی خراپی بو خوی هه لباردوهه.

چون خودای مهزن واز له ئاده میزادی خراپ نه هیتی و، نهیداته دهستی خوی و ئاره زوی خوی، نه گهر خودا نهو کاره بکا دژی دادپهروهی خودایه جیاوازی له نیوان چاك و خراپدا نایی، بۆیه نه فهرموی:

﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى﴾ به راستی له سه ر ئیمهیه ریگهی چاك و خراپ بو بهنده کانی خومان پروون بکهینهوه، موزدهیان به دینی به پاداشتی چاك و بیان ترسین له سزای سهخت و، نه قللمان داو نه تی، خویان سه ربهستن و خویان بهرپر سیارن، ئیمه زور له كهس ناکهین و ناچار یان ناکهین بو کردنی هیچ کاری.

﴿وَإِن لَّنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾ وه به راستی تنهها هدر بۆ ئیمهیه خواوهنداری ههموو شتی له
 باشدروژ و له جیهاندا، پهرستی هیچ کەسی سوود به ئیمه نابهخشی و، بی‌فهرمانی ئەوان زیان
 له ئیمه نادا، گوناھیاران ڕێگهی ڕاکردنیان بۆ نی‌یه، له دهسته‌لاتی ئیمه دهرناچن.
 ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ دوا‌یی ئیمه ئیوه‌مان
 ترساندوو له ئاگرێکی ئەوتۆ گر ئه‌سینی و کلپه‌ی دی. بۆ ئەوه‌ی کەسی بی‌فهرمانی خودای
 کردوو په‌شیمان ببێته‌وه، سزای ئەو ئاگره‌ ناچیزێ مه‌گه‌ر کەسیکی زۆر خرابی ئەوتۆ پر‌وای به
 پیغه‌مه‌ران و به راستی نه‌هینایی و، وازی له پهرستی خودا هینایی.
 ﴿وَسُيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ وه خودا کەسیکی زۆر له خواترسی ئەوتۆ له
 ئاگری دۆزه‌خ دوور نه‌خاته‌وه دارایی خۆی بیه‌خشی له ڕێگه‌ی چاکه‌دا بۆ ئەوه‌ی ده‌روونی
 خۆی له چروکی رز‌دی پاک بکاته‌وه.
 ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ وه له لای ئەو
 کەسه‌ی دارایی خۆی به‌خشی نیاز و ئومیدی به چاکه‌ی هیچ کەسی نه‌بوو پاداشتی چاکه‌ی
 بدریته‌وه، جگه له داواکردنی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاری بالاتر له ههموو کەسی و، له‌مه‌ودوا
 ئەو کەسه‌ رازی نه‌بێ له پاداشتی خۆی زانیان زۆریان نه‌لین، هۆی هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی ئەو
 ئایه‌تانه، له باره‌ی ئەبویه‌ کره‌وه هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه.

﴿سوره تی ضوحا﴾

له مه ککه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۱۱) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالضُّحَى ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى ۝۳
 وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ۝۵ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَى ۝۷ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
 ۝۹ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

زانایان ئەلین: پێغه‌مه‌ری خودا، دووای ئەوه‌ی یه‌که‌م جار س‌روشی بۆ هات، دوای ئەو جاره بۆ ماوه‌ی دوو سال س‌روشی تری بۆ نه‌هات، پێغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ زۆری خه‌فته ئە‌خوارد و لای وابوو خودا وازی لێ‌هێناوه، زۆر ئاره‌زۆمه‌ندی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی س‌روش بوو بۆ‌لای، هه‌ندێ تر له زانایان ئەلین لای بێ‌باوه‌ران وابوو مو‌حه‌مه‌د خودا‌که‌ی ر‌قی لێ هه‌لساوه و، وازی لێ‌هێناوه به‌هه‌رجۆری بێ خودای مه‌زن فه‌رمووی:

﴿وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ وه من سویند ئە‌خۆم به کاتی چێشته‌نگاو که کاتی به‌رزبوونه‌وه‌ی خۆره له سه‌ره‌تای رۆژدا و، سویند ئە‌خۆم به شه‌و، کاتی تاریکی یه‌که‌ی هه‌موو شتی ئە‌گرێته‌وه، گیانداران پ‌شو ئە‌ده‌ن و، ماندوویی رۆژیان نامێنێ.

﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى﴾ سویندم به‌و شتانه: په‌روه‌دگاری تۆ وازی له تۆ نه‌هێناوه و، تۆی ناخۆش نه‌ویستوو له جیهاندا له‌و کاته‌وه تۆی درووست کردوو و، تۆی خۆش ئە‌وێ و، س‌روش به به‌رده‌وامی دێته‌ خواره‌وه بۆ سه‌رتۆ.

﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ وه به راستی ژبانی پاشه‌رۆژ چاک‌تره بۆ تۆ له ژبانی جیهان و له یه‌که‌م جاری هاتنه‌ خواره‌وه‌ی س‌روش بۆ‌لای تۆ، ئە‌وه‌بوو رۆژ به رۆژ سه‌دان که‌س مو‌سه‌لمان ئە‌بوون، نه‌ته‌وه‌کانی تر و هۆزه‌کانی تری عه‌ره‌ب، هاتن و

ته‌فسیری زمان‌کۆبی

باوه‌ریان هینا، هدر بهو جوړه به‌رده‌وامه هه‌تا رږژی دووایی، پله‌ی تر له پاشه‌رږژدا زوړ گه‌وره‌تره، سهره‌رای نه‌وه‌یش خودای په‌روه‌دگاری تو له پاشه‌رږژدا شتی زوړ چاکی تری وات بی نه‌به‌خشی له پاداشت و له پارانه‌وه بو ناده‌میزاد به تاییه‌تی بو موسلمانان، دووایی رازی نه‌بی و خوژنوود نه‌بی لهو چاکانه.

له دووایدا خودای مه‌زن باسی هندی لهو چاکانه نه‌کا بهر له‌وه‌ی بکری به پیغه‌مه‌ر له گدل پیغه‌مه‌ری کردووه، وه نه‌وه‌ته نه‌فدرموی:

﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ثایا خودا به هتیری توی نه‌زانی و باوکت نه‌بوو به‌خیوت بکا و، دووایی خودا توی حه‌سانه‌وه و چاو‌دی‌ری کردی، به‌وه‌ی دوا‌ی نه‌وه‌ی باوکت له مه‌دینه‌مرد و، تو له مندالدانی دایکتا بروی و، دوا‌ی له دایک‌بون‌ت عه‌بدول‌وته‌لیبی باپیرت بو ماوه‌ی هه‌شت سال توی به‌خیو‌کرد و زوړ به باشی، دووای مردنی باپیرت نه‌به‌تالیبی مامت توی به‌خیو‌کرد هه‌تا ته‌مه‌نی ۲۰ سالی، دووای مردنی نه‌و قوره‌یشی‌یه‌کان ریگه‌یان بو ئاسانکرا و، تویان ناچار کرد کزچ بکه‌ی بو مه‌دینه و، له‌ویش باشر من تو‌م به‌خیو‌کرد و حه‌سایته‌وه.

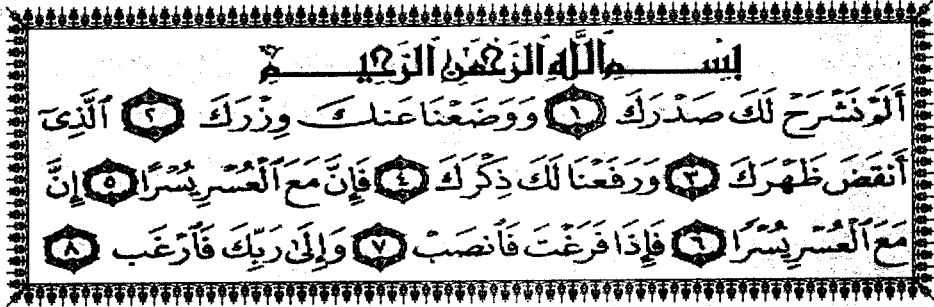
﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ وه خودای زانیووی به‌سهرگه‌ردانی تو له باره‌ی کاری تا‌قمه‌که‌ته‌وه و، گومرایان له باره‌ی بیر و باوه‌ری پوچیه‌نه‌وه و، لاسای کردنه‌وه‌ی باپریان له بت په‌رستیدا و کرده‌وه‌ی خرابی‌یان و پارچه‌پارچه‌بوونی بیرو رایان و، ندت نه‌زانی چو‌ن بیان خه‌یته‌سهر ریگه‌ی راست هه‌تا سروش هاته‌ خواره‌وه‌ بولای تو پوچ کردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی تیدا‌بوو، دووایی خودا توی شاره‌زایی یاسا و ده‌ستووری خو‌ی کردی و توی کرد به پیغه‌مه‌ر بو هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ران.

﴿وَوَجَدَكَ غَائِلًا فَأَغْنَى﴾ وه خودا به هه‌زاری توی زانیوو، دووایی خودا توی ساماندار کرد به بازرگانی و سامانی خه‌دیجه‌وه و، بهو ده‌ست که‌وته‌ی له بی‌باوه‌رانه‌وه بو‌ت پیدا نه‌بوو. ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ دووای نه‌وه‌ی خو‌ت هتیری و هه‌زار‌بووی وا شایسته‌سهم له دارایی هه‌تیوان نه‌که‌ی و، به بی‌نرخ ته‌ماشایان نه‌که‌ی و، نه‌و که‌سه‌ی داوای شتیکی لی‌کردی سهر‌زنه‌شتی مه‌که و، به نا‌ئومیدی نه‌روا و، به گویره‌ی توانا ده‌ست گیرویی بکه.

﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ وه تو سویاسی چاکه‌کانی په‌روه‌دگاری خو‌ت بکه، توی کردووه به پیغه‌مه‌ر و نه‌و هه‌مووه چاکه‌یه بی‌به‌خشیوی، باسی به‌ختیاری و به‌هره‌مندی خو‌ت بکه.

﴿سوره تی تعلیشیراح﴾

له مه ککه هاتووته خوارهوه. ژماره ی نایه ته کانی (۸) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

له باره ی نهم سوره ته وه، تاوس و عومهری کوری عه بدولعه زیز، نه لئین: نهم سوره ته و سوره تی ضوحا یه ک سوره تن و، به (بسم الله الرحمن الرحيم) جیا نه کراونه ته وه.

﴿الَمْ لَشَرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ نایا ئیمه دلێ تۆمان فراوان و گوشاو نه کرد بۆ تو له و کاته دا تو سهرگه رانه بووی و خهفته ته خوارد به دهست بێ باوه رانی گه له که ته وه، نه ته زانی چۆن رزگاریان به کی له دهست بت به رستی و لاسایی کردنه وه ی باو بایرانیان، هه تا قورئان هاته خواره وه بۆ سهر تو و، رینگه ی رزگاری ته وانی بۆ تو روون کرده وه، دووایی دلێ تو کرایه وه و نارامی گه رت.

﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ وه ئیمه لاما ن برد ته و باره گرانه ی ته و تو پشته ی قورس کردبوو، به وه ی خه م خواردنه وه له سهر ته و بت به رستی و گومرایی تاقمه که ت له سه ری بوون و، دووایی خودا به وه ی قورئانه وه قورسایی سه رشانی لابر دی و فیتری چاککردنی ته وانی کردی.

﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وه ئیمه باسی تو و ناوی تۆمان به رزر کرده وه، ههر به و جو ره قورسایی سه رشانی تۆمان لابر د، نه بێ چ شتی به رزتر و گه و ره تر بێ له وه ی له نوێژ دانای تو له گه ل ناوی خودا دا نه بری و، له بانگدا شه و رۆژ پێنج جار ناوتان به یه که وه نه بری، به یه وه ی کردنی تو به یه وه ی خودایه.

﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ دووایی له گه ل هه موو ناخۆشی و ته نگانه یه کا خۆشی و ئاسانی هه یه، به راستی له گه ل ناخۆشی دا خۆشی هه یه، دوو بات کردنه وه ی ته و

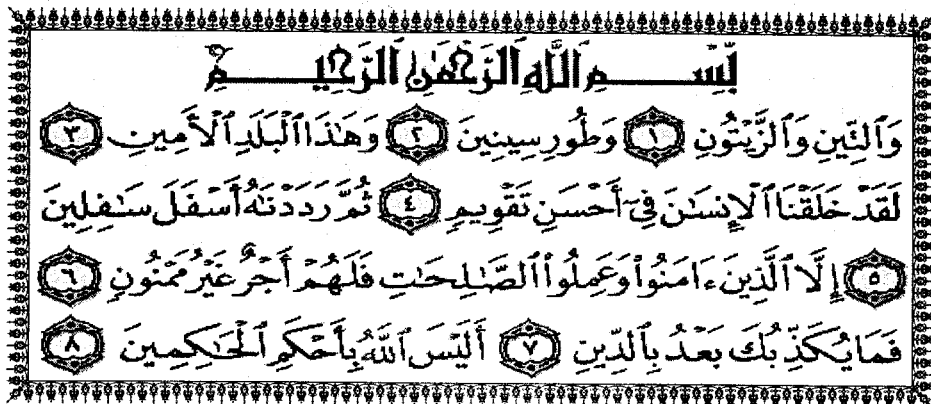
ته فسیری زمانکۆبی

رستانه هر له بدر به هیز کردنی نهو رو داووه و، جی گیر بوونی یه تی له دلدا، نه مانی گومانه لای زور بهی ناده میزاد، جگه له و مانایه نه گهر بکری به لگه ی له سهرنی یه، چاک وایه وازی لی بهیتری.

﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَب﴾ دووایی هدر کاتی تو له راگه یاندنی یاسای خودا به ناده میزاد لی بویتوه، دووایی نهو تو خوت ماندوو بکه به یه زمستی خوداوه و کاری پاشه روژه و سوپاسی خودا بکه و، دووایی هانای خوت هدر بولای بهرووه دگاری خوت یبه و، به دل پروو بولای جگه ی نهو مه که و، داوای یارمه تی له جگه ی خودا مه که.

﴿ سوره تین ﴾

له مه ککه هاتوره ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۸) نایه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خودای به خشنده و میبره بان

﴿وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ﴾ وه من سویتد نه خوم به بدری دره ختی هه نجیر، جیگه ی خو یه تی سویتدی بئ بخوری، چونکه بدری هه نجیر سودی زوره: گه ده نهرم نه کا، خوین نه پالیوی، گور چيله پاك نه کاته وه، بهردی میز لدان لا نه با، کونه کانی سی و جگهر نه کاته وه، مایه سیری نایه لی، زور نه خوشی تریش لا نه با و، من سویتد به بدری دره ختی زهیتون، شایسته ی نه وه یه سویتدی پی بخوری، چونکه میوه یه و، شهو چیزه یه، رونیکی زور پاک ی هه یه و، زور سوودی تریشی هه یه... تین و زهیتون دوو کیون له شامدان که عیسا له شام له دایک بووه.

هه ندیک له زانایان نه لئین: تین و زهیتون ناوی دوو کیون. یا ناوی دوو مزگه وتن. یانی تین ناوی نهو مزگه و ته یه نوح له سه ر کیوی جودی درووستی کردووه، زهیتون ناوی مزگه وتی بهیتولوقه ده سه، زور بیر و بزچوونی تر هه یه.

﴿وَطُورِ سِينِينَ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه من سویتد نه خوم به کیوی توری سینین که موسا گفتوگوی له خزمه ت خودا کردووه له سه ری و، سویتد نه خوم بهو شاره ی خاوه نی ناسایشه بو دانیشتوان و، موحه مه د له ناو نه ودا له دایک بووه و کراوه به پیغه مه رو جیگه ی هاته خواره وه ی سروشه.

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ سویتدم به وانه ی باسکران، ئیمه ئاده میز ادمان درووست کردووه له جوانترین بالا و وینه و بهیکه ردا، خاوه نی نه قلله و بیری بهرز و به سووده،

تهفسیری زماکوویی

هیز و سورشتیکی و امان له گیانی ئاده‌میزاددا داناوه بالاتره له ههموو گیانداری، ئه‌گهر خۆی بیهوی ئه‌و سروشته‌ی خۆی نه‌گۆرێ بۆلای خراپه، خۆ ئه‌گهر لایدا له سروشتی پاکێ خۆی و برۆ له‌گه‌ل ئاره‌زۆی خرابی خۆیا په‌ستترین و نزمترین بوونه‌وه‌ری لی دهرئه‌چێ و ئه‌چینه‌ ریزی پیاوخرایان و جینگه‌ی خواری خواره‌وه‌ی دۆزه‌خی ئه‌دریتی ئه‌گهر لایدا له‌و شته‌ی بۆی و له‌سه‌ری درووست کراوه، وه‌ك خودا ئه‌فهرموی:

﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له پاشا ئیمه ئاده‌میزادمان گێراوه‌تدوه بۆلای په‌ستترین و نه‌وی ترین شیوه و سروشت له‌گیانداریانی تر بێ نرخ تر ئه‌بێ، چونکه ئه‌وان له سروشتی خۆیان لایان نه‌داوه به‌ وینه‌ی ئاده‌میزاد. هه‌رحنده ئاده‌میزاد بۆ په‌ره‌پێدانی ره‌وشتی په‌سه‌ند درووستکراوه به‌لام هه‌ندیکێیان بێ‌فه‌رمانی خودا ئه‌کدن و سوپاسی چاکه‌ی خودا نا‌کدن، ئه‌خرینه ناو خواری خواره‌وه‌ی دۆزه‌خ.

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ مه‌گهر که‌سانیکێ ئه‌وتۆ له ئاده‌میزاد باوه‌ریان هه‌نابێ و، کرده‌وه چاکه‌کانیان کردبێ، دووایی بۆ ئه‌و که‌سانه هه‌یه پاداشتیکی وا هه‌رگیز کۆتایی بێ‌نایه و که‌م نابێته‌وه.

﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ دوایی چ شتیکه هانی تۆ بدا و پالت پیوه‌ بنی رۆژی پاداشت پرسیار به‌ درۆبخه‌يته‌وه و، باوه‌ری پێ نه‌هێنی، دووایی ئه‌و ههموو به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی به‌ تایبه‌تی له‌سه‌ر درووستکردنی ئاده‌میزاد له‌سه‌ر جوانترین دیمه‌ن و په‌یکه‌ر و بالا. ئایا خودا فه‌رمانه‌واترینی ههموو فه‌رمان ره‌وا و دادوه‌ری نی‌یه، به‌لێ: هه‌ر وایه و هه‌روا نه‌بێ. چونکه ئاده‌میزادی درووست کردوه به‌ جوانترین شیوه و، ئیمه شایه‌تی ئه‌ده‌ین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ههموو دادوه‌ری به‌ دادتیه، ئیتر چۆن ئه‌بێ ئاده‌میزاد بێ‌فه‌رمانی خودا بکا؟

﴿ سوره تی نه لعه له ق ﴾

له مه ککه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایده کانی (۱۹) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَقْرَأُ وَرَبُّكَ
 الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
 الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَغْيَى ﴿٦﴾ أَن رَّءَاهُ اسْتَغْنَى ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
 الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
 بِالْتَّقْوَى ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ
 لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾
 سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطِعَهُمْ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبَ ﴿١٩﴾

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

بیژراوه: یه کهمین سورهت هاتووته خواره وه بز سهر پیغمهر ﴿ﷺ﴾ سوره تی (فاتحه) یه کهمی له زانایان نه لئین: یه کهمین جار سوره تی (نهلوده سیر) هاتووته خواره وه. زورتر له زانایان فهرموویانه: نه وهی راستیی یه کهمین جار سوره تی (نهلعه له ق) هاتووته خواه وه، ئیمه داوامان لی نه کراوه بگه ریین به دوا میژووی هاتنه خواره وهی قورئاندا، به لام هه چۆنی بی پیویسته موسلمانان پروایان وایی هموو سوورته کانی قورئان له لایه ن خودای گه وره وه هاتووته خوار.

پیغمهر ﴿ﷺ﴾ بهر له هاتنه خواره وهی سروش بۆلای، زور ئاره زۆی له چۆله وانی بووه، بهو بۆ نه یه وه چهند جاری خواردنی له گه ل خوی نه برد و، چهند شه وی له نه شکه وتی (حیرادا) نه مایه وه بۆ په رستی شه وانه و بیر کردنه وه. له ناو کاودا له وه نه شکه وته جیره ئیل هات بۆلای پیغمهر ﴿ﷺ﴾، به پیغمه ری فهرموو: (اقرأ) پیغمهر فهرمووی: من خوینه وار نیم. پیغمهر فهرمووی: جیره ئیل باوه شی پێدا کردم و گویشمی به خو یه وه، به جوړی ئازارم پی گه یشته،

ته فسیری ز مناکو بی

دوایی بهر لای کردم، سی جار نهو کارهی له گهل کردم. له پاشانا جبره ئیل فهرمووی (اقرأ باسم ربك) ههتا گه یشته (ما لم یعلم)، دوایی پیغمه در ﴿﴾ گه رایه وه بولای خه دیجه ی ژنی، فهرمووی: دام پۆشه، نهویش دایپۆشی ههتا ترسه که ی نهما، دوایی فهرمووی: نهی خه دیجه: من پروو داویکی ترسناکم تووش بووه، به سه رهاتی خوی بۆ گپرایه وه و فهرمووی: من له خۆم نه ترسم، خه دیجه ووتی: تۆ مه ترسه موژده به خۆت بده، به خودا سویند نه خۆم، خودا نازاری تۆ نادا، تۆ که سیکی خزم دۆست و، ده ست گپۆ که ری هه ژاران، دوا جار پیغمه در ی برد بولای (وهره قه) نامۆزای خه دیجه که باوه ری به عیسا هیتابوو، نوو سراوی به زمانی عیبری نه نووسی، چهند جار ئینجیلی نووسیوو وه، پیاویکی پیری ته من زۆربوو، خه دیجه ووتی: نامۆزا، گوئی له برزای خۆت بگره، وهره قه به پیغمه در ی ووت، برازای خۆم چ شتیکت دیوه، پیغمه در به سه رهاتی خوی له نه شکووتی حیرادا بۆ گپرایه وه، وهره قه ووتی: نهو هی هاتوو بولای تۆ نامووسی گه وره یه که هاتوو بولای موسا، به شم له به شتا بی، خۆز گایه من زیندوو نه بووم، کاتی خزمه کانت تۆیان له مه که ده رنه کرد، پیغمه در فهرمووی: ئایا من له مه که ده رنه که نه؟ وهره قه ووتی: به لی، هدر پیاوی بهو شته وه هاتی دوژمنایه تی زۆری کراوه، نه گهر من زیندوو بووم یارمه تیت نه ده م.

دوای نهو جاره سروش نه هات بۆ پیغمه در ﴿﴾ ماوه یه، پیغمه در خه فته تی نه خوارد، زۆر جارن له خه فته تا نه یه ویست خوی فره بدایه ته خواره وه له سه در کیوان، دوایی زۆر جار جبره ئیل خوی پیشان نه دایه وه، نه یووت: تۆ پیغمه در ی خودای، لهو کاتانه دا خۆشی پروی تی نه کرد. بیگومان سروش هاتوو ته خواره وه بۆ سه در پیغمه در، له ته منه نی چل سالییدا، بهر له وه ی بکری به پیغمه در باوه ری به خودایه کی ته نها هه بووه و، هاوبه شی بۆ خودا دانه ناوه و، بروای زۆر توند بووه و، سه رچاوه ی نهو باوه ره یشی له دوو شته وه بۆی په دابوو وه، یه که میان له نه قلی ته وای خۆیه وه بووه. دوو هه میان بۆ پیغمه در شتیکی گرنگ نه بووه، نهو پیغمه در که گه وره ی هه ردوو جیهانه، به هوئی نه قلی ته وای خۆیه وه رانومایی وه ربگری بولای بروا به خودایه کی تاك و ته نها، له زۆر کاتا هه ندی له پیاوان بهر له هاتنی ئایینی ئیسلام، به هوئی نه قلی خۆیانه وه باوه ریان هه بووه به خودایه کی ته نها، ویندی وهره قه ی کوری نه وفه ل، زه ییدی کوری عه مر، عوسمانی کوری نه لویه ی ریس، جگه ی نه وانیش.

نهو بروایه ی پیغمه در ﴿﴾ له ئیبراهیمی بابیری یه وه بۆی مابوو وه، هدر که سی ژیان و میژووی ژیا نی پیغمه در مو تالا بکا نه زانی بروای به خودای ته نها هه بووه، هه رگیز سوژده ی بۆ بت نه بردوه، نه به منالی و نه به گه وره یی. بۆ نمونه نه گپرایه وه: بهر له ته منه نی پیاوه تی، پیاوی به پیغمه در ی ووت: نهی جوان، له بهر راستی لات و عوزا، فلان هه وائلم به در ی، پیغمه در ﴿﴾ فهرمووی: پرسیارم لی مه که به هوئی لات و عوزا وه، من له هه موو شتیکی نهو بتانه تو ره و بیزارم.

دواى ئه وهى خوداى مه زن به هوى جبره ئيله وه فه رموى: تو بخوينه، پيغمهر ﴿﴾
فه رموى: من خوينه وار نيم، سى جار ئه و گفتوگويهى بو دووپات كرايه وه، دواجار پيغمهر
فه رموى، چ شتى بخوينم، جبره ئيل به وى ووت:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ تو به هوى ناوى پيروزى پهروه دگارى ئه و تووى خوت كه
هموو بوونه وه رانى درووست كردوه، ئه و سروشه لى لايه ن ئيمه وه بو ت دى بيخوينه، بيته
به رى تو و له بيرت ناچيته وه به ره وانى ئه توانى بيخوينته وه به سهر ئاده ميزاددا، ئه و خودايه ئه م
بوونه وه رانه لى درووست كردوه ئه توانى تو بكا به خوينه وار. له بهر ئه وه لى ئاده ميزاد له هموو
بوونه وه رانى تر به نرخ تر و به ريزتره لاي خودا، به تاييه تى باسى ئه كا و ئه فه رموى:

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ پهروه دگارى تو ئاده ميزادى درووست كردوه له خوئين پاره يه كى
ره ق، ئه وه لى شايانى باسنى، ووشه لى ﴿اقْرَأْ﴾ كه يه كه مين ووشه يه، ئه و سروشه لى هاتوه
بو لاي پيغمهر يه كه مين جار به وه ده ستى بى كراوه: تو بخوينه، كه واته ئه وه مان فير ئه كات، كه
پيغمهر نيردراوه بو لاي ئاده ميزاد، له ناو گه ليكا نه زانين و بت په رستى و دوور له شارستانى
زال بوون به سه ريانا، فه رمان ئه دا به ووشه لى ﴿اقْرَأْ﴾ به هموو ئاده ميزاد بخوين و زانست و
زانيارى فير بى و، ئه وه يشمان بو روون ئه كاته وه، كه ئايىنى ئيسلام له يه كه م جارى هاتيا دواى
قه لاجز كردنى نه خوينه واريمان لى ئه كا و، دواى بلا و بوونه وه لى خويندن و زانيارى مان لى
ئه كات. نه ك جارى به لكو دوو جار فه رمانمان بى ئه دا و خويندنسى پيويست كردوه، وه ك بو
جارى دووه م ئه فه رموى:

﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ تو بخوينه و، پهروه دگارى به ريزى تو له هموو
به ريزان به ريزتره، وينه لى نيه، كه سيكى ئه و تو به ئاده ميزادى فيرى نووسين و زانست كردوه
به هوى خامه و پينووسيكي بى گيانه وه، يانى كه خودا بتوانى به هوى پينووسه وه ئاده ميزاد فير
نووسين بكا، ئه توانى تو فيرى خويندنسى سروش بكا. خوداى گه وره ئاده ميزادى له خوينيكي بى
نرخه وه به رز كردوه ته وه، بو لاي نووسين به خامه، سوده خامه نايه نه ژماره: ئه وه تا كاتانى پيشوو
ئه به ستى به كاته كانى دووايه وه، هموو لايه كى جيهانى به ستوته وه به يه كه وه، به تاييه تى دوايى
چاپ و كزمپوتره كه زانست و نووسينى كردوه به به شى هموو ئاده ميزاد، بگه ره ئه وانه يش
كويزن فيرى خويندن ئه بن به هوى پتى ده ركه وتوى تاييه تى بويان، هه رچه نده زمان ئه وه لى
له دلدايى رونه لى كاته وه، به لام ئه گه ر خامه نه بى با ئه يياو ناميتى. دووايى بو پته و كردنى
فه رموده لى پيشه وه، بو ئه وه لى هيچ شتى له دلى پيغمه ردا نه ميتى، خودا ئه فه رموى:

﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ خودا ئاده ميزادى فيرى شتى كردوه له و به ر نه يزانيوه، له
تاريكى نه زانين و، نه خوينه واريه وه بو لاي روناكى زانيارى و خويندن، به مه رجى ته مه ل نه بى و

نه قلی خوی بخاته کاره وه. نه وهی شایانی باسی پیغمه مه نه خوینده وار بووه، نه یزانیوه به پیسوس بنوسی، که واته سروشه و له لایه نه خوداوه بوی هاتووه.

﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَإِطْفَىٰ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ راست و بیگومانه: به راستی هندی له ناده مزاد له سنور دهر نه چی و له خودا یاخی نه بی، له بهر نه وهی سامان و دارایی و پله و پایهی به خوینه و بینی و، یادی خودا ناکاته وه، له بیری خوی نه باته وه که پارچه خوینیکی بیژلیکراوه بووه، هه ژارو بی سامانبوه، نه وه ته به هوی زانست و داراییه وه، چه کی کاول کهر دروست نه کاو، خوینی بی له ناو نه بدن و بیر له رابوردوی خوین ناکه نه وه، به راستی هه بولای نیمه ی پهره و دگاری تویه گه رانه وهی هه موو ناده میزاد. که واته زانیاری و دارایی و پله و پایهی جیهان فریوی تو نه دا هیزی خودا به تواناته له چه کی کیمیاوی و بومی تازه دروست کراوی نه وان.

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ نایا تو که سیکی نه و توت نه دیوه بهوت نه زانیوه ریگه له بهنده ی من نه گری کاتی بیهوی نوژ بکا. نه و نایه ته له وه وه هاتوته خوار، نه بو جهل ووتی: نه گهر موحه مدم بینی نوژ بکا پیم نه خه مه سهری ملی و، هاتو پیغمه مه نوژی نه کردو گه راپه وه به دوا بی خوینا، پیمان ووت: بو گه راپه ته وه، ووتی چالینی پر له ناگرم بینی له نیوان من و نه ودا.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقَىٰ﴾ زورترینی زانیان مانای نه م نایه ته یان بهم جورا نه کردوه: نایا تو نه زانی نه گهر که سی له سهر ریگه ی راست و رانومای بی، یا فرمان بدا به له خودا ترسان، نایا نه یزانیوه به راستی خودا نه و که سه نه بی بی و، نه زانی به نیازی دلی، به چاکی پاداشتی نه داته وه.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ نایا تو زانیوته نه گهر که سی راستی به درو بخاته وه، پشت بکاته راستی نایا نه و که سه نه یزانیوه خودا به کرداری نه و نه زانی و، توله ی لی نه کاته وه.

خواهنی تهفسیری که شاف بهم جورا مانای کردوه: تو هوال بده به من نایا نه و که سه ی ریگه له نوژ کردن نه گری نایا له سهر ریگه یه کی چا که ریگه له په رستی خودا نه گری، یان فرمان نه دا به له خودا ترسان به بیرو باوه ری خوی، یا راستی به درو نه خاته وه و پشت نه کاته نایینی راست به و جورای نیمه ی باوه ردار نه یلین. نایا نه و که سه نه یزانیوه به وهی که خودا ناگاداره له سهر رانومایی نه و له سهر گومرایی نه و، پاداشتی نه داته وه به گویره ی نیازو کرده وهی خوی، بو زیاتر ناشنا بوون له سهر مانای نه و نایه تانه، ته ماشای تهفسیری (غرائب القران و رغائب الفرقان) بکه ن.

﴿ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴾ به راستى نهو بى باوره ياخيذه واز له گومرايى خويى بهيى، نه گدر وازى لى نههينى به سهختى بهموى پيشانى سدرى راي نه كيشين بوناو ناگرى دوزهخ. پيشانى كهسيكى دروزنى به هله داجوويى تاوانبار.

﴿ فَلْيَنْزِعْ نَادِيَهُ سَنَدُغَ الزَّبَانِيَةِ ﴾ دووايى با نهو دروزنه تاوانباره داوا له دانىشتوانى جيگهى دانىشتوى خوى بكا كه ياريدى بدهن رزگارى بكهه لهو سزايى، نيمه بانگى فرىشته كانى بههيزى كار بهدهستانى دوزهخ نه كهين پالى پتوه بنين بولاى ناگرى دوزهخ.

﴿ كَلَّا لَا تُطْغَهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴾ تو نه كهى گوى بگرى لهو كهسه تاوانبارو، واز له نويز كردن بهيى، تو سوژده ببه بو خوداى تاك و تنها و له جگهى خودا مهترسهو، تو خوت نريك بكهروه له خوا به هوى كردنى كارى چاكهوه.

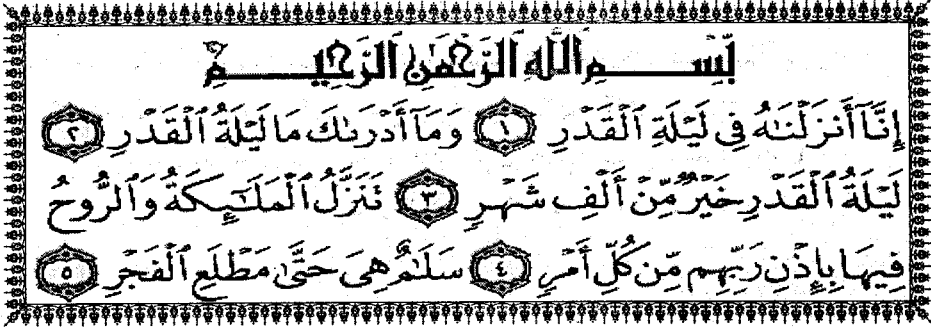
بو زانين: سوژده بردن، نه كرين به چهند بهشيكهوه: سوژدهى ناو نويزه فهريزه كان، سوژدهى سههو، سوژدهى خويندنى ههندى له نايهته كانى قورئان، سوژدهى سوپاس كردن بو خودا له كاتى هاتنى چاكهيه كى خودا، يا له كاتى لا بردنى رودداويكى ناخوش، نهو سوژدانه ههموويان سونهتن جگه له سوژدهى ناو نويزه فهريزه كان.

كوټايى هات به ياريدى خوداى مهزن ۹ / ۱۰ / ۲۰۰ زايىنى

۱۲/ مانگى رهجهب (۱۴۲۱) كوچى

﴿ سورەتی نەلقەدەر ﴾

لەمە کە هاتۆتە خوارەو: ژمارە ی ئایەتەکانی (۵) ئایەتەن

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

بەناوی خۆی بەخشندە ی مێرەبان

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴾ بەراستی نێمە قوتانمان ناردۆتە خوارەو، لەناو شەوێکی بەرێژدا، بۆیە بەرێژە، چونکە قورئانی تێدا هاتۆتە خوارەو، قورئان بەیەك جار نەهاتۆتە خوارەو، بەلكو بە بەش بەش هاتۆتە خوارەو، بەرێژە ئەو شەو، پەرستێن لە شەویدا بەرانبەر بە پاداشتی هەزار مانگە.

بۆزانین: زانایان بیریان جیاوازه لە دیاری کردنی شەوی (لێلە القدر)، هەندێکیان ئەلێن: هەر لە کاتی سەر دەمی پێشەمەردا بوو، دوواتر نەماو، زۆربە ی زۆری زانایان ئەو بیرو بۆچوونە بە راست نازان و ئەلێن: ئەو شەو بەردەوامە هەتا کۆتایی پێ هاتنی جیهان، لە دیاری کردنی کاتە کەیدا بیرو بۆچونیان جیاوازه: هەندێکیان ئەلێن: کاتە کە ی ئەگوێزرێتەو سأل به سأل، هەر جاری لە کاتیکی سالیکا ئەبێ، هەندێ لایان وایە لە سەرەتای سألەو، هەتا کۆتایی سأل لە شەوێکدا پەیدا ئەبێ، هەندێ تریان ئەلێن: لە سەرەتای مانگی رەمەزان هەتا کۆتایی ئەو مانگە پەیدا ئەبێ. زۆربە ی زانایان ئەلێن: لە (۱۰) رۆژی کۆتایی رەمەزاندایە، بە زۆری لە شەو تاکە کاند، بەزۆرتر لە شەوی (۲۷) ی مانگی رەمەزاندایە پەیدا ئەبێ. زۆر جینگە ی شایانە (أبن العربی المعافری الأندلسی المالکی) لە نامە ی خویا (أحكام القرآن) ئەلێ: لە (۲۷) ی مانگی رەمەزاندایە ئەبێ، چونکە زانایان پێشەکانی ئەو سورەتەیان ژماردوو، کاتی گەیشتنە ووشە ی (هی) بو بە (۲۷) پیت، بۆیە بریاریاندا ئەو شەو (لێلە القدر)ە. بۆ ئەم مەبەستە تەماشای مانای تحفه المحتاج بکە لاپەرە ی (۴۶۲). شافعی رەزای خودای لێبێ، ئەفەرموی: ئەو

تەفسیری زمانکۆبی

گفتوگویه له که سیکه وه دهر نه چنی تامی فیکهی نه چه شتی، ئهیش فهرمویی فه توای حنه فی لاوازه لهو بارهیده له بارهی فه توای دهر کی و بیانی.

﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ وه چ شتیکی سه سورینه ره به توی رابگه یه نی له یله تولقه در چ شتیکه، پاداشتی په رستی خودا لهو شه ودا، به رانه ره به پاداشتی په رستن له هه زار مانگدا. ئه و شهوی له یله تولقه دره چاکره له هه زار مانگ.

ئه و فهرمودهی خودایه له وه وه هاتوه یارانی پیغمهر ووتیان: ته مه نی گهلانی پیشوو در یژبووه، په رستی زوریان کردوه، پاداشتیان له ئیمه زوزه تره و، ئیمه ته مه غمان کورته.

﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ فریشته کان و جبره ئیل لهو شه ودا له ئاسمانه وه دینه خوار به هوی ده ستوری خودا وه، له بهر گه یاندنی یاساو فهرمانی خودا به ئاده میزاد.

﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ شهوی له یله تولقه در شهوی ناشتی و خوشی و چاکهی خودایه، خراپهی تیدا نیه و، ناشتی و چاکهی به رده وامه هه تا کاتی به یانی، دهر گای خوشی کراوه یه و بو موسلمانان.

﴿سوره تی نهلبهینه﴾

زۆربهی هه‌ره زۆری زانایان نه‌لین: له مه‌دینه هاته‌وه خواره‌وه. هه‌ندیکیان نه‌لین: له مه‌که هاته‌وه خواره‌وه. ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی (٨) ئایه‌تن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْآيَةُ ۝ (١) رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۝ (٢) وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْآيَةُ ۝ (٣) وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ۝ (٤) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ (٥) إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝ (٦)
جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝ (٧)

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی می‌ه‌ره‌بان

به‌ر له‌وه‌ی پ‌غه‌ی مه‌ر ب‌ک‌ری به‌ پ‌غه‌مه‌ر خ‌اوه‌ن نامه‌کانی گ‌او‌رو جو‌ه‌کان له‌ نامه‌کانی خ‌و‌یا‌نا خ‌و‌ین‌د‌ی‌و‌یا‌نه‌وه، له‌مه‌ود‌وا خ‌ود‌ا پ‌غه‌مه‌ری ره‌وانه‌ نه‌کا ر‌ی‌گ‌ه‌ی ر‌است ش‌اره‌ز‌ای ئ‌اده‌م‌یز‌اد نه‌کا، ه‌د‌روه‌ها ب‌ت په‌ر‌ستان بی‌ست‌ب‌ویان پ‌غه‌مه‌ری‌کی به‌و جو‌ره‌نه‌ن‌یر‌ری، ه‌ه‌ر‌د‌ول‌ایان پ‌ن‌ک ه‌ات‌ب‌و‌ون له‌سه‌ر ره‌وانه‌ ک‌رد‌نی ئ‌ه‌و پ‌غه‌مه‌ره‌ به‌ل‌ین پ‌ی د‌راوه، زۆر‌ج‌ار‌ان له‌ناو‌خ‌و‌یا‌نا ئ‌ه‌بو‌و به‌ ئ‌از‌اوه‌یا‌ن، ه‌د‌ریه‌که له‌ خ‌اوه‌ن نامه‌کان و ب‌ت په‌ر‌ستان خ‌و‌یا‌ن‌یا‌ن به‌ ر‌است ئ‌ه‌ز‌انی و، ئ‌ه‌وان‌ی ت‌ری‌ان به‌ نار‌است ئ‌ه‌ز‌انی، له‌ پ‌اش‌انا پ‌ن‌ک ه‌ات‌ن ف‌ه‌ر‌مان‌دان‌ی ن‌ی‌وان‌یا‌ن دو‌وا ب‌خ‌ه‌ن ه‌ه‌تا ک‌اتی ه‌ات‌نی ئ‌ه‌و

ته‌فس‌یری ز‌م‌نا‌ک‌و‌یی

پهغه مه ده، هدر کاتی پدیدابوو باوه ری بی ئه هین و فرمانبردار ی ئه بن. که چی کاتی پهغه مه ده نیرا، له به لینی خویان په شیمان بوونه وه، جیاوازی کهوته نیوانیان زۆریه یان له سه ر بی باوه ری خویان و بت په رستی مانه وه، بۆ روون کردنه وه ی ئه و باسانه، خودا ئه فیه رموی.

﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ که سانیک ی ئه وتۆ باوه ریان نه هینابوو به مو حمه ده له خاوه ن نامه کانی گا ورو جو ه کان و، بت په رستان جیا نه بوونه وه له بی باوه ری و بت په رستی خویان و، وازیان له بیرو باوه ری خویان ناهین هتا کاتی دیت بۆ لایان به لگه ی رو ن و ئاشکرا و، ئه و پهغه مه ده ی بروایان وابوو دیت و چاک و خراب جو ی ئه کاته وه، دوا یی ئه و پهغه مه ده ره وانه کرا، هه ندیک یان موسلمان بوون و، هه ندی تریان له سه ر بی باوه ری مانه وه.

ئه بی بزانی بی باوه ریان دوو ره گز بوون: خاوه ن نامه کان هوی بی باوه ریان ئه و شته بوو، له ئایی خویانا پیدایان کرد. جو ه کان ئه یان ووت: عوزه ی کوری خودایه، گا وره کان ئه یان ووت: عیسا کوری خودایه و سیه می خودایه، بت په رستان سه ره و لای هیچ نامه یه نه بوو، خودای مه زن له و ئایه ته ی پیشو ودا باسی فیه رموون.

﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾ ئه و به لگه رو ن و ئاشکرایه بریتیه له پهغه مه ده ی ره وانه ئه کر ی له لایه ن خودا وه که مو حمه ده، نه خو یتیه وه به سه ریان چهنه په ره یه کی پاک و دور له گۆران و ده ستکاری، له نا و ئه و په رانه دا هیه نامه یه که قورئانه، زۆر به نرخ و راسته، ئه و شته ی خودا ره وانه ی کردو وه له نامه پیشو ه کانی ئیبرا هیم و، ته وراتی موسا و ئینجیلی عیسا و زه بوری دا و دو، هه مو و ئه و شته ی نیرا وه بۆ پهغه مه ده کانی تر، ئه و قورئانه زۆریان رو ن ئه کاته وه بۆیان.

﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ﴾ وه ئه و خاوه ن نامه ی ئه وتۆ نامه یان بی به خشرابو و پارچه پارچه نه بوون، هدر یه که یان به بیرو باوه ریکی جیاواز مه گه ره له دوا ی هاتی به لگه ی روون و بۆ لایان له لایه ن پهغه مه ده کانی خویانه وه، ئه وه بوو جو ه کان دوا ی موسا و گا وره کان دوا ی عیسا چهنه ی تا قمی جیاوازیان لی پیدابوو، هه روه ها درێزه یان به بی باوه ری و گو مرایی خویاندا، هه ر به و جو ره دوا یی هاتی پهغه مه ره درێزه یان دا به بی باوه ری و باوه ریان به پهغه مه ره نه هینا له به ره ئه وه یش نه بوو، بی نا گا بن له ئایی خویان، به لام له به ره سو دی خویان بوو له جیهاندا.

﴿وَمَا أَمَرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ وه گا ورو جو ه کان له ته ورات و ئینجیلدا هیچ فرمانیک یان بی نه درا بوو، جگه له وه ی ئه وان خودا په رستن، به نیازی پاکه و دور له ها وه شدانان ئاین هه ر بۆ خودایی، باوه ردار بن به هه مو و پهغه مه ده کان، لاده ن له هه مو و ئایی پرو بوچ.

﴿وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ وه نوێژوکانیان بەرپاکەن بە گوێرە ی یاساو، زە کاتەکانیان بێهەشت بە هەزاران و، ئەو شتەکانی فەرمانیان بێ درا لە پەرستنی خوداو نوێژکردن و زە کات دانە، ئەو ئەینی راستی نامە ئاسمانەکانە، دوایی لە چ لایەکەو ئەو هەموو ئەین و بیروباوەرە پەیدا بون، ئەو کارەپێشەکانی خواوەن نامەکانی، هاوار بو ئێمە ی موسڵمان پارچە پارچە بووین لە ئەینی خۆمان و، ئەو هەموو پارت و تاقمانەمان لێی بوو، دوای پێگەمەر شتی تازە ی ناره و امان پەیدا کردو.

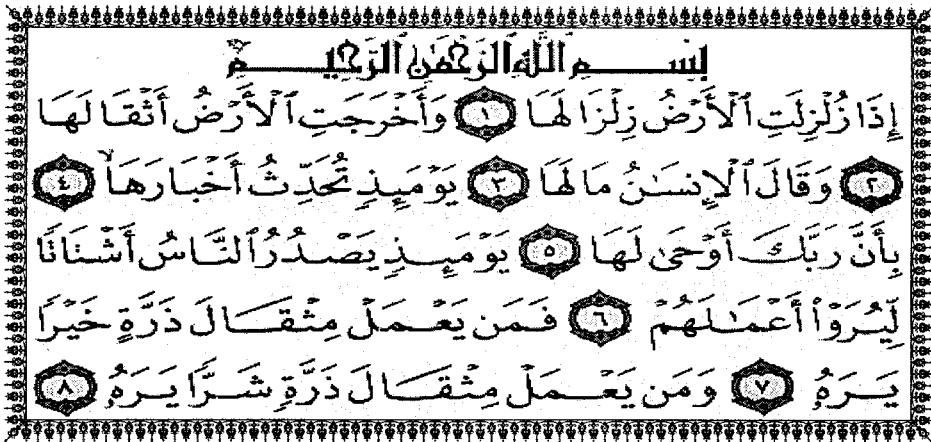
﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ بە راستی کەسانێکی ئەتوتو باوەریان نەهێتانبوو لە خواوەن نامەکان و، بت پەرستان لە ناو ناگری دۆزەخدا لە پاشە پۆژدا بەردەوامن لە ناویدا، بە راستی ئەو کەسانە خرابترینی بونە وەرانی.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ پاداشتی ئەو کەسانە باوەریان هێناو، کردو هە چاکەکانیان کردو، چاکترینی بونە وەرانی.

﴿جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ پاداشتی ئەو باوەردارانە لە خزمەت پەرەدگار چەندین بەهەشت و باخ و چیمەنی بەرین و بەرزە ئەروا بە ژێر درەخت و ئەو لاو لای کۆشکەکانیان چەندین رووباری ئاوی شیرین و بەتام بەردەوامن لە ناو ئەو بەهەشتانەدا هەتا هەتایە. خودا لەو کەسانە خوێندبوون رازی بوو، چونکە لە سنوری خوادا لایان نەداو، ئەوانیش لە جیهاندا رازی و خوێندبوون و، ملکەچی فەرمانەکانی ئەو بوون و، فەرمودەکانی خودایان لا گران نەبوو، ئەو رەزامەندی و خوێندوبە بو کەسێکە لە پەرەدگاری خۆی ترساو، بێ فەرمانی خودایان نەکردو هە جیهاندا. بەلام ئەو کەسانە ی بەناو موسڵمانن و بێ فەرمانی خودا ئەکەن بێ بەشن لەو پاداشتە.

﴿ سوره تى زلزله ﴾

له مەكە هاتو ته خواره وه، هەندى له زانیان ئەلین: له مەدینه هاتو ته خواره وه. ژماره ی
ئایه ته كانى (۸) ئایه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوى خواى به خشندهى ميه ره بان

﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴾ هەر کاتى زهوى له بهر نه مانى هێزى کێشه کهى، یا له بهر
شتى تر جۆلێرا، به جۆره جولانى شایانى گه وره یی و قورسى زهوبى و زۆر سه ختیی.
﴿ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴾ وه کاتى زهوى هه موو نهو شته قورس و باره گرانه ی له ناویایه تی
له مردوه کان و گه نچ و شارو نه وتو ناو و شتى فره ی دایه سه ره وه، بێگومان کاتى زهوى له
شوێنى خۆى ترازا پارچه پارچه ئەبێ و، هەر شتى له ناویایى ده رته که وى. نهو کاته ئاده مێزاد
سه رسام ئەبن.

﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴾ وه و مه ردمان ئەلین: نهو زهویه چ شتى وای لى کردوه ئەجولئى به
جۆرێكى نااسایى و، چ شتىكى به سه رده اته وه، بهو جۆره سه ختیه ئەله رزى؟.

زۆر جارانی ش لدم جیهانه دا ئەبینین و بیستومانه له کاتى بومه له رزه دا، له زۆر جیگه زهوى
شهق ئەباو ئاگرو به رد فره ئەداو، زۆر گوندو شار قوت ئەداو له ناویان ئەبا.

﴿ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴾ لهو رۆژه دا که نهو شتانه روى دا، زهوى به زمانى تاییه تی خۆى،
هه والى جولانى خۆى بۆ ئاده مێزاد نه گێرێته وه که نهو جولانه سه ره تای نه مانى جیهان و هاتنى
رۆژى دووايه. گفتوگۆى ئاده مێزاد ناشکرا کردنى نهو شتانه یه قوتى داوه، ساله های سال.
هه موو نهو شتانه ی بۆ زهوى پهیدا ئەبن له رۆژى دووایدا له خۆیه وه پهیدا نابن.

ته فسیرى زمانکۆبى

﴿يَا أَيُّهَا رَبُّكَ أُنْخِ لَهَا﴾ بهلکو به هوی نهوهویه، پهروهردگاری تو فرمان نهدا به زهوی و، دهستوری یی نهدا گفتوگو بکا و ههوال بدا بهو شتانهی له ناویدا بووه، نهو کاتهی رۆزی دوایی خودا نهقل و گفتوگو نهبهخشی به زهوی، زهویش وهک بونهوهرانی تر تهمهنی بو دیاری نهکراوه، بویه موهمهده عبده نهفرموی کاولبونی زهوی بههوی شتیکهوه بی بیکا به تۆز زهوی به رۆیشتنی کانهکان تهمهنی (نهگونجی کوتایی یی نایه) نهوهیش لهواندیه نامازه بکا بۆلای تهقینهوهی بونای نهوهوی لهسهر روی زهوی.

زۆرکەس لەسەرەتای ئیسلامهوه، وایان نهزانی خودا تماشای کردهوهی چاکه و خراپه که ناکاو، پاداشت و تۆله لهسهریان ناداتهوه، خودا نهفرموی.

﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ﴾ نهو رۆزی بونهوهران نهبن به بونهوهری تری جگهی نهمرۆ ئادهمیزاد به پهشیوی به گورهو بچوکیانهوه نهروڤن بۆلای پاداشتی کردهوهکانی خویان ببینن.

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ دووایی ههر کهسی به نهندازهی کیشانهی بچوکترین میروولدا کهمتر لهوهیش چاکه بکا، لهو رۆزهده پاداشتهکهی نهیبینی و، ههر کهسی به نهندازهی کیشانی بچوکترین میروولدا کهمتر خراپه بکا سزاکهی نهیبینی. زانایانی تازهی ئهم سهردهمه نهلین: زهپه بچوکزه له بهشیکی (۱۰) بلوین ملی مهترو، به گورهترین نامیری بچوک کردنهوه نهبن نابینری، زانایانی کۆن ووتویانه: زهپه شایانی بهشکردن نیه.

پرسیار: ئایا باوهردارو بی باوهپ له پاداشت و تۆلهدا یه کسانن، یا بی باوهپان پاداشتی چاکهیان نادریتهوه؟.

وهلام: بی باوهپان سزایان نهدری لهسهر بی باوهپه کهیان پاداشتی چاکهیان نهدریتهوه، به جوړی خودا نهیزانی له جیهاندا، یا به سوکبونی سزایان له پاشه رۆژدا.

﴿ سوره تی نه لعادیات ﴾

له مه كه هاتوته خواره وه. هندی له زانایان نه لئین: له مەدینه هاتوته خواره وه. ژماره ی
 نایه ته کانی (۱۱) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَدِيَّتِ صَبَحًا ﴿١﴾ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ﴿٢﴾ فَأَلْمُغِيرَتِ صَبَحًا
 ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ
 الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهُ فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾
 وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

گیر دراوه ته وه له هندی زانایانه وه: پیغمه ری خودا (د.خ) کۆمه لئ له هاوریکانی خوی
 نارد بۆلای هۆزی به نی که نانه، درهنگ هاتنه وه، دوو روه کان ووتیان کوزراون، نهو سوره ته
 هاتوته خواره وه هه والی بی وهی نهوان و درۆ کردنی دوو روه کانی راگه یاند به پیغمه ر (د.خ)
 فەر موی.

﴿ وَالْعَادِيَاتِ صَبْحًا ﴾ وه من سویند نه خۆم بهو چاره و یانه به خیرایی راته که ن و دین و
 نه رۆن و پر مه ی لوتیان دی له کاتی په لاماردانیان بۆ دوژمن.

﴿ فَأَلْمُورِيَّاتِ قَدَحًا فَأَلْمُغِيرَاتِ صَبْحًا فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴾ دووایی من سویند
 نه خۆم بهو چاره و یانه له کاتی په لاماردانیان بۆ دوژمن و، به خیرایی نه رۆن و، نالئ دهست و
 قاپیان نه دا له بهردو ناگر نه که نه وه، بریسکه ی ناگر بهرز نه یته وه، دووایی من سویند نه خۆم
 بهو چاره و یانه به خیرایی پلاماری دوژمن نه دهن له به یانیدا له ناکاودا به بی ناگاداری دوژمن و،
 دووایی له بانییدا تۆز پهیدا نه که ن و، دوایی له ناو نهو ته پو تۆزه دا، خۆیان نه خه نه ناوه راست و
 ناو جەرگه ی دوژمانانی موسلماناندا به کۆمه ل.

﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴾ سویندم بهوانه ی باسکران: به راستی
 ناده میزاد سوپاسی په روه ردگاری خوی ناکا، به به خشینیی دارایی خوی له رینگه ی ئایینی خوداو.

تهفسیری زمانکۆبی

بەرپاستی ئەو ئادەمیزادە ئاگاداری ناسوپاسی و چروکی خۆیەتی و، کردەووی خۆی شایەتی ئەدا سوپاسی چاکەکانی خودای خۆی ناکا.

﴿وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ وە بە راستی ئادەمیزاد بۆ خۆشەویستی دارایی و سامانی جیهان زۆر بە سەختی هەوڵ ئەدا بۆ پەیداکردنی و خۆشەویستە لای، کەچی بۆ کاری چاکە و بەخشینی دارایی خۆی لە ڕینگەیی ئایینی خودا زۆر ڕژد و چروکە.

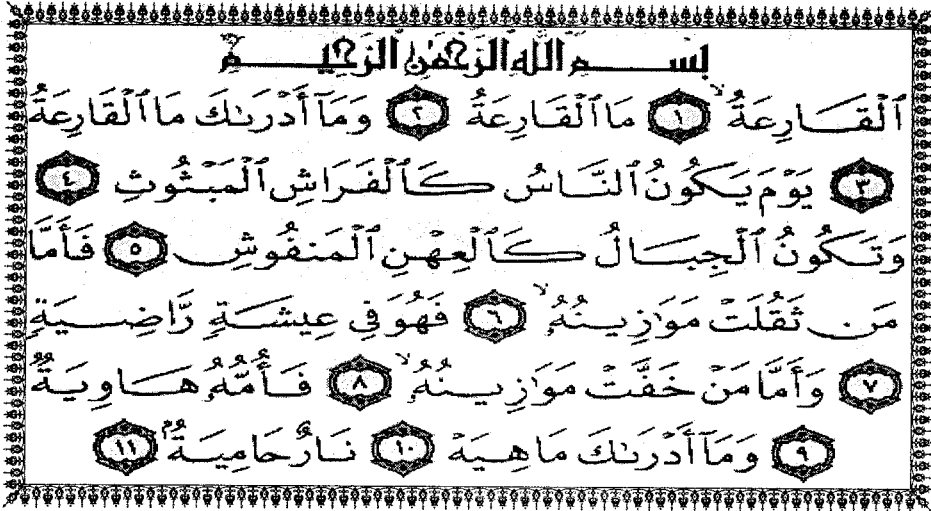
بە راستی هەرکەسێ دارایی زۆر خۆشبۆی، خۆی دوور خستوووەتەو لە مافی مەروفاوەتی و بروای بە هیچ چاکەیدە نەبێ، جگە لە کۆکردنەووی دارایی، ئەگەر ئێمە وورد بینەووە لە نەگبەتی مەروفاوەتی هۆی پیشبڕکێ کردنە لەسەر کۆکردنەووی سامان (هەربەرت ماركەوز) مامۆستای فەلسەفە لە زانکۆی (کۆلۆمبیا، هارفارد و مایز) لە وولاتە یە کەگرتوووەکانی ئەمەریکا، لە نامەکەی خۆیا: (الإنسان ذو العبد الواحد) ئەلێ: (لە چ لایە کەووە ئەم هەموو چەکانە لەم سەردەمەدا ئەکرێ جگە لە خراپە هیچ تر ناکات، لەم کاتەدا دارایی و دەستەلاتی پەیداکردوو بەسەر ئادەمیزاددا و، ئادەمیزاد هەموویان بوون بە بەندە بۆی).

﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ ئایا دووایی ئادەمیزاد نازانی بە دواڕۆژی خۆی و بەسەرھاتی کاتی مردوووەکان زیندوو ئەکرێتەو، لە گۆرەکانیان دێتە دەری بۆ پرسیار و پاداشت و، دەرتەکەوێ شتی پەنھانیان داووە لە نیازی چاک و لە نیازی خراپ. بە راستی ئەو ڕۆژەدا پەروەدگاری ئەوان ئاگای لە کردار و گوشتاری ئەوان هەیە.

خودای مەزن لەو سورەتەدا سویندی خواروووە بە چارەوێ جەنگ کردن و ئامادەکردنی چەك لەبەر ئەوەیە هانی باوەداران ئەدا لەسەر جەنگکردن بۆ بەرزێ ئایینی خودا و، لە زۆر ئایەتەکاندا هانی باوەدارانی داووە خۆیان پڕچەك بکەن هەموو کاتی بە جۆرە چەکی شایستەیی ئەو کاتە بێ، سویند خواردنی خودا بە چارەوێ؛ چونکە ئەو کاتە بەهێزترینی چەك بوو.

﴿سوره تی نلقاریعه﴾

له مه ککه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۱۱) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ ئەو شته ی دلان رائه کیشی و، ئە ی لهرینی چ شتیکه نلقاریعه. نلقاریعه ناویکه له ناوه کانی رۆژی دووایی، وهك ئەلحاقه و ساخه و تامه و غاشیه، چ شتیکی سهر سوریندر و سهختیکی ئەوتۆیه به تۆی پیشان بدا قاریعه چ شتیکه؟ هه ندی له رووداوه کانی ئەو رۆژه ئەمه ده:

﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ رۆژیکه ئاده میزاد وهك په پوله بلا و ئەبنه وه و، سهر گهر دان نازان چ ی بکه ن و، کیوه کانیش وهك خوری شیکراوه یان لی دئ و، به بایه کی سووک بلا و ئەبنه وه.

﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ دووایی ههر که سی کیشانه ی کرداری چاکی قورسبی و، شاراوه کانی پاک بیت، دووایی ئەو که سه له ناو گوزه ران و رابواردنی خوشیدا یه، خۆی زۆری لاپه سه ند و به نرخه.

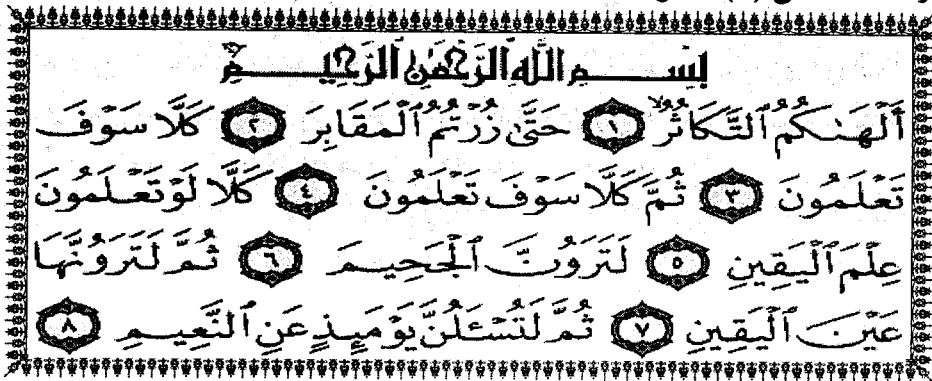
﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةٌ نَارُ حَامِيَةٍ﴾ وه ههر که سی کیشانه ی کرداری چاکی سوکبی، دوایی جیگدی ئەو که سه هاوی یه یه، به وینه ی منالی برۆا بۆلای دایکی و، چ شتیکی گرانی به تۆی پیشاندا هاویه چ یه، هاویه ناگریکی زۆر گهرمه.

ته فسیری: زمانکۆیی

ئەو فەرمودانەى خوداى مەزن ئەوھەمان بىر ئەخاتەوھ ئادەمىزاد ئەيەوئ بەترازو شتىكى
خۆى بكىشى ھەتا بزائى قورسە يا سووكە، ۋەك ئىستا ترازوۋى وا سووك ھەيە، تەرى و
ۋوشكى و بەرزى و نزمى و سستى و خىرايى بىن ئەكىشرى، لە پاشەپۆزىشدا ترازوۋىە ھەيە
چاكى و خرايى و دلپاكى و دلپىسى بىن ئەكىشرى، چۆنەتى ئەو ترازوۋە ھەر خودا ئەيزانى.

سوره تی ته کاسور

له مدککه هاتووته خوارهوه. هندی له زانیان نه لێن له مه دینه هاتووته خوارهوه. ژماره ی ئایه ته کانی (۸) ئایه تن.

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

﴿اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ حَتّٰی زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ دارایی زور کردن، خۆهه لکیشانان به کور و سامانی زوره وه، ئیوه ی لاداره له راستی و له کرده وه چاکه کان و، نه لێن: ئیتمه دارایی و پلهو پایهمان زورتره. ئیوه بیرناکه نه وه، ههروه ها له سهر بی ناگایی و گوهرایی خۆتان نه پۆن هه تا نه مرن و کۆتایی به ژیاantan دیت و، نه بن به هاوڕێتی گۆرستان و دانیشتووانی ناو گۆرستان. که واته ئیوه واز له و کارانه ی خۆتان به یێن.

﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ﴾ وازیترن له زورکردنی دارایی و خۆهه لکیشان، دووایی نه وانه هیچ سویدی به وان نابەخشن، له مه و دوو خۆتان نه زانن تووشی چ سزایه کی گران نه بن، له پاشانا دووباره نه لیم: ئیوه په شیمان ببنده له بی ناگایی خۆتان، له مه و دوو نه زانن کاری خراپتان کردوه.

﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْیَقِیْنِ﴾ نه و شته ی ئیوه به چاکی نه زانن بو خۆتان، وانی به و گومانی پووچه، نه گهر بزائن به زانیگی بیگومان به سهر هات و دواڕۆژی نه و که سانه ی خۆیان هه لته کیشن به دارایی زور و پلهو پایه وه، خۆتانان نه گێڕایه وه له خۆ هه لکیشان و په شیمان نه بوونه وه، زانیی کرده وه ی چاکی له گه لا نه بی له گه ل نه زانینا به کسانن.

﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِیْمَ﴾ به راستی سویند به خودا ئیوه ی تاوانبار دۆزه خ نه بینن و نه چنه ناوی دۆزه خه وه. له بهر نه وه ی هندی کهس خۆی به موسلمان دانه نی و، دلخۆشی خۆی نه داته وه و نه لێ:

ته فسیری زمانا کۆبی

خودا لێم ئەبوورئ و كردهوهی چاك ناكا و، بێفەرمانی زۆری خودا ئەكا و، هەموو كردهوهكانی دژی فەرموودهی خودان، خودای مەزن وولامی ئەداتهوه، ئەفەرموی:

﴿ثُمَّ لَتَرَوْهَا غَيْنَ الْيَقِينِ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ من سویند ئەخۆم بە خودا بە راستی ئێوهی تاوانبار بە چاوی سەری خۆتان دۆزهخ ئەبینن و ئەچنە نساوی دۆزهخ، كهواتە ئێوه لە خودا بترسن و پەشیمان ببهوه لە گومانی پرۆپوچی خۆتان، گفتوگۆی بێ كردهوه سوود بە ئێوه نابەخشێ. لە پاشانا سویندم بە خودا: ئێوه پرسیارتان ئی ئەكرئ لە رۆژی دووایدا لەو چاكانەى خودا بە خشیویه بە ئێوه لە چ شتیكا بە كارتان هیناوه كه خۆتانى پێوه هەلە كێشا. ئەگەر لەبێفەرمانی خودا بە كارتان هینابن سزاتان ئەدا بە سەختترین سزا.

﴿﴾ سوره تی نه لعه سر ﴿﴾

له مه ککه هاتووه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۳) نایه تن.

﴿﴾ بسم الله الرحمن الرحيم ﴿﴾

به ناوی خودای به خشنده و میهربان

﴿وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ﴾ وه من سویند نه خۆم به و کاته ی ئه و تو چه ندین رووداو و کرداری تیدا پیدای بووه له مه و بهر، له مه و دوایش له و دوا پیدای نه بی. به راستی ئاده میز ادای گه و ره بوو بی، له ته منی منالی تیه ری بی، له زیان و گومرایی و له ناوچووندان به فەرمانی خودا و قورئان، ئیتر ئه و که سه خاوه نی به توانا بی ده سه لاتنی خۆی به سه پیتی به سه ر ئاده میز اددا، یا گفتو گۆی ره وانی و جۆری ئامۆژگاری برا زین ته وه، یا بتوانی بۆمباری کوشنده و کیمیایی له ناو بهری گیانداران به کار به پیتی، ئه و ئاده میز ادانه ئه و کاره خراپانه نه کهن زیانو مه ندن. ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ جگه له که سانیکی ئه و تو باوهر پان هیتا وه، کرده وه چاکه کانیان کردو وه، هه ندیکیان ئامۆژگاری هه ندی تریان کرد بی به کردنی کاری راست و ره و ژ، رایان سپارد بی که به باوهر به خودا و، به ئامۆژگاری به کتری به خۆرا گرتن له سه ر ئازار و کاری سه ختی رۆژانه له جیهاندا و، هه موو شتی له خودا وه بزائن.

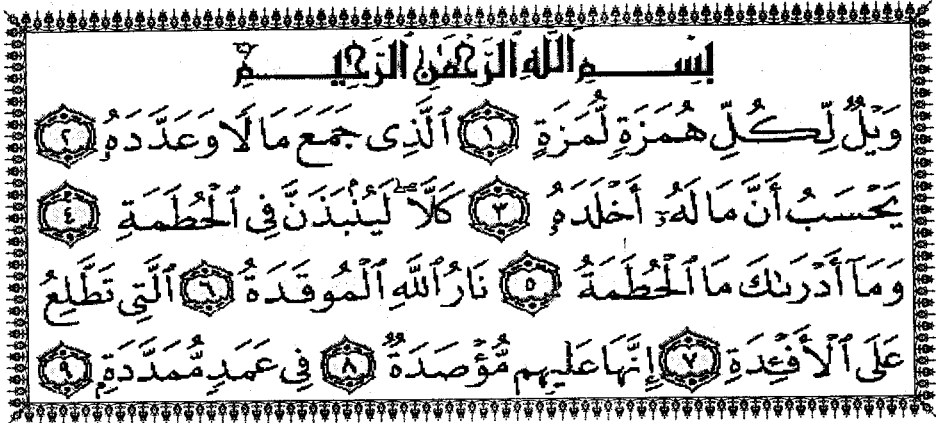
خودای مه زن سویندی خواردو وه، به و کاته ی رووداو و کرده وه ی تیدا پیدای نه بی، زیانو مه ندن ئه و ئاده میز ادانه خۆیان خراپه کارن، نه ک کاته کان چونکه کات خۆی له خۆیا نه چاکه و نه زیان به نه خشه و، نه چاکه ی بۆ نه بیژری و نه خراپه. خودای مه زن سویندی پی خواردو وه، له بهر ئه وه ی کات زۆر به نرخه و، هه موو شتیکی چاک و خراپی تیدا ئه کری به ختیار ی بۆ ئه و که سه یه کاتی خۆی به فیرو نه دا، به راستی کات ده ست مایه ی ژیا نه، نه گوئجی تاکه که سی یا کۆمه لی گه لیکی بی باوهر و چه وساو به کهن به خودا په رست و رزگاریان بکه ن له سه ته می کار به ده ستانی تاوانبار، هه تادی.

ته فسیری زمان کۆبی

﴿ سوره تی نه لهومهزه ﴾

له مه ككه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته كانی (۹) نایه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خدای به خشنده و میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدْدَ لَهُ﴾ بئ نرخی و نابرووچوون و سزای سهخت
بؤ ههموو که سانیکن تانه و تدهر تدهن له نامووسی ئاده میزاد و، ئه پروشین و، هاتوچو
نه کهن له نیوانیا، بؤ تیکدانی دۆستایه تی و خوشه ویستی یان و درؤ و بوختان و نه کهن ههتا ئه یان
کهن به دوزمنی یه کزی. که سیکی نه وتزیه دارایی زور کؤنه کاته وه و، جار له دواى جار ئه ی
ژمیرئ و، به و ژماردنه خوشحالئ به ی و، خوی لیبایی ئه ی.

﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ ئه و که سه گومانی وایه که به راستی ئه و دارایی به ی خوی
کؤ کردووه ته وه و ئه ی ژمیرئ و ئه ی پاریزئ له مردن و له پرووداوی خراب و له سزای رۆزی
دوواپی، ههموو که سیکی لا بئ نرخی. خدای گه وره له زور شوینی قورئاندا هه ره شه ی له و
که سانه کردووه. به لام هیچ جاریکی یان وهك ئه م جاره سهخت نه بووه که ئه فدرموی:

﴿كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ﴾ ئه و دارایی به ی ئه و به گویره ی ئه و گومانه ی خوی نابئ، به
راستی ئه و که سه فره ئه درینه ناو حوته مده و یاخی بووان و دارایی په رستان ئه پرووختی و
پسواپان نه کا.

﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْنِدَةِ﴾ وه چ شتیکی زور گران و
سهخته به توی بناسیتی حوته مه چ شتیکه؟ حوته مه ناگری خودایه و، ناگری ئاده میزاد نی به،

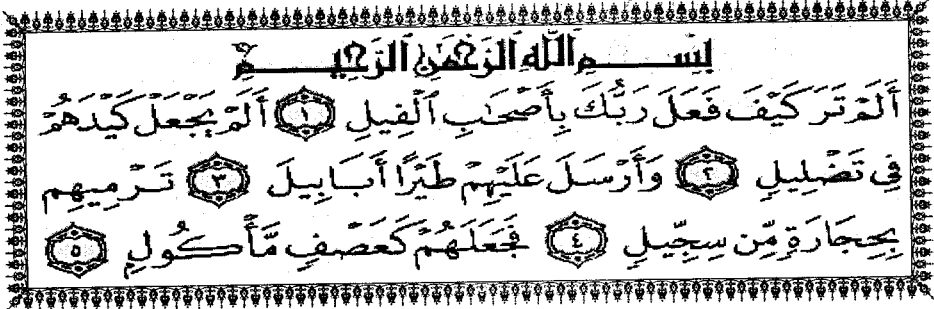
ته فسیری زمنا کوی

ئاگری سزای خودایە، ئەک ئاگری درەخت، ئاگری هەلگیسراوی ئەوتۆیە سزاکی ئەگاتە ناو دڵەوه و، سەری دڵ ئەکەوێ و، هەموو ئەندامەکانی تاوانباران ئەسووتێتی. بە تاییەتی دڵ کە جیگەیی بێباوەرو تانەیە.

﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّدَةٌ فِي عَمَلٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ بە راستی ئەو ئاگرە پتووە دراوە لەسەریان و، هەموو لایەکیان ئەگرێتەوه راکردنیان بۆ نییە، بۆ هەر لایە بڕۆن هەر ئاگرە و هەلمەتیان بۆ دینی، لە ناو ئەستوون و پێوندا بەستراوەتەوه و، بەدریژی راکێشراون لەناو ئەو پێونەدا.

﴿سوره تی نه لفیل﴾

له مه ککه هاتوره ده خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۵) نایه تن.

نهم سوره ته نامازه بو رووداوی فیل نه کا. له سالی (۵۷۱) ی زاینیدا پرووی داوه له مه ککه، نهو رووداوه پله یه کی زور گرنگی هه بووه لهو سه رده مه دا، چونکه نیشانه یه که له نیشانه کانی خودای مهن که ریژی که عبه ی تیدا ره چاو نه کری، پیلان و خراپه ی نهو که سانه پوچ نه کاته وه له دژی که عبه به ریای بکه ن، نهو رووداوه ییش هاوکاته له گهل سالی له دایکبوونی پیغمه ری خودای مهن ﴿ﷺ﴾.

دریژه ی نهم رووداوه ییش بهم جوړه یه: کاتی هه ریمی (یه مهن) و شاره کانی یه مهن داگیر کران له لایه ن (نه جاشی) پادشای حه به شه که ناوی (نه سحه مه بوو) دووایی نه بره هه ی کوری سه باحی کرد به پادشای یه مهن له جیاتی خو ی کاروباری یه مهن بیا به ریوه، پادشاکانی حه به شه گاور بوون، دووایی له (سه نه ا) ی پایته ختی (یه مهن) (کلیسایه کی) درووست کرد ناوی نا (نه لقه لیس) به نیازی نه وه ی عه ره به کان روو وه ریگیرن له که عبه، بو لای نهو کلیسایه و، له جیاتی که عبه حه ج له وئ بکه ن وه موو کاریکی پیوستی بو ساخته هیئا، به جوړیکی ناشتیانه هه ولیکی زوری داو بو ی نه چووه سهر، دووایی دهستی دایه زوړداری و توند و تیژی له گهل عه ره به کان، نه لئین: پیاوکی که نانه یی چووه ناو نهو که نیسه یه وه و، پیوستی خو ی تیدا جی به جی کرد و، رقی هه لسا و هه لی بو ره خسا، به نیازی رووخانی که عبه سووپایه کی زوری به هه موو نامیریکی کاولکه ره وه پیک هیئا، به جوړی عه ره به کان توانای به ره هلستی یان نه بی، به رهو شاری مه ککه که وته ری بو رووخاندنی خاندی خودا، چهنه فیلیان له گهل خو یان برد به سهر قافله یی فیلیکی گه وره به ناوی (مه جوو) وه له ریگه دا تووشی به رگری نه بوون، هه تا گه یشته جیگه یه له نزیک ی مه ککه، که بیان نهوت: (نه لوه له س) لهو جیگه یه سوپاکه ی مو لدا، کاتی نزیک ی (تائیف) بوونده وه هوزی (سه قیف) پیاوکی یان بو شاره زایی ریگه ی

ته فسیری زمانا کو بی

مه ککه به ناوی (نه بور یفال) له گهل ناردن له نملوعه له س مرد و دووایی گوره کدی له لایه نه رپوارانه وه بده باران نه کرا. دووایی نه بره وه نوینه ریکی خوی به نو سوراویکه وه نارد بولای قوره یشی په کانی دانیشتووی مه ککه، نووسیووی: (من نه هاتووم جهنگ له گهل نیوه بکه، به راستی من هاتووم که عبه برووخیم، نه گهر جهنگمان له گهل نه کن، نیمه پیوستان به خوین رشتنی نیوه نی، له نامه که یا نووسیووی، نه گهر گه وړه قوره یشی په کان نه یو بست جهنگمان له گهل بکات، له گهل خوتا بهینه! له و کاته دا گه وړه قوره یشی په کان (عه بدولموتله لیبی) کوری هاشمی کوری عه بدولموتله نافبو، بابیری پیغه مەر. عه بدولموتله لیب زور گه وړه و به سهر و سیمابو، کاتی زانی توانای جهنگی نی، ده ستوری دا بروا بولای نه بره وه، ووتیژی له گهل بکات، چووه لای و، پی ووت: سیه کی دارایی قوره یش و جگه قوره یش نه ده من بگه رپره وه، واز له بروخانندی که عبه بهینه، نه بره وه داواکه ی وهر نه گرت. دووایی عه بدولموتله لیب ووتی: که واته پیاوایی تو دووسد خوشتری میان هیناوه، فرمان بده م دهنه وه، نه به وه ووتی: من وام نه زانی بدم سهر و سیمایانه وه، داوای نه بروخانی که عبه من نه که ی هزی ریزی خوت و باباپیرت و هه مو عه ربه، که چی داوای دانه و ی هه مو هوشتره کانت نه که ی عه بدولموتله لیب ووتی: من خاوه نی هوشترم، خاوه نی که عبه خودایه.

دووایی عه بدولموتله لیب گه راپه وه بولای دانیشتووانی مه ککه، ده ستوری پیدان په نا به نه بولای کیوه کان و خوتان پاریژن له سوپای نه بره وه، له پاشا عه بدولموتله لیب و چن که سی له قورشه یشی په کان چوون بولای که عبه و له خودا پارانه وه، داوای سهر که و تیان به سهر نه بره وه دا کرد.

عه بدولموتله لیب ده ستی گرت به باز نه ی که عبه وه، فهرمووی: نه ی په روه دگاری من: جگه له تو هیوام به که سی تر نی، نه ی په روه دگار نه م قورخه ی خوت پاریژن به راستی دوزمنی خانه ی تو دوزمنی تو یش، رینگه یان پی مده نه م خانه یی تو برووخین، له پاشانا عه بدولموتله لیب و نه وانی تر، خویانیان گه یانده نه وانه ی له پیشه وه چووبون بو سهر کیوه کان، ههر چنده هندی تر نه لین: عه بدولموتله لیب خوی لای که عبه مایه وه، نه وه یش نازایی و ناین په روه ی و نیشتمان په روه ی نه و دهر نه خا، چاوه روانبون بزنان نه بره وه چ شتی به که عبه نه کات.

له لایه تره وه نه بره وه به خوی و به سوپا فیله کانی په وه، پرویان کرد بولای که عبه به نیازی مه به ستی خوی و روخانی که عبه. پیش هدنگی فیله کان و فیله کانی تر راکشان به سهر زه و ی دا و بده و که عبه نه ریشتن، زوریان هه ولدا بی سوود بو، به لام پرویان بکرایه بولایه تر فیله کان نه که و تنه لوقه، له پاشانا نه و ی خودا ویستی بیکا بو له ناوبردنی نه و سوپایه و نه بره وه

کردی بهوان. بۆ ئه و مه بهسته خودای مهزن چهند پۆلێکی بالندهی بۆ ناردن، هه ریه که له و بالنده سێ بهردی رهقی له گلی سورکراویان رژاند به سه ره ئه و سوپایه دا و، هه موویان تووشی ئاوه بوون و مردن و له ناوچوون.

زانایان له دیاری کردنی ئه و بهردانه سه رگه ردانن و نازانن به چ جوۆری بوون، ئایا ئه و بهردانه بهردی دۆزه خ بوون؟ ئاده میزاد ئه و جوۆر بالنده یان بینوو له وه بهر، یا ئه و بهردانه نه خۆشی ئاوه یان پتوه بووه، یا جوۆر میکروبی تری کوشنده، یا جوۆر نه خۆشی یه تریان پی تو شبوون. میژوو بۆمانی گێڕاوه ته وه زۆر سوپا به مه لاریا و تاعوون له ناوچوون، به هه رچۆنی بی ئه و بالنده سوپای به هێتری خودابوون و، خودا ره وانه ی بردو بوون بۆ له ناو بردنی ئه و سوپا سه ته مکاره، ئه و رووداوه ئه فسانه نی یه. به لکو رووداویکی راست و بیگومانه، له کاتی هاته خواره و ی ئه و سووره ته دا، زۆر کس مابوون که به چاوی خۆیان ئه و رووداوه یان بینوو، ئه گه ر ئه و رووداوه گومانی تێدا بوایه، دوزمنانی پیغمه مر ئه یان قوز ته وه و، ئه یان کرد به به لگه له سه ر گومان پهیدا کردن به قورئان، بۆ راستی ئه و رووداوه خودای مهزن ئه فهرموی:

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ ئایا تۆ نه ترانیوه پهروه دگاری تۆ چ کاریکی به خاوهن فیهلکان کرد، که بریتی بوون له ئه به ره هه و سوپاکه، هه ره چهنده تۆ نه تبینوه. به لام رووداویکی زۆر گرن گ و به ناویان گه. که ئه و که سانه ئه و رووداوه یان بینوه، ئه یان ووت: فلان شت له سالی فیلدا بووه. زانایان ئه لێن: پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ له و سانه ی رووداوی فیلدا له دایک بووه؟

﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ﴾ ئایا پهروه دگاری تۆ پیلان و فروفیلێ ئه وانی له ناو نه برد و پوچی نه کرده وه، زۆر راست و بیگومانه پوچی کرده وه، له ناوی بردن به ناگاداری دانیش تووانی ئه و سه رده مه ی ئه وان. له ناو بردن یان بهم جوۆر بوو.

﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ﴾ پهروه دگاری تۆ پۆل پۆل بالنده ی ره وانه کرد بۆ سه ر خاوهن فیهلکان، بهردی رهقی له گل سوورکراوه یان تێ گرتن، دووایی کردن یان به کای خوراو و، کرم و مۆرانه تی دان و رژال رژال بوون.

﴿سوره تی قورهش﴾

له مه ککه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۴) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

به ره له وه ی ده ست بکه ی به مانا کردنی ئەم سووره ته، باسی په یمانی قورهشی به کان ئە که ی نه گه له هدریمه کانی دراوسی کانیانا:

عبدو لمه نافی گه وه ی قورهشی به کان، چوار گوری هه بووه: ۱. هاشمی باوکی
 عبودو لمو ته لیسی بایری پیغمهر ﴿ﷺ﴾، ۲. عبودو شه مس، ۳. مو ته لیب، ۴. نه وفه له، هدر یه که
 له و پیاوه گه و رانه په یمانیکی بازرگانی یان به ستبوو له گه له هدریمه کانی دراوسی کانی
 نبوه دوور گدی عه ره ب:

هاشم په یمانی به ستبوو له گه له پادشای رۆم، عبودو شه مس له گه له پادشای حه به شه. مو ته لیب
 له گه له پادشای یه مهن. نه وفه له گه له پادشای ئیران.

ئه و چوار براه به هۆی ئه و په یمانانه وه، ئه یانتوانی به بی ترس به سه ره به ستی هاتو چۆ بکه ن
 بۆلای ئه و هه ریمانه بۆ بازرگانی زستان و هاوینان و قازانجی زۆر بکه ن. به هۆی ئه و په یمانانه وه،
 به بی ترس و به ئاسایش ئه رۆشیتن و ئه هاتنه وه، ئه و په یمان و یه کگرتنه یان چاکه یه کی زۆر گه و ره
 بوو، خودای مه زن به وانی به خشیبوو له کهس نه ئه ترسان و کهس ئازاری نه ئه دان. له کاتی که
 سته م و ده ست درێژی ئه کراه سه ر جگدی ئه وان و راو و رووتوو تالان و کوشتن و بی یاسایی
 په ری سه ندبوو، که چی ئه وان به هۆی میهره بانی و ریزی خاندی خودا وه، هاتو چۆ یان ئه کرد بۆ
 شاره کان و خۆ یانیا ن رزگار ئه کرد له برستی و له گرانی و قازانجی زۆریان ئه کرد، دووایی
 خودای مه زن به و بۆ نه وه ئه فهرموی:

ته فسیری زمانا کۆبی

﴿لَا يَلَا فِ قُرَيْشٍ إِلَّا فِهِمْ رَحْلَةَ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ له بهر سوودی به نرخی پهیمانی قورهیشی به کان، که بریتی بوون له بهستی پهیمانی نهوان له گهل دراوسی کانیان، بو هاتو چو کردنی نهوان له زستانا بولای یه مدن و، له هاویندا بولای شام بو بازرگانی به بی ترس، له بهر ریزی خانهی خودا، هیچ که سی نازاری نهوانی نه نهوا و ریزیان لی نه گرتن، له کاتیکا نهو چاکه به خوی گه و ره له گهل نهوانی کردبوو، له گهل هیچ هوزیکی تری عه ره بی نه نه کرد. جا له بهر نهو چاکه بی وینه یه پهروه ردگاری خو یان.

﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ دووایی پیوسته نهو قورهیشی یانه پهروه دگاری نهم خانه یه پهرستن، نهو پهروه دگاری نهوتو له بهر برستی سهخت خوارده مدنی به خشی بهوان و، له برستی رزگاری کردن، نه گهر نهو خانه یه نه بووایه، له بهر بی دهرامه تی شوینه که یان و راو و رووتی ناو خو یان هه می شه برسی نه بوون و، نهو خودایه ی نهوتو ناسووده و دلنای کردن له ترس و له دهست دریزی سته مکاران، هه له بهر ریزی خانه ی پهروه دگاری خو یان. (که واته پیتی لام له ووشه ی ﴿لَا يَلَا فِ﴾ په یوه سته به کرداری ﴿فَلْيَعْبُدُوا﴾ وه).

بو زاین: زانایان له دیاری کردنی مانای قورهیش بیران جیا وازه: هه ندیکیان نه لنین له (قیرش) وه هاتو وه که به مانا کو کردنه وه و که سابهت کردنه؛ له بهر نهو قورهیشی به کان خه ریکی کو کردنه وه ی دارایی و بازرگانی بوون، هه ندی تریان نه لنین (قیرش) تیمساحی ناو دهریایه، هه ر گیانداری پروا به لایا نه یخوا، هیچ شتی ناتوانی نهو بخوا و سه ربکه و ی به سه ریا، ههروه ها هوزی و قورشیش به توانان و خوارده مدنی زور شاره کان نه خون و کهس ناتوانی دارایی نهوان بخوا له بهر ریزی خانه ی خودا.

قورهیشی به کان بهو عه ره بانه نه لنین: له کوپ و نهوه ی (نهضری کوپ) که نانه بی)، جگه ی نهوانه قورهیش نین. قورهیشی به کان دانیش تووی دهره وه ی مه کهه بوون (قوسه ی) کوپ کیلاب کو ی کردنه وه و، له مه کهه جیگیر بوون، دانیش تووانی مه کهه پیک هاتبوون له خولی شه شه می زاینیدا له سی تا قم: (۱) قورهیشی به کان خاوه نی هه موو مافی بوون. (۲) هاو سوینه کانی قورهیش له عه ره به کانی تر. (۳) کو یله کان خاوه نی خو یان و دارایی نه بوون، قورهیشی به کان سه ربه سبوون به بی ترس بازرگانی یان نه کرد له نیوان مه کهه و شام و یه مه ندا، ریزیان نه گیرا له بهر خانه ی خودا.

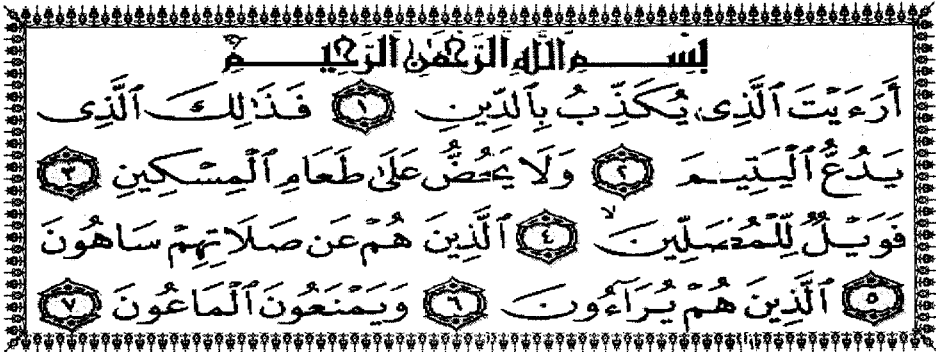
خودای مدزن بهم سوره ته بیری نهو قورهیشیانه نه خاته وه بهت کان نه پهرستن له جگه ی خودا و، پیغه مه ری خودا به درو نه خنده وه و له سزای خودا ناترسن و، پروواری خاوه ن فیله کانیان بیر نه خاته وه چونی کردن به کای خودا و، که واته قورهیشی به کانیش به وینه ی نهوان لا نه با،

ئەویشیان بىر ئەخاتەو خوار دەمەنى زۆریان پى بەخشیون بەهۆی چوونیان بۆ بازرگانی
 زستانان و ھاوینان لە یەمەن و شامدا، لە خۆیان و لە داراییان دڵیان لە دانیشتن و گەرانان،
 ئەگەر میھربانی خودا نەبووایە ئەیان فراندن، لە گەڵ ئەو ھەموو چاكانەدا بۆ خودای مەزن
 ناپەرستن و، واز لە بت پەرستی نایەرن، بۆ سوپاسی خودا ناکەن؟
 زانایان بىریان جیاوازه: ئایا ئەو سورەتە سوورەتێکی سەربەخۆیە، یا لە گەڵ سوورەتی فیلدا
 یەك سوورەتن و، ئەم سوورەتە درێژە دانە بە سوورەتی فیل. زۆری زانایان لایان وایە
 سوورەتێکی سەربەخۆیە.

﴿سوره تی ئەلماعون﴾

لە مەككە هاتوووە خوارەو. هەندێ ل زانیان ئەلێن هەندێكی لە مەككە هاتوووە خوارەو. هەندێ تری لە مەدینە هاتوووە خوارەو. ژمارە ی ئایەتە كانی (٧) ئایەتن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

بە ناوی خۆدای بەخشندە ی میهرەبان

هەندێ كەسێ واھەن نوێزی زۆر ئەكەن و پۆزوو ئەگرن كە پارە ی تێ ناچێ و، وای دەرئەخەن پیاو چاك خۆدا پەرست، لە گەل ئەوێشدا سوێ لێ وەرناگرن، زۆرداریان بێ دەستەلاتەكان ئازار ئەدەن، ساماندارەكانیان ئاگیان لە هەزاران نیە و، بەزەیان بە هەتیوانا ئایەتەو و، بۆ كێر دنی ئۆزەكانیان تەمەلن یا نایان كەن، لەو بارەو خۆدای مەزن ئەفەرموێ.

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾ ئایا تۆ زانیوتە بە كەسێكی ئەوتو پاداشت و پرسیار بە درۆ ئەخاتەو و برۆای پێ نی، هەرەوھا ئەم سوورەتە بەلگە ی بیگومان و پوونە لەسەر ئەوێ خۆدای گەرە داوای بڕایەتی ئەكا لە تێوان ئاین و كێردا و، كێردا بەشێكە لەئاین، بۆیە خۆدای گەرە ئەفەرموێ بەو كەسانە چرووك و باوەردار نین و بێ بەزەیین لە گەل هەتیوان.

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ﴾ دووایی ئەو كەسە باوەری بە ئاین و پاداشت نی، كەسێكی ئەوتو بە پال بە هەتیوانەو ئەنێ و، مافی خۆیانی ناداتی و، بەواتا هەلەشاخێ و بەزەیی بەوا ئایەتەو و، ئازاری ئەدا، ئەو كەسە ستەمكارە، ئێر با نوێژ بكا و پۆزوو بگێرێ و، كاری دەر كەوتوو درۆشی سەردیوارە كاتی سود ئەبەخشی، خۆی بیاریتری لە بێ فەرمانی خۆدا، ئەو كەسە ی لە جیهاندا شاھەتیمان بەیێتی، وەك موسلمانە لە كاروباری جیهاندا، پاشەپۆزی بە دەستی خۆدای گەرەو، ئەو كەسە ی باوەری بە پاداشت نی، بە كەسێكی ئەوتو، هانی دانیشتیوان نادا لەسەر خواردەمەنی دان بە هەزاران و، یارمەتی یەكتری نادەن و،

تەفسیری زمانكۆیی

بۆ جی به جی کردنی کاری کەسانی پەك کەوتە و، بێ بەشان لە سەر کار و فرمان و دایان نامەزڕێن لە سەر کاری پێ بۆی، ینگومان ئەو کەسە هانی مەردووم ئەدات بۆ دەست گیرۆی هەزاران خۆیشی یارمەتی یان نادا.

﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ دووایی سزای سەخت و نەمان بۆ ئەو نوێژکەرانی ئەوتۆیە لە کردنی نوێژەکانیان ناگایان لە کردنی نوێژەکانیان نییە، بەشی زۆری نوێژکەران نازانی نوێژ بۆ چ کەسێ ئەکا و، بۆچی ئەکا و، لەوانەیە هەموو قورئانیشی تێدا بخوێنی و، ئەگەر ئەو کەسە بە راستی نوێژ بکا، چۆن بەزەیی بە هەتیوا نایەتەوه و، دەست گیرۆی هەزاران چۆن ناکا؟

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ کەسانیکی ئەوتۆن ئەوانە نوێژ بە روپامایی ئەکەن و، ئەگەر ئادەمیزادی چاوی ئی ئەبێ نوێژ ناکا و، هەموو شتێ سوودی تێدا بێ لەبەر رەزامەندی خودا نایدا بە هیچ کەسێ بۆ روپامایی ئەیدا، هەتا بلێن: پیاوچاکن، ووشەی ماعون بریتی یە لە هەموو شتێکی بەسوود، با وه کو گەوچکی بێ، یا بچوکتز لە کەوچکی.

ئەو سوورەتە نیۆی هاتۆتە خوارەوه لە مەككە دەربارە ی عاسی کور ی وائیل و، وه لیدی کور ی موغیرە، ئەو نیۆی کە ی تری لە مەدینە هاتۆتە خوارەوه دەربارە ی دوورپووه کان، نوێژیان بە روپامایی ئەکرد.

﴿سوره تی ئەلکەوسەر﴾

لە مەكە هاتۆتە خوارەوه ژمارەى نایەتەكانى (٣) نایەتن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای بهخشندهی میهربان

﴿إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ﴾ به راستی ئیمه بهخشیومان به تو هه‌موو شتیکی چاک و به‌سوود و به‌نرخ له هه‌ردوو جیهاندا، هه‌ك پێغه‌مه‌رایه‌تی و، زانست و زانیاری، باسکردنت به‌چاكه‌ و، به‌په‌یره‌وانی زۆر به‌تۆ، هه‌تا رۆژی دووایی، هه‌ندی له‌ زانیان ئه‌لین: كه‌وسه‌ر بریتی‌یه‌ له‌ رۆوباریکی به‌هه‌شت، ئاوه‌كه‌ی زۆر خۆش و به‌تامه‌، خودا ئه‌یه‌خشی به‌ پێغه‌مه‌ر و ئۆمه‌ته‌كه‌ی.

ئهو شتانه‌ باسکران هه‌رچه‌نده‌ بێ‌باوه‌ران به‌ كه‌می ئه‌زانن: به‌لام یه‌كجار گه‌وره‌ن و سوودیان زۆر زۆره‌، سه‌رمایه‌یكی زۆر به‌ نرخ و گه‌وره‌ن.

چ شتیکی گه‌وره‌تره‌ له‌ پێغه‌مه‌رایه‌تی كه‌ بریتی‌یه‌ له‌ په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل خودای مه‌زندا و، بریتی‌یه‌ ل‌ قورئان و ده‌ستووری ئیسلام كه‌ شاره‌زایی ئاده‌میزاد ئه‌كه‌ن بۆ‌لای فی‌یروونی چاكه‌ و په‌وشتی به‌رز و براهه‌تی و ناشتی خوازی.

چ شتیکی گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ هه‌موو شه‌و و رۆژی پێوسته‌ ناوی پێغه‌مه‌ر و ناوی خودا به‌هترئ له‌ نوێژه‌كاندا، له‌ لایه‌ن زۆرت‌ر له‌ ملیاری ئاده‌میزاد و، سه‌له‌واتی له‌سه‌ر بده‌ن و شایه‌تیما‌نی پێ به‌هتین دووای خودای گه‌وره‌.

دوای ئه‌وه‌ی خودای مه‌زن موژده‌ ده‌دا به‌ پێغه‌مه‌ر به‌و شتانه‌ و به‌ شتی زۆرت‌ری سوود به‌خش، داوا له‌ پێغه‌مه‌ر ئه‌كا له‌به‌ر ئهو هه‌موو چاكانه‌ ب‌نده‌یی خۆی ده‌ربهری به‌ چاك‌ترین و سوپاس به‌ ده‌ست گه‌ڕۆبی هه‌زاران ئه‌فه‌رموی:

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ﴾ دووایی تو له‌به‌ر په‌زایه‌تی خودا و له‌به‌ر سوپاس‌کردنی نوێژه‌كانت بکه‌ به‌ به‌رده‌وامی و، به‌ نیازێ پا‌كه‌وه‌ و، چوارپێ‌كان سه‌ره‌به‌ و بیان كه‌ به‌ قوربانی و، گوشت و پێسته‌كانیان بیه‌خشه‌ به‌ هه‌زاران و، دووای ئه‌وانه‌ خودای مه‌زن دل‌خۆشی پێغه‌مه‌ر ئه‌داته‌وه‌ كه‌ تاوانجی‌یان ئه‌گرته‌ پێغه‌مه‌ر و ئه‌فه‌رموی:

ته‌فسیری زمان‌گۆیی

﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ بە راستی ئەو کەسە ی تۆی خۆشناوی، هەر ئەو بێ وەجاخ و بێ چاکەیه، چونکە لە دواى مردنی ناوی بە خراپە ئەبرئ، ئەو کەسە هەرچەندە بێ، موحەممەد و منالەکانی ئەمرن و وەجاخ کوێرە. بەلام هەر خۆی وەجاخ کوێرە، باوە کو منالی زۆریشی هەبێ، دوژمنی تۆ بە وێنەى تۆزە و باى سەخت ئەبیا بە ئاسماندا. بێ باوەران پێغەمەریان لەبەر خۆی خۆش نەئەویست، چونکە پێغەمەر خۆی لە خۆیا پساویکی نازدار و خوشەویستبوو. بەلکو ئەو ئایینەیان خۆش نەئەویست، پێغەمەر داواى ئەکرد باوەری بێ بهێن.

ئەو سوورەتە لەو هاتووتە خوارەو هەندئ لە دوژمنانی پێغەمەر ﴿﴾، کاتێ ئەیاندى پێغەمەر منالی نێزینەى نی، زۆریان بێ خوشبوو ئەیان ووت: موحەممەد وەجاخ کوێرە و منالی نی، جیگەى خۆی بگریتهو، ئەو خۆ هەلکێشان و تاوانجەى دوژمنان کاری کردە سەر پێغەمەر و، خەفەتى ئەخوارد. بە بۆنەو خودای گەورە ئەو سوورەتەى ناردە خوارەو.

بۆ زانین: قوربانی خۆی لە خۆیا سوونەتە و پێویست نی. بەلام کاتی وا ئەبێ ئادەمیزاد پێویستی ئەکا لەسەر خۆی. وەك ئەوێ بەر لە مانگی قوربان بلی: ئەو مەرە یا ئەو بزە ئەکەم بە قوربانی، یا بلی: نەزربێ لەسەرم قوربانی بەکەم، دووایی ئەو نەزەرە حەیانێ دیاری ئەکا. جا قوربانی سوونەت خاوەنەکەى ئەتوانی خۆی و خێزانی هەموو گۆشتەکەى بچۆن، چاک وایە بیهەشتی بە ئادەمیزاد، کەمیکى بۆ خۆی دابنێ، بەلام قوربانیە پێویست کراوە و، قوربانی بە بۆ مردوو بکری بە گۆرەى راسپاردەى خۆی، نابێ ئەوانە لیبێ بچۆن نە خۆیان و نەخێزانەکانیان و نە سامانداران، کەسانێ قوربانی بەکە ئەکەن. ئەبێ ئەمەیش بزانری: بزە و مەر بۆ تاکە کەسێ ئەکری بە قوربانی. گا و حوشت بۆ حەوت کەس ئەکری بە قوربانی، ئەبێ و ئەو بزە و ئەو رەشە و وڵاخەى ئەکری بە قوربانی تەمەنیان لە دوو سال کەمتر نەبێ. مەر تەمەنى لە ئەکە سال بەرەو ژوور بێ، حوشت تەمەنى لە پێنج سال بەرەو ژوورتر بێ.

﴿سوره تی نه لکافرون﴾

له مه که هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۶) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

هه ندی له بی باوه ران، وینه ی عاسی کوری وائیل و، وه لیدی کوری موغیره و، جگه ی
 نه وانیش له و که سانه ی خودای مه زن نه یزانی باوه ر نایه رن و ووتیان به پیغمه ر: تو سالی
 خودا کانی ئیمه به رسته، ئیمه یش سالی خودای تو نه به رستین، دووایی پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ فره مووی:
 من شتی وا هه رگیز ناکه م، و ووتیان: تو واز له هه ندی له خودا کانی ئیمه به ینه ئیمه به روا به تو
 نه هین و خودای تو نه به رستین، پیغمه ر فره مووی: چاوه روانی شتی نه که م لای په روه دگاری
 خو مه وه بۆم بی، خودای گه وه ئه م سووره ته ی ناره خواره وه، دووایی پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ پرووی
 کرد بۆلای (المسجد الحرام)، راوه ستا و سووره ته که ی به سه ردا خوینده وه، دووای نه وه ی بی
 ئومید بوون نازاری پیغمه ریان داو، پیغمه ری خودا پرووی تیکردن و به وانی ووت به گویره ی
 فره مانی خودا.

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ تو بلتی: ئه ی که سانیکی ئه و تو باوه ر نایه رن، من
 ئیستا باوه ر به شتی نایه رم ئیوه نه به رستن.

﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوه یش ئیستا باوه ر به و خودایه نایه رن من نه به رستم.
 ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه من له مه و دواش شتی نایه رستم ئیوه
 نه به رستن له به ته کان و، ئیوه یش له مه و دوا له و خودایه نایه رستن من ئه ی په رستم.
 ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ هه ربۆ خو تانه ئایینی خو تان و وازی لی نایه رن و، ئایینی من له سه ربی
 ئایینی خو مه و وازی لی نه یشتم، دووای هاویه شدانان بۆ خودا هه ربۆ ختانه، دانانی خودا به تاك و
 ته نهاو بی هاویه ش هه ربۆ من بی، من هیچ په دیوه ندی یه کم به ئیوه و به په رستراوه که تانه وه نی سه
 و، ئیوه یش هه روا بن بۆ خو تان، دوو پاتکر دنه وه ی په رستن گرنگی دانه به مه به ستی په رستن.

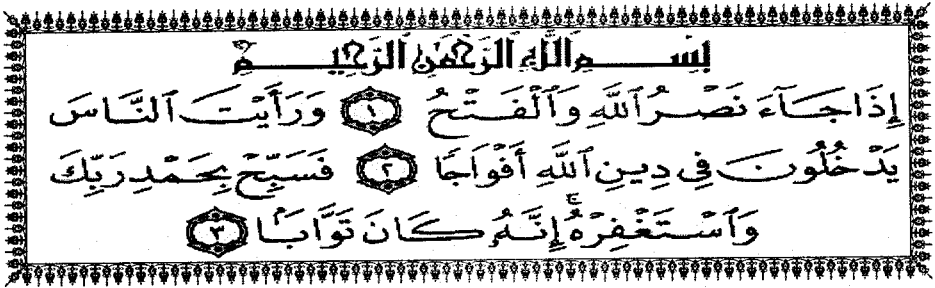
ته فسیری زمانا کویی

ئەو بێ باوەرپانە لەو سوورەتەدا بە فەرموودەی خودا پروپان بەلاوە کراوە، چەند بەشێکن: هەپانە دارایی پەرست و ئارەزۆ پەرست و پیاوانی بە دەستەلات ئەپەرستن. هەپانە لە بنچینەدا پروپان بە بوونی خودا نی. هەپانە سروشت پەرست و فریشتە پەرست و ئەستێرە پەرستن. هەپانە هاوبەشی بۆ خودا دائەنن، ئەوانە هەموویان ئیستا شاگردپان هەن و، ئەپانەوێ ئادەمیزاد لە باوەرپان بە خودا و بە رۆژی دووایی لەو فەرموودانەی قورئان و پیغمەەر لابەدن، هەریە کەپان بە تاکتیکی تایبەتی خۆپان.

خودای مەزن لەم سوورەتەدا بە پرستەیی ئایەتی شەش برپاری بە سەرپەستی بیر و باوەر داوە بۆ هەموو کەسێ، ئەقڵی پێداون، بە ئارەزۆی خۆپان هەر بیر و باوەرێ هەلبێژێن خۆپان بەرپرسن، ئەو سەرپەستی بە ئیسلام بەر لە زۆرتر لە (١٤٢١) سال فەرمانی پێداوە. بە داخەوێ ئیستا کاربەدەستانی سەمکار سەرپەستی پان نەهێشتووێ و، مەگەر شتی سوودی خۆپانی تێدا بێ. بەو بۆنەوێ خۆپانی هەزاران ئادەمیزادی بێ تاوانی تێدا نەرژێ. ئەبێ لە بیرمان نەچی ئایینی ئیسلام رێگە ئەدا بە سەرپەستی بیر و باوەر، بە مەرجی دەست درێژی و تاوانج نەگرنە ئایینی ئیسلام و سەرپەستی ئایینی ئیسلام.

﴿سوره تی نهسر﴾

له مه دینه هاتووته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۳) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

له سه ره تاي ئیسلامدا موسلمانان زۆر که مبون و، هه ژار و بی دهسته لاتیبون، بی باوه ران ساماندار بون و ژماره یان زۆربون، ئازاری باوه ردارانیان نه دا، پیغمه ر زۆر خه فه تی نه خوارد که گه له که ی باوه ر نایه رن و، به درویشی نه خه نه وه، له لایه وه تره وه خه فه تی زۆرتری نه خوارد که باوه رداران زۆر ئازار نه درین و، زۆربه یان بی ئومید بون، له دله وه نه یان ووت: سه رکه وتی ئیمه زۆر دووره، ناگیان له وه نه بوو خودای مه زن سه رکه وتی باوه ردارانی نزیک خستوه ته وه، دووایی خودای مه زن به و سه رکه وتنه دلخوشتی پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ نه داته وه، نه فه رموی کاتی ئیسه سه رکه وتن سوپاسی خودا بکه ن و له خۆتان بایی مه بن، وه که نه فه رموی:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ هه ر کاتی یارمه تی دانی خودا هات بۆلای تو و، ئایینی خودا سه رکه وتوو په ره سه ند و، دلی ئاده میزاد کرایه وه بۆ وه رگرتی ئایینی ئیسلام و شاری مه که که گیرا.

﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه تو ئاده میزادته ئه بیینی نه چوونه ناو ئایینی خودا و، ئایینی ئیسلام کۆمه ل له دوا ی کۆمه ل و تا قم له دوا ی تا قم. هه زه کانی عه ره ب بۆ ئیسلام بوونیان چاوه روانی نه وه یان نه کرد شاری مه که که بگیری، دوا ی گرتسی مه که که کاری موسلمانان گه و ره بوو، له ماوه یه کی که مدا ئایینی ئیسلام بلا و بوویه وه، عه ره به کان به هۆی ئایینی ئیسلامه وه بون به یه ک و، دوا ی پارچه پارچه بوونیان و، دوا ی لاوازی یان هیزیان په یدا کرد و، بون به پیشه وای هه موو گه لان بۆلای چاکه کردن.

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ﴾ دووای کۆمه کی کردنی خودای مه زن بۆ تو و، دوا ی کردنه وه ی دلی ئاده میزاد، دوا ی نه وه ی خودای گه و ره به ئیستی خۆی برده سه ر، نوپاکی و

ته فسیری زمانکۆبی

خاوەنی بۆ خودا دەرپەر و، دووری بخەرەوه لە کاری ناشایستە، بەهۆی سوپاس کردن بۆ
 پەروەدگاری، کە خواوەنی تواناوەکی وایە کەس زāl نابێ بەسەریا، ئەگەر چەن رۆژی مۆلەتی
 بپاوەران بدات، دووایی لە ناویان ئەبا و، تۆ داوای لیبوردن بکە لە پەروەردگاری خۆت بۆ
 خۆت و، بۆ هاوڕێگانت لەو بێ ئومیدیە پەیدایان کردبوو لە دلیانا.
 ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ بە راستی پەروەدگاری تۆ زۆر میهره‌بانه وخواوەنی پەشیمانی وەرگرتە لە
 بەندەکانی خۆی بە زۆری.

بوخاری موسلیم ئەلین: عومەری کۆری خەتتاب پرسیاری کرد لە پیاوێرەکانی بەدر: ئێوە
 چ شتی ئەلین دەربارە ی هاتنە خوارەوئەو سوورەتە: هەندیکیان ووتیان: خودای مەزن داوای
 لیبوردن و سوپاسکردنمان لە نیازی بیتومیدمان لی چ ئەکا کە وامان ئەزانی سەرناکەوین،
 عەبدوڵای کۆری عەبباس فەرمووی:
 هاتنە خوارەوئەو ئەو سوورەتە ئاماژە یە بۆ نزیک بوونەوئەو کۆچی دووایی پێغەمەر ﴿ﷺ﴾.

﴿سورتهی ته بهت﴾

له مه کهکه هاتوره ته خواره وه. ژماره‌ی نایه ته کانی (۵) نایه تن.

له سه ره‌تای هاتی نایمی ئیسلامدا، خودای مه‌زن فه‌رمانی‌دا به پیغه‌مه‌ر ﴿سوره﴾ خزمه‌ نزیکه کانی بتر سیتی له سزای خودا و، به‌ر له ههموو که‌سی داوایان لی‌بکا باوه‌ر به خودا و به پیغه‌مه‌ر و نایینی ئیسلام بهین، بو‌را‌گه‌یاندنی فه‌رمان رۆژی چوه سه‌ر سه‌کۆی (سفا) که له ناوه‌راستی مه‌که‌دا، بانگی دانیش‌توانی مه‌که‌کی کرد، ههموویان هاتن بۆلای و، دووایی پیغه‌مه‌ر فه‌رمووی: نه‌گه‌ر من بلیم: سوپایه‌کی زۆر له‌ودیوی نه‌و کیوه‌ن نه‌یانه‌وی له‌ناکاودا به‌لامارتان بدن، نایا ئیوه‌ پروام بی نه‌کن؟ نه‌وانیش ووتیان: پروات بی نه‌کین. چونکه ئیمه هه‌رگیز درۆمان له‌تۆ نه‌دیوه، دووایی پیغه‌مه‌ر فه‌رمووی: به‌راستی من نیر‌دراوی خودام بو سه‌ر ئیوه و ههموو ئاده‌میزاد. که‌واته باوه‌ر به خودا و به پیغه‌مه‌رایه‌تی من بهین. نه‌بوله‌هه‌بی مامی ووتی: (له‌ناو‌چوون بو‌تۆ بی، نایا تۆ بانگی ئیمه‌ت بو‌نه‌وه کردوه)، له‌و کاته‌وه به‌دواوه نه‌بو له‌هه‌ب، دوژمنایه‌تی سه‌ختی پیغه‌مه‌ری نه‌کرد و نه‌یووت درۆزنه، هه‌روه‌ها ژنه‌که‌یشی زۆر له‌و خراپ‌تر بو، ههموو کاتی بوختان و درۆی بو پیغه‌مه‌ر ساز نه‌کرد، به‌و بۆنه‌وه خودای گه‌وره، نه‌م سووره‌ته‌ی ئاره‌ خواره‌وه و فه‌رمووی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له‌نا‌ر‌ج‌ی و نه‌میت‌ی هه‌ردوو ده‌ستی نه‌بو له‌هه‌ب، نه‌مانی هه‌ردوو ده‌ستی هی‌مایه بو‌نه‌مانی خو‌ی، چونکه ده‌ستی ئاده‌میزاد سه‌ر‌چاوه‌ی ههموو کار‌کردنیکه، نه‌گه‌ر ده‌ستی نه‌ما وه‌ک خو‌ی نه‌مانی وایه، کورده‌واری خو‌شان نه‌لین به‌که‌سی کار‌ی خراپ بکا: (ده‌ستی بش‌کی) و، نه‌بو له‌هه‌ب له‌نا‌و‌چوو به‌رسوایی، له‌دوا‌ی جه‌نگی به‌دردا.

ته‌فسیری زما‌ن‌کۆ‌یی

ئەبۆلەهەب ناوی (عەبدولعوزا) ی کۆری عەبدولموتەلیبی کۆری هیشامە و مامی پێغەمەرە
﴿سەدەمە﴾ دۆژمەنی سەرسەختی پێغەمەر بوو.

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ دارایی و شتی کردی لە دژی پێغەمەر کە لە ناوی بەدا
سوودی بێ نەبەخشی دواى جەنگی بەدر بە چەند رۆژی بە گەرۆکی مرد، لە دواڕۆژدا سزای
گرانەری ئەدری، وەك ئەفەرموی:

﴿سَيَصْنَعُ آدَامَ ذَاتَ لَهَبٍ وَآمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ لەمەودوا ئەبۆلەهەب و ژەكەى
هەلگری سەرچاوەى دۆژمانی و تێكدانی نیوان ئادەمیزاد، هاندانی دانیشتروانە لە دژی
پێغەمەر ﴿سەدەمە﴾ وەك هەلگری دارە بۆ خوشکردنی ئاگر. ئەو ژە ناوی ئوریایە خوشکی
ئەبوسوفیانی باوکی موغایە بوو، زۆر جارەن دێك و پێسایى لە رێگەى پێغەمەر دائەنا
گفتوگۆی خرابى ئاراستەى پێغەمەر ئەکرد.

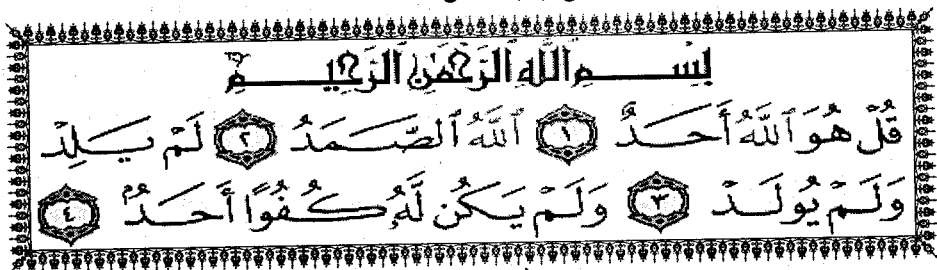
﴿فِي جِدِّهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ لە ملی ئەو ژەدایە گوریسیکی ئەستووری بادراو لە پووشی
خورما بۆ هەلگرتنی درەخت بۆ خوشکردنی ئاگرى دۆژمانیەتی پێغەمەر ﴿سەدەمە﴾، لە رۆژی
دووايشدا زەنجیری سورۆکراوەى ناودۆزەخ ئەکرێتە ملی رۆژی لە رۆژان کۆلی درەختی بە
کۆلەووبوو، گۆرسیکە گیرایە ملی و خنکانی.

فەرموودەى خودای مەزن ھاتە دى. ئەبۆلەهەب نەخۆشی زۆر پێسی گرت و، کەس
نەئەچوو بە لایەو، نەوەك نەخۆشی بەکەى ئەو بگرت، بەبێ کەسى مردوو، دواى سێرۆژ نرایە
ناو گۆرەو.

ھەرچەندە پێغەمەر ﴿سەدەمە﴾ دۆژمەنی سەرسەختی بوو لە ژنان و لە پساوان، خودای گەورە
ناوی نەبردوو وەك ئەوان، لەبەر ئەووبوو، ئەبۆلەهەب و ژەكەى بە ناوبانگرتنی دۆژمەنی
پێغەمەر و ئایینی پیرۆزی ئیسلامبوون.

﴿ سوره تی نه لئخلاس ﴾

به لای زۆری زانیان لایان وایه له مه ککه هاتوو ته خواره وه. هه ندی نه لئ: له مه دینه هاتوو نه ته خواره وه. ژماره ی نه ته کانی (٤) نه تن.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

بنچینه ی ئایینی ئیسلام پێکهاتوو له مانه: (١) باوه ربوون یه کیتی خودا و هه موو سیفه ته کانی خودای مه زن. (٢) باوه ربوون به پێغه مه رایه تی پێغه مه ر و، به قورئان ئه و ده ستووره ی خودا بۆی ناردوو. (٣) باوه ربوون به زیندوو بوونه وه و پرسیار و پاداشت. ئه و سووره ته ی ئیخلاص یاسی به شی یه که م ئه کا و ئه فهرموئ:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ تۆ بلی: خودایه تاك و نهها به خۆی و به سیفه ته کان و به کرده وه کانی وه، هاو به شی نی یه له هه موو شتیكا، هه موو ئه و کارانه ی ئه یکا بۆ ئه وه یه سوود بیه خشی به بوونه وه ران یا زانیان لی بگێڕێته وه.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ پێوستی به هیچ شتی نی یه، هه موو شتی پێوستیان به و هه یه، چوونکه خودا درووستی کردوون و، سه رچاوه ی هه موو بوونه وه رانه، که سیکی ئه و تۆیه له هه موو پێوستی و رووداو یکا په نا هه ر بۆلای ئه و ئه بری.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ خودا منالی نه بووه و، ئه گه ر منالی بێی ئه بی وێنه ی ئه و بێ و میراته ری بێ، خودا بێ وێنه ی و، و میراته ری نی یه و، له که شیش په یدا نه بووه، ئه گه ر له که سی بووبی، ئه بی له و کاته بووبی به خودا له و که سه په یدا ئه بی.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه هیچ که سی نه بووه به هاو سه ر و هاو وێنه ی خودای مه زن، ئه گه ر بیر بکه ینه وه ئایه تی دووهم مانای ئایه تی یه که و، ئایه تی سی هم مانای ئایه تی دووهمه و، ئایه تی چوارهم مانای ئایه تی سی همه.

ئه و سووره ته به رپێچه دانه وه ی ئه و که سانه یه ئه لئ: دوو خودا هه یه: خودای چاکه و خودای خراپه. به درۆ خسته وه ی ئه و که سانه یه ئه لئ: به تکان هاو به شی خودان، وولامی ئه و که سانه یه ئه لئ: عوزیر و عیسا و فریشه کانی منالی خودان.

ته فسیری زما کو بی

﴿سوره تی نهلفهلق﴾

له مەدینه هاتوونەته خوارەوه. هەندێ له زانیان ئەلین: له مەكە هاتوونەته خوارەوه. ژمارە ی نایەته كانی (۵) نایەتن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای بهخشنده ی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ تۆ بلی: من په نا نه گرم بههوی پهروه دگاری درپسی شتیکه بۆ پدیداکردنی شتی تر، هه موو بوونه وه رانی له نه بوونه وه هیتایه بوون، یانی بوونی بوونه وه ران دا پۆشرا بوو، خودا ده ری خست، تاریکی به رووناکی بوون ده ری خست، کانی ناو و باران و پرووهك و منالی ده رهیتاوه پیدابوون.

زۆریه ی زانیان ئەلین: ﴿الْفَلَقِ﴾ به مانا به یانیانه، چونکه تاریکی لایه با و رووناکی دیته جینگای له بهر نه وه ی زیان و خراپه ی نهو بوونه وه رانه زۆر زۆرن، خودای گه وه ناوی هه ندیکیان نه با و، نه فهرموی:

﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه له زیانی تاریکی شهو کاتی تاریکی به که ی هه موو شتی نه گرته وه. بهو بوونه ریگه ئاسان نه بی تاوانباران مەبهستی خرابی خویان جی به جی نه کەن، له پیلان و دزی و کۆشتن و تالانکردن و داویتیسی و شتی خرابی تر له وانه یه توشهت بیی له وونکردنی ریگه ئازاری درنده ترس و خه فەت.

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وه تۆ بلی: من په نا نه گرم له خراپه و له زیانی نهو که سانه ئاده میزاد نه خه له تین به فیل و دهست برین و، دوا یی تووشی ئازاریان نه کەن، به درۆ و بوختان نیوانی ژن و پیاو، نیوانی باوک و کوپ و، نیوانی دۆست برا تیک نه دهن، به وینه ی ژنانی جادووگەر جادو نه کەن له گرێی ده زوودا کاتی نوشته یان بۆ نه نووسن، فووی پێدا نه کەن، به راستی دوزمانی و بوختان ده ورێکی زۆر گه وه ی هه یه له تیکدانی نیوان ئاده میزاددا، وهك نه بیژری جادوگه ران نیوانی ئاده میزاد تیک نه دهن.

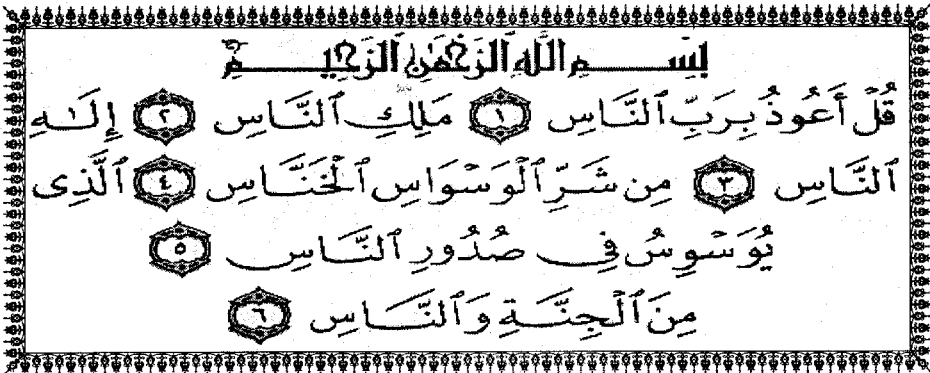
تهفسیری زمانکۆبی

﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه تو بلی: من په نا نه گرم له خراپه و زیانی نه و که سانه ی بیان خوښه ناده میزادیک خوښی و چاکه یان له ناوېچن کاتن هه ول نه دهن بو نه مانی نه و چاکه یه و، ثاوات نه خوازن بو نه مانی چاکه یان. خودا فەرمانی داوه به پیغمهر، داوای په ناگرتن بکا له خراپه ی هه موو بوونه وری، له دوا ی هه موویانه وه خراپه ی هه سوودی چونکه نه وانه زیانیان سه خته و ناشکرایه.

بو زانین: هندی له زانایان نه لین: جوله که یه جادووی کرد له پیغمهر به کړندانی (۱۱) گری له ژنی که وان و، فره دایه ناو بیریکه وه، دووایی پیغمهر نه خوش کهوت، هم سووره ته و سووره تی دووایی هاته خواره وه که (۱۱) نایه تن، جبر نه یل هه والی دا به پیغمهر به جینگه ی جادووه که و، ژنی که وانه که یان دهره یتاوه و، نه و (۱۱) نایه تیه یان به سهر پیغمهر دا خویندووه و، له جادووه که رزگاری بوو، زوری ی زانایان نه و کاره به راست نازانن نه لین: چون نه یی پیغمهر جادووی لی بکری، چونکه نه بیته هزی گومان په یداکردن له یاسای نیسلا مدا.

﴿سوره تی ناس﴾

له مه دینه هاتوونه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۶) نایه تن. هه ندی ئه لێن له مه ککه هاتوونه ته خواره وه.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ تو بلی من په نا ئه گرم له پهروه دگاری هه موو ئاده میزاد که پهروه ده بان ئه کا له منالانی دایکیانه وه هه تا کاتی مردنیان، جاری به خوشی و جاری به نازاره وه، هه رچهنده ئه و نایه ته رووی بی کراره بۆلای پیغه مهر، به لام هه موو ئاده میزاد ئه گریته وه له و په نا گرتنه دا.

﴿مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ﴾ پهروه دگاری که پادشا و خاوه نی هه موو ئاده میزاده، ئاگای له کار و کرده و یانه، په رستراوی هه موو ئاده میزاده، په رستراوی تر هه موویان پر و پو چن. له و نایه ته دا خودا ئه فەر مو ی خودا پادشای هه موو ئاده میزاده، بیگومان پادشای هه موو بوونه وه رانه به لام به ته نها باسی ئاده میزادی کردووه له بهر ئه وه یه هه ر ئاده میزاد گومانیان له درووست کردنی خودادا هه یه بۆ هه موو شتی، هه ر ئه وان به شیوه یه کی گشتی له خودا یاخی ئه بن.

﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له بهر ئه وه هه ر خودا پادشا و په رستراوی هه موو ئاده میزاده با په نا بگرن له خودا له زیان و خراپه ی که سی دوودلی و بیر کردنه وه ی کاری خراپ پهیدا ئه کا له ده رووندا، خوی په نهان ئه دا و، ئه کشیته دواوه کاتی ئاده میزاد په نا بگری له خودا و ئاگاداری خوی بی، کاتی ئاگای له نه ما دیته وه بۆلای.

ته فیری زما کو بی

﴿الَّذِي يُسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ خراپە و زیانی کەسیکی ئەوتۆ دوودلی و بیرکردنەوی خراپ ئەخاتە ناودلی ئادەمیزادە لە جنۆکە و لە ئادەمیزاد، تاوان و خراپە ئەپازتینەوه بۆیان و هانیان ئەدەن بۆ کردنیان.

بۆ زانین: لەمەوبەر باسی ئەوه کرا کە پیغمەدر ﴿ﷺ﴾ بەهۆی جاد و لی کردنەوه نەخۆش کەوت، زۆربەی زانیان ئەو پووداوه بە راست نازان، وەك لە سوورەتی (ئەلفەلق) دا باسی کرا، لەبەر ئەوهی توانای پیغمەدر کەم ئەکاتەوه و، چۆن گومانی وا ئەبرئ پیغمەدر بفەرموئ فلان شتم کردووه و نەیشی کردبێ و، بە گۆڕەوی راستی جادوو نیه مایەکی راستی بۆ نیه و، فیل و فری بەرچاوی خەڵەتانی ئادەمیزادە و، ئەمانە لە لایە کەوه و، لە لایە ترەوه ئایا نوشتە نووسین و فووکردن بە نووشتەدا درووستە یا درووست نی، زۆربەی زۆری هاوڕێکانی پیغمەدر ﴿ﷺ﴾ لایان وایە نووشتەنووسین درووستە، هەروەها ئەو زانیانەیی دووایی لایان درووستە، بە جۆری بە زمانی سوورەیی و عیبری و هیندی نەبێ ماناکیان نەزانری، چونکە جینگەیی پروانین و پشتیان بێ نابەستری، بە تایبەتی ئەگەر نووشتە لە فەرموودەیی خودا و پیغمەرهوه بنووسریں درووستە. من پەنا ئەگرم بەهۆی خوداوه لە خراپەیی دەروونی خۆم و کردەوهی خراپیی خۆم. خودا پەرورەدگار و پەرستراومە، موحەمەد پیغمەرمە، قورئان پیشەوامە، خودایە لە گوناھی خۆم و باوکم و دایکم و خێزانم خۆشبیە و، یارمەتی کور و کچە کاتم بەدە لەسەر ڕێگەگرتنی ئایینی پیرۆزی تۆدا بەردەوام بین. نامین.

بە یاریدەیی خودای مەزن کۆتایی بە تەواوی تەفسیری قورئان هات
(٢٠) ای مانگی ڕەجەب (١٤٢١) کۆچی بەرانبەر (١٧ / ١٠ / ٢٠٠٠) ای زاینی

سەرچاوه كان

سەرچاوه كان	نومبر
جامع البيان في التفسير القرآن. تأليف الإمام الكبير أبي جعفر محمد بن جرير الطبري.	١
تفسير غرائب الفرقان للعلامة نظام الدين الحسن بن محمد القمي النيسابوري.	٢
أنوار التنزيل واسرار التأويل للقاضي ناصر الدين أبي شعيبه عبد الله بن عمر البضاوي.	٣
لباب التأويل في معاني التنزيل تأليف الإمام العلامة علاء الدين علي بن محمد المعروف بالخازن.	٤
تفسير النير المسمى بمدارك التنزيل وحقائق التأويل أبي البركات عبد الله بن أحمد النسفي.	٥
تنوير المقياس من تفسير ابن عباس لأبي طاهر محمود بن يعقوب الفيروز آبادي.	٦
التفسير الكاشف تأليف محمد جواد مغنیه.	٧
مجمع البيان في التفسير القرآن مؤلفه الشيخ أبو علي بن الحسن الطبرسي.	٨
حاشية شيخ زادة على تفسير القاضي البضاوي لمحمد بن مصلح الدين القوجي.	٩
الجواهر في تفسير القرآن الكريم تأليف الأستاذ الحكيم الشيخ طنطاوي جوهري.	١٠
تفسير الكشف لأبي القاسم محمود الرزمخشري.	١١
التفسير الكبير للعلامة فخر الدين الرازي.	١٢
لسان العرب المحيط للعلامة ابن منظور مع معجم لغوي علمي للعلامة الشيخ عبد الله العلابي.	١٣
القاموس المحيط تأليف محي الدين محمد بن يعقوب الفيروز آبادي.	١٤
مسالك الذهب في معرفة قبائل العرب للشيخ الفاضل محمد أمين البغدادي.	١٥
كتاب فرهنك مردوخ تأليف فاضل شريف آية الله شيخ محمد مردوخي الكردستاني.	١٦
اعراب القرآن لأبي جعفر أحمد بن محمد بن اسماعيل النحاس.	١٧
كتاب المنجد في اللغة والأعلام تأليف لويس معلوف.	١٨
المعارف لابن قتيبة الدينوري.	١٩
تقريب المرام في شرح تهذيب الكلام لأفضل المتأخرين عبد القادر السندجي الكردستاني.	٢٠

تهفیری زهنا کۆری

٢١	قرآن مجید مترجم حسینی باللغة الفارسية.
٢٢	مفردات القرآن للعلامة الراغب الأصفهاني.
٢٣	كتاب الكنز المدفون للعلامة الشيخ جلال الدين السيوطي.
٢٤	التعريفات للسيد شريف علي بن محمد أبي حسن حسيني الحرجاني.
٢٥	شبهات واباطل حول تعدد زوجات الرسول بقلم محمد علي الصابوني.
٢٦	الإسلام يتحدى تأليف وحيد الدين تعريب ظفر الإسلام مراجعة دكتور عبد الصبور شاهين.
٢٧	شروح التخليص مختصر العلامة سعد الدين التفتازاني. مواهب الفتاح . عروس الأفراح.
٢٨	حياة الحيوان الكبرى لاسناده العلامة الشيخ كمال الدين الدميري.
٢٩	شرح العقائد الفسفة للعلامة التفتازاني.
٣٠	المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الكريم وضعه محمد فتواد عبد الباقي.
٣١	أسنى المطالب في الأحاديث مختلفة المراتب تأليف الإمام الشيخ محمد ابن السيد درويش الشهير بالحدوت.
٣٢	فتوحات مه كي ابن العربي.
٣٣	بدرگی دووهمی میژووی ابن نه لئه سیر.
٣٤	دفاع عن السلام لوارنيت فاغليري.
٣٥	الإسلام والعقل.
٣٦	زاد العماد.
٣٧	أضواء البيان بدرگی به كهم.
٣٨	مستقبل الذرة لزيقوي.
٣٩	التغذية والمشروبات الروحية لدكتور أمين روه يحة.
٤٠	أحكام القرآن للجصاص.
٤١	روح البيان
٤٢	روح المعاني لآلوسي.

٤٣	الإسلام سوانح وخواطر.
٤٤	ايام امريكا لدكتور زكي محمود.
٤٥	في بحار المجلس للشيخ تانجار.
٤٦	حاضرة الإسلام سروب شرداز وترجمة الأمير شكيب ارسلان.
٤٧	اظهار الحق للشيخ نعمة الله هيندي.
٤٨	الرحلة المدرسية للشيخ جواد البلاغي.
٤٩	بروتوكولات حكماء صهيون.
٥٠	محمد في الأسفار الدينية العالمية لعبد الحق فديرياني.
٥١	دائرة المعارف الفرنسية الكبرى.
٥٢	اطلاق الحمامة لعلباين من ترجمة ماهر عسل.
٥٣	تفسير المنار.
٥٤	دائرة المعارف البريطانية.
٥٥	الاستراتيجية الأمريكية في السياسة العالمية تأليف نيكولاس بكمان الأمريكي.
٥٦	مفتي المحتاج الى معرفة معاني الفاظ المنهاج في الفقه الشافعي شرح الشيخ محمد الشريفي الخطيب.
٥٧	تحفة المحتاج بشرح المحتاج في الفقه الشافعي للعلامة شهاب الدين أحمد ابن حجر اليتيمى.
٥٨	بلغة المسالك الى مذهب الإمام مالك تأليف الشيخ احمد بن العادي المالكي.
٥٩	الإقناع في فقه الإمام أحمد بن حنبل تأليف قاضي دمشق العلامة ابي النجا شرف الدين موسى لحجاوي.
٦٠	نيل المارب بشرح دليل الطالب للشيخ الإمام عبد القادر ابن عمر الشيشاني على مذهب الإمام أحمد.
٦١	القرآن والعلم الحديث.
٦٢	معجم المصطلحات العلمية والفنية.

٦٣	التكامل في الإسلام دانراوى أحمد أمين عراقي.
٦٤	تفسيرى جهمدل.
٦٥	الجريدة النفسية في التاريخ الكنيسة.
٦٦	اصول الشرائع (دانراوى) بتنام فهيلهسوفى انگليزى.
٦٧	احكام القرآن لابن العربي (المقاغري الأندونسي المالكي).
٦٨	كتاب العبقريّة الإسلامية. دانراوى عقاد.
٦٩	تفسيرى مهراغى.
٧٠	بحر المحيط. دانراوى نهبو حديانى نهندهلوسى.
٧١	(قصة الحضارة) دانراوى (د.ل ريوانست)
٧٢	(التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول)
٧٣	تفسيرى (الميزان)
٧٤	رؤژنامهى (الأخبار القاھري) ١٧ تمزى ١٩٦٩
٧٥	(كتاب العبقريّة الإسلامية) دانراوى (العقاد).
٧٦	گؤفارى (يونسكو).

﴿ پیرست ﴾

لاڀږه	باسه ګان و بابه ته ګان
۵	باسی زیهارو مدرجه کانی و چۆنیدتی بریتی دا
۱۱	خودای مدزن ناماژه ئه فدرموی بۆلای سی شت شایسته ده روون بکړیتدوه
۱۱	پلدي زانايان بدرزتره له پلدي شهیدان
۲۵	باسی ئه و کدسانه له دلیان هدی رق و کینه بۆ هاوریکانی پیغمدر
۴۱	ناده میزاد له باره ی بیرو باوه ره وه چوار بدشن
۴۳	تدورات و ئینجیل به گویره ی بریاری زاناکانیان ندماون، دواي خوځيان دایان ناون
۴۸	ناوه کانی حدواین عیسو زماره یان
۵۲	یه کدمین نویژی هدی پیغمدر کردویدی بویان
۵۵	نویژی هدی له مده که پیویست کراوه به لام بویان نه گوښاوه بکړی هدا چونه مدینه
۶۶	که مرؤف ژنی هینا وه که ئدوه وایه بحرئ
۷۷	نایا حدوت زهوی هدن وه که حدوت ناسمان هدن
۹۰	نایا سودی گویچکه و چاو و دل کامیان زۆرن
۹۳	له پینوسدا سودی زۆر هدن
۹۳	خودای مدزن سویندی به گیان پیغمدر نه خواردووه
۱۰۱	زانایان به گشتی جگه له کدمیکیان لایان وایه چاوی پیس کاریگری هدی بۆ نازاردان
۱۰۵	سی جار فو ئه کړئ به سورد
۱۰۵	نایا خودای مدزن تدخت و ئه ندامی هدی؟
۱۱۱	مده بست له پنجا هزار چ شتیکه؟
۱۱۴	نایا ئیسلام بۆچی پدیره وی به نندایه تی بند بر نه کرد
۱۱۷	بت پدرستی دهستی یی کردووه له کاتی ئدنوسی کوری شیش کوری ئادهم
۱۱۸	تدماشای میژوو به سدرهاتی نوح بکه
۱۱۹	نایا باوه ره یان و له خوا ترسان ئه بیته هوی خوځی و هدرزانی
۱۲۲	نایا جگه لافای نوح لافای تر هدی بوه؟ نایا لافای نوح هدمو رووی زهوی داپوشیوه؟
۱۲۴	نایا پیغمدر جنو که کانی بینیه و قورئانی به سدردا خویندوه تده؟
۱۲۵	نایا راسته هندنئ کدس ئدلین: ئیمه پدیوه ندمان له گدل جنو که کاند هدی
۱۳۰	نایا پیغمدران و پیاو چاکان شتی نادایاری ئدزان؟
۱۳۲	قورئان له هدمو رویکده گران و به هیزه
۱۳۸	پاک و خاوی له هدمو رویکده بۆلدش و مال و کۆلان یاسای ئیسلامه
۱۴۷	ئیسکی پندجی هدردو دهست سی دانده هدردو پیکان بیست و هشتق
۱۴۷	چال و چۆلی هیچ پندجیدک له دیک ناچن و جیاوازن، بۆیه پندج مۆریان یی ئه کړی
۱۴۹	خواي مدزن له رۆزی دوایدا ئه بیئرئ
۱۷۱	یاخی بوونی کاربده دهستان هوی نادانی گدله کیدی
۱۷۴	ئو پیاوه کویره که پیغمدر وولامی نه دایه چ کدسی بو؟

لاپږه	باسدگان و بابتدگان
۱۹۲	کاره ساتی ناهدمواری نډبوندهاسی جولہ کد کردی لدگدل گاوره کان
۱۹۳	باسی نډسحابولنو خودور و کوشتنی باوه ډاران
۲۲۳	سوده کانی هډنجیرو زهیتون
۲۲۷	باسی سوده کانی خامدو هدموو شتی نامدی پی بنوسری
۲۲۹	ژماره ی سوژده بردن بدهدموو جزره کانی
۲۳۰	باسی لدبلده تولقدرو کانه کدی
۲۴۷	باسی روداو سالی فعل
۲۵۵	باسی قوریانی کردن
۲۶۶	باسی جادوو نوشته نویسن

خویندیری هیژا لهم جزمه‌دا نهرکی چاویباخشانی نهم هه‌لانه بگره نه‌ستوی خۆت

هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر	هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر
رجمهم	رابعهم	٣	٦	نه‌هتاره	هتاره	١٤٩	٢٦
روادا	روداو	٤	٧	دوووا خراوه	دواخراوه	١٥٩	٢٨
وڤ به‌ره‌وای	به‌ره‌وای	٤	١٠	مه‌رنج ون	مه‌رنج	١٦٤	٢٣
ته‌تابوڤ	ته‌تابوڤ	٦	٦	له‌ناو چون هه‌چ توانایه	زیاده‌به	١٦٥	١١
فهمانی	فهرمانی	٦	١٩	ئیه‌وی	ئیه‌وی بێ	١٧١	١٧
باوه‌ری یان	باوه‌ری‌یان	٩	٢٢	تۆبه	تۆبه	١٧٣	٨
به‌هه‌شیمان	به‌هه‌شتیان	١٥	١٦	به‌خشنده‌و	به‌خشنده‌ی	١٧٤	١٠
په‌غه‌مه‌ری	په‌غه‌مه‌ری	١٦	١٢	به‌و	نه‌و	١٧٦	١١
گرنه‌زین	گرنه‌زین	١٨	٢٢	به‌و جوو	به‌و جوو	١٧٧	١٦
خودا	خودا	٢٢	٢	له‌شه‌یتانه	له‌شه‌کانیان	١٨٠	١٠
رقی	فه‌ینی	٢٢	٧	لامی ئیه‌و	ئاره‌زووی بکا له ئیه‌و	١٨١	٢٥
سودی‌یان	سودیان	٢٩	٦	تری‌یان	تریان	١٨٣	٨
پێو	ئیه‌و	٣٢	٣	دۆزی خ	دۆزه‌خ	١٨٣	٢٣
له‌باره‌وه ئیه‌و	له‌و باره‌وه ئیه‌و	٣٢	١٠	به‌	به‌	١٨٤	١٦
زۆر	زۆره	٣٨	١٤	تری‌یان	تریان	١٨٩	١٢
نه‌ستار	ئه‌سفار	٣٩	٩	وه‌زیری	وه‌زیری	١٩٣	٢٥
ئه‌ستار	ئه‌ستعار	٤٤	١٠	ئه‌یان حسته ئه‌و	ئه‌یاخسته ناو	١٩٦	٣
باوه‌ری‌یان	باوه‌ریان	٤٧	١٢	راژه	رۆژه	١٩٩	١١
تاقمانا بوو	تاقمانه‌بوون	٤٧	١٥	به‌خشنده‌و	به‌خشنده‌ی	٢٠٠	١٣
نایان	ئه‌یان	٥٠	٣	به‌سه‌ریانان	به‌سه‌ریانانیه	٢١١	٥
ئه‌دوو‌روانه	ئه‌و دوو‌روانه	٥٧	١٢	ئه‌نازری	ئه‌نازئ	٢١١	٦
برایی	برای	٥٨	١٠	من و	من	٢١٦	١٤
شایسته‌ی	شایسته‌م	٦٢	١٦	به‌که‌سانه	به‌که‌سا	٢١٧	١٦
بێ حه‌یزه	سێ حه‌یزه	٦٩	٢	خودای	خودا	٢٢٠	١٣
ئه‌و که‌سانه	ئه‌و که‌سانه مه‌که	٩٣	٢٥	له‌شه‌ودا	له‌و شه‌ودا	٢٣٠	١١
به‌سه‌ری‌یانان	به‌سه‌ریانان	١٠٤	١١	شتی	شتی تر	٢٣٠	١٥
باسیا	باسیان	١٠٦	١٥	خۆشنو	خۆشنود	٢٣٤	١٨
تری‌یان	تریان	١١١	١٣	بوختان و	بوختان	٢٤٤	١٢
ئه‌و‌تۆن ئه‌وان	ئه‌و‌تۆن	١١٣	٢٠	بردبون	کردبون	٢٤٨	٨
تاواناران	تاوان باران	١١٦	١٣	خودا	خوراو	٢٥٠	٢٦
له‌ش	له‌هش	١١٧	١٩	ل قورنان	له قورنان	٢٥٤	١٦
دواکه‌وتی بێ	دواکه‌وتی من	١١٩	٤	بێ ح ئه‌کا	لی ئه‌کا	٢٥٩	٩
پاکی‌یان	پاکیان	١٢٨	٢	ناگای	ناگای له‌خۆی	٢٦٥	٢٤
په‌روه‌دگرای	په‌روه‌دگاری	١٠٣	١٠	التقسیر	ته‌فسیر	٢٦٧	٩-٣
ل‌فاخذناه	فاخذناه	١٣٣	١٨				